

Reformáció

Készítették:

Csontos Lilla

Magyar Boglárka

Téglási Viktória

Tóth Janka

Nyíregyházi Apáczai
Csere János Általános
Iskola és AMI

„Hinni annyi, mint nem tudni biztosan hová,
De mégis menni bizalommal. Egy utazás
Térkép nélkül.”

Frederick Buechner

Protestáns szokások

A reformátusok nem vetnek keresztet
templomba lépéskor.

Imádságnál nem térdelnek le, hanem egyszerűen ülve meghajtják a fejüket, behunyják a szemüket, összekulcsolják a kezüket, és magukban fohászkodnak.

Úrvacsorás istentiszteletet karcsonyor,
húsvétkor, pünkösdkor.

Reformátusoknál a lelkészt sohasem hívják papnak. Vagy lelkészt, vagy lelkipásztort mondanak.

A református gyülekezetekben a konfirmációi (megerősítés) istentisztelet az egyik legnagyobb gyülekezeti és családi esemény. A konfirmáció alkalmával a reformátusok vallják, hogy az isteni, a keresztségben fogadott igenre, immáron a valamikor megkeresztelt, azóta felnőtt, hitismereteket szerzett ifjú maga önként és tudatosan válaszol igennel.

A hitét gyakorló reformátusok általában Nagypénteken általános értelemben böjtöt tartanak. Vannak, akik semmi állati eredetűt, tehát tojást és tejet se fogyasztanak.

A Húsvétot megelőző úgynevezett Nagyböjt olyan formában jelentkezik a reformátusoknál, hogy ez alatt nem illendő mulatságokban, nagy evésekben, ivásokban részt venni.

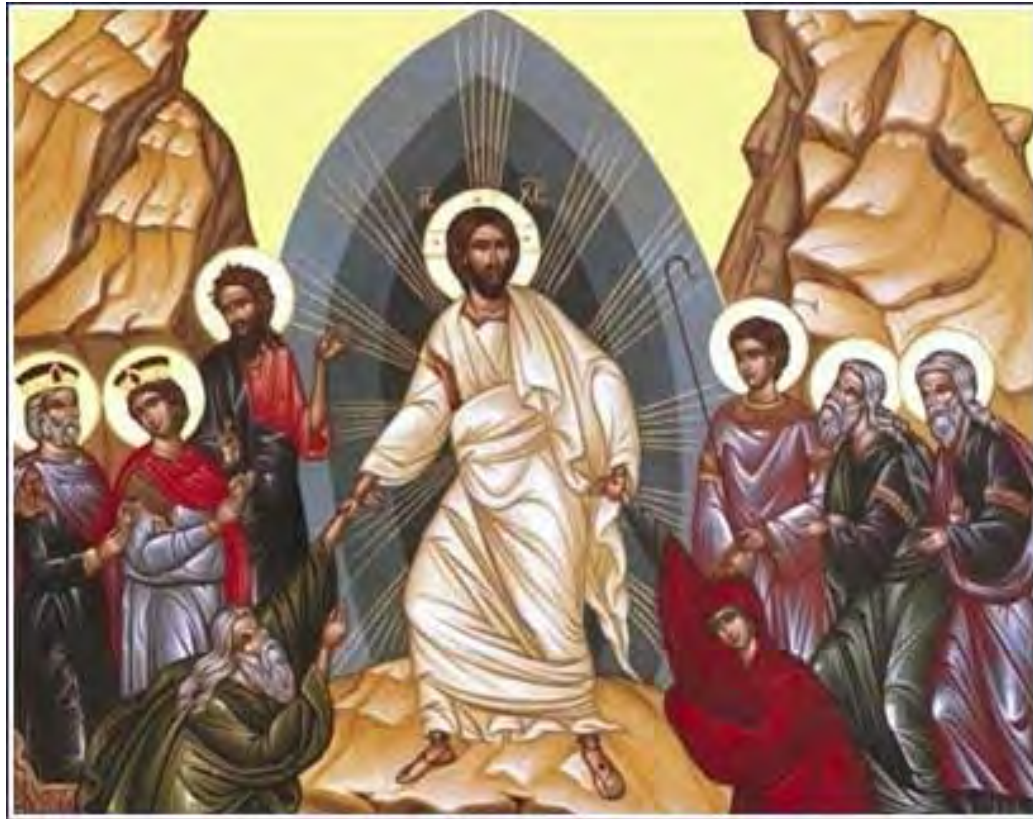
Nagypénteken és nagyszombaton gyászoltak
a gyülekezetek.

A református kegyességnek évszázadok során része volt a passió előadása, és a lamentáció.

A református húsvét lényege a Feltámadott Krisztus megtapasztalása.

Karácsonykor leginkább töltöttkáposztát és kalácsot esznek.

Az adventi időszakban rendszeresen olvastak fel a Bibliából.

© Can Stock Photo

A reformátusokra jellemző volt a kántálás , ez karácsonyi köszöntést jelent.

Az aranyosvíz-vivés: „Ilyenkor éjfélkor a kútból vagy a patakból szótlanul vizet vittek – amiről azt tartották, hogy a karácsony szentségétől megszentelődött –, és amiből aztán mindenki ivott, hogy a következő esztendőre megőrizték az egészségüket.

Karácsonyfa-állítás: A lényeg az volt, hogy örökzöld fa legyen, ami az örök életet és az újjászületést, az embernek Krisztus révén való újjászületését jelenti

A fa alá kerülő ajándékokat – ezek sokáig nagyon szerények voltak – református szokás szerint az angyal hozta.

Szenteste a karácsonyi abrosszal terítették meg az asztalt, és azt kizárólag ezen a napon használták.

Újévkor kocsonyát, babot és lencsét fogyasztanak.

Az év utolsó napja a reformátusoknál a hálaadás és a számvetés napja volt. Protestáns vidékeken gyakran megrendezték az óév jelképes temetését is.

Újév napján tilos a szemetet kivinni a házból, mert kidobjuk vele együtt jövő évi szerencsénket is. Továbbá tilos mosni, de főleg teregetni, és nem jó bármit is kölcsönadni ilyenkor, mert nehezen jön majd vissza a házba, ráadásul egész éven át minden kifelé megy majd onnan.

A szokások közül egyik legismertebb az ólomöntés volt, amikor a frissen öntött ólom formájából jóstoltak a lányok jövődóbelijükre.

A disznóvágások ideje a farsang.

Húsvétkor sonka, tojás és bárány van az asztalon.

Pünkösdkor rántott csirke az ünnepi ebéd.

A hívő reformátusok imával kezdik az étkezést.

Csillag A reformáció jelképe, a református templomtorony dísze. E csillag, amint előképe a bölcseket Betlehembe hívta, a híveket a Krisztus kegyelmével való találkozásra hívja.

A kakas szintén a templomtornyokon jelenik meg, emlékeztet bennünket gyarló és esendő voltunkra.

Az égő szív tipikusan kálvinista jelkép, mely a 25. zsoltár alapján azt fejezi ki, “szívemet, mint égő áldozatot az Úrnak ajánlom”.

A kehely elsősorban sírköveken, de szószékeken és templomajtókon is hirdeti, hogy a kegyelem teljességét, a csordultig telt kelyhet vehetjük magunkhoz, s azt senki el nem veheti tőlünk.

Pelikán sűrűn megjelenik szószékek csúcsán,
miközben önnön húásával és vérével táplálja
kicsinyeit.

A zászlós bárány a református egyház címerében központi helyet foglal el, amely Krisztus áldozatára és különleges győzelmére emlékeztet bennünket.

A Biblia A fegyveres testületek protestáns
lelkészeinek gallériáján hirdeti a biblikus háttérrel, a
Sola Scriptura elvet.

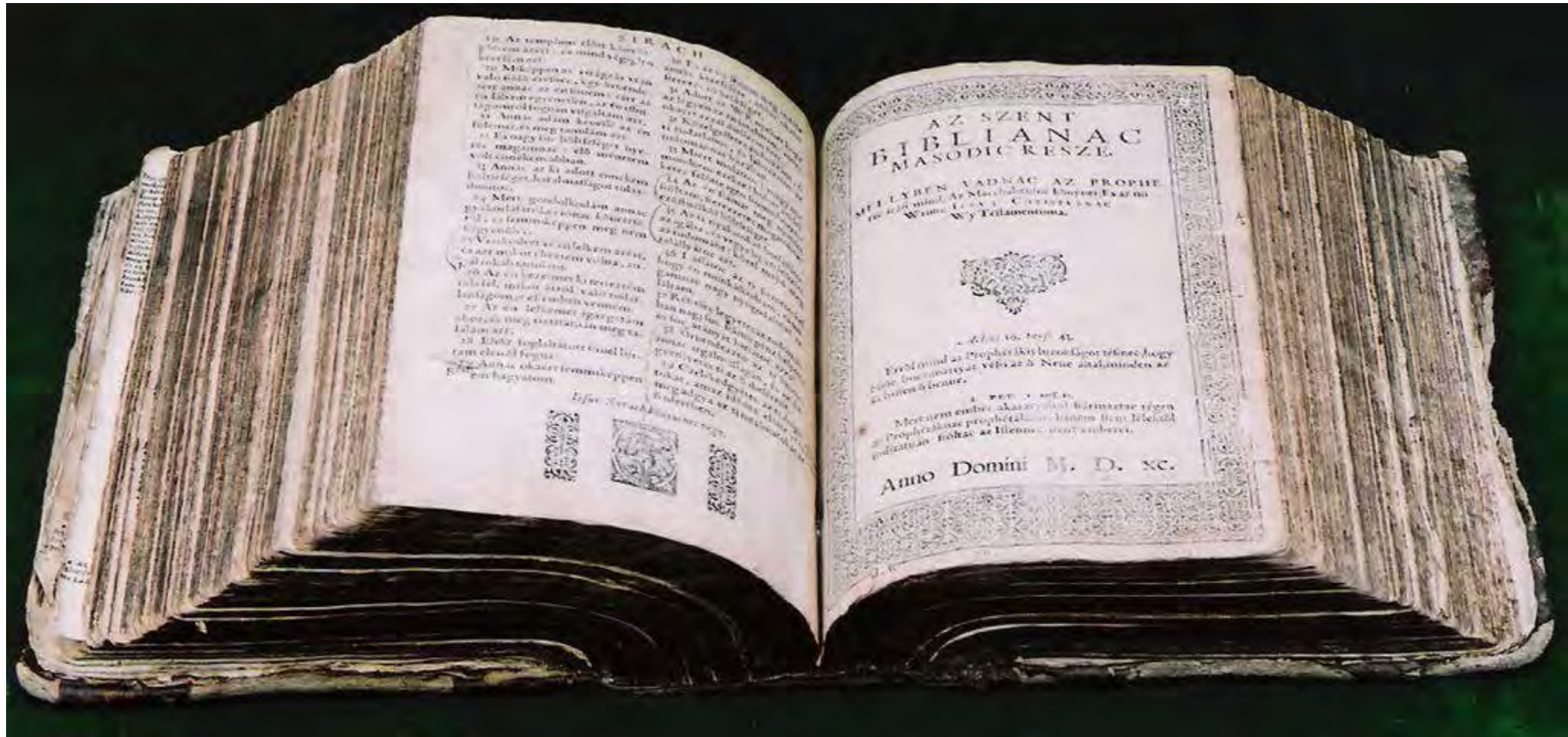

A hajó Immáron a teljes ökumené jelképe, amely Noé bárkája, és Pál apostol hajója után a menekülés bárkáját, a különbözőek összetartozását, az Istenre szorultságban való egységünket fejezi ki.

A kereszt: Nagy kérdés a reformátusok számára a kereszt. A kereszt, mint fogalom, központi helyet foglal el a hittanukban és a hitgyakorlatukban.

Magyarországon a reformáció teremtette meg az anyanyelvű irodalmat.

A hivatalos református papi öltözet: fehér ing/blúz, fekete öltöny/kosztüm, fekete nyakkendő, fekete zokni/harisnya, palást.

Az étkezés elején és végén az evangélikusok is imádságot mondanak:

Az étkezés elején: " Jövel Jézus, légy vendégünk, áld meg amit adtál nekünk".

A végén pedig: " Aki ételt italt adott, az úristen legyen áldott".

A templom díszítése virággal mindenütt gyakorlat az evangélikus egyházban, azzal a kikötéssel, hogy kizárólag élő virág lehet a dísz.

Evangélikus istentiszteleten az oltári és szószéki igét a gyülekezet felállva hallgatja, imádság alatt - a reformátusoktól eltérően- a hívek ülve maradnak

Az úrvacsoraosztás gyakorisága gyülekezetenként változik. Az úrvacsoravételt megelőzi a közös gyónás: a lelkész kérdéseire a hívek hangosan válaszolnak, majd elmondják a gyónó imádságot.

Missziói parancs, és prédikáció is társulhat a szertartáshoz, más ige alapján. Lehetőség szerint istentisztelet keretben történik a keresztelezés, amelynek során a lelkész a keresztelezőmedence köré hívja a család megjelent tagjait. A gyermeket a keresztszülők tartják a víz alá. A keresztség szentségét a lelkész kancsóból történő leöntés vagy -ritkábban, többnyire külön kérés alapján - meghintésformájában szolgáltatja " misszió parancs" igéjének felolvasásával és magyarázatával.

A konfirmáció a gyermekkeresztség során kapott isteni ígéret és keresztszülői elkötelezés tudatos elfogadása, illetve hitbeli megerősítése.

Többnyire 12-14 éves kor között kerül rá sor, önkéntes alapon, egy-két éves oktatást követően, gyülekezeti keretben, ünnepélyes külsőségek között.

A püspök liturgikus öltözéke hivatalos szolgálatban az úgynevezett Luther - kabát, a nyakban hordott aranykereszttel. A többi felavatott (ordinált) lelkész ugyancsak Luther - kabátban végzi liturgikus szolgálatát, de kereszt nélkül, gallérral ellátott ún. két mózesi időtábla jelképpel. Szokásos a " papi civil": fekete -nyáron szürke - ing kemény fehér körgallérral (un. kaucsuk gallérral)

Szabadtéri egyházi rendezvényeken liturgikus öltözet kiegészítője a barett, ami bársonyból készült fekete fejfedő. (temetésen, szabadtéri istentisztelet alkalmával használják)

Tanítások

Az 5 Sola

1.sola scriptura („csak az Írás”): csak a Biblia az alapja a keresztény tanításnak, a hagyományok és különféle zsinati határozatok nem vehetők annak.

2.solus Christus („csak Krisztus”): csak Krisztus áldozata miatt van üdvösségünk, nincsenek más üdvözítő utak (jó cselekedetek, rituális tettek).

3.sola fide („csak hit”): csak hit által tudja az ember megragadni Krisztus áldozatának lényegét és így az üdvösséget, nem üdvözítő tettek révén. A tettek mindig a hitből fakadnak.

4.sola gratia („csak kegyelem”): csak Isten kegyelme által van az embernek megváltása, üdvössége; érdemei nincsenek.

5.soli Deo gloria: „csak Istené a dicsőség”
mindazért, amit az ember keresztényként tesz, az
ember ezt nem tulajdoníthatja magának.

Egyéb tanítások

Predestináció /Az eleve elrendelés tana/

A református ember hiszi a Biblia alapján a kiválasztás tanát, miszerint Isten öröktől fogva gondoskodott arról, hogy a tőle elszakadt ember hozzá visszatérhessen és ez Jézus által lehetővé vált, mert Ő eleve így rendelkezett! Aki hitben él, az biztos lehet üdvössége felől !

" Előre elhatározta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint."

Az anyaszentegyház.

Vallják, hogy az anyaszentegyháznak egyedül Krisztus a feje és egyetlen pásztora, ezért nem szorul földi helytartóra (pápa), mert Krisztus, Szentlelke által jelen van minden napon a világ végezetéig.

Egyetemes papság elve.

A Szentírás alapján vallják, hogy minden hívő ember pap. Joga és kötelessége a Szentírás tanulmányozása és az evangélium hirdetése. "Ti azonban választott nemzetek, királyi papság szent nemzet vagytok..."

A halál utáni életről.

Nem hiszik a purgatóriumról, a tisztítóűzről szóló tanítást, mert a Biblia arról ír, hogy akit hitetlen állapotban ér a halál, az Isten nélkül marad mindörökre, tehát elkárhozik. Aki pedig hitt, az azonnal az Istennel való közösségbe az üdvösségre jut.

A Szentírás alapján tiszteletben tartják a világi hatalmat és annak törvényeit, amennyiben az nem gyakorol zsarnoki uralmat!

A református hit nem jelent elzárkózást, sőt minden ember iránt őszinte szeretetet és mindazokkal való testvéri egységet jelent, akiknek a hite egyedül és igazán Isten kijelentésére épül!

Debreceni Református Gimnázium és Kollégium

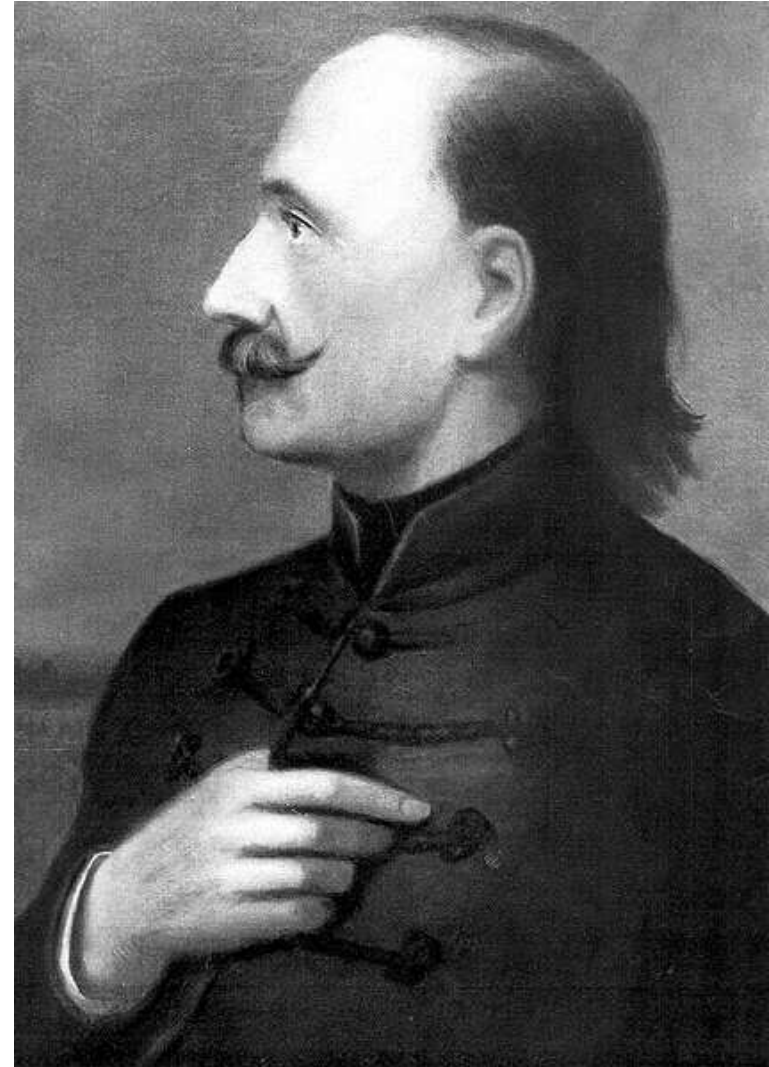

Neves diákjai

Csokonai Vitéz Mihály (költő)

Fazekas Mihály (költő botanikus)

Kazinczy Ferenc (kötő, nyelvújító)

Kölcsey Ferenc (költő, a Himnusz szerzője)

Ady Endre (költő)

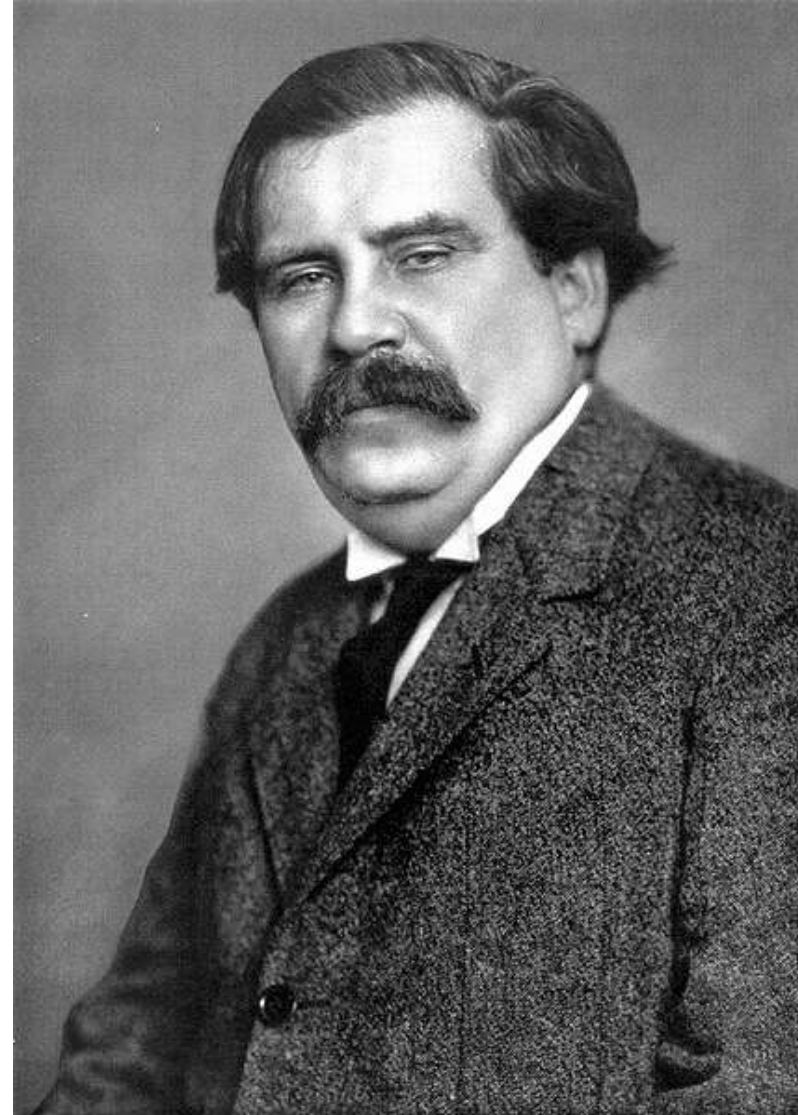
Arany János (költő)

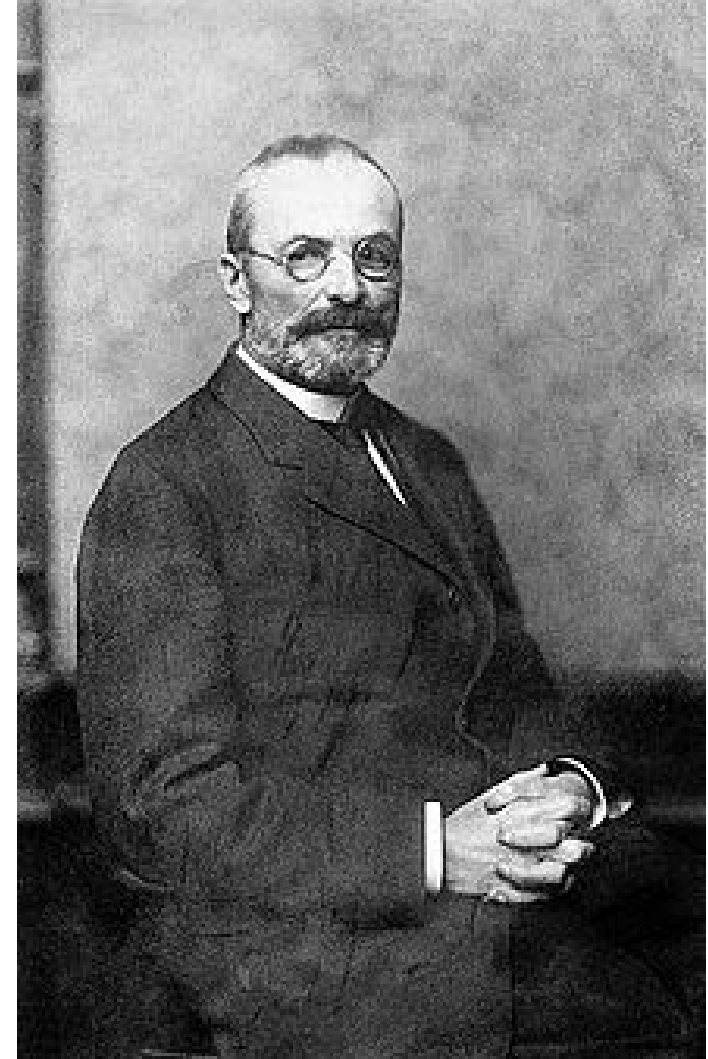
Horthy Miklós (tengernagy, hadvezér)

Móricz Zsigmond (író, lapszerkesztő)

Tisza István (politikus, miniszterelnök)

Irinyi János (természettudós)

Szabó Lőrinc (költő)

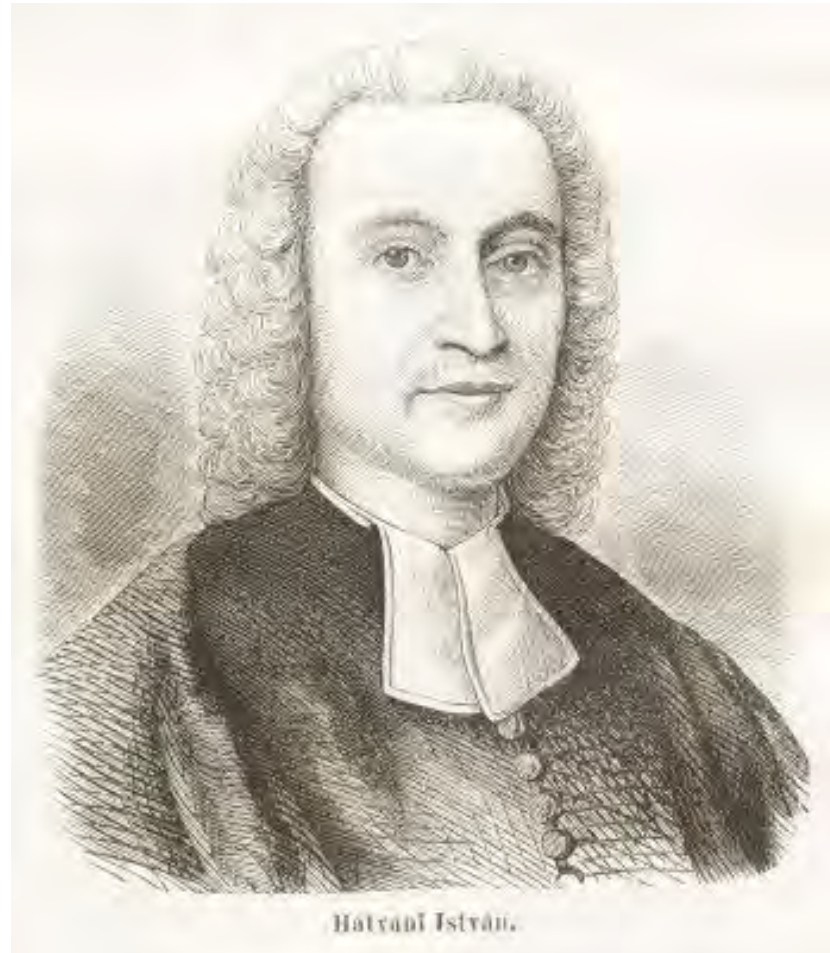
Neves tanárai

Martonfalvi Tóth György (theológia)

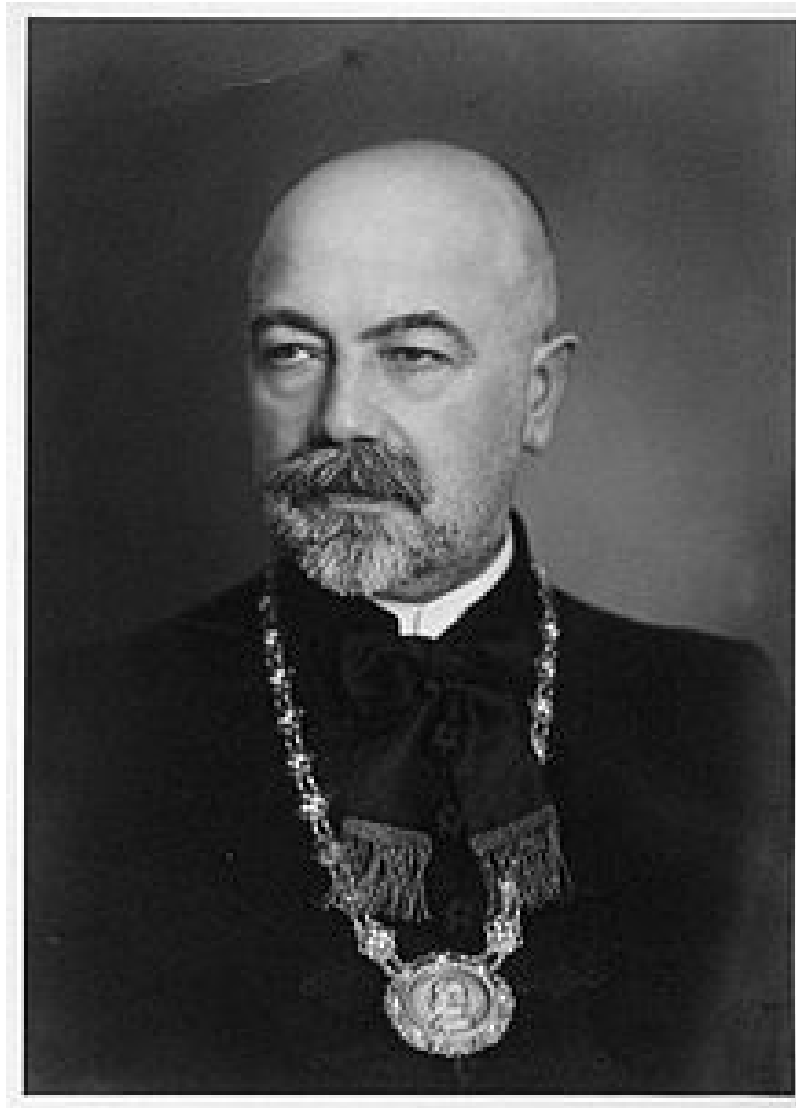
Hatvani István (filozófia, teológia, természettudományok)

Sárvári Pál (filozófia)

Imre Sándor (magyar nyelv és irodalom)

Kovács János (latin, görög, természetrajz)

Makkai Sándor (gyakorlati teológia)

Makkai Sándor
1890 - 1951
(Dr. Imre Lajos grafikája)

Sárospataki Református Kollégium Gimnáziuma, Általános Iskolája és Diákotthona

Híres diákjai

Gárdonyi Géza

Gárdonyi Géza

Kossuth Lajos

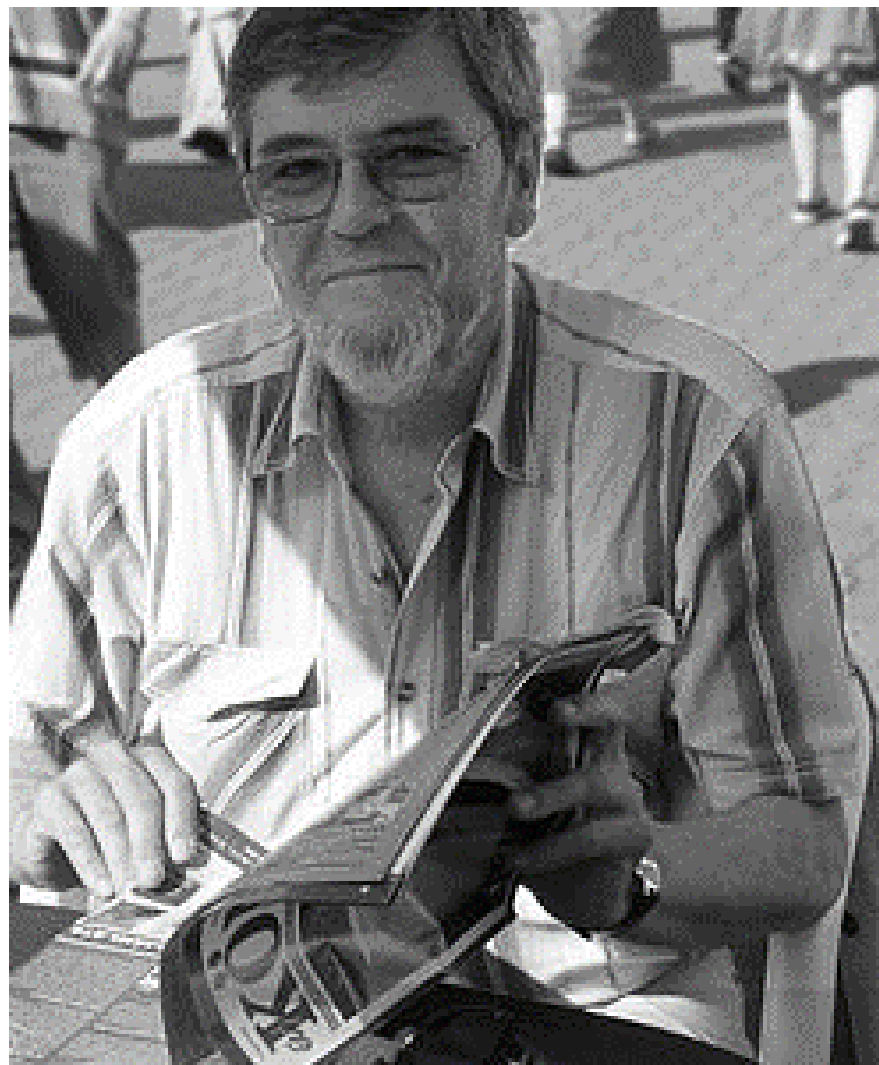
Rákóczi György

Bessenyei György

Kurucz Gyula

Pápai Református Kollégium

Híres diákjai

Petőfi Sándor

Jókai Mór

Vikár Béla

Orlai Petrich Soma

Rab Zsuzsa

Lőrincze Lajos

Magyar református énekek

1.

1. Aki nem jár hitlenek tanácsán, És meg nem áll a bűnösök után, A csúfolóknak nem ül ő székében, De gyönyörködik az Úr törvényében, És arra gondja mind éjjel, nappal: Ez ily ember nagy boldog bizonynyal.

2. Mert ő olyan, mint a jó termőfa, Mely a víz mellett vagyon plántálva, Ő idejében meghozza gyümölcsét, És el nem szokta hullatni levelét; Ekképpen amit ez ember végez, Minden dolgában megyen jó véghez.

3. De nem ígyen vannak a gonoszok; Hanem mint az apró por és polyvák, Melyek a széltől széjjelragadtatnak: Így az ítéletben meg nem állhatnak A gonoszok és kik bűnben élnek, Az igazak közt helyet nem lelnek.

4. Mert az Isten ismeri útukat, Az igazaknak érti dolgukat; Azért mindörökké ők megmaradnak; De akik csak a gonoszságban járnak, Azoknak nyilván mind elvész útuk: Mert Istennek nem kell az ő dolguk.

2.

1. Miért zúgolódnak a pogányok? Mit forgatnak ő bolond elméjükben? A földi népeknek mi szándékok? Csak hiába valót űznek szívükben. E világi királyok egybegyűlnek, A fejedelmek tanácsot tartnak, Az Isten ellen erős kötést tesznek, És az ő Krisztusára támadnak.

2. Nagy fennen mondják: mit késünk ezzel? Jer, szaggasuk el ezeknek kötelét, És minden igájukat rontsuk el, Ne viseljünk többé rajtunk effélét! De az Úr Isten a magas mennyeekben Csak neveti dolgukat azoknak, Csúfolja őket, ülvén szent székében, Kinek ezek semmit nem árthatnak.

3. Szolgáljatok e hatalmas Úrnak Jámbor étellel, igaz félelemmel, Örvendeztetek ő nagy voltának, De ezek is légyenek rettegéssel: Csókoljátok e néktek küldött fiat, Hogy erősen meg ne haragudjék; El ne mulasszátok parancsolatját, Mert szörnyűképpen el kell vesznetek!

Marot K., 1496–1544

3.

1. Ó, mely sokan vannak, Akik háborgatnak Engemet, én Istenem! Nagy sok ellenségim És sok gyűlölőim Tusakodnak ellenem. Sokan azt állítják, Lelkemről azt mondják: Elveszett ennek dolga, Segítsége nincsen, Mert elhagyta Isten, Így szólnak bolond módra.

2. Mert te, én Istenem, Paizsom vagy nekem, Ki életem megmented, És nagy tisztességre, Fejem dicsőségre Idővel fölemeled. Tehozzád, Úr Isten, Kiáltok szüntelen, És te megvidámítasz; Meghallgatsz kedvedből, Sion szent hegyéről Nagy segedelmet nyújtasz.

3. Ha ágyamban nyugszom, Csendesen aluszom, nincsen semmi félelmem. Midőn felserkenek, Semmit sem kesergek, Mert Isten őriz engem. Ha százezer népek Mind körülvennének Jobb és bal kezem felől, Ha rám ütnének is, Nem rettegnék mégis Semmi veszedelemtől.

4. Kelj föl, Uram, tarts meg, Ellenségim vond meg, Megtörvén ő fogokat! Mind összepaskolod És arcul csapdosod Az Isten-utálókat. Csak te vagy az Isten, Ki minden szükségben Meg tudsz szabadítani, Ki a te sereged Megtartod, szereted, És meg szoktad áldani.

4.

1. Én igazságomnak Istene, Hallgasd meg én kiáltásom! Szánj meg és tekints ínségemre, Te vigy engemet tágas helyre, Midőn itt szorongattatom! Ti nagy urak, míglen gyaláztok Engemet tisztességemben? És ily hívságban míg maradtok? Hazudozásra mit vágyódtok? Mit gyönyörködtök ezekben?

2. De vegyétek jól eszetekbe, Hogy az Úr Isten engemet Bévett kedvébe, kegyelmébe, Csuda mód megmentett engemet, És meghallja kérésemet! Rettegjete hát és lássátok, Hogy ellene ne vétsetek; Magatokat meggondoljátok, Az ágyasházban ha nyugosztok, Hogy lehessen csendességtek!

3. Az igazak áldozatjával Áldoztatok az Istennek; Jó étellel és igazsággal, És az Istenben bátorsággal Bízhatok és örvendeztetek! De sokan mondják azt minékünk: Ki vezérl minket a jóra? Azért téged, Úr Isten, kérünk, Mutasd kegyes orcádat nekünk, Jöjjön el az áldott óra!

4. Mellyel inkább vigasztalsz engem És örvendeztetesz szívemben, Hogynem kiknek sok mustjok terem, Búzajokkal rakva sok verem, Mikkél élnek bőségesen. Azért élek jó békességben, Fekszem, aluszom kedvemre, Uralkodván lakom földemben Bátorságos örvendezésben, Mert az Úr vigyáz éltetemre.

5.

1. Úr Isten, az én imádságom, Kérlek, vedd füleidbe És hallgass meg kérésemben! Én Istenem és én királyom, Értsd meg mondásom.
2. Tekintsd meg esedezésem, És halld meg kiáltásomat, Midőn hívlak, királyomat! Meghallgatod én könyörgésem, Bizonyal hiszem.
3. Jó reggel meghallgatsz engemet, Uram, még virradta előtt, Idején a nap hogy feljött; Elődbe számlálom ügyemet, Várván kegyelmet.
4. Mert egyedül te vagy oly Isten, Kinek a gonoszság nem kell; És aki gonosz bűnben él, Nem mehet hozzád semmiképpen, Míg él vétekben.
5. Én pedig nagy jó reménységgel Bémegyek szent templomodba, És imádlak szent házádba'; Nagy jóvoltodért félelemmel Szolgállak szívvel.
6. Uram, vezérelj igazságban Ellenségimnek láttokra, Kik igyekeznek káromra; Oktass, hogy a te útaidban Járhassak jobban.
7. És hogy azok mind örüljenek, Akik bíznak csak tebenned, Szívből szeretik szent neved: Engedd, hogy vígan Felségednek Énekeljenek.
8. Az igazat mert te megáldod, Te nagy irgalmasságoddal Körülveszed, mint paizzsal; A gonosz ellen őt megtartod És oltalmazod.

6.

1. Uram, te nagy haragodban, Mely miatt vagyok búban, Engemet ne feddj meg! És haragodnak tüze, Szűnjék meg sebessége, Melyben ne büntess meg!
2. Nékem, Uram, légy irgalmas, Mert vagyok nagy fájdalmas. Ne hagyj, Uram, kérlek! Gyógyítsd meg sérelmimet, Elrettent tetemimet Újítsd meg, hogy éljek!
3. Térj, Uram, kegyesen hozzám, Mert, jaj, elfogyatkozám! Te nagy irgalmadból Szánj meg nagy nyavalyámban És keserves kínomban: Ments meg a haláltól!
4. Én szomorúságim miatt Én két szemem elsorvadt És elhomályosult; Ezt szerzik ellenségim, Vigadnak gyűlölőim, Min szívem elbúsult.
5. Azért minden ellenségim És én háborgatóim, Pironkodjatok el! Már mind hátra térjetek, És megszégyenüljetek Nagy hirtelenséggel!

7.

1. Ó, én Uram és én Istenem, Tebenned vagyok reményeségem, Én oltalmamra légy jelen, Tarts meg ellenségem ellen, Hogy engemet el ne ragadjon, Mint éh oroszlán, meg ne rágjon, Amidőn nincs segítségem, Aki megmentene engem.
2. Hogyha én ezt tettem, Úr Isten, Avagy hamisság van kezemben; Hogyha gonoszt tettem ennek, Ki örült békességemnek; Hogyha valaki abban megért, Hogy gonoszt fizettem a jóért; Sőt, ha jól nem tettem azzal, Ki nekem volt bosszúsággal:
3. Ámbár kergessen ellenségem, És bátor megragadjon engem, Életemet földhöz verje, Dicsőségem porrá tegye! Kelj föl azért nagy haragodban, Ellenségem ellen támadván; Add meg az előbbi tisztet, Kit rendeltél, Uram, nekem!
4. Verd meg az istenteleneket, És védelmezd meg híveidet, Mert mindeneknek titkait, Látod, Uram, szívít-lelkit. Te vagy paizsom, igaz Isten, És nem hagysz el veszedelmemben, Ki a híveket megtartod, A gonosztól takargatod.

8.

1. Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk, Mely csudálatos a te neved nekünk! Nagy dicsőséged ez egész földre Kiterjed és felhat az egekre.
2. Dicsérnek téged még a csecsszopók is, Szájukban viselik nevedet ők is, Kik által ellenséget megejtesz, És bosszúállót megszégyenítesz.
3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak, Melyeket a te kezeid formáltak, Az eget, holdat, a fényes napot, És szép renddel a sok csillagokat:
4. Csudálván mondom: micsoda az ember, Ki tőled ennyi sok dicsőséget nyer? De micsoda az embernek fia, Kiről Felségednek van ily gondja?
5. Az angyaloknál noha egy kevésbé Kisebbé tőd, de nagy dicsőségessé Teremtéd őtet és magasztalád, Nagy dicsőségre felkoronázád.
6. Kezed munkáin őtet úrrá tevéd, Hogy azokkal bírna, néki engedéd, Valamit e világra teremtél, Mindeneket lába alá vetél.
7. Ó, felséges Úr, mi kegyelmes Urunk, Mely csudálatos a te neved nálunk! Felségednek mely nagy dicsősége, Mellyel teljes e föld kerekésege.

9.

1. Dicsérlek téged, Úr Isten, És áldlak teljes szívemben, És a te csodatételidet, Hirdetem jótéteményidet.
2. Tebenned, Uram, vigadok, Nagy örömben tombolok, És a te felséges nevednek Szép dicséreteket éneklek.
3. Mert az én ellenségimet Veréd, megtérítéd őket, Kik rettegvén, hátra esének, Szent színed előtt elveszének.
4. Én ügyemet megtekintéd, És kegyelmesen felvevéd; Ülvén a törvénytevő székben, Megmentél igaz ítéletben.
5. Énekeljete az Úrnak, A Sion hegyén lakónak! Sokságát cselekedetinek Hirdessétek el minden népnek.
6. Aki nyilván megkeresi, Az igaz vért nem felejtí, A szegény népet ő nem hagyja, Akiknek kiáltását hallja.
7. Én Uram és én Istenem, Tekintsed meg nagy ínségem: Életemet a gonosz gyötri; A halál kapuiból végy ki!
8. Kelj fel, Uram, és légy jelen, Hogy ember erőt ne vegyen; A pogányokat hívd elődbe, Ítéld meg erős törvényedbe'!
9. Szívökben, Uram, rettentsd meg, Hogy magukat gondolják meg, És ismerjék a pogány népek, Hogy ők is halandó emberek.

10.

1. Mire távozol tőlünk, Úr Isten, Ily messze, és magad mit rejtet el? E sok ideig való ínségben, Miért hogy minket így felejtés el? Ím, az istentelen kevélységgel Kergeti a szegényt és nyomorgatja: Hálója essék az önnön nyakába!
2. Mert az istentelen dicsekedik, És gyönyörködik kívánságában. :/: Dicséri a fősvényt, hízelkedik, Istent káromol felfuvalkodván, Akit megutál nagy hívságában, Sőt kevélységében így gondolkodik: Hogy nincsen Isten, azzal csúfolódik.
3. Ő bolondságában úgy elmégyen, Erős ítéletedet nem féli. :/: És kevélységében szól nagy fennen, Ellenségit is semminek véli. Könnyen elfúhatja, azt ítéli, Végre mond: bátran lakom és csendesen, Soha nem esem szerencsétlenségben.
4. Átokkal, szitokkal rakva szája, Szól az ő nyelve csak álnokságot, :/: E nyelvet szoktatta csalárdságra, Mellyel szerez sok bút és bánatot. Tolvajok módján megáll barlangot, Leshelyből a szegényre ólálkodik, Hogy megfoghassa, csak azon forgódik.
5. Uram, tekintsd meg a nyomorultat, A szelídeket kegyesen tartsd meg; :/: Vedd füledbe ő kiáltásukat, Erősítsd szívüket, vigasztald meg. A szegény árvákat vedelmezd meg, Zabolázd meg az erőszaktevőket: E földön óvd a gonoszoktól néped.

11.

1. Az Istenben bízom jó reménységgel, Miért szóltok hát így én
lelkemnek, Hogy én a ti hegyetekre fussak el, És mint egy madár
meszsze repüljek? Mert a kegyetlenek ívüket szegzik, Hogy a tiszta
szívűket meglőjék, Már a nyilakat az idegbe tették.

2. Mert igaz ő, és igazságot szeret, És kedves orcát mutat azoknak,
Kik igazságban rendelik éltüket. Az Istennek temploma
mennyekben, Ott fenn vagyon szent széke, melyből széjjel Szemei
mindent néznek élesen, Földi népet is megnézell és szemlél.

Marot K., 1496–1544

12.

1. Szabadíts meg és tarts meg, Uram Isten, Mert szentid elfogytak, nincs jól tévő, És a földön már sok a tökéletlen, Nincs emberek közt igaz beszédű.
2. Ezek egymásnak szólnak csak hívságot, Dolgukat festik szép beszédekkel; Hízeltedvén, mutatnak nyájasságot, De nyelvük nem egyez ő szívükkel.
3. És ezt mondják: jer, tegyük azt nyelvünkkel, Hogy minket minden nagyra becsüljön; Ajkunkkal, szánkkal elbírunk ezekkel, És senki sincs, ki velünk pörölgön.
4. Azért mond Isten: ímé, a szegények Elhagytatnak, öletnek, pusztulnak; Azért őket megszánom és felkelek, És kezükből kimentem azoknak.
5. Az Istennek mondási oly igazak, Mint a drága ezüst, kit a tűzben Az ötvösök kohókban tisztítottak, És hétszer megeresztettek szépen.
6. Tartsd meg azért népedet kegyelmesen, Kérünk, jóvoltodból reánk tekints! Órizz meg örökké e nemzet ellen, Hozzánk mindenkor jókedvet jelents!

Marot K., 1496–1544

13.

1. Míglen felejtész el, Uram, Míg nem emlékezel rólam? A te orcádat énelőlem, Örökké elrejtéd e tőlem? Mire nem könyörülsz rajtam?
2. Tekints reám, kegyes Uram! Szánjad meg az én nyavalyám! Szemeimet világosítsd meg, Hogy életemben viduljak meg, Halálban el ne aludjam.
3. Mert én bízom jókedvedben, Ki megvigasztalsz szívemben. Örvendez azért az én lelkem, Hogy Isten az én segedelmem, Melyért dicsérem énekben.

14.

1. A bolond így szól az ő szívében: "Nincs Isten", azért nagy gonoszságban él; Utálatos bűnt teszen, semmit nem fél. Ez egész földön aki jót tegyen, Senki nincsen.
2. Az Úr az égből alátekinte E földön az emberek fiaira, Hogy meglássa, ha kinek esze volna, Ha valaki az Istent keresné És tisztelné.
3. De azt jól látja dicsőségében, Hogy a jó útról eltértek mindenek, Mindnyájan fertelmes bűnben hevernek; Aki az Istent tisztelné híven, Csak egy sincsen.
4. A Sionról vajon ki jövend el, Ki a szent Izráelt megszabadítja? Ha Isten fogságból népét kihozza, Örvend a Jákób és az Izráel

15.

1. Uram, ki leszen lakója A te felséged sátorának? Jelentsd meg és add tudtomra, Ki leszen ö rök lakosa Szent hegyednek és hajlékodnak?
2. Aki jár igaz életben, Szól és szolgáljat igazságot, Forgódik híven mindenben, És hűséges ő szívében, És szereti a jámborságot.
3. Ki az ő felebarátját Ő nyelvével nem rágalmazza, Kárral nem bántja szomszédját, Nem rútolja atyjafiát, És tisztességét nem gyalázza.
4. Az istentelent utálja, Az istenfélőt megbecsüli, Őt nagy tisztességben tartja, Esküvését meggondolja, Ha kárt is vall, azt meg nem szegi.
5. Aki pénzével él híven, Kölcsön ad, de nem kér uzorát; Az ártatlan ember ellen Ajándékot ő nem veszen: Aki így tészen, az megállhat.

16.

1. Tarts meg engemet, ó, én Istenem, Mert reménységem vetem csak tebenned! Azért az Úrnak mondjad ezt, lelkem: Én Uram vagy te, örvendek tenéked! E kívül nem kérkedhetem semmivel, Hogy néked használhatnék jótétemmel.
2. Az Úr Isten az én örökségem, Mely nekem kiváltképpen részeltetett, És ő megtartja híven azt nékem. Az én sorsom a legjobb részre esett; Hogy az örökség zsinórral osztatott, Azzal a legszebbik rész nekem jutott.
3. Dicséreteket mondok az Úrnak, Ki tanácsával engem jól vezérel; Még veséim is erre tanítanak, És az ágyban is megintenek éjjel. Az Urat szüntelen előttem tartom: Mert jobbam felől van, nem ingadozom.
4. Öröme vagyon szívemnek ezen, Örvendez lelkem és megnyugszik testem: Noha a sírban fekvése leszen, De azt szívemben nyilván én elhiszem: A koporsóban nem hagyod szentedet, De rothadás ellen megmented őtet.
5. Az életre nekem utat mutatsz, Mely életben van az örök boldogság, Hol szent színednek gyönyörű voltát Láttatod, mely nagy öröm és vigasság. Nagy dicsőséged, jobbod erőssége Örökké megmarad, soha nincs vége.

17.

1. Hallgasd meg igazságomat, Én kiáltásom, Uram, értsd meg!
Hozzám figyelmezz és tekintsd meg Szívbeli imádságomat!
Ítéletet tetőled várok, Nézd meg ügyem, láttass törvényt: Ítélj
meg igazság szerint, Mert én álnoksággal nem járok.
2. Szívem éjjel megpróbáltad, És megvizsgáltad teljességgel,
Láttad, hogy egyez én nyelvemmel: Csalárdság nélkül találtad.
Amit ember szól, avagy művel, Én ajakid beszédire, Gondot
tartok szent Igédre, Nem járok a gonosztevővel.
3. Vezérljed én járásomat, És tarts meg a te ösvényiden,
Máshova senki ne térítsen; Erősítsed lábaimat! Téged hívlak én
segítségre, Uram, láss meg szükségembe', Kéréssem vedd
füleidbe, És légy figyelmes beszédemre.
4. Te vagy bizonyos oltalmok, Akik tebenned reménylenek;
Jóvoltod mutasd meg ezeknek, Hogy lássák a rád támadók:
Mint a te szemeidnek fényét, Úgy őrizz meg, Uram, engem,
Szárnyad árnyékában fejem Takargasd, őrizvén ösvényét.

18.

1. Ó, én Uram, ki erőt adsz énnékem, Szeretlek téged, míg leszen életem. Én magas kőszálam, ó, én Uram, Erős bástyám és erős kőváram! Én erős Istenem és bizodalمام, Idvességemnek bizonyága, pajzsom! Midőn az Urat dicsérvén kérem, Ellenségimtől ő megtart engem. Halál fájdalmi hogy körülvennének, Béliál folyói rettegetnének, Pokol kötele vala körülem, Csaknem a halál tőribe esém.

2. Térhelyre hozza s kimente engemet, És mutata énhozzám nagy szerelmet, Megfizete az igazság szerint, Kezeimnek tisztasága szerint. ./: Mert az Úrnak útától nem tértem el, Az én Istenemtől nem szakadtam el, Ítéletire szüntelen néztem, És szent törvényét meg nem vettem. De mindenkor híven előtte jártam, Gonosztételtől magamat megóvtam: Megfizete az igazság szerint, Kezeimnek tisztasága szerint.

3. Szent vagy és jóltevő a jóltevőkkel, És igazat téssz igazán élőkkel, Tiszta vagy azokhoz, akik tiszták, Elfordulsz tőlük, akik gonoszak. ./: Nyomorult szegényeket megsegíted, A kevély szeműket megszégyeníted; Nékem, Uram, szövétneket gyújtasz, És a setétben világot nyújtasz. Teáltalad ellenségim seregin Általfutok, átszököm kerítésin. Mely tökéletes az Isten úta, Tiszta és próbált az ő mondása.

19.

1. Az egek beszélnek És nyilván hirdetik Az Úrnak erejét. Az ég menyegyesi Szépen kijelenti Kezének munkáit. A napok egymásnak Tudományt mutatnak Az ő bölcseségéről, Egy éj a más éjnek Beszél az Istennek Ő nagy dicsőségéről.
2. Nincs szó, sem tartomány, Holott e tudomány Nem prédikáltatnék; :/: Mindenfelé mégyen E földkerekségen Beszédük ezeknek. Írásuk kimégyen Mind e világ végén, Holott a fényes napnak Hajlékot az Isten Helyheztetett szépen Ő lakó szállásának.
3. Melyben mint vőlegény Reggel felkél szépen Ő ágyasházából, :/: És ugyan örvendez, Mint az erős vitéz, Ha futásra indul. Az égnek egy végén Felkél és elmégyen Gyorsan a más végére; Sehol semmi nincsen Ő hévsége ellen, Ki magát elrejttesse.
4. Az Isten törvénye Tiszta, ő beszéde Lelkeket megtérít, :/: Hűség bizonyosága, Kisdedeket abba' Bölcsességre tanít. Ő parancsolati, Igazak mondási, Mik szívet vigasztalnak. Minden ő törvényi, Tiszták szent beszédi, Szemet világosítanak.
5. Az Isten félelme Tiszta, mindörökké Megmarad és megáll. :/: Az ő ítélete Igaz mindenekbe', Teljes nagy jósággal. Aranynál, ezüstről És drágaköveknél Sokkal becsületesebb; Ő szerelmessége És gyönyörűsége A méznél is édesebb.
6. Aki szolgál néked, Tanul, Uram, tőled Nagy jó tanulságot. :/: És ha azt megtartja, Jól léssen ő dolga, Mert veszen jutalmat. Ki tudná bűninek, Számát esetinek, És ki gondolhatná meg? Én sok bűneimet, Titkos vétkeimet, Uram, nékem bocsásd meg!
7. Szolgádat őrizd meg, Kevélységtől tartsd meg: Ne essék e bűnbe, :/: És én tiszta lések, Semmi bűnt nem tészek, Járván te kedvedbe'. Szájamnak szólása, Szívem gondolatja Kedves legyen tenéked! Adjad, ó, én Uram, Kösziklám, megváltóm, Hogy ne vétsek ellened.

20.

1. Az Úr tégedet meghallgasson Te nagy ínségedben, A Já kób Istene megtartsa Te veszedelmedben! Küldjön tenéked segedelmet Az Úr ő szent házából, Tereád fordítsa kegyelmét, Tartson meg a Sionból!
2. Áldozatodat megtekintse, Mikkel őt tiszteled, Égő áldozatodat tüze Égesse meg neked. Amit a te szíved kívánhat, Adja meg ő tenéked, Hogy mindennemű szándékodat Te jó véghez vihessed.
3. Adjad, Uram, hogy te nevedben A mi zászlóinkat Felemeljük nagy örömünkben És adjunk hálákat, Mondván: Az Úr Isten megőrzi Fölkentjét kegyelmével, A mennyből őtet erősíti Jobb keze erejével.
4. Némelyek az ő szekerekben, És bíznak lovukban; De mi a nagy Isten nevében Bízunk mint Urunkban. Azért ők keményen megesnek, Mi pediglen megállunk; Ők mind a földhöz verettetnek, De mi épen maradunk.

21.

1. Örvezde, Uram, a király A te nagy hatalmadban És szabadításodban; És vigad nagy buzgósággal, Hogy őt megsegítéd, Ínségből kimentéd. 2. Úgy viseled néki gondját, Hogy amit tőled kérend, Mindeneket megnyerend. Mihelyt felnyitja ő száját, Szól alig egy ígét: Már hallod kérését. 3. Elébb, hogynem könyörgene, Meghallgatod, meglátod, Irgalmaddal megáldod, És feltéssz az ő fejére Sárarany koronát Mint királyi pompát. 4. Őt felvőd nagy dicsőségre A te segedelmeddel, Örök üdvösségeddel. E nagy királyi felségre Tőled emelteték És ékesítették. 5. Szereted őt minden jókkal, És a te szent áldásod Néki örökké nyújtod. Örvedetes vígságokkal Őt gyönyörködteted, Színedre nézeted. 6. E király mindenkor bízik Csak az ő Istenében, És nem fél veszélyében. A Magasságosnak nyugszik Irgalmasságában És megmarad abban. 7. Megtalálja kezéd őket, Akik reád támadnak, Bosszúságodra járnak. És a te gyűlölőidet Kezeidből senki Soha ki nem menti. 8. Mint a hév tüzes kemence, Haragod körülveszi És őket mind ellepi. Haragos orcádnak színe Őket megemészti, Mint a láng, elnyeli. 9. Mert gonoszra igyekeztek, Szándékoztak ellened, Hogy bosszantsanak téged. Sok csalárdságot terveztek, De hogy véghez menjen, Erejükben nincsen. 10. Azért, Uram, már támadj föl: Mutasd meg hatalmadat, Lássuk erős voltodat, Hogy dicsőséges erődről Vígan énekeljünk, És benned örvedjünk.

22.

1. Én Istenem, én erős Istenem! Miért hagyál el ennyire engem? Kiáltásomtól a segedelem Nagy távol vagy. Én kiáltok tehozzád egész napon, De mégsem felelsz meg, nincs ki megtartson; Még éjjel sem hallgatok semmi módon Ez ínségben.
2. De te szent vagy és az Izráelben Te szentséged megmarad mindenben: Dicsértetel e gyülekezetben Szívvel, lélekkel. A mi régi atyáink teljességgel Tebenned bízának jó reménységgel, Szükségükben őket segedelmeddel Megtartottad.
3. Ha ők szívből kiáltottak hozzád, Mindjárt őket megszabadítottad; Benned bíztak és őket nem hagytad Esni szégyenben. Én nem vagyok ember, de féreg lévén, Minden népeknél vagyok nevetségben: Csúfolnak, utálnak és megvet minden És keserget.
4. Aki lát, minden csúfol engemet, Száját elvonssza, szól merő mérget, Fejét rázza, hunyorgatja szemét, Reám néz szörnyen, Mondván: ez ember bízott az Istenben, Szabadítsa meg azért őtet innen; Ha szereti az Isten, néki legyen Segítségül.
5. Hogy te engemet anyám méhéből Kihozál, ottan segedelmem lől, Csecsemő koromban is egyedül Csak benned bízam. Sőt, mihelyt anyám méhéből származtam, Istenem voltál, reád támaszkodtam, Bátorsággal tehozzád ragaszkodtam, Én Istenem!
6. Ne távozzál azért messze tőlem, Ne hagyj el, mert nagy az én gyötrelmem! Nincs segítőm, és az én sérelmem Nem fáj senkinek. Sok erős bikák engem körülvettek, A básáni nagy ökrök reám törnek, Megölni, megtaposni igyekeznek Nagy méltatlan.
7. Az ő szájukat énreám tátván, Mint ragadozó, sívó oroszlán, Agyarkodnak, hogy engem torkukban Béfalhassanak. Könnyhullatásim, mint a vizek, folynak, Én csontjaim helyükből kimozdulnak. Szívem, mint viasz, olvad, bélim fájnak Sebek miatt.
8. Mint cserép, minden erőm elszáradt, Száraz nyelvem az ínyemhez ragadt; Porba vetél engem, érzem kínját Halál mérgének. Mert engemet sok ebek körülvettek, Gonosz népek ellenem összegyűltek, Kezeimet és lábaimat ezek Általszúrták.
9. Én csontjaimat megolvashatnák, Szörnyű szemeket reám fordítanak. Kínomban nem szánnak, de gúnyolnak, Úznak csúfságot. Elosztották egymás közt én ruhámat, És öltözetemre vetettek sorsot, Hogy abból ne metélnének foltokat, Osztván részre.
10. Azért tőlem, Uram, ne légy messze, Ne késsél, életemnek ereje! Kérlek, siess, tekints ínségemre: Légy segedelműl! Mentsd meg életem az éles fegyvertől, Védelmezz meg e sok dühös ebektől, Egyedül-voltomat mentsd meg ezektől, Jóvóltodbul!

23.

1. Az Úr énnékem őriző pásztorom, Azért semmiben meg nem fogyatkozom. Gyönyörű szép mezőn engemet éltet, És szép kies folyóvízre legeltet; Lelkemet megnyugtatja szent nevében, És vezérl engem igaz ösvényében.
2. Ha a halál árnyékában járnék is, De nem félnék még ő sötét völgyén is, Mert mindenütt te jelen vagy énvelem, Vessződ és botod megvigasztal engem, És nekem az én ellenségim ellen Asztalt készítesz, eledelt adsz bőven.
3. Az én fejemet megkened olajjal, És engemet itatsz teljes pohárral; Jóvöltod, kegyességed körülvészen És követ engem egész életemben. Az Úr énnékem megengedi nyilván, Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

24.

1. Az Úr bír ez egész földdel És minden benne élőkkal; Övé a földnek kereksege, Mit a tengeren épített, Folyóvizekkel körülvevett, Melyben meglátszik bölcsesége.
2. Ki mégyen fel a szent helyre, Az Úrnak ő szent hegyére? És vajon kitől tiszteltetik? Akinek tiszta ő szíve, És ártatlan az ő keze, Aki hamisan nem esküszik.
3. Ezt az Úr megáldja szépen, És az idvezítő Isten Adja igazságát őnéki. Az pedig a boldog nemzet, Mely, nézve az ő szent színét, Jákóbnak Istenét keresi.
4. Ti szent kapuk, kinyíljatok, Fejetekeket feltartsátok: E dicső király hadd térjen be! Micsoda dicső király ez? A seregek Istene ez, Nagy ennek hadi erőssége.
5. Ti kapuk, emelkedjete, Fejetekeket felvessétek, Hogy e király beléteke térjen! Kicsoda e nagy királyság? Ez a Zebaoth uraság! Mely nagy az ő dicsőségében!

25.

1. Szívemet hozzád emelem, És benned bízom, Uram; És meg nem szégyenítettetem, Nem nevet senki rajtam, Mert szégyent nem vallanak, Akik hozzád esedeznek, Azok pironkodjanak, Akik hitetlenül élnek.
2. Útaid, Uram, mutasd meg, Hogy el ne tévelyedjem; :/: Te ösvényidre taníts meg, Miken intézd menésem. És vezérelj engemet A te szent igaz Igédben; Oltalmazd életemet, Mert benned bízom, Úr Isten.
3. Emlékezzél jóvoltodból Nagy kegyelmességedre, :/: Emlékezzél irgalmadról, Mely megmarad örökre. Ifjúságomnak vétkét, Kérlek, hogy meg ne említsed. Sőt nagy kegyességedet, Én Istenem, megtekintsed.
4. Jó és igaz az Úr Isten Mind örökkön-örökké, :/: A bűnösöket térítvén Ő igaz ösvényire; És a nyomorultakat Életükben igazgatja, Nagy kegyesen azokat Az ő útában megtartja.
5. Az Istennek minden úta Kegyeség és nagy hűség :/: Azoknak, kik mondására Gondot tartnak mindvégig. Énnékem kegyelmezz meg, Uram, a te szent nevedért. És bűnömet bocsásd meg, Ne ostorozz nagy voltáért!
6. Aki az Úr Istent féli És tiszteli szívében, :/: Azt ő nagy híven vezérli Igaz ösvényeiben. Nagy békességben annak Minden jó bőven adatik, És ő maradékinak Gazdag örökség hagyatik.
7. Az igaz istenfélőknek Megjelenti titkait, :/: És az őbenne hívőknek Megmutatja kötését. Istenhez szemeimet Felemelem szüntelenül, Ő megőriz engemet, Lábam kivonssza a tőrből.
8. Térj azért hozzám, Istenem, Tekints reám kegyesen, :/: És kegyelmezz meg énnékem, Mert élek szegénységben. Nyavalyája szívemnek Napról napra mind öregbül; Uram, add végét ennek, Végy ki engem ez ínségből!

26.

1. Légy ítélőm, Uram, Mert hűséggel jártam És éltem nagy ártatlanul! Azért hiszem az Istent, Hogy ő engemet megment Minden háborúságomtól.
2. Próbáld és kísérts meg, Ügyemet jól nézd meg: Meglátod tisztaságomat! Vizsgáld meg veséimet, És próbáld meg szívemet, Hogy értsed indulatomat.
3. Látom szemem előtt Kegyelmességedet, És azon vagyok szüntelen, Hogy minden dolgaimban Járvak igazságodban, Ne vétsek Felséged ellen.
4. A hazug emberek Nálam nem kedvesek; A tettető csalárdokat Szívem szerint gyűlölöm, És nagy távol kerülöm Az álnoksággal járókat.
5. A gonosztevőknek És hamis népeknek Társaságukat gyűlölöm. Ő gyülekezetükben Nem ülök semmiképpen, Sőt előttem sem szenvedem.
6. Belső tisztaságban És ártatlanságban Én kezeimet megmosom; Tisztán téged dicsérlek, Áldozván Felségednek, Oltárod körül forgódom.
7. Éneki felszóval És víg hangossággal Magasztalom Felségedet; Néked adván hálákat, Hirdetvén csodáidat, Mindenütt áldlak tégedet.
8. Uram, hajlékodat, Szeretem házadat, Holott lakol dicsőséggel, Szent helyedet kedvelem, És azt feljebb becsülöm Minden e világi kincsnél.
9. Ostorodat, Uram, Fordítsd el énrólam, Ne büntess a bűnösökkel! Vélük ne verd lelkeket, Ne vedd el életemet A vérontó emberekkel!
10. Az én lábam megáll, Tágas helyet talál, És megmarad ösvényiben: Azért, Uram, dicsérlek, És örömmel tisztellek A hívek szent seregiben.

27.

1. Az Úr Isten az én világosságom, És idvességem, hát kitől félnék? Ó életemnek ereje, jól tudom: Ki volna hát, akitől rettegnék? Midőn a kegyetlen gonosztévők, Mint ellenségim, énreám törnek, Hogy engemet ugyan megégyenek: Megbotolnak és mind elesnek ők.
2. Hogyha táborral körülvennének is, De mégsem félne semmit én szívem; :/: Ha szintén az ellenség közt volnék is: Óbenne vetném mégis reményem. Egy dolgot kívántam én az Úrtól, Melyet még most is kérek nagy bízván: Hogy lakhassam az Úrnak házában, Míg e földön élek jóvoltából.
3. Melyet én azért kérek, hogy meglássam Az Úrnak felséges dicsőségét, :/: És ő szent templomát látogathassam, Mely tisztességére építettett. Mert engem hajlékába takarít Én háborúságimnak idein, És elrejt engem rejtekhelyein, Magas kősziklára felemelít.
4. Mert mind én atyám s anyám elhagy engem, De az Úr kegyesen hozzá vészen. :/: Mutasd meg, Uram, te utadat nékem, Ellenség ellen tarts ösvényedben! Kívánságukra ellenségimnek Ne adj engemet, mert sokan vannak, Kik ellenem hamisságot szólnak, Hazudnak és erőszakot tesznek.
5. Ha nem hittem volna, hogy még éltemben Jóvoltát az Úrnak meglátandom :/: Az élőknék földén: hát immár régen Odalett volna minden én dolgom. Várjad azért biztonnyal az Urat, Légy víg és bátorságos szívedben, Mert téged megtart a nagy Úr Isten, Csak tőle várjad hát oltalmadat.

28.

1. Hozzád kiáltok, kegyes Uram, Én segítségem és kőváram!
Hallgass meg kegyelmesen engem! Ne hallgass el, mert el kell
vesznem! Azokhoz hasonló lészek, Kiknek a koporsó helyek!
2. Midőn tehozzád esedezem, És kezeimet felemelem A te
szentséges templomodban: Hallgass meg én imádságomban!
Ne büntess a hitlenekkel, Ne verj a gonosztevőkkel!
3. Áldott légyen a nagy Úr Isten, Ki meghallgata kérésemben! Az
Úr énnékem erősségem, Én paizsom és segedelmem; Örvend
szívem és énekben Dicsérem őtet szüntelen.
4. Az Úr én népemnek ereje, A Krisztusnak nagy erőssége.
Tartsd meg azért a te népedet, És áldjad meg örökségedet:
Legeltessed és vigasztald, És örökké felmagasztald!

29.

1. Mostan, ti hatalmasak, Tekintetes nagy urak, Adjatok az Istennek, Dicsőséget nevének! Mint hatalmas Istenteket; Féljétek, tisztelvén őtet! Szent templomában áldjátok, És térdet, fejet hajtsatok!
2. Az Úr szava megzendül, A vizeken megdördül; Mennydörgő dicsősége Elhat a nagy tengerre. Az Úrnak rettentő szava :/: Nagy hatalmát megmutatja. Az Úrnak dördülő szaván Nagy volta meglátszik nyilván.
3. De az ő templomában Ő hívei mindnyájan Hirdetik nagy erejét, Beszéli dicsőségét. Az Úr ült az özönvizen, :/: Mint bíró ítélőszéken; Az Úrnak ő királysága, Örökké megáll országa.

30.

1. Dicsérlek, Uram, tégedet, Mert te megtartál engemet, És kegyesen felemelél, Ellenségimtől megmentél, És meg nem engedéd azoknak, Hogy nyavalyámon vigadjanak.
2. Hogy felkiálték tehozzád, Nyavalyámat meggyógyítád, És hogy én csaknem a sírba, Esném a halál torkába: Ismét feltámasztál engemet, Pokoltól megmentéd lelkemet.
3. Istenes hívek és szentek, Az Úrnak énekeljete, Áldjátok őtet mindvégig, Mert nem haragszik sokáig, Az ember alig gondolhatja, Mily hamar elmúlik haragja.
4. De az ő kegyelmessége Rajtunk megmarad örökre. Néha oly dolgom érkezik, Min este szívem bánkódik, De reggel, mihelyen felkelek, Azonnal víg örömet lelek.

31.

1. Uram, én csak tebenned bíztam, Őrizz meg kegyesen, Ne essem szégyenben! Te igazságod fordítsd hozzám, És tarts meg jóvoltodból, Ments ki nagy nyavalyámból!
2. Hajtsd énhozzám, Uram, füledet, Ó, én idvességem! Siess, tarts meg engem! Mutasd meg nagy erősségedet, Légy én erős kőváram, Melyben bátran lakhassam!
3. Te vagy kősziklám, erősségem: Szent nevedért kérek, Vezérelj, hogy éljek! Szabadíts ki a tőrből engem, Melyet énnékem vetnek, Mert megtartómnak hiszlek!
4. Lelkemet kezedbe ajánlom, Mert nagy ínségemben Megtartál, Úr Isten. Szívemet azoktól megvonszom, Akik élnek hívságban; És csak bízom Uramban.
5. Örvendezek nagy vigasságban, Vigadok szívembe', Irgalmadra nézve. Ha megtekintesz nyavalyámban, Szívemet megismered, Sérelmit megtekinted.
6. Dicsőség adassék az Úrnak, Ki tart oltalmában, Mint egy szép városban, Melynek erős bástyái vannak, Hogy aki abban lakik, Senkitől nem bántatik.
7. Félelmes futásomban mondék: Tőled elvetettél, Rám nem népsz szemekkel; De tenálad kegyelmet lelek, Meghallád könyörgésem, Megadád, amit kértem.
8. Az Urat szeressétek, szentek, Ki megtart híveket, Büntet kevélyeket! Ó legyen néktek reménységtek! Higgyétek szívetekben: Megvigasztal az Isten.

32.

1. Ó, mely boldog az oly ember éltebe', Akit az Isten bevett kegyelmébe, És megbocsátá az ő vétkeit, És befedezte minden bűneit. Boldog, akinek ő nagy hamissága Istentől néki nincs tulajdonítva, És csalárdság nincsen ő szivében, Tettetés nélkül jár életében.
2. Hogy bűnömet el akarám hallgatni, És neked meg nem akarám vallani, Csontjaim ottan elszáradának Soksága miatt én siralmimnak, Mert éjjel-nappal kezded nehéz volta Nagy bűneimért rajtam fekszik vala, Elfogya bennem minden erősség, Mint nyári hévségben a nedvesség.
3. De hogy bűnömet előtted megvallám, Nagy vétkeimet el nem hallgathatám, De híven előbeszélém neked: Ott bocsánatot nyerék tetőled. Azért az Úr Istennek minden hívek Könyörögjenek, míg vagyon idejek, Mert ha nagy árvizek jönnének is, De nem árthatna ezeknek mégis!
4. Te vagy oltalmam, őrizz meg engemet, Minden gonosz ellen tartsd meg lelkeket, Vigasztalj meg, hogy örvendezhessek, És vígan néked énekelhessek! Tanítlak téged, úgy mond az Úr Isten, És vezérellek az igaz ösvényen, Szememmel mindig reád vigyázok, És igazgatlak, rád gondot tartok.

- 33.
1. Nosza, istenfélő szent hívek, Örvendeztetek az Úrnak, Mert illik, hogy őtet dicsérjék, Kik örülnek igazságnak! Áldjátok azértan Hangos citerákban! Az Úr áldassék! Lantban, hegedűben, Cimbalmi zengésben Magasztaltassék.
  2. Énekeljete néki vígan Gyönyörű szép új éneket! :/: Szép hangicsáló szerszámokban Mondjatok ékes verseket! Igaz ő mondása, :/: Állhatatos dolga: Amit az Úr szól, Megáll igazságban, Minden dolgaiban Cselekeszik jól.
  3. Ő szereti az igazságot, Az ítélet nála kedves, :/: Dolgában tart irgalmasságot, Mellyel mind e világ teljes. Az Úrnak Igéje :/: Egeket teremte, Melyeket ott fenn Szájának lelkével Nagy szép seregekkel Szerze ékesen.
  4. Mert mihelyt ő csak egy igét szól, Azonnal megleszen minden, :/: És valamit ő megparancsol, Nagy hamarsággal meglészen. Pogányok tanácsát :/: És minden szándékát Az Úr megtöri, Magukban a népek Amit elvégeznek, Semmivé teszi.
  5. De az Úr Istennek tanácsa Megmaradánd mindörökké, :/: És megáll minden gondolatja, Kiterjed minden időkre. Boldog az a nemzet, :/: Ki ily Urat szeret, Mint ő Istenét; Boldog a nemzetség, Kit kedvel e Felség Mint örökségét.
  6. Gondot tart rájuk s a haláltól Megtartja őket éltükben, :/: Szükségtől és éhenhalástól Őrzi a drága időben. Lelkünk azért várja, :/: Szüntelen óhajtja Az Úr oltalmát, Ki paizsul végre Eljő segítségre, Ád diadalmat.
  7. Őbenne azért a mi szívünk Igen örvendez szüntelen, :/: Mert ő minékünk reménységünk, És bízunk ő szent nevében. Nagy kegyelmességed :/: Mirajtunk bővítsed, Légy mi gyámolunk! Ne hagyj szükségünkben, Segíts meg éltünkben, Mert téged várunk!

34.

1. Mindenkoron áldom Az Urat, míg engem éltet, És az ő szent dicséretét Szájamban hordozom. Dicsekedvén áldja Lelkem jó voltát az Úrnak, Mit a szegények hallanak, És örülnek rajta.
2. Magasztaljuk vígan Az Úrnak áldott szent nevét, És véghetetlen kegyelmét Dicsérjük mindnyájan! Mert midőn keresém És kérém az én Uramat, Meghallgatá nagy felszómat, És megtarta engem.
3. Az Úrra kik néznek, Tőle megvigasztaltatnak, Soha orcáik azoknak Meg nem szégyenülnek. A szegény kiálta, És meghallgatá az Isten, El nem hagyá ínségében, De megszabadítá.
4. Az Isten angyali Hívek körül tábort járnak, Istenfélőket megtartnak Mint Isten követi. Jó voltát az Úrnak Kóstoljátok és lássátok, Mert bizony azok boldogok, Őbenne kik bíznak.
5. Az Isten szemei Látják a gonosztévőket, És ő emlékezetöket A földről eltörli. A jókat nem hagyja; Kik hozzá tiszta szívükből Kiálnak nagy ínségükből: Mind megszabadítja.
6. Közel az Úr Isten A töredelmes szívekhez, És a sérelmes lelkekhez Lészen segítséggel. Az igaznak itten Ő nyavalyája sokasul, De nyomorúságaibul Kimentti az Isten.

35.

1. Perelj, Uram, perlőimmal, Harcolj én ellenségimmel, Te paizsodat ragadd elő! Én segedelmemre állj elő! Dárdádat nyújtsd ki kezekkel, Ellenségimet kergetsd el! Mondjad ezt az én lelkemnek: Tégedet én megsegítek!
2. Gyászban jártam lehorgadva, Mint ki az anyját siratja, De ők szomorú eseten örülnek, és gyűlnek seregben. Hátmögül a gonosz népek Engemet szörnyen nevetnek; Ártatlan lévén, nem szánnak, Sőt csúfolnak és szaggatnak.
3. A képmutató galibák Fogukat rám csikorgatják; És rajtam nagy csúfságot űznek, Kik csak zabálódást keresnek. Uram, míg nézed ezeket? Jövel, tartsd meg én lelkemet! Egyedül voltom tekintsd meg, Ez orozlánoktól ments meg!
4. Dicsérlek téged szüntelen Nagy sűrű gyülekezetben, És nagy roppant sereg nép előtt Téged dicsérlek minden fölött. Ne engedd, hogy örüljenek, Akik ok nélkül gyűlölnek; Ellenségimet fordítsd el, Ne gúnyoljanak szemükkel.
5. Már azok énekeljenek, Kik igazamnak örülnek, Mondván: hála legyen az Úrnak, Ki nyugalmat ad szolgájának! Én nyelvem igazságodat, Hirdeti nagy jóvoltodat; Dicséretedet nagy híven Éneklek minden időben.

36.

1. A gonosztévőknek dolgán Eszembe veszem azt nyilván, Hogy Istenre nincs gondja. Magában felfuvalkodik, Bűneitől meg nem szűnik, A híveket utálja. Hamis és hazug beszéde, Jó tanúsághoz nincs kedve, És nem jár igazsággal; Hívságot gondol ágyában, Foglalatos gonosz útban, Semmi bűnt ő nem utál.
2. Uram, a te nagy hűséged Égig ér, kegyelmességed Mind a felhőkig felhat. :/: Mint a hegy, te igazságod, Törvényed mélység, megtartod Az embert és a barmot. Te kegyességed mily drága! :/: Azért a te szárnyad alá Emberek folyamodnak, Kik jól megelégtetnek, Mint bő vízzel, legeltetnek Javaival háznak.
3. Nálad az élet kútfeje, Világodnak nagy ő fénye, Mely nekünk szépen fénylik. :/: Bővítsd rajtuk kegyességed, Akik jól ismernek téged, Szívvel neved tisztelik! Ne hagyd, hogy a kevély lába :/: Rám rohanjon, és hatalma Letapodjon a földre; Adjad, hogy a hitetlenek Megessenek, süllyedjenek, Fel se keljenek többé!

37.

1. Ne boszszankodjál a gonosztévőkre, Midőn őnékik jól vagyon dolguk! Ne nézz búskodva ő szerencsējökre, Ha látod nékik jó állapotjuk! Mert mint a szénafű, levágattatnak, És mint a zöld fű, hamar elhullnak.
2. Tégy jól és bízzál erősen Istenben: Békével élhetsz itt ez országban: Hűséggel járj el egész életedben, Örvendj az Úrnak nagy jóvoltában, És valamit kérsz tőle, mind megnyered, Mindent megád, amit kíván szíved.
3. Csak az Istenre támaszd minden dolgod, És kétség nélkül bízzál őhózzá, Mert megcselekszi, bizonynal meglátod: Ártatlanságod világra hozza, Hogy igazságod úgvan lássa minden, Mint a fényes nap fénylik délszínben.
4. Bízzál az Úrban, csendes légy szívedben, És reménységed vessed őbenne! Ne haragudjál jó szerencsējeken Azoknak, akik élnek kedvükre! Ne gondolj semmit az ő életükkel, Hogy velük együtt bűnbe ne ess el!
5. Mert a gonoszok mind eltöröltetnek, De akik a nagy Istenben bíznak, E földnek azok örökösí lesznek: A gonosztévők szörnyen elhullnak. Majdan, ha ő helyüket megtekinted, Aholott laktak, üresen leled.
6. Élj igazán, légy hű és tökéletes, És nagy jól lészen tenéked dolgod, Békességed lészen nagy örvendetes. A gonoszok mind vallnak csúfságot, Mert ők szertelen nagy ínségbe esnek, És teljességgel végre elvesznek.
7. Mert az Úr oltalma az igazaknak, Megmenti őket sok ínségükből, Vélük vagyon és tőle megtartatnak. És hogy őhózzá fordulnak szívből, A gonosztévőktől megszabadítja, És jelenvoltával vigasztalja.

38.

1. Haragodnak nagy voltában Megindulván, Ne feddj meg, Uram, engem! Búsult gerjedezésedben Rám tekintvén, Ne büntess meg Istenem!
2. Nyilaid belém lövettek, Mik szereznek Énnekem nagy sérelmet; Kezeidnek súlyossága Hátam nyomja, És sanyargat engemet.
3. Testemnek semmi részében Épség nincsen Haragodnak miatta; Nincs békesség tagjaimban, Csontjaimban Bűneimnek miatta.
4. Mert az én nagy gyarlóságim És bűneim Fejem felülhaladták, Miknek nehéz, terhes voltát, Súlyosságát Tagjaim nem bírhatják.
5. Minden mostani kérésem, Én Istenem, Vagyon szemeid előtt, És minden fohászkozásom, Óhajtásom Tőled el nem rejtetett.
6. Szívem nyugalmat nem lelhet, Igen reszket, Minden erőm elfogyott; Szemeim világossága, Vidámsága Éntőlem eltávozott.
7. De én Istenemben bízom, És elvárom, Hogy kérésem meghallja, Mert szívem hozzá emelem És elhiszem, Hogy szükségem meglátja.
8. Uram, ne hagyj el engemet! Nézd ügyemet, Egyedül mint hagyattam! Kérlek, légy irgalmas nekem, Én Istenem, Mert csak tebenned bíztam!
9. Azért tőlem ne állj messze, Szánj meg végre, Én kegyelmes Istenem! Segedelmeddel ne

- 39.
1. Magamban elvégezém, és mondám: Hogy dolgom megtartóztatnám, Hogy nyelvem oly i-gét nem ejtene, Mely énnekem bút szerzene, Én szájamra zabolát vetettem, Míg a hitlen áll előttem.
  2. Én mint a néma, veszteg hallgaték, Még a jóról sem beszélék, Sőt fájdalmam is titkolnom kelle, Min sérelmem öregbüle; Ég vala szívem, hogy meggondolám, Eltüzesülvén ezt mondám:
  3. Mutasd meg, Uram, éltemnek végét, És meddig éltetsz engemet? A napok számát jelentsd meg nekem! Míg e világon kell élnem, Mert időm nálad csak egy arasznyi, Előtted életem semmi.
  4. Bizony mulandó semmi az ember, Ki magának sokat ígér! Mint az árnyék, az ember elmúlik, Mégis szorgalmatoskodik, Sokat gyűjt és sok kincset rak össze, Nem tudja, kié lesz végre.
  5. Uram, hát nékem kiben kell bíznom? Nincs kívüled vigasságom! Ments ki engemet minden vétkeimből, És a bolondok nyelvétől Őrizd meg, hogy ők ne csúfoljanak, Midőn ez ínségben látnak.
  6. Mint a néma, hallgatok erősen, Szájam fel sem nyitom, mert én Tudom, hogy ezt mind te cselekedted. Ostorod rólam elvegyed! Mert kemény kezéd nagy volta miatt Minden életem ellankadt.
  7. Mert midőn te megfedded az embert Az ő nagy gyarlóságáért, Azonnal elvesz szép ábrázatja, Mint a molytól a szép ruha. Lám, az ember mely igen mulandó, Semmi dolga nem állandó.
  8. Hallgasd meg, Uram, könyörgésemet, Kérésemre ne légy siket! Mert előtted vendég és zarándok, Mint atyáim, olyan vagyok. Szűnjél meg tőlem, hadd vegyek erőt Az én kimúlásom előtt!

40.

1. Várván vártam a felséges Urat, És íme, hozzám fordula, Kegyelmesen meghallgata, És rajtam megmutatá jó voltát. Kivőn a mély veremből, És a sáros fertőből, És én lábaimat Szép egyenes kőre Elfelhelyeztette, Vezérlvén utamat.
2. Ada én számba új énekeket Istenünk dicséretire, Hogy akik hallgatnak erre, Higgyék és féljék ő Istenüket. Boldog, aki az Úrban :/: Bízik, szemét elhajtván A kevély népektől, Kiknek minden dolgok :/: Hazugságra hajlók: Tőlük távol kerül.
3. Csudatételidnek sok ő száma, És nagy bölcs gondolatidnak, Hozzánk való jóvoltodnak Sokságát senki meg nem mondhatja. Ha elkezdem számlálni, :/: Nem tudom kimondani, Mert te nem kívántad A sok áldozatot, :/: De hogy fogadjak szót, Fülemet alkottad.
4. Égő áldozat nincsen kedvedben, A bűnért valók sem kellők. Akkor mondom: ím, eljövök, Rólam írás van a törvénykönyvben: Hogy akaratod tegyem, :/: Én kegyelmes Istenem! A te törvényedben Gyönyörködik lelkem :/: És örvendez szívem A te szent igédben.
5. Már tebenned mind örvendezzenek, Akik keresnek tégedet, Kívánják idvességedet, Mondván: dicsőség légyen Istennek! Noha én szegény vagyok, :/: És én szükségim nagyok, De rám gondot visel Az Úr, én megtartóm, :/: Jövel, szabadítóm, Úr Isten, ne késsél!

41.

1. Boldog, aki a nyavalyást híven Szánja ínségében, Mert szükségében őtet ismétlen Megmenti az Isten, Megtartja éltét, és ez országba' Lesz jó állapotja, Ellenséginek kívánságába, Nem adja markába.

2. Fájdalmában az Isten megtartja, Szépen felgyógyítja; Betegágyát fordítja örömmre, És jó egészségre. Azért így szólok neked, Istenem: Kegyelmezz meg nekem! Gyógyítsd meg, Uram, én betegségem, Mert igen vétkeztem.

3. Tisztaságomban engem megtartasz, És megszabadítasz, És szemeid eleibe állatsz, Örökké el nem hagysz. Áldott légy, Izráelnek Istene, Most és mindörökké! Szent neved dicsértessék mindenben, Ámen és úgy légyen!

42.

1. Mint a szép, híves patakra A szar-vas kí-ván-kozik, Lelkem úgy óhajt Uramra, És hozzá fohászkodik, Tehozzád, én Istenem, Szomjúhozik én lelkem, Vajon színed eleiben Mikor jutok, élő Isten?
2. Könnyhullatásim énnékem Kenyerem éjjel-nappal, :/: Midőn azt kérdik éntőlem: Hol Istened, kit vártál? Ezen lelkem kiontom, És házadat óhajtom, Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.
3. Én lelkem, mire csüggedsz el? Mit kesergesz ennyire? :/: Bízzál Istenben, nem hágy el, Kiben örvendek végre, Midőn hozzám orcáját, Nyújtja szabadítását; Ó, én kegyelmes Istenem, Mely igen kesereg lelkem!
4. Sebessége árvizednek, És a nagy zúgó habok :/: Énrajtam összeütköznek, Mégis hozzád óhajtok; Mert úgy megtartasz nappal, Hogy éjjel vigassággal Dicséreteket éneklek Néked, erős őrizőmnek.
5. Mondván: Isten, én kőszálam, Mire felejtesz így el? :/: Ellenségim vannak rajtam, Gyászban járok veszéllyel. Mert az ő hamis nyelvek Csontjaimban megsértnek, Mert így bosszantnak ellened: Lássuk, hol vagyon Istened?
6. Én lelkem, mire csüggedsz el: Mit kesergesz ennyire? :/: Bízzál Istenben s nem hágy el, Kiben örvendek végre. Ki nekem szemlátomást Nyújt kedves szabadulást, Nyilván megmutatja nekem, Hogy csak ő az én Istenem.

43.

1. Ítéld meg engemet, Úr Isten, És fogadd fel én ügyemet E kegyetlen nemzetség ellen! A hamis embernek kezében Ne bocsáss, Uram, engemet, Tartsd meg én fejemet!
2. Uram, engem miért hagyl el? Lám, te vagy én erősségem! Miért járok keserűséggel? Minden örömöm távozik el, Mert nyomorgat ellenségem És sanyargat engem.
3. Igazságodat add értenem, Világosságod küldd alá, Mely megvilágosítson engem! Szent hegyedre légyen vezérem; Bémenésem igazgassa A te hajlékomba!
4. Isten oltárához bemégyek Az én Uram eleiben, Aki öröme én szívemnek. Hegedűvel neked éneklek, És hálát adok szüntelen Tenéked, Úr Isten.
5. Miért vagy szomorú, én lelkem? Mit kesergesz ily szertelen? Bízzál az Istenben, mert hiszem, Hogy őtet én még dicsőítem, Midőn híven megment engem Megváltó Istenem.

44.

1. Hallottuk, Isten, füleinkkel, Amit régenten cselekedtél, Nékünk atyáink mon-dották, Kik nagy dolgaidat látták; A pogány népet kezeddél Elvesztéd, földét elpusztítád; Néped más helyre vitted el, Holott ismét megszorítád.
2. Mert nem ő fegyverük által lett, Hogy ők megölték e jó földet; Nem az ő kezük, sem karjuk Volt nekik szabadítójuk, De te orcád tekintése És a te karod és jobb kezéd őket így megsegítette, Mert őhozzájuk volt jó kedved.
3. Úr Isten, te vagy én királyom És az én teljes vigasságom! Jákóbnak küldd segedelmed, Amint régenten míveltél. Általad ellenségünket Megökleldezzük és megrontjuk, És a mi gyűlölőinket A te nevedben letapodjuk.
4. Mert én nem bízom kézívemben, Sem az én éles fegyveremben; Az engem meg nem szabadít, Ha az ellenség megszorít, De te tartasz meg bennünket Minden mi ellenségünk ellen, És a mi kergetőinket Elvesztéd, és ejted szégyenben.
5. Azért az Istent magasztaljuk, És szent nevét örökké áldjuk; Mindennap dicsérvén őtet, Hirdessük nagy kegyességét! De minket te megvetettél, És juttattál nagy szégyenségben, A hadba velünk nem jövéél, Hogy megtartottál volna épen.
6. De mi teéretted naponkint, Üldöztetünk e világ szerint; Miként az ártatlan juhok, Kik a mézárszékre valók. Kelj fel azért, mit aluszol? És álmodból már serkenjél föl, Támadj föl, és hatalmadból Ments ki minket e nagy ínségből!

45.

1. Egy szép dolgot hoz elő az én szívem, A dicső királyról lesz éneklésem, Kit nyelvem dicsér nagy szép felszóval, Mint egy deák az írópennával. Sokkal szebb vagy te minden embereknél, Mindent felülmúlsz te szép termeteddel, Ajakidnak nagy ő kedvessége, Mert megáldott az Isten örökké.
2. Te kegyes, erős vitéz, készüljél fel, Vedd fegyvered és oldaladra kösd fel, Úgy, mint királyi ékességedet, Ez ékességben végy győzedelmet! A jó igazság vezérlje utadat, Jóság, kegyesség bírja járásodat, És a te karodnak erejével Nagy csudákat téssz, megládd szemeddel!
3. Mert hegyesek a te sebes nyilaid, Mit megéreznek minden ellenséged, Szívüket midőn általszegezed, És őket hatalmad alá veted. Ó, Úr Isten, a te királyi széked, Megmarad mindörökké dicsőség; Pálcája a te királyságodnak: Pálcája bizony igazságodnak.
4. Az igazságot te igen szereted, A hamisságot viszontag gyűlölöd, Azért az Isten mindenek felett Víg olajjal megkenett tégedet. A te nevedet mindenkor hirdetem, Nemzetségről nemzetségre beszélem: És minden maradéki ezeknek Mindörökké tégedet dicsérnek.

46.

1. Az Isten a mi reménységünk, Midőn reánk tör ellenségünk, Minden háborúságinkban Megtart erős hatalmában. Azért a mi szívünk nem félne, Ha az egész föld megrendülne, És a hegyek a tengernek Közepibe bedűlnének.
2. Ha a tenger szörnyen zúgna is, Minden víz felzavarodnék is, És ha a sebes szélvésszel A hegyek hányatnak széjjel: A szép folyóvíz mindazáltal :/: Az ő szép tiszta folyásával Az Istennek szent városát, Megvigasztalná hajlékát:
3. Mert közepén lakik az Isten, Azértan romlása nem léssen; Semmi ínségbe nem ejti, Az Isten jókor megmenti. A pogány népek dúlnak-fúlnak, :/: Nagy sok országok feltámadnak, De az ő haragos szava Mind e földet elolvasztja.
4. De az Isten minden időben Mivelünk vagyon ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk! Jertek, lássátok e nagy Úrnak, :/: Csuda dolgait hatalmának, Ki mind e föld kerekességét, Elpusztítja ékességét!
5. E földön széjjel nagy hadakat, Ő megcsendesít háborúkat, Ívet, kopjákat megrontat, Társzekereket felgyújtat, Így szólván: mindnyájan halljátok, :/: Hogy erős Istenetek vagyok, És hogy birodalmam vagyon Minden népen e világon!

47.

1. No, minden népek, Örvendezetek És tapsoljatok, Istent áldjátok Szép hangossággal És nagy felszóval, Mert az Úr Isten Nagy felségében Ő királysága És nagy országa Kiterjed meszsze, Ez egész földre.
2. Hatalmunkba vet Nagy sok népeket, És meghódoltat sok pogányokat Minékünk végre Ő nagy ereje. Minket ő felvett, Örökévé tett, Nékünk engedte Ő kegyessége Jákóbnak tisztét, Kit igen szeret.
3. Íme, az Isten Szépen felmegyen Nagy vigasságban, Trombitaszókban; Urunk felmegyen Nagy dicsőségben. Énekeljete Az Úr Istennek Zengő verseket, Szép énekeket, E nagy királynak, Mint mi Urunknak!
4. Őnéki minden Jól énekeljen! Mert minden népek Néki engednek. Királyi székben Ül nagy kegyesen. A fejedelmek Őhöz gyűlnek, Mint Ábrahámnak Istenét, áldják, Alázatosan Néki szolgálván.

48.

1. Nagy az Úr méltóságában, Az Isten szent városában, Holott lakozik dicsősége, És dicsértetik ő szent neve. A szent Sionnak hegyén, Annak északi szélén, E gyönyörűséges helyen, Holott helyheztetett szépen A nagy királynak városa, Melynek nincs e földön mása.
2. Mit megerősített Isten, :/: Hogy romlása ne lehessen. Nézünk itt te kegyességedre :/: Szent templomodnak közepette. Dicsőséges szent neved Mind e földre kiterjed; Ekképp a te dicséreted :/: Nagy messzire kiterjeszted; Jobbod teljes igazsággal, Mindenben irgalmassággal.
3. Örül a Sionnak hegyi :/: És a Judának leányi, Te igaz ítéleteiden :/: Szíve szerint örvendez minden. A Siont járjátok meg, Tornyait lássátok meg, Nézzétek meg ő bástyáit, :/: Szépen épített házait, Hogy ezt megbeszélhessétek A jövőendő nemzedéknek.

49.

1. Hallgassátok meg, minden nemzetek, E föld lakói, jól figyeljeteK, Köznépek és a főrenden valók, Minden szegények és a gazdagok! Az én szájam szól nagy bölcses-séget, És elmém gondol jó értelmeket; E példára magam is figyelmezek, Hegedűszóban szép mesét jelentek.
2. Mit félnék én a gonosz időben, Hogy nyomorgatóm engem elejtsen, Ha ellenségem mind azon vagyon, Hogy engemet láb alá tapodjon? Némelyek igen bíznak pénzükben, És dicsekednek az ő kincsökben; De senki meg nem váltja atyjafiát, Nem adhatja meg Istennél váltságát.
3. Mert drága a léleknek váltsága, Életét senki meg nem válthatja, Hogy a halált ő elkerülhesse, És a sírba menni ne kellene. Mert látja, hogy sem bolond, sem eszes, A halál ellen nincsen mentséges, És holtuk után minden gazdagságuk, Más emberre száll az ő sok jószáguk.
4. Ez őnékiek fő gondolatjuk, Hogy mindörökké tartson szép házuk, Hogy el ne fogyjon az ő nemzetük, És megmaradjon örökké nevük. Mert noha vagyon pénzük és tisztük, De nem sokáig tartnak mindezek, Mert végre minden jóktól elszakadnak, Mint oktalan állatok, Ők meghalnak.
5. Mert oda léssen minden ő dolguk, A koporsó léssen ő hajlékuk, De a haláltól engem az Isten Megment, és hozzá vészen kegyesen. Annak okáért azzal ne gondolj, Hogy némely ember igen gazdagul, Mert minden kincset másoknak kell hagyni, A dicsőségtől meg kell néki válni.

50.

1. Az erős Isten, uraknak Ura, Szól és e földet mind elő hívja, Támadatról és napenyészetről, Nagy szépséggel a Sion hegyéről Eljő az Isten ő fényességében, Semmit el nem hallgat ítéletében.

2. Emésztő tűz mégyen őelötte, Nagy forgó szélvész lészen körüle; Szólítja az eget és a földet, Hogy megítélje minden ő népét, Mondván: gyűjtsétek ide a híveket, Kik áldozattal vették kötésemet!

3. Az egek hirdetik igazságát Az Istennek, mert ítéel igazat. Én népem, hallgasd meg, szólok neked, Mert bizonyoságot teszek ellened, Én tenéked erős Istened vagyok, Áldozatiddal keveset gondolok.

4. Szükségben tőlem segítséget kérj, Én megsegítelek, hogy engem dicsérj! A gonosznak mond Isten: de mire Vészed törvényem a te nyelvedre? Kötésem szájjal vallod, de gyűlöled Intésemet, és ígémet megveted.

5. És mikoron a lopót te látod, Együtt futsz véle, dolgát javallod; A paráznákkal örömet mulatsz, Rossz társaságnak gyakran helyet adsz; Szájaddal szólasz nagy sok gonoszságot, Nyelveddel szerzesz sok háborúságot.

6. Leülsz és atyádfiát megszólod, Az anyád fiát is rágalmazod; Ezt míveled, de én csak hallgatok. Azt véled, én is csak olyan vagyok, Mint szintén te, de téged előveszlek, És szemlátomást bűnödről megfeddlek.

7. Ezt mostan eszetekbe vegyétek, Kik az Istenről elfelejtkeztek, Hogy mentség nélkül el ne rántsalak! Az becsül engem, aki hálát ad; Mond Isten: az ily ember jár jó úton, És segedelmem néki jelen vagyok!

51.

1. Úr Isten, kérlek, kegyelmezz nékem, És kegyelmedből könyörülj énrajtam, Bűne-imből tőled megtisztíttassam, Nagy irgalmaddal végy körül engem! Töröld el az én nagy bűneimet, Mosogass jól meg fertelmességimből, Amikkel fertéztetem éltetem: Tisztítsd el nagy kegyelmességedből!
2. Mert ismerem jól gyarló voltomat, És bűnöm mindenkor forog előttem, Melyet csak teellened cselekedtem, Mely miatt tészek én nagy siralmat. Vétkeztem a te szemeid előtt, Melyért engemet méltán megbüntethetsz, Rám vethedd kemény ítéletedet, Mindazonáltal igazán ítélhetsz.
3. Mert íme, látom, nyilván jól értem, Hogy én a gyarlóságban fogantattam, Vétekben az én anyámtól származtam, Szüleim bűnös véréből lettem. De te az igazságot szereted, És igen kedveled a tiszta szívet, És a te titkos bölcsességedet Nagy kegyelmesen nékem megjelented.
4. Hints meg, Uram, engemet izsóppal, És én azontúl tisztán megújulok; Moss meg engem, és szépen megtisztulok, És fejből lézsek a tiszta hónál. Hogy örvendezhessen az én szívem, Add, hogy megértsem te nagy irgalmadat, És megvidul minden én tetemem, A te haragod melyet összerontott.
5. Színedet rejtse el vétkeim elől, Fertelmes bűneimet ne tekintsed, Haragos orcád énrólam elvégyed, Tisztíts meg engem minden bűnömből! És teremts tiszta szívet énbennem, Dolgomat mindig jóra vezéreljed, Az erős lelket újítsd meg bennem, Hogy kedves legyen életem előtted!
6. Ne vess el engem szent színed elől, És ne vedd el szent Lelkedet éntőlem, Sőt szerezz teljes örömet énbennem, Tégy bizonyossá engedelmedről! Indíts szívemben nagy vigasságot, És engem vidám lélekkel erősíts, Értsem örömmel nagy irgalmadat, Kegyelmességgel engemet bátoríts!
7. És példa lézsek erről mindennek, A bűnösöket utadra tanítom, Bűnükből hozzád térésre indítom, Hogy csak tebenned reménykedjenek. Ó, én Istenem, én idvességem, Szabadíts meg e vérrel buzgó büntől, Hadd énekeljen örökké nyelvem Te igazságos szent ítéletedről!
8. Nyisd meg azért az én ajakimat, Hogy az én szájam dicsérhessen téged! Ha az áldozat kedves volna néked, Nem kíméleném áldozatomat, De nem kell néked égő áldozat: Az alázatos lelket te szereted, Az tenálad a kedves áldozat; A töredelmes szívet meg nem veted.

52.

1. Mit dicsekedel gonoszságban, Te hatalmaskodó? Mit fuvalkodol fel magadban, Nagyravágyakozó? Mert az Istennek jóvolta A jókat megtartja.
2. Én téged örökké dicsérlek, Mert megtartál engem, És a te nevedben remélek, Míg leszen életem, Mert jó a te híveiddel Lakoznom örömmel.

53.

1. A bolond így szól az ő szívében: "Nincs Isten", azért nagy gonoszságban él; Utálatos bűnt teszen, semmit nem fél. Ez egész földön aki jót tegyen, Senki sincsen.
2. Az Úr az égből alátekinte E földön az emberek fiaira, Hogy meglássa, ha kinek esze volna, Ha valaki az Istent keresné És tisztelné.
3. De azt jól látja dicsőségében, Hogy a jó útról eltértek mindenek, Mindnyájan fertelmes bűnben hevernek; Aki az Istent tisztelné híven, Csak egy sincsen.
4. A Sionról vajon ki jövend el, Ki a szent Izráelt megszabadítja? Ha Isten fogságból népét kihozza, Örvend a Jákób és az Izráel Teljes szívvel.

54.

1. Tarts meg, Uram, én Istenem, És szent nevedért védelmezz meg, Ártatlan ügyemet tekintsd meg, Hatalmaddal támadj mellém! Kérem te szent Felségedet, Hallgass meg én könyörgésemben' És kegyesen vedd füleidbe Az én szájamnak beszédét!
2. Mert ellenségim kevélyen Reám támadnak és kergetnek, És engem halálra keresnek, Eszükbe sem jut az Isten. De az Isten megtart engem, Kegyelmeességét megmutatja, És segedelmét hozzám nyújtja, Jóra vezérli életem.
3. Ez nékem szánt nagy nyavalyát Én ellenségimre téríti, És ezt nékiek megfizeti, Megmutatván igazságát. Akkoron neked víg szívvel Hálaadásokat áldozom, És szent nevedet magasztalom, Mert teljes vagy kegyességgel.

55.

1. Hallgasd meg az én könyörgésem, Úr Isten, ne fordulj el tőlem, Imádságom vedd füleidbe, Mert nagy kínokat szenvedek, Szívemben igen kesergek, Előtted panaszlok reszketve!
2. Kesereg szívem nagy ínségben, Élek halálos félelemben, Teljességgel elszomorodtam; Rettegek, félek, gyötrődöm, Reszketvén szörnyen vesződöm, Úgy, hogy immár sokszor kívántam:
3. Szárnyaim, ó, ha lehetnének, Mint a galamb, ha repülhetnék: Én elrepülnék messze földre, Elmennék e népek közül. Pusztát keresnék, ezektől Ahol nyugodalmam lehetne.
4. Mind este, reggel őt óhajtom, Délkorban is őtet kiáltom, És meghallgatja könyörgésem, Megtart engem békességben Minden ellenségim ellen, Kik seregbe gyűltek ellenem.

56.

1. Kegyelmezz meg nekem, én Istenem, Mert az ember igen kerget engem, Nagy hatalommal támad elle -nem, Hogy engem elejthessen. Sok ellenségim háborgatnak szörnyen, Elszánták, hogy bényeljenek hirtelen, Úr Isten, én ilyen nagy félelmemben Benned reménységem!
2. Én az Úr Istenben dicsekedem, Szent Igéjében nem kételkedem. Mit tehetne az ember énnekem, Aki kerget engemet? Visszafordítják az én beszédemet, És naponkint abban hányják eszüket, Hogy nékem szerezzenek veszedelmet, Csak gonoszt gondolnak.
3. Énellenem ők összejárulnak, Hogy megkapjanak, azon forgódnak, És életemtől megfoszthassanak: Ez minden ő szándékuk. A gonoszságban nagy ő bizodalomuk, Azt vélik, hogy jól lesz minden dolguk, De haragod ha esik, Uram, rajtuk: Őket mind levered.
4. Minden futásimat megemlíted, Könnyhullatásim tömlődbe szeded: A te könyveidbe fel is jegyzed Minden én ínségemet. Könnyörgésemet midőn hozzád nyújtom, Ellenségimet ottan futni látom, Mert velem vagy, és te vagy megtartásom, Kegyelmes Istenem!
5. Úr Isten, Fölségedet dicsérem, És szent igédet nagynak becsülöm; Áldom az Urat, míg lesz életem, Bízván ő beszédében. Reménységemet vetem az Istenben, Irgalmasságára nézek szüntelen, Azért félelmem senkitől nem lesz: Ki árthatna nékem?
6. Szent fogadásom tartja azt nékem, Hogy jóvoltodért neved dicsérjem, Mert kegyelmesen megmentéd lelkem A halál köteléből. És lábaimat megtartád eséstől, Hogy én élhessek tenéked kedvesül; Az élők fényes világában szentül Járjak teelőtted.

57.

1. Irgalmazz, Uram, irgalmazz nekem, Mert tebenned bízok az én lelkem! Több segedelmem sehol nincsen nékem! Szárnyadnak árnyékában védelmem, Míg veszedelmem eltávozik tőlem.
2. Én a felséges Istenben bízom, Ki jóra vezérli minden dolgom; Segedelmet küld alá ínségemben. Az ellen lésszen nékem oltalmam, Aki engem kerget, hogy benyelhessen.
3. Én nyelvem és lantom már serkenj föl, Véletek ím a hajnalt keltem föl! Jó reggel én is ágyamból fölkelek, És éneklek nagy dicsőségdről. Téged, Uram, minden népnek hirdetek!
4. Mert nagy jóvoltod, örök irgalmad És igazságod az égig fölhat! Nagy dicsőséged láttasd meg az égen, És jelentsd meg nagy hatalmasságod Az embereknek mind az egész földön!

58.

1. Ti tanácsban ülő személyek, Kik zúgolódtok ellenem:
Mondjátok csak meg énnekem, Ha igaz e, amit beszéltek, És ha igazat ítélték, Ádámtól származott népek?
2. Sőt ha ember jól megtekinti: Álnoksággal jár szívetek, MÉR hamis fonttal kezetek; Nincs dolgotoknak tökéleti. A gonoszok eltévedtek, Mihelyt anyjuktól születtek.
3. Végre is azt mondhatja minden, Hogy jó az igaznak dolga, Sok és nagy az ő jutalma. Azt vegye mindenki eszébe, Hogy Isten mindent megítél, Aki gonoszul vagy jól él.

59.

1. Szabadíts meg engem, Úr Isten, És tarts meg ellenségim ellen! Mentsd meg azoktól életem, Kik feltámadtak ellenem! Oltalmazd meg a hamis néptől, Ki én veszedelmemnek örül És szomjúzik ártatlan vért! Ments meg attól szent nevedért!
2. Én ellenségimnek ereje, Kezedben minden tehetsége. Benned bízom, én Istenem, Mert te vagy én segedelmem. Az Isten jóvoltát jelenti, Nyavalyámnak elejét veszi, És megláttatja énvélem, Hogy elvész én ellenségem.
3. Mert te vagy, Uram, én oltalmam, Reménységem és bizodalمام: Azért, ó, én erősségem, Mindenütt neved dicsérem, Hogy nekem az én szükségemben, Segedelmem vagy ínségemben; Te vagy én erős kőváram, Kegyességed nagy énhozzám.

60.

1. Minket, Úr Isten, elhagyál, És reánk megharagudtál, Tőled széjjel elosztatánk, Térj kegyesen ismét hozzánk! Mind e földet megindítád, Nagy hatalmaddal megrontád, Építsd meg az ő nagy romlását, Mert romlás miatt alig állhat.
2. Népedet keményen tartád, És igen megsanyargatád; Minket mintegy csípős borral, Itatál keserű búval, De akik tégedet félnek, :/: A zászlót adád nékiek, Hogy fölemelnék igazságban, Bízván a te szent oltalmadban.
3. Légy minékünk segítségül, Őrizz meg ellenséginktül, Mert az emberi segítség Hiábavaló epedség. Az Isten által minekünk :/: Lészen erős győzedelmünk, És megszabadít ő bennünket, Megtapodja ellenségünket.

61.

1. Kiáltásom halld meg, Isten! Vedd füledbe Az én
könyörgésemet, Mert én szívem nagy ínségből, Mészze földről
Kiáltja Felségedet!
2. Végy fel engemet kőszálra, Magasságra, Hol bátorságom
legyen, Mert te vagy én erős tornyom, Vigasságom Én
ellenségim ellen!
3. Te hajlékodban lakásom Én kívánom És óhajtom szüntelen;
Szárnyaidnak árnyékába Kívánkozva Vagyok jó reménységben.
4. Meghallgatsz fogadásomban Engem, Uram, Nyújtván
kegyességedet. Örökségüket megadod, És megáldod, Akik félik
nevedet.
5. És aztán vígan éneklek Szent nevednek Mostan és
mindörökké, És amely fogadást tettem, Megfizetem Naponként
őnékie.

62.

1. Az én lelkem szép csendesen Nyugszik csak az Úr Istenben,
Mert csak ő az én idvességem. Ő nékem erős kőváram,
Megtartóm és én oltalmam, Minden gonosztól megment
engem.
2. Azért, szívem, reménységed Csak az Úr Istenben vessed, Él
csak az ő segedelmével! Ő nekem magas kőszálam, Oltalmam
és erős bástyám, Hogy soha ne tántorodjam el.
3. Az Isten én idvességem, Erősségem, dicsőségem; Bízatok
azért csak őbenne! Előtte ti szíveteket, töltsétek ki lelketeket, Ő
legyen lelkünk hiedelme!
4. Ne bízatok erőszakban, Hamis ragadozástokban, Mulandó
dolgokon ne kapjatok! Ha sokasul ti kincsetek, Ahhoz ne bízzék
szívetek, Mert nem állandó gazdagságtok.
5. Az Isten egy szót szólt egyszer, Melyet én hallottam kétszer:
Hogy nagy ereje vagyon néki. A kegyesség, Uram, tied, És te
nyilván megfizeted, Akinek dolga mint érdemli.

63.

1. Isten, te vagy én Istenem, Jó reggel kereslek tégedet, Hozzád óhajtván, elepedett Szomjúság miatt én lelkem. Én testem hozzád áhítozik, Szomjúságban elhalt szintén E puszta és száraz földön, Hol semmi víz nem található.
2. Mert látni igen kívánja A te nagy erős dicsőséged, És isteni tiszteletedet A te dicső templomodba'. Mert nekem kedvesb életemnél A te nagy kegyelmességed, Melyért én ajakim téged Dicsérjenek szép énekléssel.
3. Magasztallak én tégedet Életemnek minden rendiben, Én kezeimet fölemelvén Áldom te dicső nevedet. Örül, mintha drága étkekkel Jóllakott volna én szívem; Szent Fölségedet dicsérem, Éneklek rólad nagy örömmel.
4. Rólad el nem felejtkezem, Még ágyamban is emlegetlek, És midőn reggel én fölkelek, Csak terólad emlékezem. Mert te énvelem sokszor jól től, És megszabadítál engem, Azért most is én életem Szárnyaid árnyékában örül.

64.

1. Hallgasd meg, Uram, könyörgésem, Tarts meg ellenségem ellen, Aki reám dühödt szörnyen; Félelmétől őrizz meg engem, Mentsd meg életem!
2. Rejts engem el a gonoszoktól, Akik reám fenekednek, Csak gonoszra igyekeznek; Tarts meg ő hamis tanácsuktól, Háborgásuktól!
3. Akik nyelvüket élesítik, Mint öldöklő fegyvereket; Mint a nyilat, beszédüket Az ártatlan emberre lövik, És azt megsértik.
4. Őket az önnön gonosz nyelvek Ejti a veszedelembe, És kik ezt veszik eszükbe, E dolgon igen megijednek És elrémülnek.
5. És nagy félelemmel mindenek Hirdetik az Isten dolgát, Beszéli annak nagy voltát, Melyet innen eszükbe vesznek És megértenek.
6. De szíve igaz embereknek Örvend az erős Istenben És az ő nagy kegyelmében. Az igaz hívek örvendeznek És dicsekednek.

65.

1. A Sionnak hegyén, Úr Isten, Tied a dicséret, Fogadást tesznek néked itten, Tisztelvén tégedet, Mert kérésüket a híveknek Meghallod kegyesen, Azért tehozzád az emberek Jönnek minde-nünnen.
2. Rajtam a bűn elhatalmazék, Terhelvén engemet, :/: De nagy volta kegyességednek Eltörli vétkünket. Boldog, akit te elválasztál, Fogadván házadba, Hogy előtted nagy buzgósággal Járjon tornácodba.
3. Javaival a te házadnak Megelégttetünk, :/: Szép dolgain te templomodnak Gyönyörködik szívünk. A te csuda igazságodból Megfelelsz minekünk, Hallgass meg, Isten, velünk tégy jól, Ó, mi segedelmünk!
4. Tengeri habok nagy zúgását Te megcsendesíted, :/: A pogány nép zúgolódását Ottan elenyésztet. Nagy félelmükben elbágyadnak Mindenek e földön, Nagy voltán a te csudáidnak, Miknek számuk nincsen.
5. Megkoronázod az esztendőt Nagy sok javaiddal, :/: Lábaid nyoma kövérséget Csepegtet nagy zsírral. Lakóhelyei a pusztáknak Folytak kövérséggel, Hegyek és halmok vigadoznak Nagy bő termésekkel.
6. A szép sík mezők ékeskednek Sok baromcsordákkal; :/: Villognak a szép szántóföldek Sűrű gabonákkal. A hegyoldalak, mezőföldek Szép búzanövással, Örvendeznek és énekelnek Nagy gyönyörűséggel.

66.

1. Örvendj, egész föld, az Istennek, És énekelj szép zengéssel!
Nagy dicsőségét szent nevének Mindenek dicsérik széjjel.
Mondjátok ezt az Úr Istennek: Csudálatosak dolgaid, Erősséged nagy, hozzád esnek Hízeltedvén ellenséged.
2. A te isteni felségedet E földön mindenek áldják, És dicsőséges szent nevedet Énekléssel magasztalják. Jertek, és ezt jól meglássátok, Minden jól ide figyelmezz: Istennek mily csudálatosak Dolgai az emberekhez.
3. Áldjátok a mi Istenünket, E földön minden emberek, Dicséritek az ő szent nevét Nagy zengéssel, minden népek. Mert életünket ő megadá Az ő nagy kegyességéből, Lábainkat meggyámolítá, Oltalmazván eleséstől.
4. Mi fejünkre népet ültetél, Mint a barmok, terhelteténk; Nagy árvizeket ránk eresztél, Sebes tűzön általmenénk. De te kihoztál, Uram, minket, Megenyhítél, megnyúgotál, Templomodban azért tégedet Dicsérlek szép áldozattal.
5. Jertek, halljátok, hadd beszéljem Tinéktek, istenfélőknek, Amiket Isten tett énvélem, Mily kegyesen tett lelkenek! Hogy szájjammal hozzá kiálték, Ottan meghallgata engem, Azért beszédével nyelvemnek Mindenkor őtet dicsérem.

67.

1. Úr Isten, áldj meg jóvoltodból És kegyesen fordulj hozzánk,
Oltalmaz meg minden gonosztól, Szent színedet fordítsd
reánk, Hogy e földön minden Megismerje szépen A te utadat,
És a pogány népek Téged tiszteljenek, Megtartójukat.
2. És akkoron dicsérnek téged, Dicsérnek téged a népek, :/:
Nagy tisztességet tesznek néked. A pogányok is örülnek, Midőn
mindeneket :/: És a pogány népet Szent igazsággal Bírod és
ítéled És jóra vezérled Nagy hatalmaddal.
3. Dicsérjen téged minden nemzet, Úr Isten, téged dicsérjen! :/:
A föld teremjen bő gyümölcsöt, Áldjon meg minket az Isten!
Adja szent malasztját, :/: Nyújtsa áldomását, És ő felségét Félje
és rettegje E föld kereksege, Mint ő Istenét.

68.

1. Hogyha felindul az Isten, Elkergettetnek szertelen Minden ő ellenségi. És elfutamodnak széjjel Ő haragos színe előtt Minden ő gyűlölői. Úgy elúzetnek hirtelen, Mint a füst semmivé leszen, Elvész minden ő dolgok; Mint viasz olvad a tűztől, Úgy az ő kemény színétől El-vesznek a gonoszok.
2. De az igazak mindnyájan Örvendeznek nagy hívságban A kegyes Isten előtt; :/: És víg szívvel énekelnek, Hogy ő kevély ellenségek Megszégyenült, elveszett. Nagy örömmel az Istennek, :/: Énekeljétek nevének, Dicsérjétek, áldjátok; Ki puszta földeken megyen, Kinek neve erős Isten: Őtet magasztaljátok!
3. Énekeljétek Istennek, Ki lakója az egeknek, Kiket teremtett régen. :/: Holott nagy hatalmával ül, Honnan szava úgy megdördül, Hogy zeng és harsog minden. Dicsérjétek nagy hatalmát, :/: Ki felséges méltóságát Izráelen láttatja! Kinek nagy erejét ott fönn, Az égen és a felhőkön Senki sem tagadhatja.

69.

1. Úr Isten, segíts és tarts meg engem, Mert a vizek szinte lelkemig érnek, Közepén vagyok a sáros mélységnek, Amelyben csaknem elsülyyed fejem! Az árvizek özszeütnek rajtam, A kiáltás miatt torkom elrekedt, Én szemeimben megfogyatkoztam, Mi-dőn várom a te segedelmedet.
2. Én hajam szálánál többen vagynak, Akik engemet ok nélkül gyűlölnék; Én ellenségim szertelen erősek, És engem eltörlni akarnak. Noha semmit nem vettem senkitől, De mégis énnékem kell megfizetnem; Nincs, Uram, elrejtve színed előtt Én bolondságom és minden én vétkem.
3. Úr Isten, nagy a te kegyességed, Hallgasd meg azért, amit tőled kérek: Irgalmas szemeid reám nézzenek, Hadd láthassam nagy kegyelmességed! Ne rejtsd el, Uram, kegyes orcádat Szegény szolgálótól, mert szorongattattam; Ne késsél, halld meg kiáltásomat, Add meg kérésem, vigasztalj meg, Uram!

70.

1. Siess, ments meg, Uram Isten, Mert benned bízom teljes szívvel, A-zért hamar légy segítségem ellen! Akik törnek én életemre, Mind megszégyeníttessenek; Kik nyavalyámon örülnek, Térjenek meg nagy szégyenükre!
2. Nyomorult és szegény vagyok, Tarts meg azért, ó, én Istenem, Mert csak te vagy én segedelmem: Ne késsél, mert majd elfogyok! Hogy azok benned örvendjenek, Kik segedelmedet várják És magukat rád bízzák, Ezt mondván: dicsőség Istennek!

71.

1. Tebenned bízom, én Istenem, Kérlek, oltalmazz meg, Gyalázattól ments meg, Hogy örök szégyenbe ne essem! A te nagy jóvoltodból Tarts meg minden gonosztól!
2. Hajtsd hozzám füled, tarts meg engem, Nyújtsad segítséged, Amint megígérted, Hogy segítségül léssz énnékem; Légy azért én kősziklám És én erős kőváram!
3. Ments ki a hamisnak kezéből, És annak markából, Aki él csalárdul; Oltalmazz meg a kegyetlentől! Benned bízom, Uramba', Gyermekségemtől fogva.
4. Hogy származám anyám méhéből, Legottan énnékem Valál reménységem. Anyám méhéből engem kivől, Azért neked éneklek És szüntelen dicsérlek.
5. Ez én nyavalyás vén koromban, Erőtlenségemben Ne vess el, Úr Isten! Ne hagyj el én sok nyavalyámban, Midőn szegény testemben Semmi erősség nincsen!
6. Gyermekségemtől fogva engem Híven tanítottál Csuda dolgaiddal. És hogy immáron megvénhedtem, És a hajam megőszül: Légy most is segítségül!
7. A te hűségedet, Úr Isten, Hirdetem, éneklek, Mindennek beszélem. Dicsérlek lantnak zengésében, Ó, szentek dicsősége, Izraelnek szentsége!
8. Ajkaimmal vígan dicsérem A te hatalmadat És nagy irgalmadat. Lelkemet hozzád fölemelem: Megtartád életemet, Hogy dicsérjelek téged!

72.

1. Uram, a te ítéletedet Adjad a királynak, És igazságodnak értelmét A király fiának, Hogy ő a te nagy seregedet Igazán ítélje, És a te sok szegény népedet Törvénnyel vezérlje.
2. Nagy alázatosan imádják Őt minden királyok; :/: Minden népek őtet szolgálják, És ő leszen urok, Mert ő a szegényt megsegíti, Aki őtet hívja, És a nyomorultat megmenti, Kinek nincs gyámola:
3. A szűkölködőket megszánja Nagy kegyességében, :/: És a szegényt hozzá fogadja, Megőrizvén híven. Megtartja erőszaktól őket, És a csalárdságtól, Nagyra becsüli ő véröket, Megmenti gonosztól.
4. E földön minden nemzetségek Őtet áldják vígan, :/: És szívük szerint dicsekednek E kegyes királyban. A pogányok is így dicsérik: Dicsőség Istennek, Aki nagy csudát cselekeszik, Ura Izráelnek.

73.

1. Bizonyára jó az Isten, Híveihez kivált képpen, Akik szívüket tisztán tartják, Az ő jóvoltát azok látják. De én már csaknem elhajlék, Úgy megtántorodék lábam, Járásomban úgy megbotlám, Hogy csaknem szörnyen ledűlék.
2. Mert bosszankodom e népre, Kinek nagy esztelensége, Midőn látom, hogy a hitlenek Jó szerencsében, vígan élnek; A halállal nem bajlódnak, Semmi fájdalmat nem látnak, És kövérek ő testükben, Élnek nagy jó egészségben.
3. Mit használ tehát énnékem, Hogy tisztán tartom én szívem? És micsoda hasznom van abban, Hogy kezem mosom tisztaságban? Ímé, mind hiába marad, Hogy én így kesergettetem, Ottan marad büntetésem Reggel, mihelyen megvirrad.
4. De én mindig nálad vagyok, És közeledben maradok, Mert te megtartál jobb kezeddel, Nagy ínségemben nem hagyál el. Tanácsoddal vezérlj engem, És igazgass ösvényedre, Aztán végy fel dicsőségre, Tégy ily kegyesen énvelem!
5. A mennyekben te vagy nekem Csak egyedül én Istenem; Ez egész földön senki nincsen, Kit kívüled lelke kedveljen. Ha elfogy testem és lelke, Mégis vigasztalsz szívedben; Egyéb részem nekem nincsen Tenáladnál, én Istenem!
6. Mert kik tőled eltávoznak, Azok elvesznek, romlanak; Elveszted azokat hirtelen, Kik bíznak bálvány-istenekben. Azért én néked ezt mondom: Közelséged oly jó nékem, Mert te vagy én menedéke, És jótéved magasztalom!

74.

1. Miért vetsz minket így el, Úr Isten? Mire haragszol mireánk ennyire? Míglen gerjed föl haragodnak tüze Juhaidnak nyájára ily igen?
2. Emlékezzél meg te seregedről, Melyet régen te magadnak szerzettél; Felvett örökségedről emlékezzél, A Sion hegyén lakóhelyedről!
3. Kelj föl, és végre jövel, Úr Isten: Szent templomodat rútol összedönték, Mindent elrontott benne az ellenség, Pusztaságot tőn te szent helyeden!
4. De az Isten én királyom régen, Aki engemet bírt és jól vezérlett. Hatalmát jelentvén e világ előtt, Hogy segedelmem ő mindenekben.
5. Te isteni nagy bölcsességeddel Bizonyos határt vetettél a földnek, És különbségét a nyártól a télnek Elosztád hévséggel és hideggel.
6. Ne engedd hátra tért szegényen A te nyomorult szegény szolgálodat; Fordítsd hozzájuk te nagy jóvoltodat, Hogy nevedet dicsérjék víg szívvel!

75.

1. Dicsérünk téged, Isten, Dicséret légyen neked, Mert a te dicső neved Hozzánk közel jött híven, Mi azért csudáidat, Hirdetjük jó voltodat.
2. Mert a tiszt és az erő Nem a napkelet felől, Sem a napenyészetről, Sem nem a pusztából jó: Minden az Istenen áll, Ő aláz, ő magasztal.
3. Én örökké dicsérem A Jákóbnak Istenét, Hirdetem dicsőségét, És szarvukat megszegem Az istenteleneknek, Hogy a jók felkeljenek.

76.

1. Ismeretes az Úr Isten A Júdában és szent neve Az Izráelnek földében; Meszsze terjed dicsősége, A Sálemben szép ő sátora, A Sionon lakó hajléka.
2. Ott meglátja minden ember, Hogy isteni hatalmával Megtörik íj, paizs, fegyver, Hadat megállít azonnal. Nagyobb felségednek ereje, Hogynem az ellenség fegyvere.
3. Ki állhatna meg előtted, Aki ily rettenetes vagy, Midőn haragod felgerjed? Mennybéli szentenciád nagy, Melyet hallatsz az emberekkel, A föld megrémül csendességgel.
4. Midőn felkél az Úr Isten, Tartván kemény ítéletit, Hogy a szegényeket itten, E földön megtartsa népit: Dicséretedre fordul néked, Ha a nép haragszik ellened.
5. Még egyszer nyilván elveszted E maradék dúlót-fúlót. Jer, dicsérjük Istenünket, Megállván fogadástokat, Kik mindenkor vagytok ővéle, És el nem távoztok őtőle!
6. Adjatok szép ajándékot E rettenetes Istennek, Ki megtöri hatalmukat A gonosz fejedelmeknek! A nagy királyok itt e földön Előtte lesznek rettegésben.

77.

1. Az Istenhez az én szómat, Emelém kiáltásomat; Hogy felkiálték hozzá, Be-szédem meghallgatá. Mindennemű szükségemben Reménységem csak az Isten; Éjjel kezem feltartom, Az égre hozzá nyújtom.
2. Lelkem nagy bánatba esett, :/: Minden vigasztalást megvet, Az Isten rettent engem, Ha róla emlékezem. Noha Istennek szívemben :/: Panaszlok nagy ínségemben, Lelkem mégsem találhat Semmiben nyugodalmat.
3. Szemeimet nyitva tartod, :/: Aludni éjjel sem hagyod; Erőmben úgy elfogyék, Hogy egy szót sem szólhaték. Gondolám a régi időt, :/: És forгатám szemem előtt Az elmúlt esztendőket, Hányám és vetém őket.
4. Ó, erős és kegyes Isten, :/: Szent vagy cselekedetidben, És sehol senki nincsen Hozzád hasonló Isten. Csuda, Isten, a te dolgozod, :/: Amint gyakran megmutatod, Minden népek jól látják, Nagy voltát hatalmadnak.

78.

1. Hallgass, én népem, az én törvényemre, Füledet hajtsad az én beszédemre, Amelyek az én szájamból származnak. Hogy jól megérthesd mivoltát azoknak, Mert én neked oly dolgot beszélek, Mit titoknak tarthatnak mindenek.
2. Oly dolgot, amit a mi atyáinktól Hallottunk, és megértettünk azoktól. Nem azért, hogy csak mi megemlékeznénk, De fiainknak is jól elbeszelnénk; Hirdessük azért nagy dicsőségét És az ő sok csuda téteményét!
3. A pusztán a kősziklát meghasítá, És a vízzel, amely abból kifolya, Népet megitatá, és azon helybe' A kősziklából kútfejet ereszte, Melyből bőséges forrás buzdula, Mely, mint a patak, sebesen folya.
4. Bátorsággal ő seregét kivivé, Az ellenséget a tengerbe veszté; Mindenütt nyilván szabadon menének, Míg a szent föld határába érének, Mind a nagy hegyig a dicsért földön, Melyet erős jobb kezével megvőn.

79.

1. Öröködbe, Uram, pogányok jöttek, És szent templomodot megfertőztették, Jeruzsálem városát elrontották, És széjjel nagy kőrakásokra hányták. Szolgáidnak testek, Akik megölettek, Adattak a hollóknak; Húsok te szentidnek Ételül vettetnek A mezei vadaknak.

2. Míg haragszol, Uram, reánk ekképpen? Haragod míglen gerjedez ily igen? Meddig terjeszted bosszúállásodat, Mely minket, mint a sebes tűz, elfogyat? Bosszúdat azokra, :/: Ontsd a pogányokra, Kik téged nem tisztelnek! Dútsd az országokra, Hol nevedet soha Nem tisztelik a népek!

3. Tekintsd meg, Uram, kegyelmességedet, A te szent nevedért segíts meg minket! Szabadíts és tarts meg minket kegyesen, Bűneinket bocsásd meg szent nevedben! Hogy ne nevetessünk, :/: Kérdvén: hol Istenünk? Verd meg a pogány népet! Vérért szolgálidnak, Mit ők kiontának, Nékik el ne engedjed!

80.

1. Hallgasd meg, Izráel pásztora És Józsefnek vezérlő Ura, Kit őrizsz, mint egy juhnyáját, Fordítsd hozzánk szent orcádat! Aki ülsz a Kérubimon, Jelenjél meg világosan!
2. Úr Isten, térj hozzánk ismétlen, Őrizz meg minden gonosz ellen! Nyújtsd világosságodat, :/: Fordítsad ránk irgalmadat, Térítsd hozzánk szent orcádat, És semmi nekünk nem árthat!
3. Ó, Úr Isten, vajon míg tartod Mirajtunk a te nagy haragod? Míg veted meg kérésünket? :/: Könnyhullatást kenyér helyett Adál nekünk, és itattál Minket nagy könnyhullatással.
4. Uram, ismétlen térj mihozzánk, Mennyekből szemed fordítsd reánk, És látogasd meg a szőlőt, :/: Melyet jobb kezed ültetett, Nézd meg a csemetét végre, Kit szerzél dicsőségedre!
5. Tűzzel megint megégettetik, Teljességgel elpusztíttatik Haragodnak nagy tüzeben. :/: Nyújtsd kezedet, ó, Úr Isten, Az emberre, kit kezeddel Magadnak erősítettél.
6. És mi el nem térünk tetőled, Csak életünket erősítsed, És dicsérjük szent nevedet, :/: Úr Isten, vigasztalj minket! Világosítsd színed rajtunk, És mi nyilván megtartatunk.

81.

1. Örvendezetek Az erős Istennek! Énekeljete Dicséreteket, Szép énekeket Jákób Istenének!
2. Szép dicséretet Néki mondjon minden! Lantokban őtet És citerákban :/: Dicsérjük vígan Néki zengedezvén!
3. Most ez új hóban (évben) Néki örvendezzünk Trombitaszóban! Rendelt időnkben, :/: Víg ünnepünkben Illik énekelnünk!
4. Hallgasd meg, népem, És közlöm tevéled Vádló beszédem! Halld meg, Izráel, :/: Amit szám beszél, És azt jól megérted:
5. Néked ne legyen Idegen istened, De egyedül én! Csak engem tisztelj, :/: Senki mást ne félj. Nevemet becsüljed!
6. Én vagyok neked Istened egyedül; Ínségben téged Én megtartalak :/: És kihozálak Egyiptom földébül.
7. Tátsd föl csak szádat, És megtöltöm bőven; Menten meglátod, Hogy nagy bőséggel :/: Lesz az eledel Csudálatosképpen.
8. De az én népem Engem nem hallgata, Noha intettem Sűrű intéssel, :/: De az Izráel Füleit bedugta.
9. Min megbúsulék, És őket elhagyám, Hogy bár menjenek Önnön kedvükre, :/: És ösvényükre Szabadon bocsátám.
10. Ha népem szívvel Szót fogadott volna, És ha Izráel Én útaimban :/: És tanácsomban Járnai akart volna,
11. Én is legottan Az ő ellenségét Nagy hatalmamban Megvertem volna, :/: Vettem volna Rájok én kezemet.
12. Ő ellenségét Néki adtam volna, Jó szerencsáját Én őnékie :/: Nagy sok időkre Terjesztettem volna.
13. Búzát nékie Szépet adtam volna Eledelére. És nagy bőséggel :/: A kősziklából Mézet adtam volna.

82.

1. Az Isten áll ő seregében, A bírák gyülekezetében, És köztük igazat ítél. És nékiek ígyen felel: Míglen ítélték ti ekképpen A törvény igazsága ellen, Hogy személyét a hamisnak Nézitek, kedvezvén annak?
2. Ítéljetek szegényt igazán, És könyörüljete az árván! Ügyét a szegény embernek Erőszaktól megmentsétek! A nyomorultat a hamistól, :/: Kiszabadítsátok markából, Hogy a szegény erőt vegyen A hatalmaskodó ellen!
3. De intésemet nem fogadják, Sőt értetlenül megutálják. Nagy setétségben mennek el, Min a föld csaknem süllyed el. Ímé, én mondom, hogy ti vagytok, :/: Kik isteneknek hívattatok, És a magasságos Úrnak Ti mondattok fiainak.
4. De mindnyájan meg kell halnotok, Mint egyebek, ti is kimúltok, Végre ti mind oda lesztek, Úgy mint egyéb fejedelmek. Támadj fel azért, ó, Úr Isten, :/: És ítélj meg mindent e földön, Mert neked hatalmad vagyon Minden népen e világon!

83.

. Uram, ne hallgass ily igen, Ne maradj e veszteglésben, Ne nyugodjál, ó, erős Isten! Mert dühösködő ellenséged És minden gonosz gyűlölőid Felemelték fejüket fennen.

2. Kiváltképpen néped ellen Csalárd árulatásképpen Sok álnok tanácsokat lelnek, És akikre te gondot tartasz, És rejtekhelyedben oltalmazsz, Azok ellen összeesküsznek.

3. Mondván: jertek, ím ezeket, Vesszük el e nemzetet, Töröljük őket el e földről; Fogyasszuk el e népet szintén, Hogy emlékezet se lehessen Az Izráel népe nevééről!

4. Kergesd el forgó szeleddel, Nagy rettegéssel ijeszd el, Szélvésszel háborítsd meg őket! Ő orcájukat szégyenítsd meg, Hadd ismerjenek tégedet meg, És keressék te szent nevedet.

5. Taszítsd őket nagy szégyenbe, És ejtsd be nagy félelembe! És megismerjék minden népek, Hogy te az élő egy Isten vagy, Akinek hatalma igen nagy, Akit felségesnek neveznek.

84.

1. Ó, seregeknek Istene, Mely kedves gyönyörűsége A te szerelmes hajlékidnak! Az én lelkem fohászkodik, Tornácodba kívánkozik. Ó, Istene a magasságnak! Áhítozik testem, lelkem Tehozzád, élő Istenem!
2. A verébnek is van fészke, És honjában költ a fecske. Én királyom, Zebaoth Isten: Hol vannak a te oltárid :/: És te szentséges hajlékid, Hol dicsértetel felségesen? Bizony boldog az oly ember, Ki téged házádban dicsér.
3. Ó, boldog az ember nyilván, Aki a te útaidban Kíván járni szívvel-lélekkel! Menvén a siralom völgyén, :/: Ahol merő száraz minden, Ott is ő nagy hiedelemmel Kutakat ás és csatornát, Melybe esővizet bocsát.
4. Mennek erőről erőre, Segítségéről segítségre, Míg hozzád jutnak a Sionra. Ó, erős Zebaoth Isten, :/: Hajtsd hozzám füled kegyesen, És figyelmezzél az én szómra! Jákób Istene, nagy Isten, Hallgass meg én szükségemben!
5. Mi paizsunk, ó, Úr Isten, Fölkentedre nézz kegyesen, Mert jobb egy nap a te házádban, Hogynem ezer nap egyebüttl! :/: Az Isten tornáca előtt Kapunálló lennék inkább, Hogynem mint sok időt éljek Házukban a hitleneknek.
6. Mert minékünk fényes napunk Az Isten, és mi paizsunk, Nagy dicsőséggel szeret minket. Azokkal kegyelmet téssen, :/: Kik járnak a jó ösvényen: Sok javaival áldja őket, Boldog az ember életében, Ki bíz az Úr Istenben.

85.

. Nagy kegyesen től, Uram, földeddel, Jákób nemzetivel a fogságban, Kiket rabságból haza engedted, Megengeded nekik irgalmasan. Megbocsátál, bűnüket elfedéd, Ellenük haragodat enyhítéd. Uram, kegyesen végy hozzád minket, Vedd el rólunk nagy haragod tüzét!

2. Nemde mind örökké haragszol-é? Mind éltig nyújtod-é haragodat? Népedet már meg nem enyhítéd-é? Hogy benned lelhesen vigasságot, És noha nagyok a mi bűneink, Mégis kegyelmed mutasd minékünk, És noha tettünk sok gonoszságot, De tőled kérünk irgalmasságot.

3. Én meghallgatom, mit szól az Isten Az ő népének és ő szentinek: Békességet beszél kegyelmesen, Hogy bolondságból ne vétkezzenek. Kik őtet félik, minden meghiggye, Közel azokhoz ő segedelme; Hogy dicsősége lakjék földünkben, Minden ínséget rólunk elveszen.

4. Jóság hűséggel összebékélik, Békesség, igazság egymást szépen Csókolják, e földön nevedik A hit, látszik igazság az égen. Mindennemű jót ad az Úr Isten, És sok jó gyümölcs terem e földön. Az igazság megyen őelőtte, És ő járása tart mindörökké.

86.

1. Hajtsd hozzám, Uram, füledet, És hallgasd meg kérésemet, Mert igen szegény vagyok, Az én szükségim nagyok. Tartsd meg testemet, lelkemet, Tekintsd kegyes életemet, Szolgádhoz térjen kedved, Ki bízik csak tebenned!
2. Hozzád mindennap óhajtok, Nagy szükségemben kiáltok; Te nagy irgalmad szerint Kegyelmezz meg óránként! Szolgád lelkét vigasztald meg, Uram, kiáltásom halld meg, Mert szívemet e végre Emeltem fel az égre!
3. Uram, jókedvű s édes vagy, A te irgalmasságod nagy, Minden emberhez pedig, Ki hozzád esedezik. Hallgasd meg azért kérésem, És nézd meg esedezésem: Tekintvén kegyelmedre, Figyelmezz beszédemre!
4. Nagy szükségemben óhajtok, Tehozzád szívből kiáltok, És te engem meghallgatsz, Nyavalyámban el nem hagysz. Ugyan nincs sehol több Isten, Ki hozzád hasonló legyen, Nincsen több erős Isten, Ki ily dolgot tehessen.
5. E világon minden népek, Kiket teremtél, eljönnek, És imádnak tégedet, Dicsőítik nevedet. Mert te nagy és hatalmas vagy, Csudatételed sok és nagy; Te vagy egyedül Isten, Sehol Isten több nincsen.
6. Vezess, Uram, útaidban, Hogy járjak igazságodban, És csak arra hajtsd szívem, Hogy szent nevedet féljem. Néked, Uram, hálát adok, És teljes szívből vigadok, Mindörökké nevednek Dicséretet éneklek.

87.

1. Az Úr Isten az ő lakó hajlékát Az ő szentséges hegyén helyezi,
És a Siont ő inkább szereti, Hogynem Jákóbnak akármely
sátorát.
2. Azért ott énekelnek szép éneket, Mond az Isten, és itt
örvendeznek, Mert én dicsőségére e helynek Támasztok nagy-
szép élő kútfejeket.

88.

1. Úr Isten, én idvességem, Éjjelnappal kiáltok hozzád! Könyörgésemet meghallgassad, És tekintsd meg nagy ínségem! Kegyesen hajtsd hozzám füledet, Értsd meg én esedezésemet!
2. Az én lelkem nyavalyákkal Teljességgel eláradt, eltölt: Mint aki már a sírba készült, És a pokolra alászáll, Vagyok ahhoz szinte hasonló, Akinek már kész a koporsó.
3. Megfosztattam életemtől, Mint akiket agyonvertenek, Kik a halottak közt hevernek, Kikről már nem emlékezel. Kik eltemettetésen fekszenek, És te kezedből kiestenek.
4. A koporsóba től engem, Bévetél a setét mélységben, Holott haragod nyom keményen; Elborítád szegény fejem Nagy árvizednek habjaival, Mik rám rohannak nagy zúgással.
5. Engem te megutáltatál, És tőlem én ismerőimet Elvitted, elhagytak engemet, És a tömlöcbe taszítál, Holott kemény fogságban vagyok, Melyből ki nem szabadulhatok.
6. Uram, miért vetsz el engem, Miért rejted el szemeidet? Szegény vagyok, erőm elveszett, Jaj, mely igen gyötrettetem! Ez én régi nagy ínségemben Előtted vagyok rettegésben.
7. Nagy haragod reám borult. Nagy rettegés engem körülvett, És teljességgel elmerített, Mint az árvíz, reám tódult. Sanyargat engem minden dolog, Valamely énköörüitem forog.

89.

1. Az Úrnak irgalmát örökké éneklek, És hűséges voltát mindenkor hirdetem, Mert mondom, hogy megáll mindörökké irgalma, Me-lyet úgy megépít, hogy megálljon mindenha, És hogy mind az égig erősíted, megtartod Te szent igazságod és a te fogadásod.(10)
2. Az egek hirdetik sok csuda dolgot, :/: A szent gyülekezet te igazságodat, Mert vajon kicsoda volna ott fenn az égben, Ki nagy hatalommal hozzád hasonló legyen? Az erős angyalok seregében vagy-e, Ki e dicső Úrhoz hasonlatos lehetne?
3. Igen rettenetes e fölséges Isten, :/: Őtet féli minden a szent gyűlésekben, Ó, seregek Ura, minden enged tenéked, Te nagy erős Isten, vajon ki érne véled? Tenálad lakozik a te nagy igazságod, Soha el nem múlik a te igaz mondásod!
4. Boldog a nép, amely tenéked örvendez, :/: Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez. Fényes orcád előtt ezek járnak merészen, És a te nevedben örvendeznek szüntelen, Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod, És jótéteményed rajtuk megszorítod.
5. Te vagy ékessége az ő erejüknek, :/: Minden hatalmukat te adtad nékik. A te kegyelmedből orcánkat fölemeljük, Tetőd, Úr Isten, mi paizsunkat vettük, És a mi királyunk a te fegyvered nélkül, Ó, Izrael Ura, nem lehet segítségül!
6. Gondold szolgálóidnak nagy gyalázatjukat, :/: És hogy sok népeknek iszonyú szidalmát Keblemben hordozom, kik tégedet bosszantnak, Gyalázzván homlokát fölkenett királyodnak. Dicsőség tenéked és áldassál, Úr Isten, Melyre minden néptől mondassék: Ámen, ámen!

90.

1. Tebenned bízunk eleitől fogva, Uram, téged tartottunk hajlékunknak! Mikor még semmi hegyek nem voltak, Hogy még sem ég, sem föld nem volt formálva, Te voltál és te vagy, erős Isten, És te megmaradsz minden időben.
2. Az embereket te meg hagyod halni, És ezt mondd az emberi nemzetnek: Légyetek porrá, kik porból lettetek! Mert ezer esztendő előtted annyi, Mint a tegnapnak ő elmúlása És egy éjnek rövid vigyázása.
3. Kimúlni hagyod őket oly hirtelen, Mint az álom, mely elmúlik azontól, Mihelyt az ember felserken álmából, És mint a zöld füvecske a mezőben, Amely nagy hamarsággal elhervad, Reggel virágozik, estve megszárad.
4. Midőn, Uram, haragodban versz minket, Ottan meghalunk és földre leesünk, A te kemény haragodtól rettegünk, Ha megtekinted mi nagy bűneinket, Titkos vétünkét ha előhozod És színed eleibe állítod.
5. Haragod miatt napja életünknek Menten elmúlik nagy hirtelenséggel, Mint a mondott szót elragadja a szél. A mi napink, miket nekünk engedtek, Mintegy hetven esztendei idő, Hogyha több, tehát nyolcvan esztendő.
6. És ha kedves volt is valamennyire, De többnyire volt munka és fájdalom; Elkél éltünknek minden ékessége, Elmúlik, mint az árnyék és az álom. De ki érti a te haragodat? Csak az, aki féli hatalmadat.
7. Taníts meg minket azért kegyelmesen, Hogy rövid voltát életünknek értsük, És eszességgel magunkat viseljük! Ó, Úr Isten, fordulj hozzánk ismétlen! Míg hagyod, hogy éltünk nyomorogjon? Könyörülj már a te szolgáládon!
8. Tölts bé minket reggel nagy irgalmaddal, Hogy jókedvvel vigyük véghez éltünket, Ne terheltessünk nyomorúságokkal! Vigasztalj minket és adj könnyebbséget, És haragodat fordítsd el rólunk, Mellyel régóta ostromoztatunk!
9. Szolgáládon láttassad dolgaidat, Dicsőségedet ezeknek fiain! Add értenünk felséges hatalmadat, Mi kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten! Minden dolgunkat bírjad, forgassad, Kezeink munkáit igazgassad!

91.

1. Aki a felséges Úrnak Lakozik oltalmában, És e nagy hatalmasságnak Nyúgoszik árnyékában, Az ilyen nyilván mondhatja: Isten az én kővárom, Ő életemnek oltalma, És csak őbenne bízom.
2. A vadásznak ő tőritől Téged megment féltedben; :/: A pusztító betegségtől Megoltalmaz kegyesen; Téged ő kedves szárnyával Takargat és bēfedez, És az ő igazságával Mint paizzsal védelmez.
3. Azért egyedül Istenben Vetem hiedelmemet, :/: Aki ül a magas mennyben, Abban vesd reménységed, És semmi kár téged nem ér, Sem nem esel veszélyben, És minden gonosz hátra tér, Házad felé sem mégyen.
4. Mert az ő szent angyalinak Megparancsolta nyilván, :/: Hogy téged oltalmazzanak Minden te utaidban. Tégedet ezek nagy szépen Ő kezükben hordoznak, Hogy lábad meg ne üsd kőben, Oly híven igazgatnak.
5. Sárkányon és oroszlánon Minden kár nélkül járhatsz, :/: Oroszlánkölykőn és kígyón Lábaiddal tapodhatsz. Mond Isten: őtet megtartom, Mert engem szívből szeret; Én őtet megoltalmazom, Mert ismeri nevemet.
6. Mihelyt hív könyörgésében, Őtet menten segítem; :/: Véle leszek ínségében, Melyből hamar kivésem; És nagy dicsőségre őtet Emelem, magasztalom, És az én segedelmemet Őneki megmutatom.

92.

1. Ékes dolog dicsérni, Uram, Felségedet, És a te nevedet Énekkal magasztalni. Hogy ember áldja reggel Te nagy jó voltodat, És igazságodat Dicsérje minden éjjel.
2. Lantban és hegedűben És szép cimbalmokban, Hangos citerákban, Dicsértessél zengésben! Dolgaidon örvendek Hatalmadat látván; Kezednek csudáján Örömben éneklek.
3. Sok és nagy csudálatos Te cselekedeted, Mélység bölcsességed, Beszéded drágalátos, E dolgot az esztelen Egy szálnyt sem érti, És meg sem tekinti, Hogy ez miképpen légyen.
4. Hogy a gonoszok nőnek, Mint a fű a mezőn; Virágoznak szépen A sok istentelenek, Hogy örökké essenek A veszedelemben. Te vagy örök Isten Fölötte mindeneknek.
5. Virágoznak a hívek, Mint a szép pálmafák, És mint a cédrusfák, Mik Libánnonon nőnek. És az Úr hajlékában Ezek plántáltatnak, Szépen virágoznak Az Isten tornácában.
6. Ámbátor megőszülnek, De mindazonáltal Nagy szaporasággal Szép gyümölcsöt teremnek, Hogy igazságát híven Mindenütt hirdessék Az én Istenemnek, Kiben hamisság nincs.

93.

- . Nagy hatalmával regnál az Isten, Öltözvén felséges erejében, E föld kerekességét úgy helyezte, Hogy mozdulása nem lesz nékie.
2. Királyi széked kezdettől megvolt, Istenséged örökké országolt. A folyóvizek erősen zúgnak, A magas habok igen harsognak.
3. És bár a tenger zúgjon erősen, És a habok hánykódjanak fennen, De ők mind semmik az Isten ellen, Mert ő hatalmasb a magas mennyben.
4. Uram, megmarad a te mondásod, Merő hűség a te tudományod, Házadnak szentség ő ékessége, Melynek örökké nem lesz en vége.

94.

1. Ó, erős boszszúálló Isten, Ki bűnünkért büntetsz erősen: Jelentsd meg már hatalmadat! Mind e világnak bírója, Támadj fel, add meg valóba' A kevélyeknek jutalmát!
2. Míglen marad ez büntetetlen, Míg fuvalkodnak föl kevélyen A gonosz istentelenek? Míg élnek ily vigassággal, És az ő gonoszságukkal Vajon meddig dicsekednek?
3. Uram, a te népedet rontják, És örökséged sanyargatják Minden irgalmasság nélkül. Özvegyet, árvát megölnek, Szegényt, jövevényt elvesztnek; Ezt mondják szentségtelenül:
4. Az Isten e dolgot nem látja, A Jákób Istene nem tudja, Amiket mi szerzünk mostan. Én csudálkozom rajtatok, Hogy ily oktalanként vagytok! Fontoljátok meg valóban:
5. Aki a fület teremtette, És a látó szemet szerzette, Hogy ne látna, sem hallana? A pogányok büntetője Titeket hogy ne büntetne: Ki mást tanít, hogy ne tudna?
6. Az Isten minden szívnek titkát, Jól tudja minden gondolatját: Semmirekellők, jól látja. Boldog, akit te pirongatsz, És törvényedre tanítasz, És kinek vagy oktatója.
7. Mert nem hagyja Isten ő népét, El nem taszítja örökségét, Sőt vagyon rájuk nagy gondja. És midőn ideje eljő, Mindent igazán ítél ő, És a híveket megtartja.
8. Ki ment meg a gonosztól engem? És ki támad fel énmellettem E gonosztévő nép ellen? Ha Isten nem őrzött volna, Már régen meghaltam volna, És most feküdném a sírban.
9. Midőn mondom: ím, el kell esnem, Legottan megsegítesz engem Te nagy irgalmasságoddal. Mikor nagy bánatban volnék, És szívemben kesergenék, Megvigasztalál azonnal.
10. Ítéletedhez hogy férhetne Az istentelenek törvénye, Kik jót hamisra fordítanak? Nagy sereggel összegyűlnek, Hogy az igazat megöljék És ártatlan vért ontsanak.
11. De én csak az Istenben bízom, Ő énnékem erős kővárom, És ezeket megbünteti, Az ő számtalan bűnünkért És gonosztéteményükért Az Isten őket elveszti.

95.

1. Jertek, örvendjünk mindnyájan Az Úrban, mi kősziklánkban!
Vigadozzunk szép énekekkel, Menjünk színe eleiben, És
magasztaljuk kegyesen Örvendetes dicséretekkel!
2. Mert hatalmas az Úr Isten, És nagy király mindeneken, Ő a
fejedelmeknek ura. Ez egész földnek mélységét És a hegyeknek
tetejét Hatalmas kezébe foglalja.
3. Övé a tenger, amelyet Erős kezével teremtett, A szárazt is ő
szerzé szépen. Az Úrnak, jer, imádkozzunk, Néki térdet, fejet
hajtsunk, Aki minket teremtett bölcsen!
4. Mert ő Istenünk és Urunk, Mi pedig juhain vagyunk; Ő legeltet
minket mint nyáját. Lányítsátok szíveteket: Hogy ha hívand ma
titeket, Vajha meghallanátok szavát!

96.

1. ÉnekeljeteK, minden népek, Új éneket az Úr Istennek! E földön őnéki minden Di-cséretet énekeljen, Jóvoltage hirdesse mindennek.
2. A pogányok közt dicsőséget, Hirdessétek jótéteményét! Mert nagy és erős az Isten, Hát inkább tisztelje minden, Hognem mint egyéb isteneket!
3. Nagy dicsőséget látja minden Ő tiszteletes szent helyében. Jertek tehát, minden népek, Adjunk hálát az Istennek, Mert nagy az ő dicsőségében!
4. Az Úrnak dicsőség adassék, És az ő neve dicsértessék! Adjunk őnéki hálákot, Minden kedves ajándékot Tornácaiban szent helyének!
5. Jer, menjünk az Úr eleiben És imádjuk szentséges díszben!
Templomában szentségének Tőle mindenek féljenek Ez egész föld kerekiségében.
6. Örvendjen az ég hangossággal, A föld örüljön vigassággal, A tenger zúgjon, a mező Zengedezzen és a erdő Az Úr előtt nagy hál'adással!
7. Eljő az Isten törvényt tenni És mind e földet megítélni! És igazsággal e földet, Tisztasággal a népeket Ítéli: a jókat megmenti.

97.

1. Az Úr Isten regnál, Ő az erős király, Kin mind e föld örvendjen, Minden sziget örüljön! Felhő áll előtte, És homály körüle, Ő törvényszékinek, És ítéletinek Áll erős törvénye.
2. Tűz megyen előtte, Mellyel ellensége Szörnyen megégettetik És hamuvá tétetik. Hírük sem lesz soha, :/: Az ő villámlása Fénylik világosan Ez egész világon, A föld fél, ha látja.
3. Az Isten színének Előtte a hegyek, Mint viasz, elolvadnak, Mert Ura e világnak. Hirdetik az egek :/: Mindenféle népnek Az ő igazságát És dicső nagy voltát Az ő hatalmának.
4. Hát pironkodjanak, Kik bálványt imádnak És tisztelnek képeket, Mikre vetik szívüket! Ti minden istenek, :/: Őtet tiszteljétek, Állván széke előtt, Kit a Sion hallott, És örült e hírnek.
5. Ti, Istent szeretők, Gonoszt gyűlöljétek, Hogy részetek ne légyen Hamis cselekedetben. Mert az ő szolgálit, :/: Megmenti híveit A gonosz kezéből; Ő nagy erejéből Megtartja népeit.
6. Sentihez világát, Nyújtja nagy irgalmát; Kik egyenes szívűek, Tőle örömet nyernek. Szent hívek, ez Úrban :/: Örvendjétek vígan, És az ő szentségét, Dicsőséges nevét Áldjátok mindnyájan!

98.

1. ÉnekeljeteK új éneket Az Úr Istennek örömmel, Mert nagy csudákat cselekedett Karjának nagy erejével. Mivelünk az ő üdvösségét Kétség nélkül megérteté, Szent igazságát, kegyességét Minden népnek kijelenté.
2. Meggondolá irgalmasságát, És kegyességét tekinté, És az ő nagy hűséges voltát Az Izráelhez téríté. A nekünk küldött üdvösséget Ez egész földkerekségen Nyilván meglátta minden nemzet. Örvendjen néki hát minden!
3. ÖrvendjeteK és vigadjatok, MondjateK szép zsoltárokat! Cimbalmokkal hangicsáljateK, ZendítseteK citerákat! A trombitákat fújjateK meg, E király előtt zengjeteK! CsendüljeteK, zúduljateK meg Tengeren-földön mindenek!
4. Az Úr előtt a folyóvizeK Örvendezzenek mindnyájan, A magas hegyek az Istennek Tapsoljanak víg voltukban! Mert íme, eljő törvényt tenni, Megítél e földön mindent, Mind e világot jól rendeli, A tiszta igazság szerint!

99.

1. Az Úr országol És regnál nagy jól, A nép megrémül, Hogy ő ott fenn ül A Kérubimon, Ki előtt nagyon Félnek és rettegnek E földön mindenek.
2. Nagy az Úr Isten Ő erejében. A Sion hegyen Minden népeken Vagyon hatalma, Minden őt áldja, Mert nagy az ő neve És dicső szentsége.
3. Fönn a felhőben Oszlop képében Őket vezérlé A pusztá helybe', Kik ő törvényét És szent igéjét Híven megőrizték, Frigyét kedvellették.
4. Meghallád, Isten, Ő kérésükben, Hozzájuk térél, És megengedél Kegyességedből. De hogy bűnükből Ők ki nem térnének: Megbüntettetének.
5. Áldjátok őtet Mint Istenünket, Térdet hajtsatok És imádjátok! A Sion hegyén, Ő lakóhelyén, Dicsértetik itten, Mert szent az Úr Isten!

100.

1. E földön ti minden népek, Az Istennek örvendjétek, Előtte szép énekekkel Szolgáljátok őt víg szívvel!
2. Tudjátok, hogy ez az Isten, Ki minket teremtett bölcsen, És mi vagyunk ő népei És ő nyájának juhai.
3. Ő kapuin menjétek be, Hálát adván szívetekbe'! Jer, menjünk be tornácába, Néki nagy hálákat adva!
4. Mert nagy az ő kegyessége, És megmarad mindörökre, És ő hűsége mindenha Megáll és el nem fogy soha.

101.

1. Mindennek előtte irgalmasságról, Lészen éneklésem az igazságról, És dicséretet mondok szüntelen Néked, Isten.
2. Okossággal járok minden utamban, Vajon mikor jössz már el, Isten, hozzám? Hogy házamat híven vezérlhessem, Igyekezem.
3. Én semmi gonosz dolgot nem kedvelök, De minden csalárdságot én gyűlölök, Ezekre semmiképpen nem vetem Az én kezem.
4. A hamis szívű távol menjen tőlem, A gonosz emberhez nem leszen kedvem, Nem jön a csalárd ember előmben Semmi helyen.
5. Titkon ki ő feleit rágalmazza, Nem leszen nálam annak maradása, A fuvalkodó kevélyt előttem Nem szenvedem.
6. Szemeim inkább azokra nézzenek, Akik e földön igazságban élnek, Lakjanak nálam, és mint hú szolgák, Szolgáljanak.

102.

1. Hallgasd meg, Uram, kérésem, Tekintsd meg esedezésem!
Beszédem jusson hozzád, Ne rejtsd el tőlem orcád! Hajtsd
énhozzám te füledet, Enyhítsd meg nagy ínségemet! Midőn
kiáltok, Úr Isten, Siess, hallgass meg kegyesen!

2. Mert napjai életemnek Oly hirtelen elkelének, Mint a füst és
a pára, És mint a tűzhely pora. Minden csontom úgy elszáradt,
Szívem, mint a fű, elhervadt, Úgy, hogy az én ételemet,
Elfelejttem kenyeremet.

3. Porhamu kenyerem nékem, Melyet étel gyanánt érzem;
Italom könnyeimmel Elegyítem, mint vízzel, A te nagy haragod
miatt, Melynek tüze úgy fellobbant, Hogy engemet fölemeltél,
Ismét a földhöz ütöttél.

4. Az én időm úgy elmúlék, Mint az árnyék, elenyészék; Minden
testem elhasz, Mint a lekaszált széna, Amely meg nem éled
többé; De te megmaradsz örökké, És a te emlékezeted,
Mindörökre megtart híred.

103.

1. Áldjad, lelkem, Uradat, Istenedet, Minden énbennem dicsérje szent nevét És az ő mondhatatlan jóvoltát! No, dicsérd, lelkem, és az Urat áldjad, Feledékenységben el ne hallgassad Ő jótéteményinek sok voltát.
2. Adj hálát néki, aki bűneidet Megbocsátja, gyógyítja sérelmidet, Kiment minden nagy bajodból híven, És életedet veszélytől megmenti, A halál veszedelmitől megőrzi: Irgalmával megkoronáz szépen.
3. Aki lelkedet kegyesen táplálja, Ami kell szádnak, bőséggel megadja; Mint a sast, megifjít és megújít. És akik méltatlanságot szenvednek, Tőle kegyesen azok megmentetnek, Hozzájuk nyújtja az ő jókedvit.
4. Mint az atya fiaihoz kegyelmes, Ő is azokhoz igen engedelmes, Kik őt igazán félik, tisztelik, Mert jól tudja, mily gyarló a mi voltunk, És hogy mi oly romlott emberek vagyunk, Mint a por, mely a széltől hintetik.
5. Ember élete a fűhöz hasonló, Felnő és zöldül, de hamar elmúló, Mint a gyenge virág a sík mezőn, Melyet mihelyt megfúval a meleg szél, Elhull és hervad, ékessége elkél, Ember nem tudja, hol volt, hova lőn.
6. De az Úr kegyelme örökké megáll Azokon, kik őt félik igazsággal, És firól fira terjed irgalma Azokon, kik megtartják ő kötésit, Akik gyakran megemlítik törvényit, És azok szerint járnak mindenha.
7. Dicsérjétek őt, minden ő seregi, Kik a mennyekben szolgáltok őnéki És cselekszitek szent akaratját! Áldjátok az Urat, minden állatok, És birodalmát fenn magasztaljátok, Örökké áldjad, lelkem, az Urat!

104.

1. Áldjad, lelkem, az Urat és tisztöld, Dicsőségével rakva menny és föld. A te felséged, Uram, nagy és erős, A te ékességed nagy szép és fényös. Te öltözeted ékes és tiszta, Szép világosság származik róla. Az eget széles kiterjesztéd, Mint egy kárpitot, úgy felékesítéd.
2. A vizet körüled, mint kamarát, Jól megépítéd, mint szép palotát. A felhőkön úgy jársz, mint egy szekéren, A szelek szárnyukon hordoznak szépen. Angyalodat sebes széllé teszed, Száguldó postáidként kiküldöd; Mennydörgés, tűzláng, villámlás előtted, Mint kész szolgálid, úgy függnék tetőled.
3. A föld fundamentomát megvetéd, Amelyre erősen helyeztetéd, Hogy azon mindenkoron megállana, És helyéből soha ki nem mozdulna. Mely azelőtt a nagy mélységekben Vízzel mint ruhával volt elfödve; Őrajta a nagy vizek felül folytak, Kik a nagy hegyeken is felülmúltak.
4. De mihelyen te megfeddéd őket, Megfutamának feddésed előtt; Hogy meghallák mennydörgését te szódnak, A földről sietvén elszaladának. A nagy hegyek fölemelkedének, És a mély völgyek mind kitetszének; Minden megtartja ő tulajdon helyét, Melyet Felséged nékiek engedett.
5. Az Úrnak legyen örök tisztesség, És övé legyen minden dicsőség! Örvend az Úr ő csuda dolgaiban, Gyönyörködik ő minden munkáiban. Tekintésétől a föld megrémül, És az ő haragjától megrendül; Reszketvén a nagy hegyek füstölögnek, Hogyha az Úrtól ők megillettetnek.
6. Dicséretet az Úrnak éneklek, Valamíg én e világon élek; Az Úr Istent én egész életemben Dicsérem és áldom szép éneklésben. De viszontag azt kérem őtőle, Hogy éneklésem jókedvvel vegye, És aztán teljes szívből örvendezek, Szép énekeket mondván szent nevének.

105.

1. Adjatok hálát az Istennek, Imádkozzatok szent nevének!
Hirdessétek dicséretét És minden jótéteményét! Beszéljétek a
nép előtt Nagy csudáit, melyeket tött!
2. Néki vígan énekeljétek, Sok csuda dolgát dicsérjétek!
Magasztaljátok szent nevét, :/: Kik szívből félitek őtet!
Örvendjen azoknak szívek, Kik az Úrról emlékeznek!
3. Keressétek e kegyes Urat És az ő színét és hatalmát!
Meggondoljátok dolgait, :/: Ne felejtsetek csudáit! Ítéletit
hirdessétek, Melyek ő szájából jöttek!
4. Népét vígsággal ő kihozta, Választott népét vigasztalta. A
pogányok tartományát, :/: Ezeknek adta országát, Mit kezükkel
munkálkodván, Szerzettek volt ez országban.
5. Ezt nékiek azért mívelte, Hogy gondjuk légyen törvényére,
Hogy fogadják meg ő szavát, :/: Megtartsák parancsolatát, És
örökké megőrizzék, Melyért dicséret Istennek!

106.

1. Az Urat áldjátok, mert jó, Irgalma örökkévaló! Vajon kicsoda mondhatná ki Az ő nagy erős hatalmát? Sok és nagy az ő dicséreti, Melynek ki tudhatná számát?
2. Boldog, aki az Úr szavát, Megőrzi parancsolatát. Uram, én rólam emlékezz meg! Népedhez való kedvedért, Kérlek, engemet látogass meg Üdvözítő szerelmedért!
3. Javaival hogy élhessek Te választott híveidnek, És hogy szívem örvendezhessen Örömén a te népednek, És örökséged örömében A te népeddel örvendjek.
4. Az Úr felmagasztaltassék, Istene az Izráelnek: Dicsértessék az ő szent neve! És hogy örökké úgy legyen, Minden nép így szóljon erre: Az Úrnak dicsőség! Ámen.

107.

1. Dicsérjétek az Urat, Mert nagy ő jóvolta, És örökké megmarad Az ő nagy irgalma. Akik megváltattak Őáltala kegyesen, Kintől megtartattak, Őtet dicsérjék híven.
2. Kiket ő támadatról És napenyészetről, Dél felől és északról Bégyűjtte sok földről, Kik a szörnyű pusztán Idestova bujdostak, Semmi várost ottan Lakásra nem találtak.
3. Holott nekik nem vala Ételük, italuk, Min lelkük elbágyada, Nagy bú szállott rájuk. Ez ő ínségükben Istenhez kiáltának, Kitől nagy kegyesen Megszabadíttatának.
4. És igaz úton őket Nagy szépen hordozá, Holott lelnének helyet, Városra juttatá. Ezek hát víg szívvel Az Úr Istent dicsérjék, Minden népnek széjjel Nagy csudáit beszéljék.
5. Ezek áldják az Istent, Dicsérjék kegyelmit, Minden nép közt óránként Hirdessék csudáit. Istennek szívükből Áldozzanak hűséggel, Csudatételiről Énekeljenek széjjel.
6. Kegyesen fölemeli Ő a nyomorultat, Cselédit kiterjeszti, Mint a sereg nyáját. A jók, kik ezt látják, Örvendez az ő szívek; De szájukat dugják, Akik gonoszul élnek.

108.

1. Úr Isten, kész az én szívem, És azon vagyon én lelkem, Hogy tenéked énekeljen, Dicséretet zengedezzen. Nosza, lantok és citerák, Zendüljetek fel muzsikák, Mert igyekezem jó reggelen Így menni az Úr eleiben.
2. Dicsérlek, Uram, tégedet Minden nemzetségek előtt, Tisztellek szép énekekkel Minden nép előtt víg szívvel. Mert a te kegyelmességed :/: A széles égre kiterjed, Felségednek szent igazsága A felhőket mind felülmúlja.
3. Légy minékünk segítségül, Őrizz meg ellenséginktül, Mert az emberi segítség Hiábavaló epedség. Az Isten által minékünk :/: Lészen erős győzedelmünk, És megszabadít ő bennünket, Megtapodja ellenségünket.

109.

1. Ó, Úr Isten, én dicsőségem, Ne hallgass, ne felejts el engem!
Mert rágalmaz az istentelen, Száját reám tátotta szörnyen,
Hazugságot szól ellenem, Nyelvével sérteget engem.
2. Ok nélkül rólam gonoszt szólnak, És nagy ellenségüknek tartnak;
Azért, hogy én őket szerettem, Kegyetlenül gyűlölnék engem;
Én csak Istenhez szüntelen Fohászkodtam ez ínségben.
3. Irgalmaddal biztatom lelkem, Szent nevedért őrizz meg engem,
Mert szegény szűkölködő vagyok, Én szívemnek fájdalmi nagyok!
Ím, el kell múlnom hirtelen, Mint az árnyék a setétben.
4. Ez én nagy keserűségemben Csúfolnak és gyaláznak szörnyen;
Fejüket rázzák, midőn látnak, És engem gúnyolnak, bosszantnak.
Azért, Úr Isten, segíts meg, Nagy kegyességedért tarts meg!
5. Az Úr Istent én az én számmal, Dicsérem szép énekmondással,
Magasztalom őtet szüntelen, Mert ő könyörül a szegényen,
És azok ellen megtartja, Akik ítélik halálra.

110.

1. Az Úr Isten monda az én Uramnak: Ül az én hatalmamnak jobbjára, Míg ellenségedet, kik rádtámadnak, Zsámolyul vetem lábadnak alá.
2. Dicsőségére a te szentségednek A nép örvendez győzedelmeden. Oly sok fiaid tenéked születnek, Mint a hajnali harmat a földön.
3. Mert az Úr Isten megesküdt tenéked, Melyet meg nem bán soha örökké, Melkisédeknek rendi szerint (értsed) Te vagy a főpap most és örökké.
4. Az Úr, aki ül a te jobb kezeden, Ha megharagszik egykor valóban, A hatalmas királyokat erősen Hatalmával megrontja legottan.
5. A pogányokon ítéletit tartja, Megtölti a földet holttestekkel, Ellenségednek fejüket megrontja, Országá kihat e földre széjjel.
6. Az úton iszik a tiszta patakból, Melynek vize foly nagy harsogással, Ennek okáért ő nagy hatalmából Emeli fejét nagy méltósággal.

111.

1. Hálát adok, Uram, néked, Teljes szívből áldlak téged A hívek gyülekezetében;
Megvallom nagy dicsőségéd És hirdetem dicséreted Életemnek minden rendében.
2. Nagyok az Úrnak csudái, És aki azt megtekinti, Örvendez annak az ő szíve. És az ő
szent igazsága És ő dicső méltósága Megmarad mind örök időkre.
3. Csuda dolgait az Isten Szerzette emlékezetben Kegyes és irgalmas kedvéből.
Azoknak ételt ad bőven, Akik őtet félik híven; Megemlékezik kötéséről.
4. Népével nagy csudákat tett, Hogy a pogányok örökét Kezükbe adá őnékiek. Merő
hűség és tisztaság És állhatatos igazság Minden dolga az ő kezének.
5. Igaz minden ő hagyása, Minden ő parancsolata, Melyben semmi változás nincsen.
Az ő népét ő megmenté, És ővéjük kötést szerze, Mely megmarad minden időben.
6. Szent és dicső az ő neve, És az Úrnak ő félelme, A jó bölcsességnek kezdete. Ki
megtartja ő törvényét, És megőrzi szent Igéjét, Annak megmarad dicsérete.

112.

1. Boldog az ember, ki az Istent Féli, tiszteli szíve szerént, És az ő törvényét szereti. Nagy lesz e földön ő nemzete, Öregbül a hívek serege, Mert az Úr megáldja és őrzi.
2. Gazdagsággal őtet meglátja, Mellyel bővölködik ő háza, Áll igazsága mindörökké. A híveknek a sötétségben Támaszt világot a jó Isten, Hogy láttassék rajtuk kegyelme.

113.

1. Az Urat ti, ő szolgálai, Dicsérjétek, mert érdemli, Áldjátok szent nevét mindnyájan! Dicsértessék szent felsége, Most és örökkönörökké Ő szent neve áldassék tisztán.
2. Napkelettől enyészetig Áldassék neve mindvégig, Mert az Úr Isten a mennyekben Regnál minden pogányokon, Nagy dicső hatalma vagyon, Mely felülhat a szép egeken.
3. De ki volna hasonlatos E mi hatalmas Urunkhoz, Kinél felségesb sehol nincsen? Aki a mennyből alánéz Mindenre, ami van és lesz Itt e földön és fenn az égben.
4. A szegényt porból felveszi, És a sárból felemeli, Állapotát felmagasztalván. Felülteti végezetre A nagy fejedelmek közé Az ő népe közt igazában.
5. Az asszony szomorúságát Ő magtalansága miatt Nagy vigasságra megfordítja. Gyermek anyjává teszi, Szép fiakkal körülveszi, Házát gyümölcscsel szaporítja.

114.

1. Hogy Izráel kijött Egyiptomból, Az idegen népnek országából, Megtére Jákób háza. Júdát Isten magának szentelé, Az Izráelt országul fölvevé, Ő lőn nékie Ura.
2. A tenger ezt látván hátra álla, A Jordán vize visszafordula, Mind hátra sietének. A hegyek szökdöstek, mint a kosok, És a halmok, mint a juhbárányok, Magasan szökdösének.
3. Mi lelt téged, tenger, mit térsz hátra? Mi lelt téged, Jordán, ki úz vissza, Hogy elszaladsz ily igen? Mit szöktetek, hegyek, mint báránykák, És ti halmok, mint a kis juhocskák, Mért szöktök ilyen fennen?
4. Az Úrnak haragos színe előtt, Jákób Istene haragja előtt Mind e föld megrettenjen! Ki a kősziklát tóvízzé teszi, Forrásnak útját kőben repeszti Hatalmas erejében.

115.

1. Nem nekünk, Uram, nem nekünk engedd, Hanem adj nevednek dicsőséget A te nagy hűségédért! Mit csúfolnának a pogány népek, Mondván: hol vagyon az ő Istenek, Ki megmentené őket?
2. De Istenünk ő nagy erejével, Amit csak akar, mindent megmível Mind mennyen és e földön. De sok bálványuk a pogányoknak Aranyból, ezüsből csináltattak Embereknek kezében.
3. De te, Izráel, Istenben bízzál, És az Úr Istenhez ragaszkodjál: Ő paizsod tenéked! Áronnak háza, Istenben bízzál, A nagy Úr Istenhez ragaszkodjál: Ő megsegíthet téged!
4. Istenfélők, bízzatok Istenben, Higgyetek az ő segedelmében, Bízzatok e paizsba'! Megemlít az Úr, mert szeret minket, És Izráelhez nyújtja kegyelmét, Áron házát megáldja.
5. Ő megáldja a kicsinyt, a nagyot, Kik őtet félik, mint ő Urokat, És kik szolgálják őtet. Az Úr titeket bőven megáldjon, Sok áldásival megszaportson, És minden nemzedéket!
6. Megáld a nagy Úr Isten titeket, Ki teremté a mennyet és földet Minden szép ékességgel. Ő magának az eget megtartja, Földet az emberfiaknak adja, Hogy azt meglakják széjjel.

116.

1. Szeretem és áldom az Úr Istent, Mert meghallgatá az én beszédemet, Könyörgésemre hajtá kegyes fülét, Me-lyért imádom őtet naponként.
2. Midőn a halál körülvön engem És csaknem szörnyű kötelibe ejte, A pokol kínja engemet rettente, Nagy volt bánatom és nagy sérelmem:
3. Segítségül hívám az Úr nevét: Lelkemet tartsd meg! – ottan megsegíte; Az Úr igaz, hív, és nagy ő jó kedve, Ő megőrzi az együgyűeket.
4. Nagy nyavalyámban mikor én valék, Ottan megmenté nyomorult életem. Légy csendességben te azért, én lelkem, Látván kegyelmét szent felségének!
5. Te megmentél a haláltól engem, Szemem sírástól, lábamat eséstül; Az élők földén járok szünetlenül A te színed előtt, én Istenem.
6. Hittem Istenben, mikor így szólék, Én szegény lelkem vala nagy ínségben, És ezt mondám én csüggedezésemben, Hogy hazugok már minden emberek.
7. Mit adjak az Úrnak jótettiért? A hálaadó pohárt én felveszem, És az Úr jótéteményét hirdetem, Szent nevét áldom segítségíért.
8. Fogadásom az egész nép előtt Hálaadással megadom nékie. A híveknek halála, minden higgye, Drágalátos az Úr szeme előtt.
9. Imádlak téged, Idvezítőmet, Ki engem választál szegény szolgáló leányod fiának, Föloldozád minden kötelimet.
10. Áldozom néked hálaadással, Nevedet minden nép előtt hirdetem, És fogadásom, mit előtted tettem, Megállom minden előtt vígsággal.

117.

1. Az Urat minden nemzetek, Dicsérjétek minden népek, Mert nagy az ő kegyessége, Mit rajtunk megerősíte, És igazsága mindenha Áll és marad. Alleluja.

118.

1. Adjatok hálákat az Úrnak, Mert nagy az ő kegyessége, És nagy volta szent irgalmának Megmarad most és örökre! Izráel, bátorsággal mondjad, Hogy megáll kegyelmessége; Irgalmas voltáról azt valljad, Hogy megmarad mindörökre!
2. Az Úrhoz én nagy ínségemben Könyörögvén felkiálték, És meghallgata kérésemben, Tőle segedelmet nyerék. Az Úr Isten vagyon énvélem, És tőlem másuvá nem tér, Hát kitől kelljen nékem félnem, Mit árthat nékem az ember?
3. Az Úr énnékem erősségem, És én őróla éneklek; Csak ő énnékem segedelmem, És én őbenne reménylek. A hívek vígan énekelnek Az ő hajlékukban széjjel, Mert jobb keze az Úr Istennek Nagy erős dolgokat mível.
4. Az Úr megbüntete engemet, És igen megostoroza, De nem akará elvesztemet, És a halálnak nem ada. Nyissátok meg azért kapuit Az igazság templomának, Hogy bemenvén, nagy dicsőségit Dicsérhessem e nagy Úrnak.
5. E kő, amit a házépítők Ítélték megvetendőnek, Az épületbe helyezteték, Lőn feje a szegeletnek. Ez pedig az Úr Istentől lett, Aki ezt ígyen rendelte, E dolognak szemeink előtt Csudálatos hossza-vége.
6. Áldott, aki az Úr nevében Eljöve nagy dicsőséggel! Áldunk, dicsérünk egyetemben Az Úrnak háza népével! Adjatok hálát e nagy Úrnak, Mert nagy az ő kegyessége, És nagy volta szent irgalmának Megmarad most és örökre!

119.

(részlet)

1. Az oly emberek nyilván boldogok, Kik igazsággal járnak életökben, Isten törvényére vagyon gondjok, És aszerint élnek minden időben, Szent bizonyágit akik megőrzik, És az Istent szívök szerint keresik.
2. Boldogok azok is, mondom nyilván, Akik hamisságot nem cselekesznek, De mindenkor az Úr útáiban Járnak és szent ártatlanságban élnek. Meghagyta, hogy a te parancsodat, Jól megőrizzük minden mondásodat.
3. Vajha én oly boldoggá lehetnék, Hogy járhatnék a te szent útáidban És engedhetnék szent törvényednek! Ha parancsodat nézhetném valóban, És azt szívemben bizonnal hinném, Hogy soha semmi szégyenbe nem esném!
4. Hálát adok néked teljes szívűl, Hogy megtanítasz te ítéletidre, Melyek tiszták minden hiba nélkül! Megtartom és gondom lesz törvényidre, De kérlek téged, ó, én Istenem, Hogy soha örökké ne hagyj el engem!
Boldog az ifjú, ki az Urat féli
5. Beszéld meg, mit tégyenek az ifjak, Hogy élhessenek ők feddhetetlenül? Szent Igéd szerint útjukat szabják. Én téged kerestelek szüntelenül; Kérlek, Úr Isten, teljes szívemből: Eltévelyednem ne hagyj törvényedtől.
6. A te igédet rejtem szívemben, Hogy semmi bűnnel ne bántsalak téged, De megmaradjak te ösvényedben, Minden dolgomban megtartom törvényed. Ó, áldott Isten, taníts engemet, Hogy igazán értsem rendelésedet!
7. Ítéletedet én ajakimmal, És a te szádnak ő kegyes beszédét Előszámlálom hálaadással, Szent kötésszel biztatom szívemet; Bizonyágidon örvendez lelkem, Mik gazdagságnál kedvesebbek nékem.
8. Szüntelen nékem gyönyörűségem Vagyon csak a te parancsolatidban, Te útáidat gyakran említem, Hogy el ne essem valaha azokban. Szent igazságodban minden kedvem, És te ösvényed én el nem tévesztem.
Csak Isten törvényére tekintek

120.

1. Én az Úr Istenhez kiálték, Mikoron nagy ínségben valék, És be nem dugá az ő fülét. Hallgasd meg, Uram, kérésemet! A népeknek hazug szájától, Hamis nyelvek gyalázat -jától, Életemet e veszélytől Tartsd meg kegyelmességedből!

121.

1. Szemem a hegyekre vetem, Onnan felül nékem Minden segedelmem. Isten az én reménységem, Ki az eget for-málta És e földet alkotta.
2. Lábad botlani nem hagyja, És aki rád vigyáz, Nem szunnyadozik az Izráelnek vigyázója, Mert az nem aluszik el, De rájuk gondot visel.
3. Az Úr téged megőrizzen, Kezet rád terjesztvén, Árnyékkal befedjen! Hogy a nap ő hévségében, Néked ne ártson éjjel A hold az ő fényével!
4. Az Úr őrizze örökké Lelkedet esettől, Mentse meg veszélytől! Az Úr híven megőrizze A te kimenésedet És te bejövésedet!

122.

1. Örülök az én szívembe' E kívánatos hírt hallván, Hogy mi bémegyünk ezután Az Isten lakó helyébe, Jeruzsálem, kapuidban Mi lábainkkal megállván. A Jeruzsálem jól megépült Sok ékes épületekkel, Holott szép polgári renddel Mindenféle nemzet egybegyült.

2. Légyen te kőfalaidban Csendesség és jó békesség, :/: A község közt egyenesség; Jó szerencse házaidban! Az én atyámfiaiért :/: És ott lakó feleimért Adjon Isten jó békességet! Szentségiért én e helynek, :/: Mely szerzetett az Istennek, Minden jót kívánok tenéked!

123.

1. Tehozzád szemeimet, Úr Isten, Emelem az égben! Mint szolgának szemei nyitva vannak, És az Úrra vigyáznak, Mint szolgáló leány ő aszszonyára Tekint minden órába, Úgy néznek szemeink az Istenre És ő kegyelmére.

2. Kegyelmezz, Uram, kegyelmezz nekünk, Mert nincs becsületünk! Minden oly szertelenül gyaláz minket, Melynél feljebb nem lehet. Kevély népek minket szörnyen nevetnek, Rajtunk csúfságot űznek; Gyalázó szókkal úgy illettetünk, Mikkéltölt lelkünk.

124.

1. Az Izráel ezt nyilván mondhatja: Ha az Isten nem lett volna velünk, Ha ő nem lesz vala segít-ségünk, Midőn az embereknek soksága Nagy kegyetlen támada ellenünk.
2. Elnyelnek vala ők elevenen, Úgy reánk gerjedt vala haragjok. Minket teljességgel a nagy habok Vízze elborítanak vala szörnyen, Ránk omlanak vala nagy patakok.
3. A nagy árvíz reánk rohan vala, És elnyeli vala életünket. Dicséret Istennek, hogy ő minket Az ő foguktól megszabadíta, Hogy ők meg ne ennének bennünket.
4. Miképpen elszalad a madárka A madarász tőriből, akképpen Megszabadulánk, a tört elszegvén. Mert életünknek az Úr oltalma, Ki mennyet, földet teremtett bölcsen.

125.

1. Akik bíznak az Úr Istenben Nagy hiedelemmel, Azok nem vesznek el Semminémű veszedelemben. Mint a Sion hegye, megállnak, Nem ingadoznak.
2. És mint a nagy Jeruzsálemet Hegyek körülvették És nagy kerítések, Akképpen Isten az ő népét És ő híveit körülveszi És megőrizi.
3. Mert az övéit ő nem hagyja A hamis kezében És semmi ínségben, Hogy ki-ki önmagát megóvja, Hogy a hitlen népekkel egybe Ne essék bűnbe.
4. Jelen van a jószívűekkel, De a hitleneket És ő ösvényüket Elhagyja a gonosztévőkkel. Ő híveinek békességet, Ad csendességet.

126.

1. Mikor a Siont az Isten Fogságból kihozá híven, Úgy mentünk, mint egy álomban, Víg nevetés volt szájunkban. Dicsekedtünk a mi nyelvünkkel, És énekeltünk nagy örömmel; A pogány közt minden mondta: Ez nyilván az Isten dolga.
2. Az Úr mutatá hatalmát, Mivelünk tőn nagy csudákat, Azért őt dicsérjük itten, Örvendezzünk szíveinkben! Hozd ki, Úr Isten, a többit is, :/: Vesd végét ő fogságuknak is, Mint az erős zúgó széllel Mind e föld megszárad széjjel.
3. Akik nagy könnyhullatással Magot vetnek nagy bánattal, Aratáskor azok széjjel Aratnak majd víg örömmel. Sírva mennek ki a vetésre, :/: A magot hintik keseregve, De a jó kévéket aztán Béhordják nagy vigasságban.

127.

1. Hogyha ember házat épít Isten segedelme nélkül, Ott a munka hiába kél. Ha Isten nem őrzi népét És a várost meg nem óvja, Az őrzőknek semmi haszna.
2. Hiába keltek fel reggel, Nagy későn feküdni menvén, Alig esztek a kenyérben, Mit kerestek verejtékkal, Holott kit az Isten szeret, Annak könnyen ád eleget.
3. Akinek gyermeki vannak, Szép ajándékkal láttatik, Mely az Istentől adatik. Kedves áldása az Úrnak: Láthatja ő magzatait, Önnön méhének gyümölcsit.
4. Ó, mely drága adományok, Hogy az ily apró gyermekek Ékesen felnevelkednek, És ők szintén olyaténok, Mint nyilak a jó kézívben, Az erős vitéz kezében.

128.

1. Boldog az ember nyilván, Ki az Istent féli, Ő útiban járván, Ösvényit kedveli. Mert magadat táplálod Kezed munkájával, Isten megáldja dolgod, Lát jó állapottal.
2. Házadban feleséged, Mint a szőlővessző, Szép gyümölcsöt hoz néked, Ha eljő az idő. Meglátod gyermekidet Te asztalod körül, Renddel, mint olajvesszőt, Kikben szíved örül.
3. Ez igen szép ajándék, Mit az Isten enged Az őbenne hívőknek, Akiket ő szeret. És végre te meglátod Fiadnak fiait, A Sionnak csudálad Nagy szép békességit.

129.

1. Én ifjúságomtól fogva engem Sanyargattak, mondhatja az Izráel, Régtől fogván sok bűt tettek nékem, Mégsem fogyathattak el teljességgel.
2. Széjjel-keresztül az én hátamat Megszántották és megszagatták szörnyen, Vontanak rajtam nagy barázdákat, Úgy hogy testemben semmi ép tag nincsen.
3. De az igazságnak jó Istene Elszaggatá az ellenség kötelét; Kik irigykednek Sion hegyére, Nagy szégyenség térítse hátra őket!
4. Mint a hitvány fű, olyak legyenek, Amely szokott nőni az eszterhákon, Elszáradnak, mielőtt kinőnek, Amelyben nincsen sehol semmi haszon.
5. Min az arató nem talál annyit, Hogy egy marokkal valót arathatna, Nemhogy köthetne valami kévét, Amit az ember ölébe szorítna.
6. És aki itt elmegyen, ne mondja: „A kegyes Isten áldjon meg titeket, Ti aratástok legyen szapora, Az Úr nevében áldunk benneteket!”

130.

1. Tehozzád teljes szívből Kiáltok szüntelen: E siralmas mélységből Hallgass meg, Úr Isten! Nyisd meg te füleidet, Midőn téged hívlak, Tekintsd meg én ügyemet, Mert régen óhajtlak.
2. Ha, Uram, bűnünk szerint Minket büntetnél meg: Uram, e világ szerint Ki állhatna úgy meg? De a te irgalmad nagy A téged félőkön, És te engedelmes vagy, Hogy dicsérjen minden.
3. Énnékem reménységem Vagyon csak Istenben, És bízok az én szívem Ő szent igéjében. Én lelkeim erős hittel Az Urat óhajtja, Mint a virrasztó éjjel A virradtát várja.
4. Izráel, az Istenben Vesd reménységedet, Mert szent irgalma bőven Nagy messze kiterjedt. Megsegít ő mindenben, Híveim könyörül, Az Izráelt kegyesen Kimentti bűnébül.

131.

1. Uram, nem űz nagyra szívem, Szemem nem hányom magasan; Nem leledzem oly dolgokban, Mik felülhaladnak engem.
2. De kivettem szívemből Mindennemű kevélységet, Mint midőn a kisgyermeket Elfogják anyja tejétül.
3. Hogyha olyanná nem lettem, Mint az együgyű kis gyermek, Kit a csecs mellől elvesznek, Meg se kegyelmezz énnékem.
4. Izráel, az Úr Istenben Vessed minden reménységed! Megtartódnak őtet higgyed Mostan és minden időben!

132.

1. Emlékezzél meg, Úr Isten, Dávidról és ínségéről, Ki néked megesküdt szívből, És fogadást tett hűségben Az Úrnak, kit Jákób tisztöl.
2. Ezt, úgymond, én fölfogadom, Hogy nem megyek be házamba, Se le nem fekszem ágyamba, Szemeimet be sem hunyom, Szempillámat le sem zárva;
3. Nyugalmam addig nem leszen, Míglen helyet nem keresek A Jákób nagy Istenének, Holott sátort szerzek szépen, Hol dicsősége lakozzék.
4. Mert e Siont az Úr Isten Választá lakóhelyének, Mondván: e hely kell kedvemnek, Itt lakom minden időben; Ez helye jótetszésemnek.
5. Én őket megelégítem, Kenyért adok a szegénynek, Ruhájába üdvösségnek Papjait felöltöztetem; Örömük lesz a híveknek.

133.

1. Ímé, mily jó és mily nagy gyönyörűség Az atyafiak közt az egyenesség, Ha békével együtt laknak. Mint a balzsamolaj, ők olyanok! Megáldja az Úr az ilyeneket, Nékik ad hosszú életet.

134.

1. Úrnak szolgálói mindnyájan, Áldjátok az Urat vígan, Kik az ő házában éjjel Vigyázzván, vagytok hűséggel.
2. Felemelvén kezeteket, Dicsérjétek Istenteket, Szívből néki hálát adván, Őt áldjátok minduntalan!
3. Megáldjon téged az Isten A Sionról kegyelmesen, Ki teremtette az eget, A földet és mindeneket!

135.

1. Áldjátok az Úr nevét, Akik néki szolgáltok! Magasztaljátok őtet, Kik hív szolgái vagytok, Kik állotok házában És jártok tornáciban.
2. Dicsérjétek, mert jó ő, Áldjátok ő szent nevét, Mert ő igen jókedvű! Jákóbot, mint ő népét, Izráelt elválasztá, Örökévé foglalá.
3. Mert tudom, hogy ez Isten Erősb más isteneknél, Hatalma nagy mindenben; Isteni beszédével, Amit akar az égen, Megtészti földön, vízen.
4. Megáll örökké neve És szent emlékezete. Ítéli hatalmában, Népét igazságában; Szolgáinak az Isten Megkegyelmez kegyesen.
5. Kik az Urat félitek, Szent nevét dicsérjétek! A Sionról áldjátok És őt magasztaljátok Az ő lakóhelyében, A szent Jeruzsálemben!

136.

1. Dicsérjétek az Urat, Mert ő jókedvet mutat, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
2. Áldjátok Istenteket, Isteneknek Istenét, Mert az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
3. Dicsérje őtet minden, Mert nagy csudákat tészén, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
4. Minden őt magasztalja, Mert ő Uraknak Ura, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
5. Ki a mennyet teremté És bölcsen ékesíté, Mert az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
6. Aki a széles földet Szerzette a víz felett, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
7. Ki nagy szép lámpásokat Fenn az égen alkotott, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
8. Nappal vezérlésére A napfényt teremtette, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
9. Ellenségünk kezéből Megmenté jókedvéből, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
10. E földön minden testet Táplál és bőven éltet, És az ő kegyessége Megmarad mindörökre.
11. Áldjátok az Úr Istent Minden népek naponként, Mert az ő kegyessége Megmarad mindörökre.

137.

1. Hogy a babiloni vizeknél ültünk, Ott mi nagy siralomban keseregtünk, A szent Sionról megemlékezvén, Melynél gyönyörűsegesb hely nincsen. A nagy bűnnek és bánatnak mi -atta Hegedűnket függesztettük fűzfákra.
2. Akik minket fogva tartottak, kértek, Hogy valamit hegedülnénk nékiek, És mondanánk sioni éneket. Felelvén mondtuk: Miképpen lehet? Hogy dicsérhetnénk az Úr Istent vígan, Énekelvén ez idegen országban?
3. Íme, neked én azt nyilván felelem, Hogy hegedülésemet elfelejtem Előbb, hogynem a Jeruzsálemet. Míg e fogságban tartnak engemet, Inkább ínyemhez ragadjon én nyelvem, Ha Jeruzsálemre nem óhajt szívem!
4. Az Édom fiairól emlékezzél, És nékiek azt, Uram, ne engedd el, Amit ők akkoron kiáltottak, Midőn Jeruzsálemet rontották: „Fosszad, fosszad Jeruzsálemnek népét, Földig lerontsad minden épületjét!”
5. Te, Babilonnak leánya, meghiggyed, Hogy végre még por-hamuvá kell lenned! Boldog, aki tenéked e dolgot, Megfizeti e méltatlanságot, Ki öledből gyermekidet kirántja, És az erős kősziklához paskolja!

138.

1. Dicsér téged teljes szívem, Én Istenem, Hirdetem neved.
Dicsérlek istenek felett Én tégedet, Mert azt érdemled. És a te
szentegyházadban Imádkozván, Neved tisztelem, Áldásodra én
kész vagyok, Hálát adok Neked, Istenem.

2. Öregbül nagy dicsőséged, Mert megtészed, Amit
megmondasz. :/: Ha könnyörgök ínségemben, Engem menten
Megszabadítasz. Téged minden földön lakók, Nagy királyok,
Uram, dicsérnek, Mert szent igéd tiszta voltát, Igazságát
Eszükbe vették.

3. Ez Urat, ki felségesen Csudát teszen, Felmagasztalják. :/:
Mondván: nagy ő dicsősége És ereje, Őt azért áldják. Mert noha
ül nagy magasan, De lát nyilván Alatt valókat; Magas dolgokat is
könnyen, Lát élesen, Mind fent, mind alatt.

4. Mindennemű szükségemben, Ínségemben Megerősítesz; :/:
Láttukra ellenségimnek, Kik gyűlölnek, Engem megmentesz.
Amit az Úr egyszer végez, Az jó véghez megyen mindenütt.
Jókedved megáll: ne hagyd el, Sőt végezd el Kezed munkáit!

139.

1. Uram, te megvizsgálasz engem, Megismeresz mindent én bennem, Vagy állok, ülök, vagy megyek, Mind tudod, amit művelek; Valamit gondolok szívemben, Te azt mind jól érted megszűnően.
2. Vagy járok-kelek, vagy fekszem, Te mindenütt vagy körülöm. Jól látod minden utamat, Érted minden dolgaimat; Egy szó sem jó az én nyelvemre, Mit előbb ne tudtál volna te.
3. Körös-körül rajtam minden Tőled vagyon teremtetvén, Reám bocsátád kezedet, Felülmúlja értelmemet. Bölcseséged meg nem foghatom, Dolgaidon csak álmélkodom.
4. Lelked előtt hová mennék, Holott elrejtve lehetnék? Előtted hova szaladjak? Égbe menjek? Ott talállak! Ágyamat ha vetném pokolban, Ott látnálak téged legottan.
5. Ha a hajnal szárnyát venném, És az égre emelkedném, És elrepülnék nagy messze, A külső tenger szélire, Ott is meglelnél, Uram, engem, Kezedet el nem kerülhetem.
6. Mondék: talán setétséggel Bétakarózhatom éjjel. Az sem lenne használatos, Mert még az éj is világos, Mely körülöm annyira fénylik, Hogy nékem fényes napnak látszik.
7. Nálad ismeretes voltam Előbb, hogyanem formáltattam, Hogy még nem voltam, ismertél, És napjaimra szemléltél, Mik könyvedben voltak felírva, Midőn még nem voltak formálva.
8. Mily drágák a te tanácsid, Ha megnézem gondolatid, Számtalan soknak találom, Ha kimondani akarom; Többnek lelem én a fövénynél, Mely sok a tengerparton széjjel.
9. Vizsgálj meg és jól próbálj meg, Szívemet valóban nézd meg, És lásd meg, minémű vagyok! Ha gonosz ösvényen járok, És ha olyannak találasz engem, Vezess a jó útra, Istenem!

140.

1. Szabadíts meg engem, Úr Isten, A gonosz csalárd embertől;
Őrizz erőszaktevők ellen, Ments meg a vakmerő néptől!
2. Kik csak hamisságot gondolnak Mindenkor az ő szívükben, És
hogy hadakat indítsanak, Azon vannak mindenképpen.
3. Ments meg a gonoszok kezébül, Akik erőszakot tesznek, És
igyekeznek szüntelenül, Hogy engemet megejtsenek.
4. Uram, segítség vagy te nékem Mindennemű ínségemben,
Azért védelmezd meg én fejem A hadakozó időben!
5. Ne engedd a hitetleneknek, Hogy elővigyék dolgukat! Hogy
inkább ne kevélykedjenek, Rontsd meg gonosz szándékukat!
6. Tudom, hogy Isten a szegénynek Felfogja ügyét kegyesen,
Megkegyelmez az erőtlennek, Ő igazságát jelentvén.
7. Az igazak szép énekkel Dicsérik te szent nevedet, És örökké jó
reménységgel Megmaradnak színed előtt!

141.

1. Tehozzád kiáltok, Úr Isten, Siess énhozzám, ne késsél, Mert téged óhajtlak szívvel, Azért hallgass meg kegyelmesen!
2. Könyörgésem elődbe menjen, Mint jó illat füstölgése, Kezeim felemelése Estvéli áldozatul légyen!
3. Őrizettel tartsd meg én szájam, Amely gondot tartson arra; Závárt szerezz ajakimra, Hogy tőlük ne légyen nyavalyám!
4. Ne bocsássad szívem gonoszra, Hogy a hamisan élőkkal Soha ne ereszkedjem el, Az ő nyájas kívánságokra.
5. A hív ember megfeddjen engem, És feddése kedves légyen, Mint balzsamolaj fejemen; Még verése sem árt énnékem!
6. Mert én elhiszem s mondom nyilván, Hogy még a hitetlenekért, Imádkozom mentségeként, Nyavalyájukon szánakozván.
7. Szemeim reád néznek, Uram, Reménységem vagyon benned, Lelkemet hát el ne vessed, Mert te vagy minden bizodalمام!

142.

1. Én az Úrhoz felkiálték, Kiáltván néki könyörgék, Jelentvén én panaszimat, Megbeszélém nyavalyámat.
2. Ha szorongattatik lelkem, Te utat mutatsz énnekem, Módot találsz, amely által Megszabadulok jó móddal.
3. Utamra tört mernek háyni, Amelyen szoktam én járni. Tekintek széjjel mellőlem, De senki nem ismer engem.
4. Bezárattak utak, ajtók, Egy felé sem szaladhatok, És ez ilyen ínségemben Senki nincsen, ki segítsen.
5. Tehozzád kiálték, Uram, Mondván: te vagy bizodalمام, És egyedül reménységem E földön csak te vagy nékem.
6. Halld meg az én imádságom, Mert igen sanyargattatom! Ments meg ellenségim ellen, Mert erősbek, hogynem mint én!
7. Vedd ki fogságból lelkemet, Hogy dicsérjem szent nevedet, Hogy jól téssz velem, a hívek Ottan engem körülvesznek.

143.

1. Hallgasd meg, Uram, kérésemet, Vedd füledbe könyörgésemet A te ígéreted szerint! Hallgass meg és tarts meg engemet Te szent igazságod szerint!
2. Az ellenség kerget engemet, A földhöz verte életemet, Helyheztetett a setétbe. Setétségben engem elrejtett, Mint halottat sír mélyébe.
3. Ez ilyen nagy ínségim között Említem a régi időket, Nézvén sok csuda dolgot, Melyeket kezded cselekedett, Mikkel biztatom magamat.
4. Tehozzád, én Uram, Istenem, Nagy siralommal felemelem És kinyújtom kezeimet. Tégedet úgy óhajt én lelkem, Mint a száraz föld a vizet.
5. Ne késsél, hallgasd meg kérésem, Mert elfogy bennem az én lelkem! Színed tőlem el ne térjen, Mert immár olyanná kell lennem, Mint aki száll sír mélyében!
6. Uram, engemet erősíts meg, Te szent nevedért vigasztalj meg, És a te kegyességedből Az én életem szabadítsd meg Mindennemű ínségekből!

144.

1. Áldott az Úr, ki kezemet ta-nítja, És ujjaimat a hadakozásra,
Áldott legyen az én jó Istenem, Aki mindenkor megőriz engem!
Ő az én kőváram és szabadítóm, Ő én paizsom és én
oltalmazóm. Tebenned vetem reménységemet, Mert alám
vetéd az én népemet.

2. De micsoda az ember életében, Hogy őreá gondot tartasz
ekképpen? Micsodák az emberek fiai, Hogy felséged őket így
kedveli? Az emberek dolgát ha megtekinted, Legottan őket csak
semminek leled; Az ő napjai hamar elfogynak, És mint az
árnyék, ottan elmúlnak.

145.

1. Magasztallak téged, én Istenem, Ó, én királyom, neved tisztelem!
Mindennap hirdetem dicséreted, És örökké áldom te szent neved! Igen dicséretes és nagy az Isten, Megfoghatatlan ő dicsőségében. Nemzetről nemzetre te dolgaidat, Mindenkor hirdetik nagy hatalmadat.
2. Éneklek a te dicsőségedet, A te felséges dicséretedet! Csudatétidet minden népeknél Én kibeszélem mindenütt széjjel, Hogy hatalmadat mindenek hirdessék, Melyet dolgaiban eszükbe vesznek. Dicsőségedet én el nem hallgatom, De mindeneknek jól előszámlálom.
3. Megáll örökké a te országod, És mindenkor tart uralkodásod. Az Úr megtartja az eldülőket, És felemeli az elesteket. Mert mindeneknek szemei rád néznek, Idején eledelt adsz őnekiek, Midőn felnyitod áldott kezeidet, Bőven megelégitesz mindeneket.
4. Az Úr igaz minden útaiban, És szentséges minden dolgaiban. Közel vagyon ő azokhoz nyilván, Akik hozzá kiáltnak valóban. És amit az istenfélők kívánnak, Őnékik nagy bőségben megadatnak; Nagy kegyelmesen őket meghallgatja, És üdvösségét nekik megmutatja.

146.

1. Áldjad, én lelkem, az Urat, Hirdessed dicséretét! Az Istennek adok hálát, Valamíg engem éltet. Én az Úrnak éneklek, Mindaddig, míglen élek.
2. Ki a mennyet és a földet És a tengert teremté, És ezekben mindeneket Nagy hatalmával szerze, Igazsága, hűsége megmarad mindörökre.
3. Akik méltatlan szenvednek, Megmenti a jó Isten, A nyomorult éhezőknek Ő ad eledelt bőven, A foglyokat kihozza, Rabságból kioldozza.
4. És a világtalanoknak Megnyitja ő szemöket; Akik dűlőfélben vannak, Meggyámolítja őket, Mert az igazat híven Szereti az Úr Isten.
5. Veszedelmében megmenti A nyavalyás jövevényt; Az árvákat megsegíti, Rájuk kegyesen tekint; A sérelmes özvegyek Tőle megenyhíttetnek.
6. A hitleneket megrontja, Ösvényüket elvesztve, De megáll az ő országa Most és minden időbe'. Ó, Sion, a te Urad Mindörökké megmarad!

147.

1. Az Urat dicsérjétek, mert jó, És az Istent dicsérni méltó;
Kedves dolog az Úr Istennél, Hogy őtet dicsérjék egy szívvel,
Mert Jeruzsálemet az Isten Megépíti nagy kegyelmesen, Ismét
az Izráel nemzetjét, Összegyűjti eloszlott népét.
2. Töredelmes szívet meggyógyít, Sérelmes lelket ő megenyhít,
Békötözi az ő sebüket, Megkönnyebbíti sérelmüket. A
csillagokat megszámlálja, És azoknak számát jól tudja, És
mindeniket úgy ismeri, Hogy tulajdon nevéen nevezi.
3. Nagy a mi Urunk, az Úr Isten, Akinél nagyobb semmi nincsen;
Erőssége kimondhatatlan, Bölcsessége számlálhatatlan. Az
együgyűket felemeli, A szelídeket erősíti, Megalázza a
hitleneket, A földre lealázza őket.
4. Inkább azokban gyönyörködik, Kik igazán csak őtet félik, Kik
teljes szívből kegyes voltát, Reménylik mindenkor irgalmát.
Dicsérd, Jeruzsálem, az Urat, Felmagasztaljad nagy hatalmát, E
kegyes Urat, ó, szent Sion, Te is dicsérd áhíthatoson!
5. Jákóbnak adá szent igéjét, Hogy ahhoz szabják életüket;
Törvényit adá Izráelnek, Hogy ők azok szerint éljenek. Nem tön
így semmi pogány néppel, Nem látá őket ily szentséggel, Szent
szerzésit ők nem ismerték, Ezért Alleluja mondassék!

148.

1. No, dicsérjétek mindnyájan Az Urat a mennyországban! Őt dicsérjétek az égben, Az ő felséges székében! Minden angyalok őt dicsérjék, És minden menyneyei seregek, A nap és hold őt dicsérje Minden csillagokkal egybe'!
2. Az Urat ti magas egek, Dicsérjétek minden vizek, Mik fenn az égben lebegtek, Az Úr nevét dicsérjétek! Mert mindeneket igéjével, :/: Ő teremte nagy erejével, Mindent úgy megerősíte, Hogy megálljon mindörökre.
3. Ifjak, leányok és vének, Az Úr Istent dicsérjétek, Mert nevének dicső volta Mennyet-földet felülmúlja! Arcát felemeli népének, :/: Minden szentek, őt dicsérjétek! Izráel választott népe Az Úrnak nevét dicsérje!

149.

1. Az Úrnak, no, énekeljeteK Új éneket szent felségének! A szentek gyülekezetében Dicsérje Őtet minden! Az Izráel örvendezzen Ő teremő Istenében, Királyuknak örüljenek A Sionbéliek!
2. Az Úr nevét síppal és dobbal, Dicsérjétek lanttal, kobozzal, Légyen hegedűknek zengése Neve dicséretére! Mert az Isten az ő népit, :/: Igen szereti híveit, A szegényeket megmenti, Sok jókkal szereti.
3. Szent hívei az Úr Istennek Nagy tisztességet tőle nyernek; Örülnek az ő hálóházukba', Az Urat magasztalva. Dicséretét az Istennek :/: Az ő szájukban viseljük, És kétélű fegyver lészen Nékiek kezükben!

150.

1. Dicsérjétek az Urat! Áldjátok ő szent voltát! Dicsérjétek menyekben, Hol országol kegyesen Az ő nagy dicsőségébe! Dicsérjétek hatalmát, Melyből dicső nagy voltát Minden veheti eszébe!
2. Dicsérjétek őt kürtben, :/: Ékes éneklésekben; Hegedűkben, lantokban És hangos citerákban Az Úrnak zengedeztetek! Sípokban, orgonákban :/: És más szép muzsikákban Örvendjétek az Istennek!
3. Az Urat cimbalmokban :/: És egyéb szerszámokban Mindnyájan dicsérjétek, Citerát pengessetek, Az Úr szent nevét dicsérvén! Minden lelkes állatok, :/: Istent magasztaljátok: Dicsőség Istennek! Ámen.

151.

1. Uram Isten, siess Minket megsegíteni Ily nagy
szükségünkben, Krisztus Jézusért, Mi Urunkért És
Meváltónkért.

152.

1. Szent Isten. noha néked Az egek illő széked. Ott dicsérnek tégedet. Biztat szent ígéreted. Hogy azért meg nem veted Földön lakó népedet. Együtt vagy vélek, Kikben alázatos a lélek. Mi is hát térdet hajtunk, hogy rajtunk könyöölj s kegyelmeddel Fogadd el, Mikor tehozzád emel kezet ez a gyülekezet.

153.

1. Ó mely boldog ember az, Ki téged, élő, igaz Egy Istent megismerhet, :/: És te szent hajlékodban Lélekben, igazságban Dicsérhet és tisztelhet. Ó mi Istenünk, Adtad e boldogságot nekünk; Adjad, hogy ismerhessünk Még jobban, :/: Naponként dicsérhessünk Buzgóbban! Szent Lelkedet hozzánk e végre Küldd el segítségre!

154.

1. Úr Jézus, mely igen drága A te igédnek világa, :/: Mely bölccsé tévén az elmét, Szüli az Úrnak félelmét. Gerjeszd fel most indulatunk, :/: Hogy mig igédre hallgatunk, Végyen bennünk épületet A hit, reménység és szeretet: Tégy bölcsekké, tégy szentekké!

155.

1. Ó Úr Isten, légy közöttünk, Kik imádásodra jöttünk, Szívünk egyedül rád hallgasson, Hogy igédnek áldott szava, :/: Melytől függ lelkünknek java, Minket minden jóra bírhasson: Szent e hely, légyenek szentek, Kik e házban megjelentek.

156.

1. Úr Isten, mi sok segítséget érezvén körülöttünk, :/:
Segedelem-kérés végett E szent helyre feljöttünk. Uram, a
könyörgőnek Illesd meg szivét és száját, A téged tisztelőnek
Áldd és szenteld meg munkáját.

157.

1. Könyörülj rajtunk Úr Isten! És hallgasd meg a mi imádságinkat!

158.

1. Ha te meg nem tartasz, Uram Isten, Hiába vigyáznak a mi szemeink.

159.

1. Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság. Egy és örök Istenség, Mennybéli uraság; Igaz, erős, kegyelmes, Jó, hív irgalmasság: Téged áld ég, föld s tenger: Áldott Szentháromság!

160.

1. Minden teremtett állatok az Úr Istent áldják, néki sok ezer angyalok "Szent, szent, szent" azt mondják.

161.

1. Siess, keresztyén, lelki jót hallani, Régi törvényből harcolni tanulni, Az igaz hit mellett mint kell bajt vívni, Krisztusban bízni.
2. Mert nem hiába ezt az ó törvénybe, Próféták írták Biblia könyvébe; Szép tanulság ez most az új törvénybe', Mi eleinkbe'.
3. Jól tudja földön ezt minden keresztyén: Nem csak fegyverrel oltalmaz az Isten. Ezt minden népnek tudására adom: Istenünk vagyon!
4. Fejedelemség vagyon csak Istenben, Minden hatalom vagyon ő kezében; Kiket ő akar, föld kerekiségében: Emeli égben.
5. Ne ess kétségbe ő nagy jóvoltában, Az igaz hitben erős légy magadban, Mint Dávid, úgy jársz párviadalodban, Hitvallásodban.
6. Dávidot Isten hagyá királyságban, Ő ellenségét veté gyalázatban. Dicsérjük Istent nagy hálaadásban, Énekmondásban.

162.

1. Ím, bėjöttünk nagy örömben, Felséges Isten, A te szentidnek gyülekezetébe, A te templomodba, Felséges Atya Isten.
2. Itt megállunk teelőtted, Felséges Isten! És igaz hitből áldozunk előtted, Vallást teszünk rólad, Felséges Atya Isten!
3. Vágyik lelkünk szent Igédhez, Felséges Isten! Mint a szomjúhozó szarvas a vízhez, A hideg kútfőhöz, Felséges Atya Isten!
4. Örvendezünk mi szívünkben, Felséges Isten! Mert bejutottunk immár teelődbe, A te templomodba, Felséges Atya Isten!
5. Csak ez nekünk vigasságunk, Felséges Isten! Hogy lakozik a te neved közöttünk, Dicsértetel tőlünk, Felséges Atya Isten!
6. Tartsd meg azért békességben, Felséges Isten, E kicsiny seregecskét igaz hitben, Te tiszteletedben, Felséges Atya Isten!
7. Prédikáltasd szent igédet, Felséges Isten! Ne hagyd szomjúhozni a mi lelkünket, Áldd meg életünket, Felséges Atya Isten!
8. Zengedeznek mi ajakink, Felséges Isten! Örvendetes szóokban, dicséretekben, Ékes énekekben, Felséges Atya Isten!
9. Áldott vagy te magas mennyben, Felséges Isten! Kit illet dicséret a szent templomban, Anyaszentegyházban, Felséges Atya Isten!

163.

1. Örvend mi szívünk, Mikor ezt halljuk: A templomba mégyünk, Hol Úr Istennek Szent Igéjét halljuk.
2. Megállunk hittél, Örök Úr Isten, A te templomodban, És tiszta szívvel Dicsérünk mi téged.
3. Áldd meg, Úr Isten, A te népedet, Kik téged szeretnek, Tartsd meg közöttünk A gyülekezetet.
4. Légyen békesség, Felséges Isten, Anyaszentegyházban, Oltalmaz minket Minden háborúnkban.
5. Dicséret neked, Atya Úr Isten, A te szent Fiaddal, És Szentlélekkel, Mi vigasztalónkkal!

164.

1. Kegyes Jézus, itt vagyunk Te szent Igéd hallására, Gyúljon fel kívánságunk Idvesség tanulására, Hogy a földtől elszakadjunk, Csak tehozzád ragaszkodjunk.
2. Elménket, értelmünket Lelki sötétség fogta bé, :/: De szent Lelked szívünket Tiszta fénnel úgy töltse bé, Hogy jót gondoljunk és szóljunk, Mert csak tőled kell azt várnunk.
3. Dicsőségnek napfénye, Istentől jött világosság! :/: Indítsd lelkünk készsége, Nyisd meg fülünk, szívünk és szánk! Hitvallásunk, könyörgésünk, Urunk Jézus, halld meg, kérünk!

165.

1. Itt van Isten köztünk, Jertek őt imádni, Hódolattal elé állni, Itt van a középén, minden csendre térve Őelőtte hulljon térdre. Az, aki Hirdeti S hall -ja itt az Ígét: Adja néki szívét!
2. Itt van Isten köztünk: Ő, kit éjjel-nappal Angyalsereg áld s magasztal. :/: Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek A mennyei fényes lelkek. Halld, Urunk, Szózatunk, Ha mi, semmiségek Áldozunk Tenéked!
3. Csodálatos Felség, Hadd dicsérlek Téged: Hadd szolgáljon lelkelem Néked! :/: Angyaloknak módján Színed előtt állván, bárcsak mindig orcád látnám! Add nékem Mindenben Te kedvedben járnom, Istenem, Királyom!
4. Általjárász Te mindent; Rám ragyogni engedd Életadó, áldott Lelked! :/: Mint a kis virág is Magától kibomlik, Rá ha csöndes fényed omlik: Hagyj, Uram, Vidáman Fényességed látnom S országod munkálnom!
5. Egyszerűvé formálj Belső, lelkeképpen, békességben, csöndességben. :/: Tisztogasd meg szívem: Tisztaságod lássam Lélekben és igazságban. Szívemmel Mindig fel- Szállhassak sasszárnyon: Csak Te légy világom!
6. Jöjj és lakozz bennem: Hadd legyen már itt lenn Templomoddá szívem-lelkem! :/: Mindig közellévő: jelentsd Magad nékem, Ne lakhasson más e szívben; Már itt lenn Mindenben Csakis Téged lásson, Leborulva áldjon!

166.

1. Urunk Jézus, fordulj hozzánk, Szent Lelkedet ma töltsd ki ránk, Kegyelmeddel minket segélj, Az egy Igazságra vezérlj.
2. Nyisd meg szánkat hál'adásra, Készítsd szívünk buzgóságra, Hitünk s értelmünk neveljed, Neved velünk ismertessed.
3. Míglen éneklünk mennyégben: Szent, szent, szent az erős Isten, És színről színre láthatunk, A fényességben vigadunk.
4. Dicsőség Atya Istennek, Fiúnak és Szentléleknek: A dicső Szentháromságnak Mindenek áldást mondjanak!

167.

1. Jöjj, mondjunk hálaszót Hűszájjal és hű szívvel, Mert rajtunk itt az Úr Nagy csoda dolgot mível. Már anyaölből is Volt mindig gondja ránk. A sok jót, melylyel áld, Ki sem mondhatja szánk.
2. Dús kincsből az Úr Jó békességet adjon, :/: Hogy szívünkben a kedv Víg és derűs maradjon. Ne hagyja híveit Bú-bajban sohasem; A rossztól óvja meg Itt s túl ez életem.
3. Az Atyát és Fiút És a Szentlelket áldom; :/: A menny Urát, kiben Szent egybe forrt a három; Aki úgy szól ma is, Ahogy régen szólt, Nem változik: Az Ő, És az lesz, aki volt.

168.

1. Ó, Atya Isten, irgalmas nagy Úr, Bűnbánó szívvel ím eléd borul Hű néped, áldva felséges neved, Hogy esdve kérje nagy kegyelmedet.
  2. Gondolsz ránk, híven oltalmaz kezed, Rólunk egy percre azt le nem veszed, Irgalmasságod mindig oly közel, És erős karod minket átölel.
  3. Nagy jószágodra méltók nem vagyunk, Rossz útra térve gyakran elhagyunk; Áhítjuk mégis szent igéd szavát, Megtérő gyermekid fogadd be hát.
  4. Kérünk, Úr Isten, Krisztus-Jézusért, Vérrel pecsételt szent szerelmedért: Irgalmasságod közöld mivelünk, És tárd ki szíved, végy be, Istenünk!
- Whitmore L. Erzsébet, 1792-1840

169.

1. Úr Isten, téged szívünkből dicsérünk; Végye Felséged most hát kedvesen, mindőn szívesen imádunk és kérünk.

170.

1. Jövel, ó, áldott Szentlélek! Gerjeszd fel híveidet, És szent munkájokban vélek Közöld kegyelmeidet, Hogy szívünk egyenesen Az Úrra függesztessen.

171.

1. Megáll az Istennek Igéje, És nem állhat senki ellene, A nagy Isten vagyon mivelünk, És Szentlelke lakozik bennünk.

172.

1. Szűkölködünk Nagymértékben Segedelem nélkül,
Reménykedünk, Örök Isten, Te légy segítségül. Dicsérhessünk és
lehessünk Jézus szava hallgatói, Igaz megtartói.

173.

1. Nem vagyunk mi magunkéi, De Jézus vére bére; Lelkünk,
testünk Istenéi Az ő tiszteletére. Urunk Jézus, jöjj most el,
Lelked által segíts fel! Dicsőítünk mi testünkben, Magasztalunk
mi lelkünkben!

174.

1. Atya, Fiú, Szentlélek, Készíts szent Igédre, Jézus érde-mét ruházd Áldott híveidre.

175.

1. Gyűjtsünk oly kincset, melyet a tűz koha, Hév forrósága nem emészt meg soha. Tűzben megpróbált arany ez a kincs, Melyhez semmi veszélynek jussa nincs. A koporsónak sincs rajta hatalma, Elvesze reá nézve diadalma; Elkísér lételünknek céljára, A Teremtő színe látására.

176.

1. Szent, szent, szent a Seregeknek ura! Teljes mind a széles föld az ő dicsőségével! Ámen.

176.

177.

1. Urunk, irgalmazz nekünk! Krisztus, irgalmazz nekünk! Urunk,
irgalmazz nekünk!

178.

1. Dicsőség az Atyának, A Fiúnak és Szentlélek Istennek,
Valamint volt kezdetben, Azonképpen most és mindörökké,
Ámen, Ámen.

Liturgikus szöveg a IV. századból

179.

1. A bűnből hozzád sietek, mert szomjazom kegyelmedet, te nyugtass meg, én Jézusom, ím néked szívem átadom.

180.

1. A töredelmes szívet, Te, Uram, szeretted, Az engedelmes lelket Soha meg nem veted. Ezzel a reménységgel Tehozzád óhajtunk, Légy, kérünk, segítséggel És könyörülj rajtunk.

181.

1. Jer, áldott vendég, várunk tégedet, tisztítjuk a te útadat,
egyengetjük a te ösvényedet: mutasd meg nálunk magadat!
Erős hittel szívünkbe fogadunk, állandó szállást ott adunk.

182.

1. Karácsony ünnepében, Karácsony ünnepében Örvendezünk
szívünkben: Mert Isten ő szent Fiát, Mert Isten ő szent Fiát Adta
meg nekünk testben, Ki az ő népét Megszabadítja a bűnöktől, És
a régi kígyótól Megmenté, Nekünk a dicsőséget Megnyeré:
Légyen dicsőség Királyunknak Most és mindörökké!

183.

1. Istennek Báraanya, Ki bűnünket elveszed: Irgalmazz nekünk!
Istennek Báraanya, Ki bűnünket elveszed: Irgalmazz nekünk!
Istennek Báraanya, Ki bűnünket elveszed: Add ránk békességed!
Á- men, Á- men.

184.

1. Krisztus, ártatlan Bárány, Ki miértünk megholtál, A keresztfa oltárán Nagy engedelmes voltál. Hordozván bűneinket, Te váltottál meg minket: Irgalmazz nekünk, ó, Jézus!

185.

1. Krisztus feltámadott, Kit halál el ragadott; Örvendezzünk,
vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk, Alleluja! Ha ő fel nem
támad, Nincs többé bűnbocsánat, De él, ezért szent nevét,
Zengjük ő dicséretét, Alleluja, Alleluja! Alleluja! Örvendezzünk,
vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk. Alleluja!

186.

1. E húsvét ünnepében, E húsvét ünnepében Dicsérjük Istent
szívvel, Ki értünk megholt Fiát, Ki értünk megholt Fiát
Feltámasztotta testben. Ennek örül föld, Tenger és a menny víg
kedvében; Minden élő állatok Sok rendben, Mik égben, földön
vannak, Sok részben, Fák, füvek és minden virágok Újulnak
örömben.

187.

1. E húsvét ünnepében, E húsvét ünnepében Örvendjünk,
keresztyének! Szívünk teljességében, Szívünk teljességében Illik
szánkba víg ének. A feltámadott Jézus nekünk zálogot adott,
Hogy bár a föld gyomrába Tétetünk, Megújul valójába' Életünk;
E hittel midőn ünnepelünk, Te légy, Jézus, velünk!

188.

1. E pünkösdi ünnepében, E pünkösdi ünnepében Dicsérjük
Istent szívvel, Ki Szentlelkét szívünkben, Ki Szentlelkét
szívünkben Osztoztatja bőséggel. Ennek örül föld, Tenger és a
menny víg kedvében; Minden élő állatok Sok rendben, Mik
égben, földön vannak Sok részben, Fák, füvek és minden
virágok Újulnak örömben.

189.

1. E pünkösöd ünnepében, E pünkösöd ünnepében Zengnyel vünk
dicséreti, Mert az Úr Szentlelkében, Mert Az Úr Szentlelkében
Híveit részelteti: Melynek ere-je Minden ismeretnek kútfeje;
Világos-ságot ő gyújt Szívünkben, E rőt, bátorságot nyújt
Éltünkben, Áldott Lélek, te légy mellettünk, S újjá születtetünk.

190.

1. Ez esztendőt megáldjad, Ez esztendőt megáldjad
Kegyelmedből, Úr Isten! Bőséggel ékesítsed, Bőséggel
ékesítsed, Te szent Jehova Isten! Tégedet áldnak, Kik lakoznak e
földnek színén; És a puszta helyek is Bőséggel, Halmok
áhítózódnak Víg kedvvel; Boldog, kit magadnak választál,
Sionnak királya!

191.

1. Ez esztendőt áldással, Ez esztendőt áldással, Koronázd meg,
Úr Isten, Hogy víg hálaadással, Hogy víg hálaadással Dicsérje
neved minden. Tetőd jőnek Kedves napjai az időnek; Nyújts
hát, kérünk, bőséget Ke-zeddel, Tőlünk a békességet Ne vedd
el; De midőn megtartod testünket, Ne hagyd el lelkünket!

192.

1. Adj békességet, Úr Isten, A mi időnkben a földön, Mert
nincsen nekünk több senki Bajvívónk és hadakozónk, Hanem
csak te, Úr Isten.

193.

1. Az Úr Jézus Krisztusnak kegyelme, És Atyánknak, Istennek szerelme, Szentlélekkel áldott közösségben Légyen mindig mindnyájunkkal. Ámen.

194.

1. Tartsd meg e gyülekezetnek, Melyet törvényid vezetnek,
Nagyjait, kicsinyjeit; :/: Igaz~assad tanítóit, Hüséges előljáróit,
Felsőbb és köz rendelt. Adjad, hogy szívvel-lélekkal :/:
DicsérhessÜnk a szentekkel, S csak téged tisztelhessÜnk. És ha
eljő amaz óra, Melyben szállunk koporsóba: Mennybe hozzád
meheünk!

195.

1. Áldjuk Istent végével Isteni tiszteletünknek, Mondjunk immár örömmel Dicséretet szent nevének! Mi Istenünk legyen áldott, Hogy lelkünkben gazdagított.
2. Immár Isten áldása Kimondatott mindnyájunkra, :/: Menjünk örömmel haza Tisztunkre és dolgainkra. Ő Szentlelke erősítsen, Minket tovább is vezessen.
3. Áldja meg kimentünket, Áldja bemenetelünket, :/: Áldja meg kenyerünket, Szentelje meg életünket; Áldjon meg boldog halállal, Végre örök boldogsággal.

196.

1. Mondjatok dicséretet, Keresztyének, az Úr Istennek, Szentséges tiszteletet Adjatok ő nevének.
2. Örvendjete őneki Igaz isteni buzgóságban, Mert köztetek lakozik Az Anyaszentegyházban.
3. És ő megelégti Lelketeket lelki kenyérrel; Biztat ő igéjével Édes ígéretivel.
4. Szent, Uram, a te neved, Szent vagy te a magas mennyekben, Szent vagy és rettenetes Minden nemzetségekben.
5. Tégedet illet, Uram, Mi tiszteletünk, háladásunk, A mi gyülekezetünk, Ünnepet szentelésünk.
6. Hála légyen tenéked, Hogy megjelentéd te magadat, Hogy megértettük, Uram, A te akaratodat.
7. Dicséret és dicsőség Légyen tenéked magasságban, Dicséret és tisztesség Az Anyaszentegyházban.

197.

1. Hálaadásunkban rólad emlékezünk, Kegyelmes Istenünk, tégedet tisztelünk Te nagy jóvoltodért, és felmagasztalunk, Haszontalan szolgák, mert ezzel tartozunk.
2. Hajtsd le füleidet, értsd meg kérésünket, Mi édes Istenünk, ne nézd bűneinket; Tiszta szívből kérünk, mi könnyörgésünket Vedd hozzád, Úr Isten, esedezésünket.
3. Gerjeszd fel igédnek szerelmét lelkünkben, Szentlélek Istennek szentségét szívünkben; Adj igaz értelmet bőséggel elménkben, Téged szolgálhassunk e földön éltünkben.
4. Tanúságra erőt csak te tőled kérünk, Hogy szent istenséged dicsérettessék tőlünk: Ha először a te országod keressük, Semmiben nem léssen fogyatkozás nekünk.
5. Azért gyorsaságot elkezdett dolgunkban, Végig megmaradást mi hivatalunkban, Szorgalmatosságot s hűséget tisztünkben, Egymás-szeretetet plántálj életünkben.
6. Engedd meg ezeket, Szent Atyánk, Krisztusért, Mi Idvezetőnkért, kegyes táplálónkért, Ki egy hatalomban Szentlélek Istennel msz és uralkodol mindörökké, Ámen.

198.

1. Ti keresztyének, dicsérjétek Istent, Kik Úr Jézusnak e földön szolgáltok És mindenkoron a szent helyen vagytok: Dicsérjétek Istent!
2. Imádkozzatok az Atya Istennek, Jézus nevében hozzá siessetek, És tiszta szívet hozzá emeljétek: Dicsérjétek Istent!
3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten, Megigazítson a Fiú Úr Isten, És megszenteljen a Szentlélek Isten Mindenkoron! Ámen.

199.

1. Adjunk hálákat az Atya Istennek, Mennynek és földnek szent teremtőjének, És embereknek gondviselőjének, Éltetőjének.
2. Mert ő mihozzánk atyai szerelmét, Kijelentette drága szent igéjét, Mellyel táplálja híveinek lelkét, Nyújtja kegyelmét.
3. És ő megáldja benne reménylőket, Erősít minden erőtelenséget, Világosítja homályos szívünket, Setét elménket.
4. Atya Istennek mindezekért légyen Dicséret és nagy dicsőség mennyégben, Fiával s Szentlelkével egyetemben, Örökké!
Ámen.

200.

1. Ó, maradj kegyelmeddel Mivelünk, Jézusunk, Hogy a bűnös világnak Tőribe ne jussunk.
2. Ó, maradj szent igéddel Mivelünk, Megváltónk, E földi vándorlásban Te légy útmutatónk.
3. Ó, maradj, világosság, Mivelünk fényeddel, Te vezess a sötétben, Hogy ne tévedjünk el.
4. Ó, maradj áldásoddal Mivelünk, Úr Isten, Szent kegyelmed áraszdránk Minden szükséginkben.
5. Ó, maradj oltalmaddal Mivelünk, Hű pajzsunk, Hogy e világ diadalt Ne vehessen rajtunk.
6. Ó, maradj hűségeddel Mivelünk, szent Isten, Adj erőt, hogy megálljunk Mindvégig a hitben.

201.

1. Uram, kegyes indulatomban Ím, teszem vallásom: Ez életemben, halálomban Fő vigasztalásom: Hogy én az Úr Jézus Krisztusnak Tulajdona vagyok, Rajtam irgalmas szent voltának Kegyebnei nagyok.
2. Ki, midőn voltam halál révén, Teljes bűn mérgével, Megváltott, ügyemet felvévén, Drága szent vérével. Az ördög terhes fogságából Hiven feloldozott, A bűnnek kemény igájából Szabadságra hozott.
3. Ezután sem hágy el végképen Kivánt segedelme, Sőt, mint fiát, engem akképen Takargat védelme. Gondot visel élj. életemre Hatalmas szent karja, Semmi gonosz nem száll fejemre, Ő ha nem akarja.
4. Ha midőn atyai vesszejét Felvonja ellenem, S bölcs dorgálásánaK erejét Kelletik szenvednem: Akkor is lanbdott szívemet Szentlelke bimtja, Hogy rajtam lévő veszélyimet Javamra fordítja.
5. Reménységem neveli bennem S bizonyossá téssen, Hogy végre jutalmam épnékem Örök élet léssen, Melyre is készíti lelkemet És hívja magához. Hogy szabjam egész életemet Szent akaratjához.
6. Uram, tanits gyarló éltemnek Nagy bűnös voltára, Ó vezess én árva fejemnek Szabadítójára: Magamat néki hadd adhassam Lelki ajánlással, Drága jóvoltát felválthassam Méltó hál'adással.

202.

1. Fő boldogságom tartom én ebben, Hogy az Úr Jézus tudományát vallom, Ember nem szólott soha bölcsebben, Azért beszédit nagy örömmel hallom. Ezek éltemnek vezéri lévén, Megvfgasztalnak a halálnak révén.
2. Ha bűnöm kárhozattal fenyeget, E hitben vetem teljes remény~em, Hogy Megváltóm tett értem eleget; Nem árthat nékem semmi ellenségem. Ő visel gondot úgy életemről, Hogy egy hajszál sem esik le fejemről.
3. Megfoghatatlan nagy szerelmével Jézusom úgy vont kebelére engem, Hogy lelkem-testem tehetségével Őneki örök tulajdona lettem. Szent akaratját örömet, készen Teljesíteni leafőbb gondom léssen.
4. Add Uram, Kérlek, tudomásomra, Hogy nyavalyámnak okát hol keressem, Hogy óhajtott szabadulásomra Segedelmeddel hadd törekedhessem. Jótéteményed mily csudálatos 1 Oktass, hogy légyek hozzád háládatos.

203.

1. Mennybéli Úr Isten, hallgass meg engemet az én könyörgésemben, Ne hagyj el engemet ily nagy nyavalyámban, tekints meg szükségemben; A nagy bánat miatt már adj igasságot az én nagy bús szívemben, A te Szentlelkeddel vigasztalj meg kérlek, én keserűségemben.
2. Jól tudom, micsoda nagy okai vannak én nyomorúságomnak: Mert az álnok világ hfzelkedésinek, hittem csplárdságánakj Az ő szép szavának, sok ajándékának, nékem kik bÚt hozának, Enaemet mindenben ez világ kedvébe: jaj, Ím mibe hajtának!
3. Jaj nékem, bünösnek és gyarló embernek, ha rajtam nem könyörüilsz, Az. én nagy bfinömért, hatalmas Istenem, nékem meg nem kegyelmezz ; Soha nem lehet így nékem vígasságom, hogyha bfinöm szerint versz, Már minek örüljek, felséges Ur Isten, ha velem jól nem téssesz?
4. Hová legyek Uram, ha elhagysz engemet, kihez hajtsam fejemet? Föld kerektségében sehol nem találom, kire bízam lelkemet; Nincsen itt e földön, ki elvenné rólam az én nagy sok bfinömet, De nagy félelemmel te hozzád kiáltok:- hallgasd meg kérésemet.
5. Hová legyek immár, hatalmas Istenem, ily fogyott életemmel? Mert lám, Uram, hozzád sokszor felldálték keseres beszédemmel; Miért nyomoritál, én édes Istenem, most ez keserliséggel? Mit használok immár itt ez világ szerint bujdosó életemmel?
6. Ó miért te, Uram, ennyi sok ideig a te szent személyedet, Reám nem fordítád kegyelmedből a te kegyességedet? Én siralmim elől elfordítád, Uranl, a te szent füleidet; De ha meghallgatnál, megvigasztalhatnád az én nagy bús szívemet.
7. Ne útalj meg, Uram, én sok bfineimért, számtalan esetimért, Mert méltónak vallom magamat mindenkor az én undokságimért A megbüntetésre és felserkentésre az én kényességimért; De nem vetsz el, Uram, szent szemeid elől az én érdemem szerént.
8. Ezen kérlek téged, mennynek-földnek Ura, királyoknak Királya, Hogy mig e világban éltemet kívánod, azt csak Szentlelked. birja, Minden dolgaimat és én útaimat szüntelen igazgassa, Hogy te szent nevedet hozzám jóvöltödért én lelkem magasztalja

204.

1. Boldogok, akik lelki szegények, Szívből könyörögnek, Mert a mennyország adatik nékiek.
2. Boldogok, akik sírván bánkódnak, És károkat vallnak, Mert Istentől ők megvigasztaltatnak.
3. Boldogok azok, akik szelídek És nem háborognak, Mert ők e földön örökséget bírnak.
4. Boldogok, akik az igazságot Éhezik, szomjazzák, Mert Istentől ők megelégtetnek.
5. Boldogok azok, kik irgalmasok, Máson könyörülnek, Irgalmasságot mert Istentől nyernek.
6. Boldogok, akik tiszta szívűek, Hitből megtisztultak, Mert megismervén az Istent, meglátják.
7. Boldogok, akik békességszerzők, Mert ők hívattatnak Az igaz hitben Isten fiainak.
8. Boldogok, akik az igazságért Üldözést szenvednek, Mert a mennyország adatik ezeknek.
9. Boldogok lesztek, mikor Krisztusért Emberek gyűlölnek, Megszidalmaznak s gonoszul üldöznek.
10. Akkor azért hát örvendezzetek és vigadozzatok, Mert mennyben léssen ti nagy jutalmatok.

205.

1. Ne szállj perbe énvelem, Ó, én édes Istenem! Mert meg nem igazul teelőttem lelkem, Elkárhoztathatsz engem.
2. Mert én anyám méhében Fogantattam vétekben, E világra lettem eredendő bűnben, Kárhozatos esetben.
3. Néked bűnöm megvallom, Mert én azzal tartozom; Te bocsáthatod meg, Bizonyjal jól tudom: Segítségedet várom.
4. Bűneimnek töréből, Az ördögnek kezéből, Ments ki megérdemlett nagy veszedelmemből: Tekints reám az égből!
5. Szent Fiad haláláért, Keserves nagy kínjáért, Áldott szent vérének el-kifolyásáért: Kegyelmezz meg mindezért!
6. Az ő tisztaságáért És ártatlanságáért, Szent kezein való sebeknek helyéért, töviskoronájáért!
7. Én fertelmességemet És oly nagy sok vétkeimet, Mikkél megfertőztem undokul lelkemet, Rútítottam testemet:
8. Bocsásd meg, ó, Úr Isten! Ó, áldott Atya Isten! Kegyelemmel bőves, irgalmas jó Isten! Nagy türelmű szent Isten!
9. A te áldott Szentlelked, Kérlek, tőlem el ne vedd, Sőt újítsd meg bennem, hogy dicsérjem neved, Szolgálhassak tenéked.
10. Reád bízom magamat, Te viseljed gondomat, Igazgasd jó útra az én lábaimat És minden szándékimat.
11. Vigasztald meg szívemet, Búban epedt lelkemet; Ne hányd szemeimre undok vétkeimet És cselekedetimet.
12. Csak tégedet dicsérlek, Míg e világon élek, Mert tudom, nyugalmat csak tenálad lelek, Mikor innét kikelek.
13. Mindörökké áldassál És felmagasztaltassál, Áldott Atya Isten, a te szent Fiaddal, Szentlélek áldásával!

206.

1. Én Istenem! Sok nagy bűnöm Lelkemet szorongatják; Itten nincsen, Ki segítsen, Hát kihez folyamodjam?
2. E világon Minden úton Akármerre indulok: Súlyos terhem, betegségem Ki elvegye, nem látok.
3. Hozzád térek, Végy be, kérlek, Jó Atyám, s haragodban Meg ne büntess, Légy kegyelmes Hozzám te szent Fiadban.
4. Ha terhelnem, Kell szenvednem Az igaz ítélettől: Bár itt büntess, Csak ott kedvezz: Ne vesszek el örökkül.
5. Ha keresztet Reám veted, Adj engedelmes szívet, Hogy tűréssel És reménnyel Várjam üdvösségemet!
6. Nyújtsd kegyelmed És Szentlelked, Hogy engem vezéreljen; Bűn, ellenség S hitetlenség Kárhozatra ne vigyen!
7. Mint kis madár, Ha szélvész jár Az égi csattogásban, Rejtez fákból És odúkban, Hol megmaradhat bátran:
8. Így a bűnök, Halál s ördög Engemet ha rettentnek: Rejtekhelye Vagy, reménye, Ó, Krisztus, én lelkemnek.
9. Sebeidben Rejts el engem, Hol bízvást megmaradok; Bár kint valljak, Vagy meghaljak, Jól tudom: hozzád jutok.
10. Te énnékem Ellenségem Haláloddal meggyőzted, Boldog helyem, Idvességem A mennyben megszerezted.
11. Áldott Isten Egy felségben, Tebenned szívem örül, Mert te szavad Áll s megmarad: Aki hiszen, idvezül.

207.

1. Seregeknek hatalmas nagy királya, Könyörgésem székedet megtalálja, Mert szívemet sok bú állja, Olyan büntől, mint megterhelt gálya.
2. Ím, előtted megaláztam magamat, :/: Földre hajtván szomorodott orcámat; Halld meg, Atyám, csendes szómat, Add meg szívből kívánt lelki jómat.
3. Ne vess el hát az én sok bűneimért, :/: Ne is büntess háladatlanágomért, De sőt inkább szent Fiadért, Kegyelmezz meg érdemes kínjáért.
4. Kihez hajtsam búba merült fejemet? :/: Ki tölti bé megsebhedett szívemet? Ha te is elhagysz engemet, Elveszek, ha nem szánod lelkemet.
5. Az én lelkem reszket előtted állván, :/: Mint a gyenge levél nyárfának ágán, Ellened tett bűnöm látván, Gyászban járván sír s kegyelmet kíván.
6. Gyakran szívből folyamodom elődbe, :/: Könyörgésem hasson fel az egekbe; Uram, hadd jusson elődbe, Vétkeimet temesd a tengerbe.
7. Örök Isten, felette irgalmas vagy, :/: Megtérőkhöz kegyelmed is igen nagy; Engem, talpig bűnöst ne hagyj, Vigasztalást inkább szívemnek adj.
8. Engem bűnöst hiszen földből formáltál, :/: Töredelmes cserép helyre állattál, Sokszor sok bűnért sujtoltál, Addig vertél, míg hozzád hajtottál.

208.

1. Uram, bűneink soksága, Undoksága Érdemli haragodat, Méltók vagyunk, hogy ellenünk, Szent Istenünk, Felemeld ostorodat.
2. De tudjuk, hogy ki megvallja És megbánja Bűneit s hozzád megtér, Azt nem hajtod el előled, Sőt tetőled Bűnbocsánatot az nyér.
3. Azért hát mi is járulunk És borulunk Elődbe fájdalmasan, Bűnös lelkünknek kegyelmet, engedelmet Kérvén alázatosan.
4. Szánj meg, Uram, ily ügyünkben S megtértünkben Függeszd fel ostorodat. Ó, hajtson hozzánk békére Fiad vére, S felejtsd el haragodat.
5. Szólj hozzánk, Uram, csendesen És édesen; Félelmünk mindjárt széled, És lelkünk is e szózáttól, Mint harmattól A hervadt virág, éled.
6. Uram, végy minket kedvedbe, Szerelmedbe, S vigasztald meg szívünket. Tőlünk soha ne maradj el, Se ne hagyj el, Hanem fogjad kezünket.

209.

209.

1. Tökéletes volt minden tekintetben, Mind amit. Uram. teremtél kezdetben. Az ember testét te alkotád szépen, és lelkét épen.
2. Tenmagad képét adtad ő reája, Szent ártatlanság volt ékes ruhája, Bölccsé is tetted, hogy téged ismerne S élvén dicsérne.
3. Első szüleink de félre térének, A kísértőnek mikor engedének, Már mi mindnyájan, kik tőlük eredtdnk, BOnben születünk.
4. Tagjaink mind, és bennünk minden részek Restek a jóra, a gonoszra készek, Nincs erőnk s a jót, noha jónak hisszük, Véghez nem visszük.
5. Fertőbe estünk, Uram végy ki onnan, Szilivén minket Szentlelkeddel újonnan; Ujftsd meg rajtunk, hogy legytlnk te néped, Isteni képed.

210.

1. Ó, áldandó Szentháromság! Nyögésekre figyelmezz. Jövel, siess, Főboldogság, Én Istenem, kegyelmezz! Ó, Uram, Uram, ne hagyj! Mert reménységem te vagy.
2. Ím, körülvett már az ínség, Minden bűnöm rám tódult, :/: Szorongat a végső szükség, Fetrengék, mint egy bódult. Ó, szerelmes szent Atyám! Légy nékem erős bástyám.
3. Ölelgess szent szerelmeddel, Örök szövetségedből, :/: Takargass be védelmeddel, Adj részt örökségedből: Nézz régi irgalmadra S egyetlenegy Fiadra.
4. Ó, egyetlenegy segítőm, Uram Jézus, irgalmazz! :/: Légy vélem, én Idvezítőm, A gonosztól oltalmaz! Hiszen te értem jöttél, S értem is vért öntöttél.
5. Gyógyítsd lelkem betegségét Véres verejtékeddel, :/: A halálnak édességét Újítsd drága véreddel, Mert csak az lelkem bére, Más érdem álljon félre.
6. Ó, Isten Báránya, kedvezz, Mert most vagy az óra; :/: Mondd lelkemnek: Légy idvez, Dolga forduljon jóra. Ó, Úr Jézus, könyörülj, Könyvedből ki ne törülj!
7. Ó, vigasztaló Szentlélek, Jövel segítségemre, :/: És míg itt mozgok és élek, Készíts idvességemre. Tartsd meg bennem a hitet, Mit kegyelmed készített.
8. Bátoríts a halál ellen, És ha már elaluszom, :/: Hogy a Sátán el ne nyeljen, Te légy, Jézus, végső szóm. Maradj velem mindvégig: kísértess bé az éig.
9. Ó, Úr Jézus, légy Jézusom: Légy irgalmas lelkemnek! :/: Ó, vedd hozzád egy orvosom, Míg megadod testemnek, Ó, Jézus, tőlem ne fuss! Ó, jövel, Uram Jézus!

211.

1. Meghagytad nekünk, Úr Isten, Hogy járjunk törvényedben Es téged tiszteljünk Teljes szívvvel, lélekkel, És minden mi erőnkkel Tégedet szeressünk.
2. A mi felebarátinkat Szeressük, mint magunkat, Haragot elhagyván; Senkinek kárt ne tégyünk, Mindenhez hivek légyünk és éljünk igazán.
3. De jaj, mily gyarló életem, Mert Ádámtól születtem: Bűnre vagyok hajló. Elmémnek gondolatja, Szívemnek indulat ja Te ellened járó.
4. Szent ígédet nem követem, Sőt gyakran elfelejtem, Jókra tunya szívem; Feleimet gyűlöli, Vagy csak szinnel szereti: Mily nehéz énnékem.
5. Méltán ezért haragodat, Érdemlem ostorodat, De jó reménységgel Nézek fel szent Fiadra, Mint kegyes szószólómra, Kiért hozzám tértél.
6. Mert én csak őbenne bizom, Nem hányom méltóságom, Mely semmire kellő. Ő engem megigazít, Gonosztól megszabadít, Oly igen jó kedvü.

212.

1. Én nem perlek, És nem merlek, Igaz bírám, vádolni, Ha elkezded Ítéleted Énrajtam gyakorolni.
2. Enyhén bántál, Nem kívántál Semmit sem erőm felett; Az izgató Csalogató Mégis engem bűnre vett.
3. Megvettetést, Nagy büntetést Ezért előre látok; Szörnyű dolog Lesz, ha megfog A törvényben írt átok.
4. Sokszor hallom: Az irgalom Nálad éri az eget; De ismétlen Véghetetlen Igazságod fenyeget.
5. E kettő közt Olyan eszközt Találnom lehetetlen, Hogy jó maradj És mégse hagyj Egy bűnt sem büntetetlen.
6. De midőn én Kétkelkedvén E két mélység közt állok: Útmutatást, Megtartatást Szent igédben találok.

213.

1. Mindenható Úr Isten, Mi, bűnös emberek, Gyónást és vallást teszünk Mint töredelmesek.
2. Mert mi igen vétkeztünk Istenséged ellen, Mint teremtő, megváltó És szent Atyánk ellen.
3. Életünknek rendiben Igen megbántottunk, Mi nagy sok bűneinkkel Téged bosszantottunk.
4. Gonosz szóval, szándékkal, Látással, hallással, Irigységgel, mordsággal, Rágalmazásokkal.
5. Szitkos, átkos voltunkkal, Haragtartásunkkal, Hamisan mi hitünket Gyakran mondásunkkal;
6. Isteni káromlással És hitetlenséggel, Mi nyomorúságinkban Békételességgel.
7. Istennek szent igéjét Noha gyakran halljuk, De mibennünk majd semmi Gyümölcsét nem látjuk.
8. Az isteni és atya-Fiúi szeretet Nincsen bennünk, de vagyon Éktelen, rút élet.
9. Bujaság és torkosság, Megfojt a kevélység; Telhetetlen s átkozott, Izgat a fösvényiség.
10. Mint tengernek fövénye Megszámlálhatatlan: Azonképpen mi bűnünk Nálunk tudhatatlan.
11. Azért mi is magunkat Istenséged előtt, Bűnösöknek vádoljuk Mind e világ előtt.
12. Ne nézd mi bűneinket És gonoszságinkat, De tekintsd kegyelmesen Irgalmasságodat.
13. És el ne feledkezzél Te ígéretedről, A bűnösökhöz való Kegyelmességedről.
14. Azért néked könyörgünk, Felséges Úr Isten: Ne állj bosszút szertelen Mi gonosz bűnünkön.
15. De minékünk megbocsáss Te szent Fiad által, Hogy mi idvezülhessünk Ő irgalma által.
16. Hisszük, hogy meghallgattál Mi könyörgésünkben, Azért lelki örömmel Mi ezt mondjuk: Ámen.

214.

1. Sok nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk, Mert segedelmet sehol sem találunk, Csak ő minékünk Atyánk és gyámolunk, Minden oltalmunk.
2. Tégedet azért alázatos szívvvel Kérünk: oltalmaz, Atyánk, jobbkezed del, & táplálj minket a te szent Igéddel: Lelki étellel.
3. Itt evilágon miglen mi nyomorgunk, Csak segedelmed alá folyamodtunk, Mert igen kegyes Atyánk vagy minékünk: Minden életünk.
4. Pokol ajtaja bünért reánk nyila, Hogy az Istennek haragja indúla, Minden nyavalya ottan reánk szálla: Bűnnek jutalma.
5. Ha biineinket számlálod, Úr Isten, Senki közülünk nem mehet elődben, Mert mi fetrengünk számtalan sok bünben, Undok életben.
6. Azért könyörgünk: ne nézd bűneinket, De tekints kegyes szemeiádel minket, A te Fiadért szeresa ingyen mmket, Szabadits minket!
7. Ne tégy mi vélünk a mi bününk szerint, De tekints minket kegyességed szerint, A Krisztus Jézus kedves volta szerint, Érdeme szerint.
8. Végy el mi rólunk ennyi sok inséget, Adj nekünk, kérünk, immár csendességet; Ne fogyatkozzunk el sok inségink közt: Adj nekünk erőtl
9. Sok háborgásink lecsendesedjenek, Hogy hatalmasok tégedet féljenek, & mindenkoron téged ismerjenek Örök Ist.ennek.
10. Dicséret légyen az Atyának mennyben, Ö szent Fiának örök dicsőségben, & Szentléleknek velük egyetemben, Örökké, Ámen.

215.

1. Eltévedtem, mint juh, El-tévedtem, mint juh, A bűnösök útjára, Ó, segíts, Jézusom, Őriző pásztorom, Hogy ne jussak romlásra. Te ontál drága vért Elveszett juhokért, Viselj gondot a nyájra.
2. Én is juhod vagyok, Én is juhod vagyok, Nyájadnak legkisebbje, :/: Kit te megtéríthetsz, Bűnből kivezethetsz A szép kies helyekre. Kérlek azért hitből, Töredelmes szívből, Fogadj, végy kegyelmedbe.
3. Ím, előtted állok, ím, előtted állok, Ajtód előtt zörgetek, :/: Bár titkos bűnökkel És nyilván lévőkkal Vétkeztem teellened: Kérlek mindazáltal, Nagy irgalmassággal Fogadd vissza gyermeked.
4. Bár a hit szívemben, Bár a hit szívemben Oly kicsiny, mint mustármag, :/: Mégis bármi gyenge, Szentlelked nevelje, Nevelje fel nagy fának, Hogy terjedjen ága És legyen virága Kedves néked, Urának.
5. Míg porsátoromban, Míg porsátoromban Tartasz, mint egy tömlőcben, :/: Nevelj igaz hitben, Munkás szeretetben, Hogy élhessek itt bölcsen És kimúlásomig, Utolsó órámig Tisztemet hűn betöltsem.
6. Szállj le, Uram, hozzám, Szállj le, Uram, hozzám, Jöjj, ó, Jézus, sietve, :/: Vágyakozó szívvel, Kiterjesztett kézzel Várlak immár epedve, Hogy veled mennyekbe, Örömmel menjek be Ábrahám kebelébe.

216.

1. Végtelen irgalmú szentséges Úr Isten, Ki engem segítesz minden én ügyemben, Csak te vagy énnékem győzhetlen fegyverem, Paizsom, kőfalam, minden reménységem!
2. Hajtsd le füleidet a magas kék égből, Halld könnyörgésemet kegyelmességedből, És ne csinálj törvényt az én érdemből, Hanem véghetetlen irgalmas szívedből!
3. A te kezed által formáltattam földből, Nagy bűnnel jöttem ki anyámnak méhéből, De a te irgalmad megtisztított ettől, S minden földi jómat vettem te kezedből!
4. Mert az én érdemem nálad annyit teszen, Mennyi vizet fecske kis szájába veszen; A megmérhetetlen tengermélység ellen: Ennyi én érdemem te kegyelmed ellen.
5. Mégis én, nyomorult, háládatlan vagyok, Új bűnnek naponként sokszor helyet adok. Uram, költs fel, kérlek, amikor szunnyadok, Moss meg Szentlelkeddel, mert rút mocskos vagyok!
6. Atyáink vétkéről meg ne emlékezzél, Sőt minden bűnükéről, kérlek, feledkezzél: Mert tégedet nem holt, hanem ki most is él, Az dicsér, s nevedről tisztességet beszél.
7. Vedd hozzád lelkemet, mely téged alig vár, Miként segítséget hadtól megszállott vár; Vedd ki én testemből, melyen nagyon nagy zár, Ne fullassa büntől nagyra növelt vízár!
8. Nem nekünk, nem nekünk, Uram, tisztességet, De szent nevednek adj örök becsületet! Minket azért áldj meg, hogy hívjuk nevedet Mi segítségünkre, és bízunk tebenned!

217.

1. Bűnösök, hozzád kiáltunk: Úr Isten, könyörülj rajtunk! Nyisd meg a te füleidet, Hallgasd meg könyörgésünket! Mert ha te mind megítéled, Amit vétettünk ellened, Mind elkárhozunk előtted.
2. Nagy a te irgalmasságod, A bűnt Te megbocsáthatod; :/: Nincs nekünk semmi érdemünk, Már semmi ártatlanságunk. Nincs ki kérkedjék előtted, Félünk mindnyájan Tégedet, És könyörgünk mi Tenéked.
3. Bízunk azért az Istenben, És nem a mi érdemünkben, :/: Nyugodjék Őbenne lelkünk, Ő legyen mi reménységünk; Lám, nekünk nyilván ígéré, Hogy akar oltalmunk lenni, Azért higgyünk csak Őnéki.
4. Erősek legyünk hitünkben, Bízunk csak az Úr Istenben; :/: Ne essünk Benne kétségben, Ne szomorkodjunk lelkünkben. Minden keresztyén hív legyen, Ki megújult Szentlélekben és bízik csak az Istenben.
5. Ha minékünk sok bűnünk van, Istennek több kegyelme van, :/: Ő irgalmának nincs vége, bár sok az emberek vétke. Ő nekünk kegyes pásztorunk, Ki őriz minket pokoltól És megment a kárhozattól.

218.

1. Életünknek rendiben körülvesz a halál; Segedelmet, kegyelmet lelkünk már hol talál? Csak nálad Urunk, Isten! Mert bánjuk bűnünk, mely miatt Haragvásod felgyúladt. Szent, igaz Úr Isten, Szent erős Úr Isten, Szent irgalmas megváltó Urunk, te nagy örök Úr: A keserű halálban ne hagyj immár elvesznünk! Irgalmazz nekünk!
2. Pokol dühe támad ránk halálnak képében, Szabadítást ki nyújthat ilyen nagy ínségben? Csak te, mi Urunk, Isten. Felindítja nagy irgalmad ennyi bűn és ily bánat. Szent, igaz Úr Isten, Szent erős Úr Isten, Szent irgalmas megváltó Urunk, te nagy örök Úr: A mély pokol lángjától ne hagyj kétségbe esnünk! Irgalmazz nekünk!
3. Pokol rettentésébe kerget minket bűnünk; Kihez máshoz mehetnénk, hol megmenekülünk? Csak hozzád Urunk, Krisztus! Kiontád drága véredet bűnért tévén eleget. Szent, igaz Úr Isten, Szent erős Úr Isten, Szent irgalmas megváltó Urunk, te nagy örök Úr: Vigasztaló hitünktől ne hagyj minket el esnünk! Irgalmazz nekünk!

219.

1. Atya Úr Isten, könyörülj rajtam te nagy jóvoltodért, Sok bűneimet bocsásd meg nékem irgalmasságodért; Ne hagyj, Úr Isten, kérlek, elvesznem, a te szent nevedért.
2. Imé, Úr Isten, mind talpig vagyok a blinben előtted, Mint merő vérben befertőztetett, dgy állok előtted: Mímt a nyárlevél, úgy reszketek én féltemben tetőled.
3. Anyám mikoron az ő méhében engemet fogada, Nagy siralommal és fájdalommal e világra hozta: Bűnberi fogada, róla reám is a bűn elárada.
4. Nincs hová lennem, nincs hová fognom elveszett fejemet, Féli, rettegi elbúsult lelkem igaz Istenemet: Vajjon mikoron mossa el rólam az én bűneimet?
5. Ím te elődbe támasztom, Uram, az én bűneimet: Lássad te magad, irgalmas Atyám, halálos sebemet; Kössed be nékem orvosságoddal keserves szívemet I
6. Mely igen tiszta lennék, Úr Isten, ha megmosogatnál, Bizony, a napnál, holdnál, csillagnál: szeb1J lennék a hónál; Senki fehérebb nálam nem lenne, ha megtiszt1tanál.
7. Hallgasd meg azért fohászzkodását a te hlveidnek, Kik most énvelem sirván-óhajtván, egrütt könyörögnek: Hatalmat venni ne hagyj mi rajtunk a mi bűneinknek.

220.

1. Bocsásd meg, Úr Isten, ifjúságomnak vétkét, Sok hitetlenségét, undok fertelmességét, Töröld el rútságát, minden álnokságát, Könnyebbítsd lelkem terhét.
2. Az én búsult lelkem én nyavalyás testemben Tétova bujdosik, mint madár a szélvészben; Tőled elijedett, Tudván, hogy vétkezett, Akar esni kétségben.
3. Akarna gyakorta hozzád ismét megtérni, De bűnei miatt nem mer elődbe menni, Tőled oly igen fél. Reád nézni sem mér, Színed igen rettegi.
4. Semmije sincs pedig, mivel elődbe menjen, Mivel jóvoltodért viszont téged tiszteljen, Nagy alázatosan, Méltó haragodban Tégedet engeszteljen.
5. Bátorítsad, Uram, azért biztató szóddal! Mit használz szegénynek örök kárhozatjával? Inkább hadd dicsérjen E földön éltében Szép magasztalásokkal.
6. Térj azért, én lelkem, kegyelmes Istenedhez, Szép könyörgésekkel béküljél szent kezéhez, Mert lám, hozzá fogad, Csak reá hagyd magad: Igen irgalmas Úr ez.
7. Higgyünk mindörökké egyedül csak őbenne, Őrizkedjünk bűntől, ne távozzunk őtőle. Áldott az ő neve Örökké mennyekbe', Ki már megkegyelmeze.

221.

221. A 286. dicséret dalja
Mára: Jer, dicsérjQk az Istennek Fiát

1. Légy irgalmas, Úr Isten, minékünk, Mert ellened álnokúl vétkeztünk, Mégis benned vagyon reménységünk, Bár bűnünkkel téged ingerlettünk.

2. Vedd el rólunk méltó haragvásod, :& mutassad nagy irgalmasságod, Hogy ismerjük meg ebből jóvoltod: Vedd el rólunk ezenKépen átkod.

3. Csak Mn a mi gyarló természetünk, Álnokságban, vétekben születünk; Veszedelmes a mi földi éltünk, Elkárhozunk, hogyha meg nem térünk.

4. Voltaképen enened vétkeztünk, Látásodra gonoszt cselekedtünk, Igaz vagy te,- nem ken kételkednünk, Győzedelmes, ha megítéltetünk.

5. DereWpen tisztítsál meg minket, Mosd el rólunk Fiadért bflnünket, :& elvesztett szép öltözetünket Ránk feladván, fogadd el lelkünket.

6. Siess belénk új sziveket adni, Szentlelkeddel lelkünk megújítani, Tiszta hittel megajándékozni: Add örökké szent szinedet látni.

222.

1. Ó mennyeknek fényessége, és szenteknek dicsősége,
Bfinösökllek reménysége, Egyetlen egy segítsége!
2. Te előtted vallást teszfink, Hogy mi mindnyájan vétkeztünk,
Méltó haragodba estünk, és örök halált érdemlünk.
3. Mert imé már a mi bfinünk Hatalmasan regnál bennünk,
Melyért a mi ellenségünk Követeli jussát bennünk.
4. Nincs szívünkben reménységünk, Nincs lelkünkben
csendességünk; Magunkban megfogyatkoztunk, Halál miatt
nyomorodtunk.
5. Már könyörülj meg mirajtunk, Úr Isten, mert magunk
vagyunk; Szént Fiadért esedezünk: Szánj meg és ne hagyj
elvesznünk!
6. Vessed reánk szemeidet, Vedd el rólunk bfineinket, Igazíts
meg bünből minket, Vigasztald meg szíveinket.
7. Dicsőítünk, szent Atyánkat, Véled ~tt Megváltónkat, :& a mi
Vigasztalónkat: A Dicső Szentháromságot.

223.

1. Istenem, én nagy bűnös ember, Szent színed elé járulok, Vétkem oly mély már, mint a tenger, Mentségért hozzád fordulok. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnékem!
2. Szívem szerint ím elkesergem Gonosz és sok bűneimet: :/: Hogy tőled én eltévelyedtem, Elhagytalak, Teremtőmet. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnékem!
3. Hallgasd meg én fohászkozásim Atyai nagy szerelmedből, :/: Bocsásd meg minden rút bűneim, Mentsd ki szívem ez ínségből. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnékem!
4. Ne büntess úgy, mint érdemlettem Tőled én undok bűnőmmel, :/: Mert akkor nyilván el kell vesznem: Térj hozzám hát jó kedveddel. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnékem!
5. Csak egy szót mondj, hogy újjá légyek, mondd ezt énnékem, bűnösnek: :/: "Megengedtem, menj el békével, Meglásd, többé ne vétkezzél." Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnékem!
6. Nincs kétségem, megvigasztaltál, Erősítéd én szívemet, :/: Könyörgésemben meghallgattál, Érzem már szent kegyelmedet. Én Istenem, én Istenem, Irgalmazz, kérlek, énnékem!

224.

1. Kegyelmezz meg nekünk, nagy Úr Isten, Ne hagyj minket elvesznünk bűnünkben, Kik mindenkor bízunk szent nevedben: Bűnünk szerint ne büntess tömlöcben I
2. A te néped tenger vétkét vedd el, és fedezgesd bűnét kegyelmeddel, Mert szent Fiad megválta vérével, Nem akart 6 elvetni bűdünkkeJ.
3. Idvezit6 Isten, kérünk téged: Jelenjék meg rajtunk kegyességed, .Távozzék el rólunk ítéleted, U:gyen vélünk te szent istenséged.
4. Vajjon egyéb náladnál ki volna, Hogy fogságból kiszabaditana? Hanem csak te, Istennek szent Fia, Ki magadat adád nagy fogságra.
5. Mutasd ki már ir~almasságodat, Kegyes Isten, és nagy jóvoltodat: Add ISmernürik a te szent Fiadat, O kedvéért jelentsd meg magadat I
6. Hallgathassuk a te szent igédet, & hihessük te igéretedet: Adjad nekünk a jó Mkességet, Szabadítsd Ki a fogságból néped I
7. Közel vagyon hivekhez az Isten, Mert nem múlóképen j6 közénkben, De örökké lakom szívünkben: Nem hágy vesznünk a hitetlenségben.
8. Higyjünk azért a Jézus Krisztusban, Ne maradjunk blifványimadásban: Nem hágy minket a~ Isten fogságban, & nem adja népét nagy rabságban.

225.

1. Nagy hálát adjunk az Atya Istennek, Mennynek és földnek szent teremtményének, Oltalmazónknak, kegyes éltetőnknek, Gondviselőnknek.
2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten, Hogy szent igédet adtad mi elménkben, És hogy ezáltal véssz ismeretedben, Te kegyelmedben.
3. A romlás után nem hagyál bűnünkben, Sőt te Fiadat ígéréd igédben, Hogy elbocsátod őtet miközünkben, Emberi testben.
4. Felséges Isten, tenéked könyörgünk, Hogy mutassad meg szent Fiadat nekünk, Hogy őtet látván, benne remélhessünk, üdvezülhessünk.
5. Adjad, hogy lássuk a világosságot, Te szent igédet, az egy igazságot, A Krisztus Jézust: örök vigasságot, És boldogságot.
6. És ne ismerjünk többet a Krisztusnál, Ne szerethessünk egyebet Jézusnál; Maradhassunk meg a te szent Fiaddal, Krisztus Urunkkal.
7. Adj igaz hitet a te szent Fiadban, És jó életet minden útainkban; És Szentlelkeddel vigy be hajlékomba, A boldogságba.
8. Dicsőség néked mennyben, Örök Isten, Ki dicsértetel a te szent igédben, Krisztus Jézusban, mi üdvezítőnkben, És Szentlélekedben.

226.

1. Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom, Ily beteg voltomban nincs kitől gyógyulnom. Nincs ily fekélyemből ki által tisztulnom, Veszélyes vermemből és felszabadulnom.
2. Gyűjtsd meg szövétnekét áldott szent igédnek És bennem virraszd fel napját kegyelmednek; Igaz utat mutass nékem, szegényednek, Járhassak kedvére te szent Felségednek.
3. Várlak, Uram, azért reménykedő szívvel, Miként a vigyázó virradást vár éjjel; Hozd fel szép napodat nékem is jó reggel, Hogy szolgálhassalak serényebb elmével.
4. Dicsértessél. Atya Isten, magasságban, Mi Urunk Krisztussal mind egy méltóságban, És a Szentlélekkel mind egy hatalomban: Háromság egy Isten, áldj meg dolgainkban.

227.

1. A mi szívünk csak tehozzád, Jézus, Isten Báránya, Óhajtozik, híveidnek Drága fényes aranya, Mert halálunk megrontója, Örök életnek adója Vagy egyedül, Krisztusunk, Idvezítő Jézusunk.
2. Csudálkozván nézi elménk Atyádnak nagy szerelmét, :/: Álmélkodván is szemléli Hozzánk való jó kedvét, Melyet abban megmutatott, Hogy minékünk téged adott; Azért, édes Krisztusunk, Vagy szerelmes Jézusunk.
3. Szegény bűnös embereknek Idvesség reménye, :/: Benned hívőknek öröme, Boldogsága, szépsége: Jövel, jövel hozzánk, kérünk, Mindenkoron légy mivélünk, Mert csak te vagy Krisztusunk És kegyelmes Jézusunk.
4. Reád bízunk mi magunkat Itt ez árnyék világban, :/: Idvezítő szerelmedből Könyörülj fiaidon. Légy vezérünk, oltalmazónk, Kegyes mesterünk, tanítónk, Édes Atyánk, Krisztusunk, Gondviselő Jézusunk.
5. Erősítsd bennünk hitünket, Idvességünk eszközét, :/: Vesd tengerbe bűneinket, Kerüljük pokol tüzét. Így mi halálunk óráján, Életünknek végső táján, Lelkünket, ó, Krisztusunk, Vedd kezébe Jézusunk.
6. Nincsen nekünk itt e földön Maradandó városunk, :/: Hanem repeső elmével Jövendőt óhajtozunk, Ott sok ezer angyalokkal, Téged áldunk szent Atyáddal: Méltó vagy, ó, Krisztusunk, Erre, édes Jézusunk.
7. Hozzád hajtjuk csak fejünket, Ó, mi édes Megváltónk, :/: Koporsónkba ha beszállunk, Ott is léssz gyámolítónk. Benned édesen aluszunk, Eljöveteledig nyugszunk, És örökké, Krisztusunk, Véled élünk, Jézusunk.
8. Zörgetőknek megnyitattik Kegyelemnek ajtaja; :/: Megígérte az Úr Jézus, Hogy kérésünk megadja. Jövel, Jézus, és ne késsél, Már mellőlünk el ne térjél: Idvezíts, ó, Krisztusunk, Mi kegyelmes Jézusunk!

228.

1. Jehova, csak néked éneklek, ki volna más tehozzád fogható?
Dícséretet csak néked zengek, csak téged áldlak, ó Mindenható!
Jővel, segíts, én édes Jézusom, hogy könyörgésem mennybe
feljusson!
2. Ó vonj, Atyám, Fiadhoz engem, Hogy szent Fiad is hozzád
elvigyen; :/: S mig jóvoltodat áldv. zengem, Keblem Szentlelked
hajléka legyen; Add békességed ízét érzeni és dicséreted vigan
zengeni!
3. Ha semmi mást nem kérek tőled, Csak amit Lelked által
kérhetek, :/: Te szükségim beteljesited, Mert Jézus hozzád útat
készített, Ki gyötrelmével értem áldozott, És üdvösséget
jussomúl hozott.
4. Jó tudnom azt, hogy közbenjáróm Hű Jézusom, ki jobbod
felől ül; :/: Ő általa, ha hitből várom, Kérésem nálad bizton
teljesül ; Jó nékem, hogy mig tart ez életem, Szent neved vigan,
áldva zenghetem!

229.

1. Hű pásztorunk, vezesd a te árva nyájadat, E földi útvesztőben te mutass jó utat; Szent nyomdokodba lépve, a menny felé megyünk, Ó, halhatatlan Ige, vezérünk, Mesterünk.
2. Mert boldog az az ember, ki dicsér tégedet, És kóstolgatja mindennap szent beszédedet; Hát legeltessed igéddel bolygó nyájadat, És terelgessed Lelkeddel juhocskáidat.
3. Szentlelkedet töltsd ránk ki mint hajnal harmatát, És adj fejünkre tőled nyert ékes koronát, Hogy áldozatra felgyúlt, megszentelt életünk Oltárodon elégjen, Királyunk, Mesterünk!

230.

1. Áll a Krisztus szent keresztje Elmúlás és rom felett,
Krisztusban beteljesedve Látom üdvösségemet.
2. Bánt a sok gond, úz a bánat, Tört remény vagy félelem: Ő
nem hágy el, biztatást ad: Békesség van énvelem.
3. Boldogságnak napja süt rám; Jóság, fény jár utamon: A
keresztfa ragyogásán Fényesebb lesz szép napom.
4. Áldássá lesz ott az átok, Megbékéltet a kereszt; El nem múló
boldogságod, Békességed ott keresd!
5. Áll a Krisztus szent keresztje Elmúlás és rom felett,
Krisztusban beteljesedve Látom üdvösségemet.

231.

1. Uram, a te igéd nekem A sötétben szövétnekem; Mind igazak és ámenek, Amik szádból kijöttek, Azért amit nem látok szemmel, Béveszem szavadra hitemmel.
2. Bízom hozzád erős hittel, Hogy te mindent megcselekszel, Amit szent igédben ígérsz: Hogy kegyelmesen hozzám térsz, És megbocsátván bűneimet, Megadod örök életemet.
3. E nagy jót neked köszönöm, Mely nekem arra ösztönöm, Hogy a Jézust, kiért velem Közöltetik a kegyelem, Tartsam lelkem megtartójának, Szeressem, engedvén szavának.
4. Igazgass, Uram, engemet, Hogy megőrizzem hitemet; Ha von magához e világ, Én mint Krisztusba oltott ág, Tőle vegyem tápláltatásom, Míg az élők közt lesz lakásom.

232.

1. Hiszek a mennybéli egy Istenben, Mindenható és kegyelmes Atyában, Mennynek és földnek teremtő Urában, Ki mindent tart hd gondviselésben.
2. És az ő egyszülött szent Fiában, Jézus Krisztusban, a mi egy Urunkban, Aki a Szentlélektől fogantaték S Szüz Máriától ~isztán születék.
3. Szenvede Pilátusnak alatta, FelfeszítettvéJl keresztre, meghala; Eltemettetvén poklokra leszálla, Harmadnap halálból feltámadta.
4. Felméne mennybe, üle. jobbjára A /mindenható Atya Úr Istennek: Itéletükre onnan az élőknak és holtllknak eljő bizonyára.
5. Hiszek a szentelő Szentlélekben & egy keresztyén Anyaszentegyházat, Egyességét a szenteknek mindenben, & a fiÜnöknak megbocsánatát.
6. Hiszem a testnek feltámadását & idvességgel az örök életet, Mellyet az Isten hiveknek megszerzett: Lelkem e hittal biztatja magát.

233.

1. Úr Isten, te tarts meg minket, És szent igédben hitünket;
Rontsd meg mi ellenségünket És minden kegyetleneket.
2. Kik a Krisztust háborgatni És szent székiből levetni Akarják,
őt rontani, Ő híveiben kergetni.
3. Krisztus, ki vagy urak Ura És királyoknak Királya: Jelentsed
istenségedet És törd meg ellenségedet.
4. Tartsd meg minden híveidet, Te szegény keresztyénidet, Hogy
dicsérhessünk tégedet, Tartsd egyességben népedet.
5. Ó, áldott Szentlélek Isten, Vigasztalj minket e földön, Légy
jelen mi szükségünkben, Minden keserűséginkben.
6. Nevelj minket igaz hitben, Krisztusnak ismeretiben; Végy
minket szent szerelmedbe És holtunk után örömbe.

234.

1. Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét Legfőképpen az igaz hitért, Hogyha jó a végóra, mellénk álljon, Hazatérésre készen találjon, Könyörüljön.
2. Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk, Hogy csak Krisztus legyen mesterünk, El ne hagyjuk őt, mi hű Megváltónkat, Aki népének örökséget ad. Könyörüljél.
3. Ó, Szeretet, áraszd ránk meged, Hadd kóstoljuk édességedet; Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk, Egyességben és békében éljünk. Könyörüljél.
4. Ínségeinkben fő Vigasztalónk, Halál ellen megbátorítónk, Össze ne hagyj esni, ha ellenségünk Reánk jó s romlást készít már nekünk. Könyörüljél.

235.

1. Hallgass meg minket, nagy Úr Isten, E mostani nagy szükségünkben, És tekints meg minket mi életünkben, Hogy ne essünk e földön hitetlenségbe, Ördög kezébe.
2. Mert csak te vagy a világosság, Életünkben te vagy igazság, Mi setét szívünkben nagy világosság, És szomorú lelkünkben te vagy vigasság, Örök boldogság.
3. Távoztass tőlünk hamisságot, Add szívünkbe az igazságot, és a mi lelkünkbe nagy bátorságot, Hogy nyilván elhihessük a boldogságot: Örök országot.
4. Adj Szentlelket a tanítóknak, Egyetemben a hallgatóknak, Hogy mind engedhessünk akaratomnak, Dicséretet mondhassunk te szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak.
5. Hála néked, mennybéli Isten, Ki vigasztalsz minket éltünkben, És el nem hagysz minket nagy szükségünkben, Megerősítesz inkább az igaz hitben, Ígéretedben.

236.

1. Mindenek meghallják és jól megtanulják, Kik segedelmüket nem Istentől várják: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
2. Ha nem az Úr Isten építi a házat, Ahány építője, mind hiába fáradsz. Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
3. Csak hiába léssen reggel felkelésetek Néktek, kik erős Istenben nem hisztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
4. Ekképpen történik mindnyájan titek, Munkával, bánattal kenyeret kik esztek: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
5. Nagy könnyen az Isten mindent ad azoknak, Kik csak benne bíznak s hozzá fohászkodnak: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
6. Mint a sebes nyilak az erős kezében, Erősek a hívek Isten kegyelmében: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.
7. Boldog, aki lelkét hittel erősíti, Minden ellenségét bizonynal meggyőzi: Nincsen Isten nélkül segítség és idvesség.

237.

1. Reménységemben hívlak, Uram Isten! Reggeli órád áll szívemben; Testem is óhajt hozzád e helyben, Hol éltető víz nincs e kietlenben.
2. Csudámra vagyonszépsége házadnak, Vajha ott volnék, hol téged szolgálnak! Orvosság én lelkem fájdalomának, Az lenne öröm könnyező orcámnak!
3. Élesztő nékem nagy-drága beszéded, Melyben dicsőségedet kijelented, Embernek szívét azzal emeled, Szent biztatásra mikor kényszerítetted.
4. Velem viselem ott is ízit annak, Valahol nékem nyugodalmat adnak, Csak jókat tőlem mindenütt hallnak, Édességedben ajakim mozognak.
5. Sőt mind egész jövőendő életemben Áldlak, dicsérlek tégedet örömben. Élet vagy: azért tiszteletedben Hozzád emelem kezeimet hitben.
6. Azért ajakim csak téged dicsérnek, Szájam és nyelvem rólad énekelnek, Ágyamban is veled beszélgetnek, Éjjel és nappal téged emlegetnek.
7. Mint drágalátos illatú kenettel És kívánatos, ízes eledellel: Úgy vidul lelkem éltetéseddel, Mikor vigasztalsz angyali örömmel.
8. Te vagy, ki nékem váltságot ígérhetsz, Ki engemet szent szárnyad alá rejthetsz, Vélem egyedül minden jót tehetsz, Előttem, Uram, soha el nem mehetsz.
9. Te ígéretedhez mert támaszkodom, Az én lelkemben csak tebenned bízom; Én árvaságom azzal táplálom, Hogy jobb karodnak árnyékában nyugszom.

238.

1. Teremtő Istenünk, Édes Atyánk nekünk! Hatalmas vagy, Irgalmad nagy: Ínségemben, Szükségemben, Kérlek, engem ne hagyj! 2. Szívem benned bízok, :/: Hozzád fohászok; Nézz csendesen, Kegyelmesen, Fájdalmimon, Bánatimon Könyörülj kegyesen. 3. Tudom, hogy kegyelmed :/: Enyhít mindenedet, Bús szívedet, Sebeseket, Szegénységben, Betegségben ellankadt fejedet. 4. Jelen van az idő, :/: Hogy te, jó segítő, Meghallgatód Síralmomat, Nekem adod Tanácsodat, Mert tudod sorsomat. 5. Megváltó Istenünk, :/: Szabadító Urunk: Vagy paizsom, Fő orvosom, Reménységem, Idvességem És gyönyörűségem. 6. Azért, ó, Jézusom, :/: Legbölcsebb orvosom, Siess, siess, És lelkemnek Segítője Légy testemnek, Megepedt szívemnek! 7. Nálad lehetetlen, :/: Tudom, semmi sincsen. Nyújtsd kezedet: Bús szívemet, Erősítsd bágyadt lelkemet, Mert áldlak tégedet. 8. Szent Lélek Istenünk, :/: Vigasztaló Urunk: Bátoríts meg, Oltalmaz meg, Igaz hitben, Szerelmedben Minden jókkal áldj meg! 9. Keresztemben tűrést, :/: Adj boldog szenvedést, Hogy abban ne Zúgolódjam, És búban ne Tántorodjam, Hozzád folyamodjam. 10. Légy erős gyámolom, :/: Csak rád támaszkodom. E világi Életemben, Halálom után mennyégben Véled legyek, Ámen.

239.

1. Úr Jézus, hozzád kiáltok, Ó, halld meg esdeklésem; Tetőd kegyelmet várok, Ne hagyj kétségbe esnem! Az igaz hitet kívánom, Ó, adjad azt énnékem: Néked élnem, Mindennek használnom, Szent Igédet követnem.

2. Ezt is kérem, én Istenem, Megadhatod azt könnyen: :/: Szégyenbe ne engedj esnem, Tarts meg reménységemben. Kiváltképp, ha ki kell múlnom, Hogy csak tebenned bízzam, Ne magamban, Sem én jószágomban; Ezt örökké megbánnám.

3. Adjad, hogy teljes szívemből Engedjek vétetteknek, :/: Te is ingyen kegyelmedből Kegyelmezz vétkeimnek, Igéd légyen eledelem, Mellyel lelkem tápláljam És megóvjam, Ha ínség ellenem Támad, el ne nyomassam.

4. Gyönyörűség vagy félelem Tetőd el ne űzzön, :/: Állhatatos mindvégiglen Légyek az igaz hitben. Az van kezeden: add ingyen, Nem cselekedetimből, De kedvedből Ments ki a halálból, Az örök kárhozatból!

5. Nagy harcban, ellenkezésben Te segélj meg, Istenem! :/: Csak a te nagy kegyelmedben Van nyugtom és védelmem. Ha kísértet jó, védelmezz; Szent kezeden megsegítsen, Meg ne ejtsen, Ami kárt szerezhet; Tudom: nem hagysz elvesznem.

240.

1. Ó, én két szemeim, ti az Úrra nézzetek, Hogy kegyelmes hozzám, mindenkor elhigygyétek; Az ő nagy szerelmét, Hozzám nagy jó voltát Mindenkor hirdessétek.
2. Megragadlak, Uram, az én igaz hitemmel, Reád támaszkodom erős reménységemmel, El sem is bocsátlak, Amíg meg nem hallgatsz, Az én lelki kezemmel.
3. Felindítlak téged nagy nyomorúságimmal, Az én bűneimnek számtalan sokságával; Mindaddig kiáltok, Míg bé nem kötsz engem Szent irgalmasságoddal.
4. Ó, mennybéli Isten, te vagy én reménységem, Kinek hatalmában, kezében ellenségem; Ott vagy te, Úr Isten, Én nagy segítségem, Ahol nincs reménységem.
5. Tanítsál meg engem a te igaz utadra, Hadd lássak elmenni a te igazságodra; Én ellenségimet Gonosz szándékukban Ne bocsássad szájukra.
6. Ha tebenned, Uram, nem reménylettem volna, A nagy bánat miatt megemésztettem volna; Az élőknék földén A te javaidat Meg nem láthattam volna.
7. Azért, ó, én lelkem, serkentsd fel te magadat: Mit töröd, fárasztod nagy bánatban magadat? Majd meg fogod látni Uradnak jóvoltát, Csak el ne hagyd magadat.

241.

1. Szent vagy örökké, Atya Úr Isten, A magas menynyekben, Ki teremtettél és megtartottál E nyomorult testben.
2. Szent a mi Urunk, Úr Jézus Krisztus, Kit értünk bocsátál, Kivel megváltál, Hogy testünk miatt Lelkünk el ne vesszen.
3. Szent a Szentlélek, Ki az Atyával Egy és a Fiúval, Aki vigasztal És tanít minket Az örök életre.
4. Szentség, dicsőség, Légyen tisztesség A Szentháromságnak, Ki uralkodik egy Istenségben Most és mindörökké.

242.

1. Téged, Úr Isten, mi keresztyének Dicsérünk és áldunk, És Atya, Fiú, Szentléleknek vallunk.
2. Néked a tiszta, ártatlan és szent Angyalok szolgálnak, Szüntelen hangos felszóval kiáltnak:
3. Szent, szent, szent Isten, te seregednek Vagy Ura, Istene! Teljes a menny s föld nagy dicsőséggeddel!
4. Téged a földön a keresztyének Szent gyülekezetje, Szent Atya Isten, mindenkoron dicsér.
5. És imádandó te szent fiadat, Az Úr Jézus Krisztust, És vigasztaló Szentlélek Úr Istent.
6. Oltalmazd meg veszedelemtől A te népeidet: Oltalmazz bűntől s lelki kártól minket.
7. Dicsérünk téged, mennyei Atyánk, A te szent Fiaddal És mindörökké Szentlélek Istennel.

243

1. Téged, ó Isten, dicsérünk, Téged Urunknak vallunk, Fő királyunknak esmérünk, Áldunk és magasztalunk: Véghetetlen felséged. Felséged. dicsőséged. Angyal, ember nem foghatja, mindenik csak csudálhatja.
2. Királyi széked keritik Kérubok és szeráfok, :/: Magukat arcra teritik Sok szátezer angyalok, Minden boldog seregek, Kikkel az eget zengnek, Lerakván koronájukat, Téged imádnak, Urukot.
3. És ezt kiáltják szüntelen: Szent, szent, szent a Jehova I :/: Dicsősége földön mennyen Elterjed mindenhova I Mindenütt jelen való, Mindent látó és halló, IGrálya az angyaloknak, Ura földi királyoknak.
4. Téged dicsér, Atya Isten, Szent egyháznak népe, :/: Mind ott fenn, mind alant itten,~Mint szent felséged képe. A megszerzett idvesség, A hit és a kegyesség, Mind nagy kegyelmed munkája, Dicsőséged prédikálja.
5. Istennek egyszülött Fia, Ki bűn nélkül testünket :/: Felvőd és lől atyánkfia, Hogy megváltsál bennünket. Ö, dicsőség királya, Minden keresztyén szája Szívből származott énekkel Dícséretedre énekel.
6. Ó, Szentlélek, egy Istenség Az Atyával s Fiúval, :/: Téged egész keresztyén ség Megszentelőjének vall. Ö, dicső Szentháromság, Legfőbb sze.ntség és jószág, Egy idvezítő Istenünk, Téged örökké dicsérünk,
7. Ó győzedelmes királya, Jézus, megváltottidnak! :/: Feje s irgalmas bírāja Véren vett szolgálidnak! Jőjj, vezérelj ed néped, És áldd meg örökséged; Tápláljad lelkünk igéddel, Szent testeddel, szent véreddel.
8. Hitünket, reménységünket Szentlelkeddel erősítsd, :/: Istenhez szeretetünket S feleinkhez öregbítsd. Vígyl előbb a szentségben, Adj részt a dicsőségben Testi halálkor lelkünknek, Feltámadáskor testünknek.
9. E végre még ez életben Bocsásd meg bűneinket, :/: Hogy a jövő ítéletben Ne vá,doljanak minket. Bízunk is szent véredben, Kezesi érdemedben; A halálban is remélünk, Hisszük, meg nem szégyenülünk.

244.

1. Áldott légy, örök Úr Isten, ki vagy foghatatlan felségben, a mennyei nagy dicsőségben, angyaloknak nagy örömeiben és di- csé- re- tök- ben.
2. Áldott légy, szentséges Atyánk, Ki kegyesen tekintél reánk, Bér mi halálra méltók valánk, Mert vétkezett mi első atyánk, Kitől mind származánk.
3. Tőled azért el nem vetél, De minket oly igen szeretél, Hogy szent Fiadnak nem kedvezél, E világra kit értünk Küldél, Kivel hozzád szerzél.
4. Könyörülj mi rajtunk, kérünk, Szent igédet adjad értenünk, Honnan téged megismerhessünk, Hogy örökké Véled élhessünk ~ örvenaeshessünk.
5. Áldott légy, Úr Jézus Krisztus, és mi egyetlenegy Megváltónk, Mi életünk és közbenjárónk, Szent Atyád előtt egy szószólónk és egy bizodalmonk!
6. Tekints meg, édes Mesterünk, Ne hagyj bűllünk miatt elvesznünk; Szent hitedet erősítsd" bennünk, Mindenben néked engedhessünk :& benned bfzhassunk.
7. Mert mi csak te tőled függünk, Azért csak tenéked könyörgünk, Hogy életünkben légy mivelünk, :& csak te tőled Viseltessünk, El ne tévelyedjünk:
8. Adj igaz fejedelmeket és keresztyén, bölcs tanítókat, Kik hirdessék akaratodat és hozzánk való jó kedvedet, Irgalmasságodat.
9. Áldott légy, Szentlélek Isten, Ki Atya-Fiúval vagy Isten Egy természetben s dicséretben, Egy akaratban és szentségben és egy dicsőségben.
10. Áldott légy, árváknak atyja, Özvegyeknek kegyes birája, Tévelygőknek igazgatója, Szomorú szivek biztatója És vigasztalója!
11. Bátoríts minket hitünkben, Adj szeretetet mi szívünkben, Tarts meg mindvégiglen ezekben, Hogy halálunknak idejében Ne essünk kétségben.
12. De mehessünk az életre, Hol Atya Istennek felsége És a Fiúnak dicsősége Láttatik véled egyetembe' Örökkön-örökre.

245.

1. Dicséret a Szentháromságnak, Egy örök Istennek, Ki Ura mindennek És teremtője a világnak: Csak övé légyen a dicsőség És a tisztesség!
2. Dicséret légyen az Atyának, Ki teremtett épen És takargat szépen Szárnyai alatt hatalmának, Sőt gondot tart bűnös testemre S egész életemre.
3. Dicséret légyen a Fiúnak, Ki értem testté lett, S minden bünt eltorlött, És hozzám nagy-bö irgalmúnak Jelenti magát az életben S az ítéletben.
4. Dicséret légyen Szentléleknek, Ki engem megszentelt S magának pecsételt, És vigassága a hiveknek, Ki vezérel az Igaz hitre S örök életre.
5. Dicséret, áldás és dicsőség, Erő és hatalom, Örök birodalom, Felmagasztalás és tisztesség Légyen lelkemtől néked, Isten, Mennyben és itten

246.

1. Adj Úr Isten, nekünk Szentlelket, Szent ígédben építs meg minket, Adjad megismernünk természetünket, Tekintsd meg szükségünket, könyörgésünket: Adj igaz hitet.
2. Te vagy, Atyánk, örök Úr Isten, Kiben semmi kétségünk nincsen; Neveljed hitünket te szent ígédben, Szent Fiadnak, Krisztusnak ismeretében, Idvességünkben.
3. Te vagy, Krisztus, mi Idvezitőnk, Szent Atyádnál békesség-szerzőnk; Mi életünk vagy te: lakozzál bennünk, Hogy minden mi dolgunkban téged dicsérjünk & dicsőítsünk.
4. Ó Szentlélek, kérünk tégedet: Bátorítsad a mi szivünket; Vigasztalj meg minket s igazgass minket, Hogy hallván megérthessük te szent ígédet, Idvességünket.

247.

1. Imádandó Isten, e széles föld néked :/: Zsámolyod és a menny fényes ülő széked, A te mindenható kezeid csinálmánya És erőd tüköre e világ alkotmánya; Csak homályt találunk előttünk és mélységet, Elménkkel megfogni akarván ily felséget.
2. Kezdeté sohasem volt a te idődnék, :/: Esztendeid soha el nem végeződnek. Minden dolgok töled származnak, mint kútfőtől; Te lételt nem vettél semmi megelőzötől, A változásoknak körülötted helyt nem adsz, Aki régen voltál, te ugyanazon maradsz.
3. Láthatatlan lélek, te betöltesz mindent, :/: Jelen vagy itt alatt, valamint odafent. Nincs oly dolog, melyet szemeid ne látnának, Bár fedjék ködei a sötét éjszakának. Ú, emberek, nincsen az Isten előtt titok, Tudva vannak nála minden gondolatitok.
4. Csudákkal teljes a természet temploma, :/: Melyekből kitetszik bölcseséged nyoma. Nagy vagy a nagyokban, bölcs vagy a kicsinyekben, Gondód el nem fárad annyi sok ezerekben; Vé~len jóságod a menny és föld hirdeti, Sokaságát nyelvünk mert ki nem beszélheti.
5. Szenteknek szentje vagy, ó Isten s nincs hiba :/: Szent akaratodnak határozásiba'. Megáll igazságod, ha tartasz törvényszéket, Mivel jól ismered a szivet és veséket; Mégis a bünösnek halálán te nem örülsz, Inkább nagy irgalmad szerint rajta könyörülsz.
6. Boldog nép az, amely imád ily felséget, :/: Boldog, kit ily felség kegyelmébe bévett, Akinek hatalma mindenre elégséges, Jósága megadja, akinek mi szükséges. Tartsd fenn, ó jó Atyánk, köztünk ez ismeretet, Hogy te nem egyéb vagy, hanem merő szeretet.

248.

1. A csillagos égnek seregei ott fent Tündöklő fényükkel dicsérik az Istent. Az eget boltjai alatt forgó világok Mély bölcsességéről beszélő bizonyságok; Az ő szavára lett tenger, hegy, füvek és fák Jóvoltát erejét szüntelenül kiáltják. s
2. Hát én, kibe lelket a jó Teremtő tett, :/: Némán vesztegeljek s ne dicsérjem őtet? Nem, sőt minden lelki erőmet összeszedem, Elmémnek szárnyain székihez emelkedem; Szólok, s ha tétováz rebegése nyelvemnek, Könnyeim tanúi lesznek tiszteletemnek.
3. Nyelvem rebeg, de te, ki szívem vizsgálod, :/: Abban oltárodát füstölve találsz. Én, ha a napfénybe mártanám is ecsetem, Felséges voltodnak árnyékát sem festhetem; A te tisztelőid bár legyenek angyalok, Csak erőtlen hangon dicsértetel áltaok.
4. Ki ruházott fényt a sok ezer napokra, :/: Színes sugárokat rakván orcájokra? Ki indítá útnak a számtalan földeket? Ki kötött egymáshoz ennyi ezer testeket? Kimért útjaikon ezeket ki mozgatja? Uram, a te szádnak mindenható szózatja.
5. Te tartod a zsenget tavaszok kezeit, :/: Míg kitergeti színes szőnyeget; Aranyszín ruhát adsz az ért gabonafőre, Fürtökből koronát tűzöl a szőlőtőre, A megfagyott földet hóhelyekbe pólyálsz, Lakosít élesztő örömmel kínálsz.
6. Uram, ezer nyelvek kellenének számba, :/: Jóságod csudáit hogy vehessem számba; Még ami gonosz is, használ nekünk más részbe, Istennel nem tartók, ezt vegyétek jól észbe, És ha nem vagytok megilletve jóvoltától, Féltetek, mint szökött rabszolgák, haragjától!
7. Felelj, kételkedő: ki mennydörög ott fent? :/: A szélvész harsogó zúgása kit jelent? A sík tenger vizét ki emeli hegyekké? A szárazföld színét ki süllyeszti völgyekké? Mindegyik életető elem ím, felemelte Szavát, hogy van Isten: hát mit kételkedel te?
8. Uram, munkáidról léssen dicséretem, :/: Míg tart az e végre adatott életem. Kérlek, vedd jó néven, ha egy gyarló féregnek Ajkai töredék dicséretet rebegnek! Te látod, mily buzgók bennem az indulatok, Melyeket jól érzek, ki nem magyarázhatok.

249.

1. Nagy az Úr, ki fényes házát építette, :/: Ott fenn a számtalan egeknek felette, Hol sok ezer napok fényesítik pitvarát, A magasság s mélység határozzák udvarát: Újul a föld színe vidám tekintetétől, Tengelyestől reszket bús gerjedezésétől.
2. Dicsérjétek őtet, a mennyei boltok :/: Alatt, ó, csillagok, mik ott lámpásoltok; Ti napok seregi, világító fáklyátok Neve dicséreti között lobogtassátok; Ti sok rendű holdak, a bújdosó földekkel E nagy, erős Urat dicsérjétek énekkel.
3. Énekeljen neki az egész természet, :/: Napkelet, dél, észak és a napenyészet; Kettőztessék meg a dicséret, midőn annak Hangjai a hegyek felől visszapattannak; És te, ember, Kit ő tett e földön elsővé, Változz dicsőségét mindig buzgó kútfővé.
4. Magasztald fel őtet, hogy használj magadnak, :/: Dícséretid neki mert hasznot nem adnak; A bünt vetkezzed le rólad s a testiséget, Hozzá emelkedve dicsőítése végett; Lehullnak, ha vele társalkodol, mennyei Származású lelked földön ragadt szennyei.
5. Egyszer se fogjon úgy a nap futásához, :/: Egyszer se jusson el úgy lenyugvásához, Hogy őt ne dicsérnéd szívednek tolmácsával, Egyesítvén szavad a természet szavával; Ez szólít meg téged, hogy hál'adásra serkenj: Szívednek-értelmednek beszél a föld és menny.

250.

1. Atya Úr Isten, rólad vallást tészek, Dícséretedre szám és szívem készek: Te vagy az erős, ki tudtál isteni Szóddal semmiből mindent teremteni; Amit fent salant szemünk szemlélnék, Általad vannak, mozognak és élnek.
2. Világosság lőn parancsolatodra, A menny és a föld előállt egy szódra; A levegő eget kiterjesztetted, Azzal az egész földet körülvetted ; Szódra vált külön a föld a vizektől, ékesítettvén fáktói és füvektől.
3. A napot, holdat. és a csillagokat Te függesztetted fel, mint lámpásokat, A madaraknak te adtál szárnyakat, Te küldéd vízben lakni a halakat; A barmok testét élettél élesztéd, Az emberrel bölcs munkád bérekesztéd.
4. Imádlak téged, aki teremtettél, Szeretlek, mivel Atyámmá is lettél; Ha terheltetik szükséggel élet em, Bizodalmasomat benned helyheztetem, Mert hatalmas vagy engem megtartani, Még nyavalyám is jómra fordítani.

251.

1. Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség, Szentháromságban ki vagy egy Istenség. Csak téged illet minden tisztesség, Mert téged ural az egész föld s ég.
2. Imád a nagy ég ő teljességével, Mondván: szent, szent, szent az Úr felségével! Teljes a föld s ég dicsőségével, Seregek Ura erősségével!
3. Imád a földnek kiterjedt nagysága, Mind e világnak nagy hatalmassága; A sok népeknek minden országa, Roppant táborok sűrű sokasága.
4. Imád téged a napnak fényessége, Az éjszakának titkos setétsége; Imád a holdnak ő teljessége: A csillagoknak szép ékessége.
5. Imád a tenger s a vizek folyása, A sok hegyeknek magas fennállása; Minden szeleknek szíjjeloszlása S a madaraknak ékes szólása.
6. Imádlak én is téged, Teremtőmet, Gondviselőmet és Idvezítőmet, Megszentelőmet s erősítőmet: Én Istenemet, egy Segítőmet.
7. Imádlak téged, Urát kezdetemnek, Urát végemnek s egész életemnek, Fő szerző okát a természetnek, Halálnak Urát és kegyelemnek.
8. Imádlak téged, egyedül Uramat, Nem vetem másban én bizodalمامat; Mikor imádlak, halld meg én szómat, Írd be könyvedbe hódolásomat.

252.

1. Mennyei seregek. boldog, tiszta lelkek. Az Úrra örökké kik az égen néztek: őtet teljes szívből ti mind dicséritek!
2. Angyalok, az Úrnak követi kik vagytok, Szentek, kik ő székét mind körülálljátok: Örökké az Urat felmagasztaljátok!
3. Fényes nap világa, ez világ fáklyája; Szép hold, éj lámpása, csillagok nagy száma Az Úrnak szent nevét mindörökké áldja.
4. Mert csak ő egyedül minden teremtője, S mindent bír, valamint magában rendelte; Megmarad mindenek ellen ő szerzése.
5. Azért hát, ti hivek, Úrnak szent serege, Kik leginkább vagytok néki szerelmébe', Örökké szent nevét dicséritek mennybe'!

253.

1. Isten kezét mutatja Az égnek boltozatja, Mely felettem kiterjed, Szívem öröme gerjed E remeknek látására. Alkotója lelkemet És minden érzésemet Ragadja csudálására.
2. Ha elmémmel felhágok :/: E számtalan világok Roppant alkotmányába: Ott látom valójába' Nagy voltát a Teremtőnek. Minél feljebb repülök, :/: Annál jobban szédülök Magasságán e tetőnek.
3. Ki gyújtá meg ezeket :/: Az örökös tüzeket? E nagy testeket fontba Ki vetette, hogy pontba Egymásnak megfeleljenek? Ki mérte ki útjukat :/: És örök pályájukat, Hogy erről el ne térjenek?
4. Te vagy az, Mindenható, :/: Kihez hasonlítható Nincs sem földön, sem égen! Te vagy, ki voltál régen, Kiben nincsen fogyatkozás, Kiben nincsen hajdani, :/: Jövendő vagy mostani, Kihez nem járul változás.
5. Én hát mély tisztelettel, :/: Mely teljes szeretettel, Előtted megnémulok, Zsámolyodhoz borulok, És imádom nagy voltodat, Hogy bármily kicsiny vagyok, :/: Szintúgy, mint ezen nagyok, Tapasztalom jóságodat.

254.

1. Mindenkoron áldom az én Uramat, Kitől várom én minden oltalmamat. Benne vetem minden bizodalمامat; Mindenkoron dicsérem, mint Uramat.
2. Igen vigad és örvendez én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem, Nyomorultak meghallják, azt örvendem, Vigadjanak Istenben, arra intem,
3. És mikoron Istenhez kiáltottam, Kegyelmesen tőle meghallgattattam, Óáltala hamar megszabadultam, Háborúságimban is megtartattam.
4. Lám, Istennek angyala mind tábort jár, Az istenfélő emberek körül jár. Az Istentől azért ki oltalmat vár, Útaiban mindenütt az nagy jól jár.
5. Segítségül azért Istent hívjátok, Ő jóvoltát kóstoljátok, lássátok! Igen nagy-jó, azt bizonynal tudjátok: Benne bízó emberek mind boldogok.
6. Valamíglén élsz ez árnyék világban, Szántszándékkal ne élj a gonoszságban, Sőt életed foglaljad minden jóban, Hogy lakozzál Istennek oltalmában.
7. Sok jók közt a békességet szeressed, És éltedben mindenkör azt keressed; E világnak békességét ne nézzed, Az ördöggel ne légyen közösséged.
8. A felséges Isten szemei vannak Igazakon, kik csak őbenne bíznak; Mindazok, kik tőle oltalmat várnak, Kérésükben mindig meghallgattatnak.
9. Igen közel az Úr Isten azoknak, Töredelmes szívvel akik óhajtnak; Alázatos lélekkel akik járnak, Sok ínségből bizton megszabadulnak.

255.

1. Mely igen jó az Úr Istent dicsérni, Felségednek, én Uram, énekelni, Szent nevedet dicsérvén magasztalni És mindenütt e világon hirdetni.
2. Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igazságodról éjjel gondolkodni, Hegedűvel, orgonával zengetni, Minden éneklő szerszámmal tisztelni.
3. Csudaképpen én vigasztalást vészek, Cselekedetidre hogyha tekintek, Kezeidnek munkájában örvendek, Teremtőmnek, megváltómnak éneklek.
4. Az esztelen ember ezt nem esméri, A hitetlen bolond ember nem érti; Kinek rólad nincs igaz esméreti: Szent Fiadban mert nincs hite őnéki.
5. E világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamisan cselekesznek; Mint a füvek, virágoznak, terjednek, Hogy örökül-örökké elveszenek.
6. Lám, ezeket, Uram, felséges Isten, Kik támadnak a te szent igéd ellen, Viaskodnak a te híveid ellen: Megbünteted, mert vagy örök Úr Isten.
7. Rólad, Uram, akik megemlékeznek, Mint pálmafák úgy szintén ők zöldellnek; Mint cédrusfák, ugyan meggyökereznek Az igazak, kik igaz hitben élnek.
8. Vallást tesznek Minden emberek előtt, Hogy az Isten igaz mindenek fölött; Hamisságot soha nem cselekedett, Mint kőszikla, ő ad nagy erősséget.

256.

1. Irgalmazz, Úr Isten, immáron énnékem! Irgalmazz, Úr Isten, immáron énnékem, Mert tebenned bízok, Uram, az én lelkem, És tebenned nyugszik, Uram, az én szívem.
2. Szárnyad alá vetem az én reménységim, Míg elmúlnak tőlem az én ellenségim, És míg eltávoznak tőlem én bűneim: Csak tebenned léssz nekem, Uram, én örömem.
3. Tehozzád kiáltok, hatalmas Úr Isten, Mert nincsen, énvélem ki már jót tehessen, Én ellenségimtől engem megmenthessen, És én dolgaiban ki jóra vihessen.
4. Velem, én szent Atyám, nagy-sok jókat tettél, Mert énnékem mennyből őrizőt küldöttél, Én ellenségimtől engem megmentettél És az én szívemben örömet szerzettél.
5. Azért téged, Uram, én felmagasztalok, Te dicsőségemben hatalmasnak mondlak, Mind e világ előtt irgalmasnak vallak; És jóakarómnak én tégedet hívlak.
6. Kész már az én szívem néked énekelni, Kész most jóvoltodért nagy hálát adni, És mindennek előtt téged megvallani, A te szent nevedet örökké dicsérni.
7. Kelj fel azért mostan, én nagy dicsőségem, Légy mindenben nékem kedves segítségem, Erőtlenségemben légy én erősségem És veszedelmemben légy oltalmam nékem.
8. Én felmagasztalom irgalmasságodat, Mindenkoron vallom te igazságodat, Mind ez egész földön hatalmasságodat: Mindenkor hirdetem a te jó voltodat.

257.

1. Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben! Te szent Fiadért légy segítségemmel: ne essem kétségben, Mert mindenfelől, látod, Úr Isten, Vagyok kísértetben.
2. Az írás rólad, Felséges Isten, bizonyjal azt mondja, Hogy valakinek tebenned vagy a szíved nyugodalma, Az olyan ember meg nem szégyenül, mert te vagy oltalma.
3. Gyermekségemtől fogva, Úr Isten, mind ez ideiglen Téged hívtalak én segítségül minden szükségemben, Mostan is nincsen több bizodalma sem földön, sem mennyen.
4. Nincsen szívemnek több bizodalma, Úr Isten, náladnál, Valamíg gyötresz, szabad légy velem, csak ne haragudjál, Mint kegyes Atya, fiadat dorgálj, csak hogy meg nem utálj.
5. Csak te egyedül voltál, Istenem, énnékem gyámolom, Nagy fájdalomimban és romlásimban az én vigasztalóm; Ne hagyj elesnem s megszégyenülnöm, kegyes oltalmazóm!
6. Mely nagy örömem és bizodalma vagyok nékem ebben: Hogy ígéreted, mint drága zálog, itt van én szívemben; Krisztus Jézusért engem meghallgaszt, tudom, kérésemben.
7. Jelentsd meg hozzám, felséges Isten, kegyelmességedet És véghetetlen, kegyes atyai te nagy szerelmedet, Hogy teljesítsd be könyörgésemmre szent ígéreted.
8. Add meg, Úr Isten, te szent nevedért, amit tőled kérek, Szent Fiad által, teljes szívemből melyért most könyörgök, Mert csak tebenned bízom, Úr Isten, míg e testben élek.

258.

1. Fohászokod hozzád, Uram, Istenem! Kérlek, kegyelmesen hallgass meg engem, Mert tebenned soha nem volt kétségem, Azért most is tehozzád esedezem.
2. Látod, Uram, igen megnyomorodtam. Előtted nagy nyavalyára jutottam, De míg te szent istenségedben bízom, Soha semmiben el nem hagyattattam.
3. Reménységem míg el nem fogyatkozott, A te ígéreted nálam nyilván volt, Hogy énnékem mind megadod azokat, Melyeket én szívem tőled óhajtott.
4. Azért téged hívlak csak segítségre, És magamat nem is bízom senkire; Én lelkemet vigyed hálaadásra, És szívemet juttasd nagy vigasságra
5. Irgalmasságodat mikor hallhatom, Legott elfelejtem minden bánatom; Abban vagyon nékem nagy vigasságom, Bűneimnek bocsánatját hogy bírom.
6. Jelentsd nékem a te akaratodat, Fordítsd hozzám szent irgalmasságodat; Add meg nékem most, amit tőled várok, Melyért dicséretet örökké mondok.

259.

1. Benned bíztam, Uram Isten, soha ne gyaláztassam ; A te szent igazságodért kérlek, szabadittassam : éjjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.
2. Nincs én nékem segítségem: Uram, te légy oltalmam; Bátorságom vagy én nékem és örök bizodalمام: Hajtsd hozzám te füledet, siess, tarts meg engemet.
3. Erősségem ördög ellen, te vagy nagy reménységem, Szent nevedért ments meg engem, mert nincs nékem érdemem: éjjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.
4. De sietnek ellenségim titkon törbe ejteni; Uram, te vagy reménységem, nekik ne hagyj elveszni: Hajtsd hozzám te füledet, siess, tarts meg engemet.
5. Ím ajánlom kezeidbe én szomorú lelkemet: Igazmondó örök Isten, oltalmazz meg engemet: éjjelnappal könyörgök, halld meg én kérésemet.
6. Csak hívságot követőknek rontója vagy, Úr Isten; Benned erősen hívőknek .irgalmas vagy szüntelen: Hajtsd hozzám te füledet, siess, tarts meg engemet.
7. Értem immár hozzám val& kedves akaratodat; Benned bíztam: mutasd immár nagy irgalmasságodat: ~jjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.
8. Isten, mily nagy dicsőséget tartasz szeretőidnek, Hol örökké gyönyörködnek és véled örvendeznek: Hajtsd hozzám te füledet, siess, tarts meg engemet.
9. Soha nekik már nem léssen szükségük, szegénységük, Tartod őket titkos házban, hol nincs semmi félelmük: f:jjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.
10. Vallást tészek, hálát adván néked, kegyes Istenem: Mindennemű szükségemben jelen voltál én nekem; Hajtsd hozzám te füledet, siess, tarts meg engemet!

260.

1. Szent Dávid próféta éneklő könyvének huszonharmad részében, Bizván az Istennek az öreá való nagy gondviselésében. És hálákat adván ő szent Felségének mind egész életében. Igyen dicsekedik lelkében minden hív keresztyének képében.
2. Tudom, hogy pásztorom s vezérem énnékem az én Uram Istenem, Kinek gondja vagyon testemre, lelkemre, mert ő teremtett engem, én ő juha vagyok, ő hozzá hallgatok, mert ő megváltott engem; Azért benne bízom, tudom, élet nélkül hogy én nem szükölködöm.
3. Az ő mezejének szép zsíros fűvével szépen legeltet engem, Szent ígéretinek édes beszédével mikor vígasztal engem; Anyaszentegyházban és az 6 aklában szépen megnyugtat engem, Lopótól, farkastól, hamis tanítótól ott megoltalmaz engem.
4. Reggel, hogy kiviszen, én előttem mégyen igaz tudományáVal, Minden napon kétszer megitat engemet ő lelki italával, Lelki folyóvíznek és é16 kútf6nek ő gyenge folyásával, Evangéliumnak anyaszentegyházban ő prédikálásával.
5. Azzal én lelkemet ugyan megújítja és újonnan megáldja, Mennyországnak útát és az Igaz hitet énnékem megmutatja; Az ő szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztatja, Méltatlanságomban az ő szent Fiáért irgalmasságát nyújtja.
6. Ily nagy reménységgel és bizodalommal azért te benned bízom, & Uram, Istenem, testemet, lelkemet én tenéked ajánlom; Ha szintén a halál völgye árnyékában az én fejemet látom: Mert te vagy én vélem, szabadulásomat azért tetőled várom.
7. Megvígasztalt engem te pásztori vessződ és te pásztori botod, A sok nyomorúság, mellyel híveidet megsújtod, sanyargatod; Mellyel beszédedhez oly nagy szépen őket szoktatod és tanítod, Hogy el ne vesszeneK, sőt veled legyenek, mindörökké megtartodo
8. Ily nagy készülettel ellenségim előtt asztalt szerzesz énnékem, A te szent Fiadnak egy áldozatjával tápláló!- az én lelkem; Megvígasztalsz engem s mindenkor megáldod bőséggel én életem, én ellenségimnek nagy bosszúságukra megtartod az én lelkem.

261.

1. Kegyelmes Isten, kinek kezében Életemet adtam, Viseld gondomat, vezérlj utamat, Mert csak rád maradtam.
2. Add meg énnékem én reménységem Szerint való jódat! Áldd meg fejemet, ki bízik benned, S viseljed gondomat!
3. A szép harmatot miként hullatod Tavasszal virágra, Sok jódat, Uram, úgy hullasd reám, Te régi szolgádra.
4. Hogy mind holtomig szívem legyen víg, Téged magasztalván, Mindenek előtt s mindenek fölött Szent nevedet áldván.

262.

1. Forog a szerencse, Mit bízunk őbenne? Semmiben nem állandó. Csak ideig kedvez, Tündöklő üveghez Mindenképpen hasonló. Ki minthogy eltörik, Így ő is változik, Állapotja romlandó.
2. E rossz, csalárd világ, Ki merő hamisság, Engem már majd elveszte, :/: Mint halat horogra, Úgy csala sok búra Hízeltedő beszéde. Étkével táplála, Melyben rejtve nála Iszonyú csalárd mérge.
3. Nyughatatlan sok gond Íme, annyira ront, Hogy nem soká megemészt. :/: Ha nem szánja lelkem Teremtő Istenem, Sok bú, siralom elveszt, Sőt én ellenségem Csudálja, hogy engem A föld is el nem süllyeszt.
4. Éljek-e? - nem tudom, Mert késik halálom S kínjaim nevednek. :/: Kétségbe essem-e, Halált szerezzek-e Nyomorodott fejemnek? Azt nem mívelhetem, Mert elveszti lelkem Haragja Istenemnek.
5. Tűrnöm hát jobb lészen, Mert még elővészen Istenem, szent Fiáért. :/: Bűnöm elfelejti, Pokolra sem veti Lelkem, ki hozzá megtért. Bár súlyos kereszttel Próbál és megterhel Méltatlan életemért.
6. Szenvedek békével, Magamat is ezzel Biztatom mindenekben: :/: Szenvedett Megváltóm Többet, én jól tudom, Üdvösségemért testben. Nem egyedül vagyok Földön, ki nyomorgok: Szenvedik ezt is többen!
7. Megszán még Istenem, Ennyi sok siralmim, Tudom, jóra fordulnak. :/: Múlnak sóhajtásim, Noha most könnyeim Szemeimből csordulnak. Mint nap eső után, Így bánatim után örömmim megújulnak.

263.

1. Mikoron Dávid nagy búsultában, Baráti miatt volna bánatban, Panaszolkodván nagy haragjában, Ilyen könyörgést kezde ő magában:
2. Istenem, Uram, kérlek tégedet: Fordítsad reám szent szemeidet; Nagy szükségemben ne hagyj engemet, Mert megemészti nagy bánat szívemet.
3. Csak sírok-rívok nagy nyavalyámban, Elfogyatkoztam gondolatimban, Megkeseredtem nagy búsultomban, Ellenségemre való haragomban.
4. Hogyha énnékem szárnyam lett volna, Mint a galamb, elrepültem volna; Hogyha az Isten engedte volna, Innét én régen elfutottam volna.
5. Akarok inkább pusztában laknom, Vadon erdőben széjjel bujdosnom, Hogynem mint azok között lakoznom, Kik igazságot nem hagynak szólanom.
6. Egész e város rakva haraggal, Egymásra való nagy bosszúsággal; Elhíresedett a gonoszsággal, Hozzá fogható nincsen álnoksággal.
7. Gyakorta köztünk gyűlések vannak; Özvegyek, árvák nagy bosszút vallnak. Isten szavával ők nem gondolnak, Mert jószágukban felfuvalkodtanak.
8. Én pedig, Uram, hozzád kiáltok, Reggel és délben s estve könyörgök; Megszabadulást tetőled várok, Az ellenségtől mert én igen tartok.
9. Te azért, lelkem, gondolatodat, Istenbe vessed bizodalmaidat; Rólad elveszi minden terhedet És meghallgatja te könyörgésedet.
10. Igaz vagy, Uram, ítéletedben: A vérszopókat ő idejükben Te meg nem áldod szerencsésükben; Hosszú életük nem leszen a földön.
11. Az igazakat te mind megtartod, A kegyeseket megoltalmazod, A szegényeket felmagasztalod, A kevélyeket aláhajigálad.
12. Ha egy kevéssé megkeserítéd, Az égő tűzbe el-bétaszítod: Nagy hamarsággal onnét kivonszod, Nagy tisztességre ismét felemeled.

264.

1. Áldjad, én lelkem, a dicsőség erős királyát! Őnéki menynyei karokkal együtt zengj hálát! Zúgó harang, Ének és orgonahang, Mind az ő szent nevét áldják!
2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett! :/: Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett. Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád: Áldását mindenben érzed.
3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged, :/: Elkísér utadon, tőle van testi épséged. Sok baj között Erőd volt és örömed: Szárnyával takarva védett.
4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat, :/: Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad. Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled, És hited tőle mit várhat.
5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem! :/: Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem! El ne feledd: Napfényed Ő teneked! Őt áldjad örökké! Ámen.

265.

1. HAGYJAD az Úr Istenre Te minden utadat, Ha bánt szíved keserve, Ő néked nyugtot ad. Ki az eget hordozza, Oszlat felhőt, szelet, Napját rád is felhozza, Atyád ő, áld, szeret.
2. AZ ÚRRA bízzad dolgod: Könnyebbül a teher; :/: Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.
3. A TE irgalmasságod Van rajtam, Istenem, :/: Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarod; Bölcs a te végzésed, Ha áld, ha sújt karod.
4. UTAD van számtalan sok, Uram, és eszközöd; :/: Reánk is szent áldásod Bősséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja Gyermekeid java.
5. BÍZZÁL, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? :/: Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő Víg napot is derít.
6. ŐBENNE vesd halálig Jó reménységedet: :/: Ő biztos révbe szállít A bajból tégedet. Bár késik a segítség És nem találsz vigaszt: Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.
7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; :/: Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható! Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök pálma vár ránk: Utunk a mennybe visz.

266.

1. Egek nagy Királya, Magasztalunk téged, Térjen nevedre dicséret! Mulandó és gyarló Életünk átjárja Végtelen kegyelmed árja. Jöjj, segíts, Jóra ints; Rólad zengjen nyelvünk, Vígan énekeljünk!

2. Dicsérjed, világom, Alkotód hatalmát, Mindenek felett uralmát! :/: Hirdesse a csillag Ránk sugárzó fénye, Mily csodás az Isten lénye! Nagy égbolt, Nap és hold, Kik ott fennen jártok: Ti is Őt áldjátok!

3. Zengjen minden szívben Boldog hálaének A világ Teremtőjének! :/: Nagy kegyelmessége Gondot visel rólunk, számon tartja minden dolgunk. Égben fenn, Földön lenn Áldassék jósága, Nagy irgalmassága!

4. Halleluját zengve, Magasztalva áldjad Krisztus által jó Atyádat! :/: Ha az Istent élő, Igaz hittel féled És a szíved Jézusé lett: Boldogság, Üdv vár rád Fenn az ég honában, Hófehér ruhában.

267.

1. Mire bánkódsz, ó, te, én szívem, Mit töröd magad ilyen igen? Ím, a testi jókért Bízzál csak az Úr Istenben, Ki uralkodik menyenyekben.
2. A nagy Úr Isten nem hágy tégedet, Tudja ő minden szükségedet, Mind e világ övé; Azért minden szükségedben Bízzál csak az Úr Istenben.
3. Én Uram és én Istenem te vagy: Szegény szolgálodat, engem ne hagyj, Ó, én édes Atyám! Én te szegény fiad vagyok, Senkiben bízni nem tudok.
4. A gazdag bízik az ő kincsében, De én bízom csak az Istenben, Noha szegény vagyok, Mert aki őbenne bízik, Soha meg nem csalatkozik.
5. Nem kérek, Uram, én gazdagságot, Ami szükségem, te jól tudod, Mert mindeneket látsz, De főképpen arra kérlek, Uram, hogy teveled légyek.
6. Minden, ami e világon vagyon, Ezüst vagy arany s egyéb vagyon, Akármi legyen az, Csak kevés ideig tarthat, És idvességet nem adhat.
7. Nagy hálát adok, Uram, teneked, Értenem hogy adtad ezeket A te szent igédből. Adj mindvégig megmaradást. És idvességes kimúlást!

268.

1. Dicsérjük hálaadással Az egy főva]óságot, :/: Ki hüséges gondtartással Vezérli evilágot. Megtartatik általa, Amit teremtett vala, Ami kezdetben volt, ma is Megvan, és nincs egy híja is.
2. Tud, mint tőle készült művet Minden dolgot egyenként, :/: Szálanként lát minden fűvet :& minden port szemenként. Úgy vigyáz az őszeme Fö]di teremtésire, Hogy mind mege]égü] épen, Magához illendőképen.
3. E világnak történeti Lesznek akaratjából], :/: Nem a szerencse vezeti Azokat csak vaktából, Hanem úgy mennek végbe A földön és az égbe', Amint szájából kijőnek Az egy fő gondvise1őnek.
4. Ha hát tőle kívánatos Jókat áldásu] vészek, :/: Jóvoltának háládatos Megismerője lések; Ha rám nyavalyát ereszt, Rajtam lévén a kereszt, Bár, hogy könnyitsem, nincs módom: E11ene nem zúgolódom.

269.

1. Istenre bízom magamat, Magamban nem bízhatom; Ő formált, tudja dolgomat, Lelkem ezzel biztatom. E világ szép formája Az ő keze munkája. Mit félek? - mondom merészen: Istenem és Atyám léssen. -
2. Öröktől fogva ismerte, Hogy mire lesz szükségem, :/: Éltem határát kimérte, Szükségem s elégségem. Lelkem, hát ne süllyedezz, A hitben ne csüggedezz! Egy kis bajt nem győznél-e meg? Hogy tántorítana ez meg?
3. Tudja Isten kívánságod, Ád is, mert csak ő adhat, :/: De bölcs, Uram, te jóságod, Tudod, sok elmaradhat. Tudom: gondod reám nagy, Mivel édes Atyám vagy; Mint akarod, hát úgy legyen! Másként hinnem volna szégyen.
4. A valóságos igaz jót Az Úr meg nem tagadja; :/: Nagy gazdagság és rakott bolt Nem fő jó, ritkán adja. Ki az Isten tanácsát, Megszívleli mondását, Azt ő Lelkével serkenti, Gondját is megédesíti.
5. E világnak dicsősége Igen hamar elmarad, :/: Kit ma gondok sújtnak, végre Holnap diadalt arat. Csak Atyámban bízhatom, Ő megsegít, jól tudom, Mert az igazaknak Atyja Hű szolgáját el nem hagyja.

270.

1. Légy csendes szívvel és békével Életednek Istenében! Ő bír örömeinek bőségével, Véle boldogulsz mindenben, Ő kútford és ő fényes napod, Őtőle jön minden vígságod: Légy csendes szívvel!
2. Ő bír vígsággal, kegyelemmel, Oly szívvel, mely feddhetetlen, :/: Ahol ő van, nem sért semmivel, Hordozzon bár mélységekben; Sok nyavalyádat elfordítja, A halált is kezében tartja: Légy csendes szívvel!
3. Mint légyen néked s másnak dolga, Az nála nincsen elrejtve, :/: Arra néz szemének világa, Ki búval van megterhelve. Ő számlálja fohászokodásid, Összefogja könnyhullatásid: Légy csendes szívvel!
4. Ha egy sem volna e világon, Kire magad rábízhatnád, :/: Akkor is állna oldaladon, És hűségét tapasztalnád. Ő tudja titkos bánatodat, Elvenni mikor kell azokat: Légy csendes szívvel!
5. Ő hallja lelked óhajtásit, Mit nem mernél megmondani, :/: Néki szíved titkos panaszit Éppen bizvást megvallani. Nincs messze ő, sőt itt áll köztünk, Meghallja s adja, amit kérünk: Légy csendes szívvel!
6. Ki a mezei madaraknak Megadja eledelüket, :/: Ki juhoknak s egyéb barmoknak Szépen tartja életüket, Ő téged, egyet eltartani, Éhség ellen meg tud menteni: Légy csendes szívvel!
7. A segítség ha kissé késik, De ugyan csak eljő végre, :/: A várakozás, rosszulesik, De majd válik üdvösségre; Ami lassan jó, bizonyosabb, Ami késik, kívánatosabb: Légy csendes szívvel!
8. Ne vedd szívedre, az ellenség Amit rád költ hazugsággal. :/: Hadd jöjjön csúfság, keserűség: Ítéld az Úr igazsággal. Ha Isten a te jó barátod, Nem lehet emberektől károd: Légy csendes szívvel!
9. Hogy is lehetne másként dolgunk? Szenvedni kell az embernek, :/: Amíg e földnek útján járunk, Csak nyavalyák környékeznek. A kereszt botja bárha terhel, Azt is letesszük életünkkel: Légy csendes szívvel!
10. Van Isten népének szombatja, Akkor az Úr megszabadít, :/: Ínség kötelét elszaggatja, Teljes szabadságra állít, S az idvezültek seregében Vég nélkül élünk békességben: Légy csendes szívvel!

271.

1. Mint Isten akarja,   legyen, Szent az ő végezése. Kész segítségükre   megyen. Kik   benne biznak végre.

Ínségekből, Kegyelmeből Megsegít, sújt mértékkel: Ki benne bíz, nem esik Szégyenbe, és nem vész el.

2. Az Úr vígságom s reményem, Bizodalمام s életem, :/: Mint akarja, mind úgy légyen, Megnyugszik abban hitem. Igaz szava: hajam szála Nála számba vétetett, Vigyáz, öriz, sem tűz, sem víz Nékem hát kárt nem tehet.

3. Azért bízást e világból, Amint az Úrnak tetszik, :/: Elmégyek akaratjából : Mindenkor jómra válik. Néki adom és ajánlom Végső órán lelkemet, Bűnön, poklon és halálon Jézus vett győzedelmet.

4. Uram, még ez egyre kérlek, Ne tagadd ezt meg tölem: :/: Ha ostromol gonosz lélek, Ó, ne hagyj megcsüggednem I Se~élj engem, én Istenem, Neved dicsőségére, :Ki ezt hiszi, az megnyeri, Ámen-t hát mondok erre.

272.

1. Mind jó, amit Isten tészén, Szent az ő akaratja, Ő énvélem is úgy tégyen, Mint kedve néki tartja. Ő az Isten, Ki ínségben Az övéit megtart -ja, Hát légyen, mint akarja.
2. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem csal, :/: De igaz ösvényen viszen, Én megelégszem azzal, Hogy kedvében, Kegyelmeben Ő forgatja dolgomat, Csak rá hagyom magamat.
3. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engem meg nem utál, :/: Mint jó orvosom, úgy tészén, És mérget ő nem kínál. Orvosságot, Boldogságot Énnékem készít, tudom, Azért csak benne bízom.
4. Mind jó, amit Isten tészén, Ő az én idvességem, :/: Ő velem rosszul nem tészén, Rábízom egész éltém. Örömben, Keresztemben Mind nyilván megmutatja, Hogy javamat akarja.
5. Mind jó, amit Isten tészén: Ha oly pohárt innék is, :/: Amelynek íze szívemnek Nagy-keserűn esnék is, De eltűröm, Mert víg öröm Felváltja ezt végtére, Sok búm enyhítésére.
6. Mind jó, amit Isten tészén, Mind örökké ezt vallom, :/: Ha rajtam bú, bánat léssen S kell bosszúságot látnom. Mindazáltal Megvigasztal, Mint édes Atyám, engem, Mert csak ő segítségem.

273.

1. Az Úr Istent magasztalom, Jó voltárol emlékezem, Mindig hozzá folyamodom, Mert meghallgat, azt jól tudom.
2. Számptalan kínoiban valék, Bűneimért kit érdemlék: De ismét megkönnyebbülék, Mihelyt vigasztalást hallék.
3. Elterjesztvén kezeimet, Kiáltottam Istenemet, Csak bé sem hunytam szememet; Nem leltem sehol helyemet.
4. Magamban én dolgaimról, Elébbeni életemről, Nagy kedves nyájasságomról: Gondolkodtam énekimről.
5. Nagy erősen, igaz hittel, Magam Isten beszédével, Kegyelmes ígérétevel, Bátorítám Szentlelkével.
6. Csuda irgalmasságot, Hiszem, Uram, hatalmadat, Onnan vészen bizodalmat, Én lelkem minden oltalmat.
7. Kezeidnek karjaiban, Élet, halál birtokodban, Megmutatád, hogy markodban, Vagyon minden oltalmadban.
8. Erős vitéz mint népeit, Az ember ő két szemeit, Mint jó pásztor ő juhait: Úgy oltalmazza híveit.
9. A híveknek számuk vagyon, Nevük nála írva vagyon, Hajuk szála számon vagyon: Rájuk gondja van oly nagyon.
10. Ne félj azért háborúdban, Ó, én lelkem, nyavalyádban; Erős légy bizodalmadban, Mert vagy Isten oltalmában.

274.

1. Ki Istenének átad mindent, Bizalmát csak beléveti, Azt csudaképpen őrzi itt lent, Ínség, baj közt is élteti. Ki mindent szent kezébe tett, Az nem fővényre épített.
2. A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér, :/: Ha sebeink még jobban fájnak S mindennap kínunk visszatér? Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelkünk búnak helyet ad.
3. Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz, :/: Az Úr rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz. Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.
4. Zengj hát az Úrnak s járd az utat, Mit éppen néked Ő adott; :/: A mennyből gazdag áldást juttat S majd Jézus ad szép, új napot. Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.

275.

1. Az Úr Isten az én reménységem, Erősségem Mindenféle ínségben; Csak tőle várom Igaz boldogságom: S meg is találok.
2. Benne élek, haláltól nem félek: Jót reménylek, Hogy tőle el nem térek; El nem enyészem A sírban egészen: Mennyben lesz részem.
3. Semmi engem tőle el nem választ, Jól tudván azt, Hogy sok jóval eláraszt; Erősít engem Erőtlenységemben És szükségemben.
4. Azért egész életem fogytáig Csodálom itt Szent kezének munkáit, S intem lelkeket: Áldjad Istenedet, Üdvözítődet.
5. Oltalmazd, Uram, egyházadat, Szent nyájadat, mely vallja szent Fiadat, Ki bűneinkért Ártatlan bárányként Szenvedett sok kínt.
6. Hogy e földön szent gyülekezeted Dicséretet Zengvén, áldja nevedet, Míg szemtől szemben Magasztalunk mennyben Mind egyetemben.

T

276.

1. Egyedüli reményem, Ó, Isten, csak te vagy; Jövel és nézz meg engem, Magamra, ó, ne hagyj! Ne légy tőlem oly távol, Könyörülj hű szolgádon, Úr Isten, el ne hagyj!
2. Ha a nehéz időkben Elcsügged a szívem, :/: Vigasztalást igédben, Uram, te adj nekem! Ha kétség közt hányódom És mentségre nincs módom, Te tarts meg, Istenem!
3. A földön ha elvesztem Szerelmem tárgyait, :/: Maradjon meg mellettem Szerelmed és a hit; Csak azt el ne veszítsem, Mi benned, ó, Úr Isten, Remélni megtanít!
4. Földi jó és szerencse Mulandó, mint magunk, :/: De a hit drága kincse Örök és fő javunk; Hitünk áll rendületlen, Hogy Isten véd szüntelen: Élünk vagy meghalunk.
5. Uram, a nyomorultat, a gyöngét el ne hagyd, :/: Az árvát, elhagyottat Gyámolítsd te magad! A szegényt, ki remélve Csak reád néz az égre: Úr Isten, el ne hagyd!

277.

1. Gondviselő jó Atyám vagy, Ó, én édes Istenem! Hozzád vágyom, benned élek, Üdvöt mástól nem remélek.(2) Látom én, hogy minden elhagy E világon, csak te nem!
2. Mint az alélt bús virágra Megújító harmatot: :/: Vértő szívem fájdalmára Csak te hintesz balzsamot. Könnyű sorsom terhe rajtam, Ha imára nyílik ajkam.
3. Rám-rám derül ismeretlen Utamon egy kis öröm, :/: Azt is a te véghetetlen Jóságodnak köszönöm; Hála könnyem tündöklése A te neved hirdetése.
4. Gyenge vagyok, lankadoznak Buzgóságom szárnyai, :/: Bármily híven vágyakoznak Színed elé szállani; Ó, adj erőt, hogy míg élek, Egyedül csak néked éljek!
5. Ó, add, hogy ha majd bevégezem E mulandó életet, :/: Lelkem tisztán és egészen Egyesüljön teveled. El ne vonjon semmi többé, Tied legyek mindörökké!

278.

1. Dicsőült helyeken, menynei paradicsomban, Akik vigadoztok véghetetlen boldogságban, Szent és ártatlan állapotban; Az Úrnak nevét énekszóban, Magasztaljátok vigasságban.
2. Lássátok, ti dicső angyali lelkek az égben, :/: A fénylő mennyei testek roppant seregében: Mint uralkodik dicsőségben Az Úr, és őtet felségében Imádjátok tiszta szentségben!
3. Nap, hold, csillagos ég! Ti az Urat dicséritek, :/: Jóságát, hatalmát, bölcsességét hirdetitek; Mert amely rendet ő tinéktek Kiszabott, az a ti törvénytek És ti annak híven engedtek.
3. Felhők, égi vizek, harmat, hó, jég és záporok! :/: Villám, égi tüzek, dörgések és csattogások! Szélvész és csendes fuvallások! Színekkel ékes szivárványok! Mind az Úrnak szolgálói vagytok.
3. A földet kinyitó kies tavasz vidámsága, :/: A mindent érlelő nyári idő forrósága, A gyümölcsös ősz gazdagsága, Sőt még a tél is bizonyága: Hogy nagy a teremtő jósága!
4. Tenger, föld, szigetek s a hegyek pompás szépsége, :/: Erdők és ligetek, folyóvizek kiessége, Sík mezők, rétek ékessége, Vetések kellemetessége: Mind a teremtő dicsősége!
5. Fák, bokrok, csemeték, gyümölcsöket hozó kertek, :/: Pompás liliumok s minden virági szépségek, Színekkel kihímezett rétek, Apróbb és nagyobb növények: A gondviselést hirdessétek.
6. E földön lakozó minden állat boldogsága, :/: A szárnyon repdeső madaraknak vidámsága, A halak s férgek sokasága, Egyszóval az élők világa Mondja: mily nagy az Úr jósága!
7. Bölcs Isten remeki! Kik az ő képei vagytok :/: És őtőle lehelt emberi lélekkel bírtok: Az örökkévalót lássátok Munkáiban és imádjátok; Egy szívvel és szájjal mondjátok:
8. Dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás, :/: A szentek Urának légyen örök magasztalás! Kiben soha nincs megváltozás, Vagy ígérettől elhanyaglás: Tőle fejünkre szálljon áldás!

279.

1. Vígak e föld lakosai, Mert megnyíltak ajtajai Az Úr bó tárházának, :/: Víg a magvető, hogy néki Orcájának verejtéki Nem hiában hullának, Mert ahol hintett marokkal, :/: Most kiterjesztett karokkal Hordja kévéi sorát; Aki segítségül híván Az Urat, dolgozni kíván, Nyer tőle ily adományt.
2. Ezért, ó jóltévő Atyánk, A mi szívünk, nyelvünk és szánk Csak tégedet magasztal: :/: Hogy ékeskedik a mező Gyümölcscsel és az éhező Számára készül asztal. Mert amit más nem adhatott, :/: Hintél esőt és harmatot A szomjúzó földekre, Napodat az igazaknak, Valamint a hamisaknak Felhoztad mezejükre.
3. Tartsd meg, Uram, a munkásnak Erejét az aratásnak Örvedetes idején, :/: Oltalmazd meg kezünk között, Amit a föld gyümölcsözött Kinek-kinek mezején, És adjad, hogy mi azokkal :/: A tőled vett áldásokkal Háládatosan éljünk; Akár iszunk, akár eszünk, Vagy akármit cselekeszünk, Jóvoltodról beszéljünk.
4. Ha a kenyeres kosárok Bételnek, mi mint sáfárok, Úgy tartsuk a magunkét. :/: Marhánkat el ne tagadjuk, Sőt abból önként kiadjuk A felebarátunkét. Add tudtunkra, hogy el nem vész :/: Az ajándék, sőt az a rész Marad örökre nálunk, Melyet fordítunk a végre, Hogy másokat, ha sükségre Jutnak, abból tápláljunk.

280.

1. Ismét egyik esztendeje, Istentől kimért ideje Telék el a mulandóságnak: Az égi testek órája Lefolyván, lett új példája A közös változandóságnak; Elmúlt vége, mint kezdete, Már van csak emlékezete.
2. Boldog, ki csendes lélekkel, És nem könnyező szemekkel Tekinthez vissza folyására, Ki, ha magát megkérdezi, :/: Belső örömmel érezi, Hogy szolgált ez jobbulására, Hogy ment mind az ismeretben Előbb, mind a szeretetben.
3. Boldog, kinek nem kell szánni Elvesztett idejét s bánni Megbecsülhetetlen óráit, Kinek hív emlékezeti :/: Elébe nem helyezetteti Helyrehozhatatlan hibáit, Ki az időt megbecsülte, A hivalkodást kerülte.
4. De vajon melyik halandó Volna annyira állandó A jóban, aki meg ne esne? Kinek volna olyan szíve, :/: Hogy a kísértésnek íve Rajta oly nyílást ne keresne, Melyen lopva hozzá férjen És az elevenig érjen?
5. Tökéletességnek Atyja, Az öröm szívemet hatja, Valahányszor azt elgondolom, Mely sok jókat vettem tőled! :/: De elrejtőzném előled, Ha meg másrésről megfontolom: Azokkal mily rosszul éltem, Elvesztegetni nem félttem.
6. Minthogy azért te teheted, Véghez egyedül viheted, Hogy a jót akarjam és tégyem: Engedd, hogy a múlt esztendő, :/: Mint már vissza nem jövendő, Magamnak tükörül felvégyem; A jót benne követhessem, A rosszat elkerülhessem.

281.

1. Lelkünk, testünk teremtője :& kegyes gondviselője, Imádjuk jószágodat és irgalmasságodat, Hogy minden elfolyt időnkben, Közelebb ez esztendőnkben A te kezed befedezett, Gonoszoktól védelmezett.

2. Szent ígédet hirdetteted, Mi lelkünket legetteted, Adtál jó békességet, A jóra tehetséget; ételt. italt, ruhát adtál, Egészséget szolgáltatnál, Es az esztendő végére, Juttattál várt estvéjére.

3. Uram, a te kegyelmednek :& hü gondviselésednek Ily sok ajándékiért, Drága adományiért Teljes szívünkből, lelkünkből :& minden tehetségünkből Áldjuk te istenségedet, Nyújtsad erre kegyelmedet.

4. Jézus szent áldozatjáért :& érdemes haláláért Töröld el bűneinket If:s mmden vétkeinket, Melyeket eltölt időnkben, Közelebb ez esztendőnkben Cselekedtünk és gondoltunk, Vétkes nyelvünkkel szólottunk.

5. Urunk, újítsd meg szívünket, Világosítsd értelmünket, Adj a jóra kegyelmet, Vezérlő segedelmet, Hogy új .életet élhessünk, Végre te hozzád mehessünk, Szent Felségednek elébe, A boldogok seregébe.

282.

1. Nékünk születék menynevi király, Idvezítőnek kit mond az angyal: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
2. Régen megírák ezt a próféták, Hogy fiat szül majd egy nemes virág: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
3. Szűz Máriától gyermek születék, De Szentlélektől ő fogantaték: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
4. Nagy hatalmas lón e kisdéd gyermek, Megtöretének sok ellenségek: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
5. Győzedelmet vón a kárhozonon, Győzedelmet vón örök halálon: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
6. Nincsen a bűnnek hatalma rajtunk, Kiknek e gyermek lészen oltalmunk: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
7. Adjunk nagy hálát az Úr Istennek És idvezítő Jézus Krisztusnak: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!
8. Dicsőíttessék a Szentháromság, Adja minékünk szent ajándékát: Új esztendőben mi vigadjunk, Született Jézust mi imádjuk!

283.

1. Az Úrnak jóvolta napjainkhoz napokat told, :/: Melyeket bizonyos részekre oszt a nap és hold; Nyomain e két vezetőnek Tél, tavasz, nyár és ősz eljőnek, Engedvén a bölcs Teremtőnek.
2. Jó Atyánk, az elmúlt esztendő minden szakasza :/: Jóságodtanúja, szívünknek nincs rád panasza; Bizony, az Úr minket kedvellett, Mert lelkiadományi mellett Megadta, ami nekünk kellett.
3. Úr Isten, ki minket sok áldásiddal töltél be, :/: Bz új esztendővel jó kedved ne szakaszd félbe I Áldd m~g' kezdetét s végét ennek, Hogy midőn napjai lemennek, Mondhassuk : dicsőség Istennek I
4. Vigyázz híveidre s hab közt hánykódó hajódra, :/: Vigyázz szolgálóidra s minden előljáróinkra, Kiktől néped úgy legeltessék, Hogy igazság és jó békesség Egymást csókolva ölelgessék.
5. E gyülekezeten, mely e helyre telepedett, :/: Könyörülj, Úr Isten, bővítsd rajta kegyelmedet, Áldd meg nagyjait, kicsinyjeit, Mind köz, mind tanácsos rendeit; Töröld el a sírók könnyeit I
6. Adj vidám órákat, ha nekünk azt jónak látod, :/: Békességes türelést, ha vessződet ránk bocsátod; Ha több esztendőt nem számlálunk S ma vagy holnap innen megválunk: Add, hogy legyen boldog halálunk I

284.

1. Áldjuk a nagy Isten jóságát, Magasztaljuk irgalmasságát; Szívünkben szánk énekeljen, Dicséretével bételjen E mi kegyelmes jó Atyánknak!
2. Mert megújítja esztendőnket, Meghosszabbította időnket, Virrasztván új szakaszára Es e nappal új napjára Világi rövid életünknek.
3. Ó, nagy Isten, hát mik vagyunk mi? Porok, és nincs érdemünk semmi. Nagy bűnösök, méltatlanok, Mert vétkeink számtalanok: Mégis kedvezél életünknek.
4. Mivel fizessünk, Atyánk, néked, Kinek a menny felséges széked? Semmire nincsen szükséged: Elégséged, dicsőséged Magadban vagy határ nélkül.
5. Nálad legkedvesebb ajándék A szent életre való szándék; A jó szív és tiszta lélek, Ó, legfelségesebb Lélek, Nem utáltatik meg tetőled.
6. Teremts új szívet hát mi bennünk, Hogy lehessen elődbe mennünk, Es nálad kedvet találjunk, Boldog napokat számláljunk E felderült új esztendőben.
7. Lelki s testi áldások Atyja, E; a idnek gazdag harmatja Szálljon mennyből híveidre, Tulajdon teremtésidre, Kik tőled várnak minden jókat.
8. A Jézusért, közbenjárónkért, Mi egyetlenegy szószólónkért Légy kegyelmes, kérésünket, Halld meg esedezésünket, Kik rád bizzuk minden ügyünket.

285.

1. Örök Isten, kinek esztendőik Nincsenek létedben, Jelen vannak múltak, jövőidők Egy tekintésedben; Minket pedig, mihelyt születünk, Már a koporsó vár, A bűn miatt lefoly életünk a halál velünk jár. S
2. Ó, mely sokan elaluvának A múlt esztendőbe'! :/: Kik nálunknál jobbak valának, Szálltak temetőbe, Minket pedig, kedvező Atyánk, Eddig takargattál, S ez új esztendőt derítvén ránk, Erre eljuttattál.
3. Uram, a te lelked ereje Vélünk ily jót tégyen, :/: Hogy jókedvednek esztendeje Ez az új is légyen; Atyai karoddal forgassad A mi dolgainkat, Dicsőségedre igazgassad Minden szándékinkat.
4. Adj minékünk megújult szívet És új indulatot, :/: Tehozzád mindenekben hívet És szent akaratot. Újítsd meg rajtunk a te képed, Mely áll szent életben, Hogy lehessünk választott néped, Élven szeretetben.
5. Ez esztendőt testi jókkal is, Uram, koronázzad, :/: A szükséges mulandókkal is Házunk felruházzad; Földünket bő gyümölcsözéssel Munkálkodásunkra Áldd meg, hogy szükséges terméssel Szolgáljon javunkra.
6. Kegyelmed s áldásod újítsad Te szent egyházadon: :/: Közelebbről azt szaporítsad Itt lévő nyájadon. Gátold hazánkban áradását A sok gonoszságnak, Fordítsd el eshető romlását Nemzetnek, országnak.
7. Tekintsd meg a szűkölködőket, Légy az árvák atyja, :/: Vigasztalja a kesergőket Szád édes szózatja, Akik betegágyukban nyögnek, Vidámítsd lelküket; Ínségükben kik könyörögnek, Add meg kérésüket,
8. Végre midőn mind megavúlunk Az esztendeinkkel, :/: Egymás után mi is kimúlunk Emlékezetinkkel: Uram, sorsunkon könyörülvén, Vigy a dicsőségbe, Minden bűnünket eltörölvén, Újíts meg az égbe'!

286.

1. Jer, dicsérjük az Istennek Fiát, A szép szűznek áldott szent magzatját, E világnak édes Megváltóját, Bűnösöknek kegyes szószólóját.
2. Jézus Krisztus, kegyelmes Megváltónk, Úr Istentől adott tanítónk, Szent Atyáddal felséges megtartónk, Szentlélekkel mi megigazítónk!
3. Téged vallunk hatalmas Istennek, Kezdet nélkül való természetnek, Szent Atyáddal egy örök Istennek: Szentlelkétől lelkeztél Istennek.
4. Felöltözél az emberi testbe, E világra jövel miközinkbe, Igaz hitet adál mi szívünkbe, Új világot gerjesztél lelkünkbe'.
5. Szent véreddel minket te megváltál, Bűneinkből szépen kitisztítál, Szentlélekkel megvilágosítál, És Atyádnak kedvébe juttattál.
6. A keresztfán érettünk meghaltál, Harmadnapra ismét feltámadtál, Mennysországból felmagasztaltattál, Tisztességgel megkoronáztattál.
7. Azért vallunk téged királyunknak És örökké való főpapunknak, Isten előtt minden gyámolunknak, E világon minden oltalmunknak.
8. Te vagy nekünk mi nagy igazságunk, Jámborságunk és ártatlanságunk, Te vagy nekünk szentségünk, váltságunk, Isten előtt örök boldogságunk.
9. Te vagy nekünk a mi reménységünk, Ez világon mi nagy tisztességünk, Isten előtt minden dicsőségünk, Mennysországból örök idvességünk.
10. Ó, Istennek drága kincstartója, Szentléleknek rajtunk nyugtatója, Nyomorodott árvák megtartója, Mi hitünknek megkoronázója.

287.

1. Járuljunk mi az Istennek szent Fiához, A mi idvezítő Urunk Jézus Krisztushoz, Mint kegyes és hatalmas szabadítónkhoz, Testi-lelki nyavalyánkban Csak egy vigasztalónkhoz.
2. Ó irgalmas Megváltó Fiú Úr Isten, Ki országolsz szent Atyáddal földön és mennyen, Tehozzád esedezünk könyörgésünkben: Segítségsül légy minékünk Mostani szükségünkben!
3. Sok szükségünk jóllehet vannak minékünk, De most néked kiváltképpen ezen könyörgünk: Szentlelked erőssége legyen mivelünk, Hogy az igaz tudományban ~pületet vehessünk!
4. Mi elménknek homályát távoztassad el, Ajándékozz engede1mes szivvel, lélekkal, Hogy a te szent igédet vegyük jó kedvvel, Tanulhassuk és éltünkben Kövessük nagy örömmel.
5. Öregbitsed, neveljed bennünk a hitet És az igaz szeretetet, adj reménységet; Adj minden jóra való igyekezetet, Tiszta lelki ismeretet és szentséges életet!
6. Szent nevedet engedjed, . nyilván vallhassuk, Az ördögöt s e világot megútálhassuk, & te szent országodba kívánkozhatunk, Felségeddel egyetemben Örökké vigadhassunk!
7. Légyen néked dicséret és nagy tisztesség, Ki Atyával s Szentlélekkel vagy egy Istenség, Felséges hatalmasság, örök fényesség. Téged illet mindörökké Véghetetlen dicsőség!

288.

1. E világnak fényessége, & szenteknek idvessége, Krisztus Jézus, egy reménye, Mennynek, földnek teremője!
2. Kegyetlen halált meggyőzéd, Ördög hatalmát el vévéd, Pokol torkát bérekesztéd, Bfinünket rólunk el vévéd.
3. Te általad megváltattunk, Te általad szabadultunk, Te általad igazultunk, Te általad megtartattunk.
4. Alázatosan könyörgünk Buzgó szívből esedezünk: Légy minékünk segítségünk Mert jól látod, mely sok 1Jününk.
5. Add Szentlelked ajándékát. Örök életnek jutalmát, Engeszteld Atyád haragját, Láthassuk ő szent irgalmát.
6. Te vagy mennyország kapuja, és idvességnek ajtaja, Bünösöknek szószólója, Es csak egy közbenjárója.
7. Dicsőség légyen Atyának, Tenéked, ő szent Fiának, és a mi Vigasztalónknak, A teljes Szentháromságnak.

289.

1. Zengj nyelvem ékesen, Az én édes Jézusomnak, Kegyes lelki orvosomnak Szólj szerelmetesen, Mert csak ő érdemel Áldást és minden szerelmet, Ki reám önt bő kegyelmet S Mszálra felemel.
2. Jézus, én reményem, Bűnös lélek bizodalma S hozzád térőknek oltalma Gyönyörű Napfényem I Kegyes vagy azokhoz, Kik szívből téged keresnek, És ismerős híveidnek Béköszönsz házukhoz.
3. Ó Jézus, élő kút, Szívemnek nagy édessége S elmémnek gyönyörüsége, Mely csupán hozzád fut; Tégedet keresni Legfőbb öröm és vigasság; Nincsen több lelki igazság, Mint téged követni.
4. Jézus, kegyes király, Ki mindennek szívét bírod, S arra szent neved felirod, Kérlek, hozzám is szállj; Mert ha te elfoglalsz, Elszáll a világ szerelme, Tündöklék bennem az elme, Ebben sok jót találsz.
5. Kedves szereteted, Mert szent véredet jókedvből, Kiontád, hogy, mint kútfőből, Folyjék ismereted. Megnyerted, hogy lássuk, Szent Atyádnak dicsőségét, Es hogy lelkünk idvességét Tovább ne halasszuk.
6. Dicsérd hát minden nép Az Úr Jézust és szeressed, Buzgó szívedből keressed, Mert minden dolga szép. Ú a kegyelemnek és minden jónak kútfeje, Reménylő szívnek ereje, S oka az örömek.
7. Uram, hadd érezzem Hű szerelmednek bőségét, Hogy biztos jelenlételét Kincsül megszerezsem. Bár ne érdemeljem, De jóvoltod bizodalma Nyújtsd, hogy ezen birodalmát Kérni merészeljem.
8. Csak téged kívánlak Valahol járok, vagy kelek, & végre, hogyna rád lelek, Magamnak foglallak. Jőjj azért s hüvösíts Jelenléted illatjával, Szentlélek áldozatjával Lelkemben megfrissíts.
9. Tégedet dicsérlek, E világnak megváltóját, Kárhozatnak elrontóját, Mert szivnői szeretlek. Valahol hát léssesz, Szívemmel utánad járok, Mit tőled vissza nem várok, Mert hozzád felvészsz.
10. Tiéd, Uram, az ég Minden li teljessé~ével, Hol országolsz dicsőséggel, Melyben nin~ semmi vég. Ne hagyj Uram, kérlek, Vedd el szívemet magadhoz, Mert úgy állhatok jobboldhoz S örökké dicsérlek.
11. Dicsérje és áldja Lelkem az Atya Úr Istent, Ki benned idvezít mindent, Ha szódat fogadja. Dicséret, dicsőség Légyen Szentlélek Istennek, Ki hitet adott lelkemnek, Hogy befogja az ég.

290.

1. Dicsérlek téged, Idvezítőmet, Úr Jézus Krisztus, Istennek egy Fia I Megváltott nyájadnak hü atyjafia: Csak téged várlak, egy segítőmet.
2. Tenéked minden térdet s fejet hajt, Mert erŐs torony nekünk a te neved; Felvette szegény ügyünket jó kedved, A kárhozatban hogy ne lássunk bajt.
3. Te vagy Istennek szelid Báránya, Ki e világnak bűneit elvetted, Szent véred omlását nem kiméletted, Mellyel nem ér fel Ofir aranya.
4. Ú örök Isten, lelkem reménye, Az Atya Istennek fő bölcsesége, Szentegyházadnak O nagy dicsősége, Minden híveknek ragyogó fénye I
5. Dícsérlek, mennyből leszállott Kenyér, Isten s Ember, Jézus, egy Közbenjáról Bűnösök térését kegyesen váró, KitOl kegyelmet minden lélek nyer.
6. Mely buzgó, Uram, a te szerelmed, Ki mi érettünk magad megáldoztad, A halált, Sátánt, poklot megrontottad, Most is fenntartván hü segedelmed.

291.

1. Ú mi kegyelmes Krisztusunk, Ki vagy nekünk igazságunk, .
Békességünk és váltságunk: Kelljen, kérünk, Idladságunk.
2. Mi szívünket, kegyes Isten, Igaz hitben, reménységben
Kiváltképen erősítsed, Hogy bízassunk csak tebenned.
3. Te isteni jóvoltodat, Ismerhessük hatalmadat, Melyet
hozzánk megmutattál, Mikor érettünk áldoztál.
4. Csak egyedül evilágnak Viseléd terhét bajának, Nyerél
nekünk idvességet Es mennyei örökséget.
5. Azért ily nagy szerelmedért, Kérünk, ne vess el bűnünkért, Ne
vehessen ellenségünk Dühösséggel semmit tőlünk.
6. Ú mi irgalmas Királyunk, És győzedelmes Hadnagyunk,
Hozzad hitből folyamodunk, Tudjuk, meg nem fogyatkozunk.
7. Kérünk, ily nehéz ügyünkbe' Ne adj ellenség kezébe, Ne vesd
bűnünket elődbe, Végy be inkább kegyelmedbe.
8. Keresztyéni egyességben, Nevednek szentelésében, Szent
igédnek értelmében, Tarts meg minket mindvégiglen.
9. Bírjad lelki országodat, Véreden vett jószágodat, Hogy e
siralom völgyében Légyünk csendesek szívünkben.
10. Adj állandó egyességet, Lelki-testi békességet, Hogy
megfutván itt a pályát, Vehessük el a koronát.
11. Dícsértessél áldott Isten, Ki minket könyörgésünkben
Meghallgatsz nagy kegyelmesen És részeltetsz mindezekben.

- 292.
1. Ó dicsőségnek felkent fejedelme, Úr Jézus Krisztus, hívek segedelme, Kit az Úr Isten rendelt váltságra S felemelt bölcsen nagy méltóságra: Felékesített, mint drága ruhával, A Szentléleknek bő ajándékával, És reád bízván az idvességet, Adott válladra hármás tisztséget.
  2. Te vagy az Úrnak egy FŐPRÓFÉTÁJA, Te vagy titkának világos táblája, Ki megjelentéd nagy indulatját, A váltság felől szent akaratját: Hogy akik még nagy sötétben volnának, Az igazság napjára találnának Es állallátnák, mint napnak fényét Az idvességnek igaz ösvényét,
  3. Te vagy az Úrnak megszentelt FŐPAPJA, Általad költ fel jókedvének napja, Ki szent testednek áldozatjával Váltságot nyertél annak árával. Szent érdemednek most is jelentése Olyan, mint szádnak drága könnyörgése, Ez által szived valamit kíván, Az Úr megadja néked azt nyilván.
  4. Te vagy az Úrnak felkent nagy KIRÁLYA, Kinek vettetek mindenek alája, Aki népedet tiszta igéddel, Oktatod s vezérléd Szentlelkeddel. Minden ügyében felállasz mellette, Ellenségivel harcolsz ő helyette, Minden veszélyét karod elhajt ja S az idvességben végig megtartja.
  5. E nagy királynak nálam is zálogja, Igaz hit által én is vagyok tagja, Ötet ismerem, mint fő Uramat És keresztyénnek vallom magamat. Áldott nevéről bátran vallást tészek, Szent törvényének követője leszek, Lelkem és testem hálaadással, Nékie vallom hiv ajánlással.
  6. Mivel hivattam lelki vitézségre, Mig lelkem eljut a várt dicsőségre, Ellenségimnek dühösségökkel Harcolok bátran igaz lélekkel. A bűn s test ellen holtig törekedem, Szép koronámat másnak nem engedem, Hogy harcom után diadalommal Együtt örüljek az én Urammal.
  7. Te pedig, hiveidnek szemefénye, Úr Jézus Krisztus, életem reménye, Vedd fel szolgálodat erős karodra, És vigyázz énrám, gyenge juhodra. Oktass és taníts hathatós igéddel, Biztass, erősíts, a te Szentlelkeddel, Hogy végre pályafutás9m után, Hozzád mehessek az élet útján.

1. Jézus, ó, mi Idvezítőnk, Kiben vagyon hitünk, Ki miértünk születél, És nagy halált szenvedtél; Irgalmazz minékünk!
2. Rólunk elvetted haragját A te szent Atyádnak; Vérednek hullásával Megengesztelted hozzánk: Irgalmazz minékünk!
3. Az ördögnek tömlöcéből, Kivettél a bűnből; A halál köteléből, Megmentettél rabságból: Irgalmazz minékünk!
4. Te bűn nélkül születtetvén A Szűznek méhéből, Értünk válladra vetted A mi adósságinkat: Irgalmazz minékünk!
5. Bűnön, poklon és halálon Birodalmad vagyon; Az élet és kegyelem Csak te kezekben vagyon: Irgalmazz minékünk!
6. Kérünk téged azért mostan: Tekints reánk mennyből, Kik hozzád esedezünk És segítséget várunk: Irgalmazz minékünk!

294.

1. Jézus, vigasságom! Esdekelve várom Áldó szavadat! A te jelenléted Megvidámít, életet, Bátor szívet ad. Légy velem, Ó, mindenem! Nálad nélkül nem is élek: Te vagy örök élet!
2. Jézus, menedékem! Hű oltalmam nékem Te vagy egyedül! :/: Lelkem a viharból, Bűnből, minden bajból Hozzád menekül. Bár a föld Mind romba dőlt, S ha a pokol hada hány tört: Jézus maga áll őrt!
3. Jézus, üdvösségem! Te vagy földön-égen Örök örömem! :/: Kik szeretjük Istent, Zengjünk neki itt lent S otthon: odafenn! Lelkem esd, Hogy Te vezesd! S hazahívó szavad várom, Jézus, Vigasságom!

295.

1. Jézusom, ki árva lelkem Megváltottad véreddel, Kárhozattól óvtál engem, Bűnös szívem, ó, vedd el! Add, hogy néked megháláljam. Hogy nem hagytál a halálban, megmutattad: Bármit adj, Én oltalmam csak te vagy. S

2. Jézus, benned bízva bízom, Elpusztulnom, ó, ne hagyj! :/: Te, ki bűnön, poklon, síron Egyedüli győztes vagy: Gyöngé hitben biztass engem, Készíts arra, hogy én lelkem Láthat majd fenn, ó, Uram, Mindörökké boldogan.

296.

1. Szép tündöklő hajnal csillag, Ki kegyelemmel felragyog, Jessének szép veszszeje, Dávid királynak magzatja, Sok királyoknak királya, Lelkemnek vőlegénye: Kedves, kegyes, kellemetes, ékes és gyönyörűsleges, Gazdagsággal dicsősleges.
2. Ó, gyöngyös, drága korona, Embernek, Istennek fia, Menny áldott, szent gyümölcse! :/: Szívemnek vagy lilioma, Édes evangélioma, Kedvességeknek kincse! Eggyem, lelkem, Szép violám, égi mannám, eledelem: Rólad el nem feledkezem.
3. Öntsd mélyen az én szívembe, Szerelmed tüztét lelkembe, Ó, drága jáspis kövem! :/: Fogadj hozzád s vigasztalj meg, Hogy eleven tagod legyek, Benned legyen örömem. Hozzád kiált Sebhedt szívem, lelki rózsa: légy orvos; Nélküled nincs vigassága.
4. Mennyből nagy öröm fénylik rám, Midőn szemeddel énreám Kegyelmesen tekintesz, :/: Ó, Uram Jézus, szent Lelked, Szent igéd, tested és véred Vélem közölvén, éltetsz. Ilyen híven Tarts öledben, táplálj engem mindvégiglen, Mert fogadtad szent igédben.
5. Teremtő Atyám, Úr Isten, Ki engem örök időkbén Szent Fiadban szerettél: :/: Ó engem magának jegyzett, Szentlélekkel elpecsétlett, Megtisztított vérével. Vigadj és adj Szívem hálát, Istent imádd, hogy mennyégben Idvességet szerzett nékem.
6. Szóljon tehát az orgona, Gyönyörűsleges muzsika, Ujjongva énekeljek, :/: Hogy megváltó Jézusomnak, Drága szép kegyes Uramnak Szerelmében örvendjek. Zengjen, pengjen Vigasságos, buzgóságos hál'adó szó, Nagy az Úr, ezekre méltó.
7. Ily kedvvel vigad én szívem, Mert drága kincsem az Isten, Ki kezdet s vég mindenben. :/: Ó engem dicséretire, Mennybe viszen nagy örömré, Min tapsolok szívemben. Ámen, ámen! Jövel, Uram, szép koronám, jöjj sietve: Téged várlak reménykedve!

297.

1. Ó seregeknek Hatalmas királya, A nagy Istennek, Mi teremtőnknek, Gondviselőnknek Szerelmes szent Fia:
2. Szent indulattal Minden hívő lélek Téged magasztal, Ó fő bölcsesség, Áldott Istenség! Én IS, amíg élek.
3. Uram, mert te vagy Amaz örök Ige, Eredeted nagy, Minden dolgoknak, Amelyek vannak, Vagy kezdete s vége.
4. Az Úr Istennek Te vagy dicsősége, Dicsőségének Minden vég nélkül Te vagy egyedül Teljes fényessége.
5. Te vagy részese Isteni voltának; Szent jelentése Tégedet mond s vall Minden bizonnyal Tulajdon Fiának.
6. Te általad lett Nékünk is Atyánkká; Kegyelemből tett Engedelmedért, Szent érdemedért Fogadott fiakká.
7. Te vagy az Ura Választott népednek, & bú pásztora Minden időben Most s jövőben Gyenge seregednek,
8. Kiket megváltál Drága szent véreddel, Megszabadítál Bűntől, haláltól, A kárhozattól Elégtételeddel.
9. Azért már élünk Néked, nem magunknak; Hát úgy bánj velünk, Hogy nagy örömmel Szolgáljunk szíveddel Néked, mi Urunknak!

298.

1. Jer, Krisztus népe, nagy vígan Mind egy öröme keljünk, És egybeforrva, boldogan Csak arról énekeljünk, Hogy könyörülő Istenünk Mily áldott csodát tett velünk, Mit drágán szerzett nekünk.
2. A Sátán tett rám rabigát És már halálba veszttem, :/: A bűn gyötört éj- s napon át, Mert benne gyökereztem. Mind jobban elsüllyedtem én, Nem volt számomra már remény, Megült a bűnnek átka.
3. Nem használt, sőt káromra lett, Ha bármi jót is tettem, :/: Mert az égi ítéletet Önkényből megvetettem. Mégis kínozta a félelem, Hogy csak a halál van velem És a poklokra hullok.
4. Ám az örök szent irgalom Nagy ínségem megszánta, :/: És könyörülvén ily bajon, Megenyhíteni kívánta. Mint jó Atya, szívébe vett, Nem játék volt, amit megtett Legfőbb kincsével értem.
5. Így szólott Egyszülöttjéhez: Jött irgalomnak éve, :/: Én diadalmam, menj, siess, Légy népem üdvössége, Bűn átkából segítsd ki hát, Fojtsd meg a ráleső halált: Az embert térítsd hozzád.
6. S ím, az Atyának engedett A Fiú, hozzám jöve, :/: Egy tiszta szűztől született Testvéremül a földre. Járt mint nagy titkos hatalom, Felölté önnön alakom, Hogy a Sátánt lebírja.
7. Szólt hozzám: tarts ki már velem, Most célod el kell érned, :/: Immár enyém a küzdelem, Kiállok készen érted. Te az enyém, én tied, S hol én vagyok, ott lesz helyed: Szét nem választ az ellen.
8. És bár kioltja életem, És bár kiontja vérem: :/: Mindezt javadra szenvedem, Hű légy e hitben vélem. A halált éltem megveszi És szentségem jóváteszi A bűnt, hogy üdvözülhess.
9. Én az Atyához felmegyek, Ha végeztem a földön, :/: Hogy aztán Mestered legyek, A Lelket rád kitöltöm, Ki félelmedben bátorít, S hogy engem ismerj, megtanít És igazságban járat.
10. Mit tettem és hirdettem én, Azt kövesd szóban, tettben, :/: Az Úr országát építvén És dicsőségét egyben. Ne hagyd, hogy hívság s emberek Megrontsák lelki kincsedet: Ez légyen örök részed!

299.

1. Jézus hív, bár zúg, morajlik Életünk vad tengere; Halk hívása tisztán hallik: "Jer, kövess, ó, jöjj ide!"
2. Vedd a példát Andrástól, ki Hallva hívó szótát, hálóját se vonszolá ki: Érte mindent elhagyott.
3. Jézus hív, hogy Őt imádjad, Megragad, hogy el ne ess, Mert kísért öntelt világod: „Jöjj, engem jobban szeress!”
4. Ha nehéz az élet terhe, Roskadozva hordom azt: Bús orcám Hozzá emelve, Jézusban lelek vigaszt.
5. Uram, hozzám légy kegyelmes, Tedd Tieddé szívemet, Hadd lehessek engedelmes, Néked élő gyermeked!

300.

1. Lelkem drága Jézusa, Hozzád hajt a félelem, Míg üvölt a habtusa, S nő a vész a tengeren, Rejts el, rejts el, itt ne hagyj, Míg eláll a fergeteg; Biztonságos révet adj, S majd fogadd el lelkemet.
2. Nincs nekem más enyhelyem, Szívem Téged hív s keres, Ó, maradj itt, Mesterem, Őrizz, adj erőt, szeress! Véled állom a vihart, Hit s erő Te vagy, Te Szent, Szárnyad árnyával takard Fejemet, a védtelent.
3. Csak Te kellesz, én Uram, Benned mindent meglelek; Támogasd, ki elzuhan, Gyógyítsd meg, ki vak s beteg. Szent szavadra hallgatok, Tévedés az én bajom, Én hamisság s bűn vagyok, Te igazság s irgalom.
4. Kegyelem vagy, égi jó, Mely minden bűnt eltörül, Hagyd, hogy gyógyító folyó Tisztogasson meg belül. Élet-kút vagy, lüktetés, Vízmeríteni drága hely, Ó, buzogj fel bennem és Öröklét felé emelj.

301.

1. Új világosság jelenék, Ó, tévelygés csendesedék; Isten igéje jelenék, Újonnan nekünk adaték.
2. Evangéliom erejét, Krisztust, áldott szent Igéjét, Atya Isten nagy jó kedvét, Megmutatá ő kegyelmét.
3. Kit sok száz esztendeiglen Eltitkolt volt Atya Isten, Mint megmondá jövendölvén Ámos próféta könyvében.
4. Ezt a mi hitetlenségünk És nagy telhetetlenségünk, Érdemlette tévelygésünk, Emberbeli reménységünk.
5. Igaz az Isten Igéje, Kivel él ember elméje, Kinek megmarad ereje És el nem vész ő reménye.
6. Kérünk, Úr Isten, tégedet, Erősítsd meg híveidet, Hogy vehessük szent Igédet És vallhassuk te hitedet.
7. Mert csak te vagy bizodalunk, Ördög ellen nagy gyámolunk, Testünk ellen diadalmunk, E világ ellen oltalmunk.
8. Dicsőség légyen Atyának És egyetlenegy Fiának, Ezeknek Ajándékának; A dicső Szentháromságnak.

1. Ó népeknek Megváltója. Jővel. szűznek szent Magzatja. Mert mind ez világ csudálja: Istennek szűztől lesz fia.
2. Atyátólön kijövése, & ahhoz lesz megtérése; Pokolig lön leszállása, De felmegyen mennyországra.
3. Ki Atyával vagy egyenlő, Testben légy nagy győzedelmü; Te isteni nagy erődből Ments meg erőtlenségünktől.
4. A te jászlad immár fénylik, Az éj megvilágosodik; Homály, setétség távozzék, A hitnek világa fényljék.
5. Dicsőség légyen Atyának És egyetlen egy Fiának Szentlélekkel egyetemben Most és mind örökké, Ámen.

303.

1. Jöjj, népek Megváltója, Szűznek ékes virága, Mind e világ csudálja, Mint jöttél, Isten Fia.
2. Nem emberi erőtől, De Szent Lélek Istentől Ige testbe öltözék, Szűz méhe megvirágzék.
3. Jöve ágyas házából, Tiszta szűz szent méhéből; Isten, ember ő egyben, Eljött hozzánk már testben.
4. Szent Atyjától földre jött, Szállt poklokra és győzött, Atyjához emelteték, Ő székibe ülteték.
5. Atya Isten szent Fia, E világnak istápjá: Gyarló néped sok baja Rád szállt, légy bajvívója!
6. Jászolod immár fénylik, Új világa tündöklik, Melytől éj elenyészik, Hitünk megerősödik.
7. Dicsőség néked, Urunk, Mi kegyelmes Megváltónk! Dicsőség szent Atyádnak És mi Vigasztalónknak!

304.

1. Kapuk, emelkedjétek! Kiáltó szó hallik, Ím, jó fejedelmetek, Az idő hajnallik: Harmattal rakott feje, Véle sok áldása, Bétölt teljes ideje, Hogy minden test lássa.
2. Ímhol jó a Vőlegény, Lelkem, menj elébe, Keresd nyugtod, mint szegény, Gazdag kebelébe'. Kedves vendéget várok, Szívem ajtajáru! Hulljanak a závárok, Mert már közel járul.
3. Már az ég harmatozzon, A föld igazságot, Mint bő gyümölcsöt, hozzon: Indíts vigasságot, Ó, kegyes Immanuel, Mert várlak valóba'; Ó, te kiseded Sámuel, Jöjj el már Silóba!
4. Az utat egyengessed, Szívemben a mérget S örömgökért égessed, Lelkemről a kérget, A keménységet vedd ki, Hogy meglágyulhassak, A gatz s gerendát szedd ki Szememből, hogy lássak.
5. Az Illésnek lelkével Ruházz fel engem is, Szent szerelmed tüzével Égjen én lelkem is. Áldj meg oly kegyességgel, Hogy higgyek és szóljak, Hűségedre hűséggel Másokat unszoljak.
6. Isten Báránya, jövel, Mutasd szelídséged; Uram, felemelt fővel Várom idvességed. Igazság napja, támadj, Adj világosságot, Magamnak nincs: reám adj Örök igazságot.
7. Dávid gyökere s ága, Fényes hajnalcsillag, Pogányok kívánsága, megígért áldott mag; Isai törzsökéből Származott vesszőszál: Nékem Atyád kedvéből Erős torony s kőszál!
8. Bennem az Úr temploma Általad készüljön, Vesszen a bűnnek nyoma, Lelked újjászüljön. Méltóztass személyedre E gyarló világon, Dicső jelenlétedre Dűljön le a Dágon.
9. Tégy szívedre pecsétül, Bélyegül karodra: Így leked erejétül Élek csak számodra. Mindvégig velem maradj Mennyei erővel, Holtom óráján ne hagyj, Jövel, Ámen, jövel!

305.

1. Álmélkodással csudáljuk Véghetetlen szerelmed, Ó, Isten, ha megvizsgáljuk Kijelentett kegyelmed; Ezt száj ki nem mondhatja, Nyelv nem magyarázhatja.
2. Mert az emberi nemzetet Annyira becsülötted, Hogy te egyetlenegyedet Érette elküldötted Emberi ábrázatban, Hogy élne gyalázatban.
3. Ó, Isten bölcsességének Megfoghatatlan titka! Mély tengerét szerelmének Ki értené, mily ritka; Ki ezt eszébe venné, Mélyen szívébe tenné.
4. Mi azért vígan dicsérünk, Ó, jó Atyánk, tégedet, Magasztalunk s arra kérünk, Hogy te szeretetedet Gerjessed fel szívünkben, Jobban-jobban lelkünkben.

306.

1. Kegyes lelkek, az Urat dicsérjétek, Áldott Idvezítőnket tiszteljétek, Ki bételjesíté, amit ígére, Magát megalázzván Isten létére, Felvevé testünket, Eltörlé bűnünket Szent ártatlan voltaival; Fogadjuk hát, midőn Mostan is hozzánk jön, Dicséret mondásával.

2. Lelkünk sebe már nem gyógyulhatatlan, Mert meggyógyítá azt a halhatatlan; Magára vett minden viszontagságot, Hogy így készítsen lelkünknek váltságot. Felkeresé nyáját, :/: Elvégzé munkáját, Végyen hát dicsőséget! Zengjen annak ének, Ki hozott népének Ily kívánt idvességet!

3. Ne vess meg, Jézusunk, tovább is kérünk, Légy életünkben hatalmas vezérünk; Szent igéd és Lelked segítsen minket, Hogy meggyőzzük lelki ellenséginket. Aki úgy szerettél, :/: Hogy emberré lettél, Isten lévén, érettünk: Add viszont szeretnünk, Szent példád követnünk, Valamíg tart életünk.

307.

1. Dícséretet mond nyelve mindennek Tenéked, könyörülő Istennek, Hogy meglátván nyavalyás sorsunkat, :/: Elvégezted szabadításunkat, E végre Fiad küldéd e világra, Hogy útat nyisson nekünk mennyországra.
2. Megaláztad, hogy felmagasztaljon, ő szomorkodott, hogy vigasztaljon; Szegénységben élt, hogy gazdagítson, :/: Meghalt, hogy minket megszabadítson Kárhozatától az örök halálnak: Ily dolgot még angyalok is csudálnak.
3. Áldott légy, Atyánk, hogy könyörültél És hozzánk ilyen; megtartót küldtél Vígy elébb ennek ismeretében, :/: Adj idvességet Fiad nevében; Igaz hit által köss össze övele, Melynek a szeretet légyen kötele.
4. Tekints Fiadnak szent érdemére, Melyet elődbe tett drága vére; Érte bocsásd meg sok bűneinket. :/: A kárhozattól szabadíts minket, Átala végre hozzád égbe érjünk, Ott szent Fiaddal s Lelkeddel dicsérjünk!

308.

1. Igaz Isten, ígéretedben Változhatatlan valóság! Amit te a te beszédedben Megmondasz, az mind valóság. Könny-nyebb megavulni, Vég-képpen elmúlni A természetnek, Mint semmibe menni Az igaz isteni Szent ígéretnek.
2. Megmondottad volt még kezdetben Az első egy pár embernek, :/: Hogy ők a szomorú esetben Mindörökké nem hevernek: Küldesz vigasztalót, :/: Ő magvukból valót, Ki eredeti Elvesztett jussukba És boldogságukba Visszahelyezi.
3. Meglett ez, és a Szűz méhében Fogantatott az, akinek :/: Jézusi felséges nevében Áldás szól a föld népének. Így az ígértetett :/: És kijelentetett Teljes időnek Hajnala felderült A sötétségben ült Sok kesergőnek.
4. Lelki örömmel megújulva Imádjuk szent Felségedet, :/: Hogy ismét mireánk fordulva Szemléljük régi kedvedet. Megnyitjuk szívünket, :/: Tárjuk kebelünket, Hogy Jézusunkat Ekképpen fogadjuk, Híven általadjuk Néki magunkat.
5. Tarts meg bennünket az országban, Melyet ő köztünk állított, :/: Adj részt abban a boldogságban, Melyet a földre szállított! Majd éltünk végével :/: Bocsáss el békével, Hogy oda térjünk, Hol az ő hívei Száma közt mennyei Országlást érvünk.

309.

1. Mennyei Ige, jelenél, Örök Atyától kijövési, Testet magadra felvevél, S abban minket idvezítél.
2. Te vagy Atyánknak Igéje, Kit Ádámnak megígére, És Ábrahámnak hirdete, Dávidnak is megjelente.
3. Világosítsd meg elménket, Szenteld meg a mi szivünket, Hogy ismerhessünk tégedet, Útálhassuk bűneinket.
4. Erősítsd bennünk hitünket, Nyerhessük idvességünket; Te légy minékünk épület, Ut, igazság, örök élet.
5. Hogy mikor eljössz ítélni, Minden szív titkát kivenni, A jóknak minden jót adni, A gonoszokat büntetni:
6. Akkor tőled bűneinkért Ne vess el; lám te azokért Magas keresztfán ontál vért: Sőt idvezíts érdemedért.
7. Dicséret és nagy dicsőség, Adassék néked tisztesség, Ki Atyával egy Istenség, Szentlélekkel vagy egy Felség.

310.

1. Küldé az Úr Isten Hűséges szolgáját Szűzhöz Názáretben Gábriel angyalát Hozzánk jókedvében:
2. Menj el Máriának E jót megmondani, A régi Írásnak Titkát jelentsed ki Angyali erőddel.
3. Mondd ezt: ó, szent, kegyes, Üdvözlésem végyed; Ajándékkal teljes, Az Úr van tevéled; Szűnjék hát félelmed.
4. Szent szűz, méhedbe vedd Az Úr Isten Fiát, Melyben megőrizzed A szüzesség jussát, Minden tisztaságát.
5. Hallá s elfogadá E parancsolatot, Hivé és fogada Méhében magzatot, De nagy Csudálatost,
6. Emberi nemzetnek Hű tanácsadóját, Jövendő életnek Maradandó atyját Örök békességben;
7. Kinek erőssége Minket úgy őrizzen, Hogy a világ vétke Minket meg ne sértsen, Pokolra ne vessen;
8. De a Bűnbocsátó Végye el vétkünket, Légyen igazítónk S adjon örökséget Mennyei országában.

- 311.
1. Szent Ézsaiás így ír Krisztusnak szent születéséről. Hogy egy vesszőszál felnevekedik Jesse gyökeréről.
  2. Ennek gyökerén egy virágocská. - ugymond nevekedik, Kin az Istennek, ő szent Atyjának lelke megnyugoszik.
  3. Győzedelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallja, A kegyelemmel és igazsággal őt teljesnek mondja.
  4. Ez által leszen az Úr Istennel nekünk békességünk, Mert közbenjárónk szent Atyja előtt ő leszen nekünk.
  5. Drága jószágot és örökséget szerez ő minékünk, Adósságinkat nagy gazdagsággal megfizeti értünk.
  6. Igazságával mind e világot megítélni fogja, Mert az De Isten az ítéletet kezébe bocsátja.
  7. Nagy békességet, lelki örömet hoz ő evilágra, Mert birodalmat, nagy királyságot veszen fel vállára.
  8. Általa leszen, hogya bárányok a farkassal laknak, Semmi bántásuk oroszlánoktól nem leszen juhoknak.
  9. Győzedelmének hatalmasságát valakik meglátják, Krisztus Jézusnak isteni voltát mindazok imádják.
  10. Nagy bátorsággal szegény bűnösök akkor könyörögnek; Krisztus nevében lelki és testi ajándékot vesznek.
  11. Az ő zászlóját felemelteti Anyaszentegyházban, És szent igéjét prédikáltatja e széles világban.
  12. Ezt megcselekszi a seregeknek Ura és Istene, Az Úr Istennek reánk áradott buzgó nagy szerelme.
  13. Nagy vígasságunk, örvendezésünk legyen e gyermekben; Mert idvességünk vagyon minékünk szent születésében.

312.

1. Várj, ember szíve, készen! Mert jó a Hős, az Úr, Ki üdvösséged léssen. Szent győztes harcosúl, Fényt, éltet hozva jó, Megtört az ősi átok: Kit vágyakozva vártok, Betér hozzátok Ő.
2. Jól készítsétek útát! A Vendég már közel! :/: Mi néki gyűlölt, útált, Azt mind vessétek el! A völgyből domb legyen, Hegycsúcs a mélybe szálljon, Hogy útja készen álljon, Ha Krisztus megjelen.
3. Az Úr elé ha tárod A szív alázatát, :/: Őt nemhiába várod: Betér hozzád, megáld. A testi gög: halál! De bűnödöt ha bánod, Szent Lelke bőven árad, S a szív üdvöt talál.
4. Ó, Jézusom, szegényed Kér, vár, epedve hív: :/: Te készítsd el: tenéked Lesz otthonod e szív. Jer hű szívembe hát! Habár szegény e szállás, De mindörökre hálás, Úgy áldja Krisztusát.

313.

1. Dicsérd Istent, keresztyénség, Ő dicsőségében, Kitől árad rád idvesség, Fia érdemében, Fia érdemében.
2. Leszállván Atyja kebléből, Kicsiny gyermek korban, Szegénységben, ruha nélkül Fekszik a jászolban, Fekszik a jászolban.
3. Letette minden hatalmát, Erőtelen vala, Felvette szolga formáját Mindeneknek Ura, Mindeneknek Ura.
4. Anyjának ölében nyugszik, Tejével táplálja; Az angyalok ezt örvendik, Mert Dávidnak fia, Mert Dávidnak fia.
5. Ki az utolsó időben Eljövendő vala, Hogy építtessék hívekben Az Isten országa, Az Isten országa.
6. Csuda változással testet Ő magára felvőn, Adván nekünk idvességet, Mennyben részessé tőn, Mennyben részessé tőn.
7. Én úr, ő pedig lett szolga, Ó, csuda változás! Jobbat Jézus mit adhatna: Nekünk boldogulás, Nekünk boldogulás.
8. Ma Paradicsom kapuját Ismét megnyitotta, Kérub nem állja ajtaját, Ezért minden áldja, Ezért minden áldja.

314.

1. Jézus, születél idvességünkre, Amint régenten vala ígérve,
Atya Istennek nagy szerelme, Emberi nemhez tetszik ebbe
Kegyessége.
2. Első szüleink vétkei miatt És az ördögi csalárdság miatt
Hoztunk magunkra örök halált, És kárhozatot, pokol kínját, sok
nyavalyát.
3. Nem volt senki sem, ki megmentene, Ámde szent Atyád
megkönyörüle, Téged ígére, s idő telvén Szabadítóul nekünk
mennyből Alákülde.
4. Értünk felvevél a Szűztől testet, Melyben szenvedél s tettél
eleget; Elvévéd a mi bűneinket, Nyervén minékünk örök éltet,
Dicsőséget.
5. Siess már hozzánk, megváltó Urunk! Adjad, hogy végig
benned bízassunk, És szent Atyáddal megláthassunk,
Mennyben tevéled lakozhassunk, Vigadhassunk.
6. Légyen tisztesség te Felségednek És szent Atyádnak, mi
teremtőnknek, És egyetemben Szentléleknek: Dicsőség a
Szenháromságnak, Egy Istennek!

315.

1. Krisztus Urunknak áldott születésén, Angyali verset mondjunk szent ünnepén, Mely Betlehemnek mezejében régen Zengett ekképpen:
2. A magasságban dicsőség Istennek, Békesség légyen földön embereknek, És jóakarát mindenféle népnek És nemzetségnek!
3. A nemes Betlehemnek városába' Gyermeke született szűztől e világra, Örömet hozott Ádám árváira, Maradékira.
4. Eljött már, akit a szent atyák vártak, A szent királyok akit óhajtottak, Kiróli jövendőt próféták mondtak, Nyilván szólottak.
5. Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk, Általa vagyunk bűnünkből váltságunk, A mennyországban örökös lakásunk, Boldogulásunk.
6. Hála legyen mennybéli szent Atyánknak, Hála legyen született Jézusunknak, És Szentléleknek, mi vigasztalónknak, Bölcs oktatóknak!
7. Ó, örök Isten, dicső Szentháromság, Szálljon mireánk mennyei vigasság, Távozzék tőlünk minden szomorúság, Légyen vidámság!

316.

1. Az Istennek szent angyala Menynyekből hogy alászalla, És a pásztorokhoz juta, Né-kiek ekképpen szóla:
2. Mennyből jövök most hozzátok, És íme, nagy jó hírt mondok, Nagy örömet majd hirdetek, Melyen örvend ti szívetek.
3. E mai nap egy kis gyermek Szűztől született tinéktek, A gyermek szép és oly ékes, Vigasságra kellemetes.
4. Már lehozta az életet, Mely Istennél volt készített, Hogy ti is véle éljetez, Boldogságban örvendjetez.
5. Ez lesz néktek a jegy róla: Ímé, fekszik a jászolba', Ott megtaláljátok őtet, Kitől menny, föld teremtetett.
6. Ez Úr Krisztus mi Istenünk, Nyavalyáinkból kimentőnk, Ő léssen az Idvezítő, Minden bűnünkből kivévő.
7. Nyílj meg, szívem, lásd meg jobban, Ki fekszik itt e jászolban? Ez a gyermek bizonyára Az Úr Jézus, Isten fia.
8. Jertek hát, mi is örvendjünk, A pásztorokkal bémenjünk, Lássuk, mit adott az Isten Hozzánk való szerelmében.
9. Mindeneknek teremtője, Miért vagy ily szegénységbe'? Hogy fekszel az aszú szénán, Szamár s ökrök közt aludván?
10. Nincs-é senki e világon, Ki tégedet befogadjon? Nincsen-é meleg helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?

317.

1. Jer, dicsérjük e szent napon a mi Urunkat. Bizony méltó dicséretünkre, Nagy tisztességre. Mert született ez nap nekünk idvességünkre.
2. Vigasságnak és örömnak ez a nagy napja, Min örülnek mind az angyalok, No azért mi is Adjunk hálát e gyermeknek, mint mi Urunknak.
3. Atya Isten O szent Iát nem azért küldé, E világot hogy megítélje és elveszítse, De megtartsa, szabadítsa és idvezitse.
4. Bizonyosságul e világra azért születék, Hogy azok, kik teljes léleKkel O benne hisznek, Örök életet várjanak, Istent nézhessék.
5. Azért higyen minden ember Jézus Krisztusban, Mert kik biznak O érdemében, Születésében. Nem kárhoznak el, sOt véle örillnek mennyben.
6. Ó te áldott Idvezítő, Úr Jézus Krisztus, Hálát adunk ez nap tenéked És kérünk téged, Tiéidet magas mennyből hogy megtekintsed.
7. Adjad nekünk ajándékul te Szentlelkedet, Hogy örökké vallhassunk téged, és dicsérhessünk; Holtunk után mennyországban téged láthassunk.
8. Dicsértessék Szentháromság e mai napon, Atya. FiÚ és a Szentlélek: Egy bizony Isten; Dicséretet néki mondjunk örökké, Ámen.

318.

1. Jer, mindnyájan örüljünk, És szívünkben vigadjunk, Mert született Úr Jézus nekünk.
2. Kit az Atya Úr Isten, Könyörülvén emberen, Elbocsájta teljes időben.
3. Elhagyá gazdagságát, Véghetetlen országát, Hogy érettünk adja önmagát.
4. Ő életnek adója, Szívek vigasztalója, Lelkünk megvilágosítója.
5. Azért jöve, hogy éljünk, Isten kedvébe essünk, Érdeméből kegyelmet nyerjünk.
6. Nagy szeretet mindenhez, Hogy Isten emberekhez Jöve, fertelmes bűnösökhöz.
7. Akik benne nem bíznak, Sőt bízni sem akarnak, Örök halállal mind meghalnak.
8. Mi azért e felségben, Emberré lett Istenben: Higgyünk mi egy reménységünkben.

319.

1. Kezdetben volt az Ige, A Krisztus őfelsége, Szent Atyjának egyetlenegyje.
2. Leszálla mennyországból, Atyja akaratjából, Istenségnek szent tanácsából.
3. E világra adaték, & minékünk születék, Emberi nem hogy megváltatnék.
4. Mint Ádámban kesergünk: A Krisztusban vígadunk, Mert ő nekünk minden örömünk.
5. Mert Ádámban meghaltunk, De Ión Krisztus mi Urunk, Ki által ismét feltámadunk.
6. Örvendjünk és vígadjunk, Istennek hálát adjunk, Hogy halálból életre jutunk.

320.

1. Ez nap nekünk dicséretes nap, Bizony vigasságnak napja, És idvességnek bizodalma, Mert született ez nap nekünk mi váltságunkra A Krisztus Jézus, Istennek Fia. Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

2. Ez Gyermekek volt a megígért mag A mi első atyáinknak, Ádám atyánknak, Ábrahámnak, Kiben minden nemzetségek megáldatnának, Örök életre feltámadnának. Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

3. Megtöreték e Gyermekek miatt Az ördögnek nagy hatalma, A halál, ördög, bűn országa; Megnyittaték mennyországunk erős kapuja: Istennek kedve mireánk szálla. Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

4. Nincsen immár semmi félelmünk A mi nyomorúságinktól, Bűntől, haláltól, kárhozattól, Sem a Mózes törvényének kemény átkától, Ördögnek rajtunk nagy bosszújától. Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

5. Megtöretnek a pogány népek, Kik e Gyermekekben nem hisznek; A nagy Istennek nem kellene, Az ördögnek hatalmába örökké esnek, Akik a bűnnek véget nem vetnek. Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

6. Hálát adjunk az Úr Istennek, Atya-Fiú-Szentléleknek, És örüljünk mind e Gyermekeknek; Nagy örömet az angyalok nekünk hirdetnek, Dicsérvén Istent, így énekelnek: Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.

321.

1. Hogy eljött az időknek teljessége, Bétölt már minden szentek reménysége; Kit régtől fogva minden szent vára: A Fiú testet öltött magára. Nyilván lett hozzánk Isten jó szándéka: Ím, emberek közt van az ő hajléka; E világ éppen mármár megavult, De Jézus eljöttével megújult.
2. Uraknak Ura értem lett szolgává, Tévén én dolgom a maga dolgává. Ami a testnek nem volt lehető, Elvégzi Jézus, mindent tehet ő. Ó, mint szerette Isten e világot! Számára nevelt egy szép szál virágot. Ma fakadt fel az élet kútfeje, És megvirágzott Áron vesszeje.
3. Ezáltal a kegyelmi frigy felépült, Hogy halál árnyékában amely nép ült, Láthasson szép nagy világosságot, A bűnös is nyerhessen váltságot. Eljött, hogy a békességet hirdesse, Hogy az elveszett juhot megkeresse, Hogy az ördögnek dolgát elrontsa, Hogy értem drága vérét kiontsa.
4. Ó, Isten, hozzám kötéd így magadat, Hogy értem küldéd világra Fiadat, Sok gonoszságom nem tekintetted, Veszendő sorsom szívedre vetted. Nem gondolál szent gyönyörűségeddel, Csak azzal, hogy jót tégy ellenségeddel; Csuda, hogy annak Istene lettél, Kinek teljességgel nem kellettél.
5. Már megítélted szegény lelkem perét, Rám árasztottad szerelmed tengerét; Végét nem érem én e mélységnek, Angyalok is csak rebegnek ennek: Ó, nagy szeretet, melyhez hasonló nincs! Ha lett volna még Istennél nagyobb kincs, Nem tartózkodott volna iránta; Ez volt a legtöbb; nékem ezt szánta.
6. E kedves vendéget már mint fogadjam? Dávid fiának immár mimet adjam? Ha nincs a vendégházakban helyed, Ímhol van szívem, itt hajtsd le fejed. Hagyd ott a barmot, jászolt és istállót, Hadd nyerjelek meg, mennyből hozzám szállót! Itt szállj, galambom, karjaim készek, E száraz fán vár egy üres fészek.
7. Kereslek, Uram, engem te is keress; Szeretlek, tudod, ó, hát te is szeress! Tedd egy szívvé szívemet szíveddel, Ejts rabul engem hívó szemeddel. Vonj, hogy atyádhoz általad mehessek, Éljen bennem, benned hogy én is élhessek! Ó, Uram, tőled hová mehetnék? Elveszném, tiéd ha nem lehetnék.

322.

1. E világot, bár ez bünt tett, Az Isten úgy szerette, :/: Hogy kibocsátani kész lett Önnön Fiát érette. Emberek, az Úrnak kedve Nincsen halálotokba', Ó, angyalok, legörbedve Nézzetek e titokba:
2. Ím, az Atya kebeléből Leszáll ama Szerelmes, :/: Lesz az ő jó tetszéséből Halálig engedelmes. Földi szállással váltja fel A dicsőségnek helyét, De annyi helyet alig lel, Ahol lehajtsa fejét.
3. Úr Jézus, lelkemtől kérde'D: Téged mi indíthatott, :/: Hogy értünk, kikben nincs érdem, Vállalj ily szolgálatot? Nem más, hanem az irántunk Benned égő szeretet, Mely, bár bününkkel megbántunk, Mégis meg nem hülhetett.
4. Isten, ha a te kebeled Kincsét adtad érettünk, :/: Midőn mint pártütők, veled Még ellenségeskedtünk: Adj meg már Ővele mindent, Ami arra szükséges, Hogy itt légyen életünk szent, S halálunk idvesség.
5. Jézus, felépítetted már A mennyeknek országát, :/: Hol, aki törvényidben jár, Megleli boldogságát. Mi, tenéked térdet hajtó Híveid, esedezünk: Nyíljon meg nekünk az ajtó, Vezess be, fogván kezünk.

323.

1. Dicsőség a magas menynyekben Istennek és ide alatt, A földi alacsony helyekben Békesség és jóakarát! Így énekelnek az Istennek Az égi karok, buzdítván Az élőket, kik örvendeznek, Ez éneklést megújítván.
2. Dicsőség, dicsőség az égben Istennek, ki úgy szerette E világot, hogy szegénységben Szent Fiát eleresztette, Hogy minket, gyarló halandókat, Kiket szomorú fogságba' Tart vala a bűn, mint rabokat, Helyheztessen szabadságba.
3. Ó, emberi testbe öltözött Jézusunk, lásd, mint gerjedez A mi szívünk az öröm között, Úgy újul és úgy éledez, Mint mikor a nap feljöttével, Kilövellvén az életet, Elúzi az éjjelt s fényével Felkölti a természetet.
4. Jövel, fogadd el te magadnak E szívet és lakozz ebben; Ez az, amit adhatnak s adnak Híveid legszívesebben Azért a csuda szeretetért, Amelyet hozzánk mutattál, Midőn a mi már vesztére tért Lelkünkért alászállottál.
5. Hozd el mihozzánk te magaddal Az isteni békességet; Bűnös lelkünknek irgalmaddal Nyújts biztatást, reménységet, Hogy bús háborúnk, amely belől Régóta szaggat már és tép, Ne kezdődjék elől, meg elől, Hanem hallgasson el végképp.
6. Szülj újjá, értünk ma született Jézusunk, a te lelkeddel Ezen a néked szenteltetett Ünneppon, s kegyelmeddel Úgy igazgass és bírj bennünket, Hogy nyomdokid követhessük, És e mi földi életünket Mennyeivel cserélhessük.

324.

1. ÖrvendjeteK, keresztyének, Nyíljatok meg nyelvek és szívek,
Az idvesség Is -tenének Mondjatok áldást, minden hívek!
Felváltatott nagy örömmel A haláltól való félelem, Mit
véghetetlen érdeimmel Meggyőz az isteni kegyelem.
2. A Megtartó ma született, Az örök Isten emberré lett, :/: És
ma visszaszereztetett Az igazság s elvesztett élet. Kiküldé
szerelmes Fiát Istenünk a teljes időben, Hogy a kezes a bűn díját
Fizesse s szenvedje testében.
3. Ó, imádandó titkai Ama békesség tanácsának, :/: Ó,
nagyhatalmú dolgai A menny és föld szabad Urának! Aki által
teremtetett S lett minden serege az égnek, Az Ige testté
született, Személye az egy Istenségnek.
4. Ennek örülnek az egek, A mély titkon elcsudálkoznak, :/:
Hirdetik angyalseregek Jézust, s előtte leborulnak. A
Magasságost tisztelik, A földön békességet zengnek, És
ünnepnappá szentelik megjelenését az Istennek.
5. Áldom én is szent nevedet, Én királyom, szenteknek szente,
:/: És vígan ülöm ünneped, Ó, Jézus, Istennek felkentje!
Magasztalom Felségedet És imádlak szent félelemmel, De
egyszersmind szerelmedet Megölelem igaz hitemmel.

325.

1. Szívünk vígsággal ma bétölt, Mert ígéret szerint felkölt Istenfélők számára Az igazság fényes napja: Újtestámentomnak papja Eljött, kit sok szent vára. Csillag villog, Ra-gyog már rám, melyet Bálám láta régen, Fénylik, mint szép nap az égen.
2. Megszáná az Úr estünket, Felöltözé portestünket, Szent kegyelme mily drága! :/: Győzelmei már megszűnnek A kárhozatszerző bűnnek, Törvénynek nem sújt átka; Mérge, féрге a pokolnak megromolnak ma végképpen, Nem árthatnak semmiképpen.
3. Próféta, kinek nincs mása, Jött hozzánk, hogy népét lássa, Bölcsességre oktassa; :/: A főpap jött, hogy áldozzon, Tiszta szívet, lelket adjon, Világ bűnét elmossa; Eljött s meglett a szenteknek, felkenteknek fejedelme, Királya, fősegedelme.
4. Emberré lön Isten Fia, Emberekért atyánkfia Hogy így ő nekünk lenne. :/: Máriától, tiszta szüztől, Nem földi, vagy testi tüztől, Hogy minket szentté tenne. Fényes, kényes Eljövése, születése nem volt néki, Bár a menny királyi széki.
5. Légyek benned, te énbennem, Jézus, enl;(edj hozzád mennem, Ha te is hozzám jöttél; :/: Adjad: légyek a te híved, Essék meg rajtam hü szíved, Ha kegyelmedbe vettél, Mert nincs más kincs, Mely hívekkal, bús szívekkal jól tehetne, Boldogságot szerezhette.
6. Szelídség volt minden dolga, Önként leve értünk szolgál, Megalázta önmagát; :/: Földi fényt, hírt nem kergete, Szerény munkás volt élete S vérén szerzé birtokát; De épp ez szép bizonyága, hogy országa lelki, belső, Királysága égi, első.
7. Jézus, engedj hozzád mennem, Éljek benned, te énbennem, Ha te hozzánk eljöttél; :/: Adjad, legyek igaz híved, Ó, essék meg rajtam szíved, Ha kegyedbe bevettél; Mert nincs más kincs, mely hívekkal, bús szívekkal jól tehetne, Boldogságot szerezhette.

326.

1. Dicsőség mennyben az Istennek! Dicsőség mennyben az Isten -nek! Az angyali seregek Vígan így énekelnek: Dicsőség, dicsőség Istennek!
2. Békesség földön az embernek! :/: Békesség földön az embernek, Kit az igaz szeretet :/: A Jézushoz elvezet, Békesség, Békesség Embernek!
3. Dicsérjük a szent angyalokkal, :/: Imádjuk a hív pásztorokkal Az isteni Gyermekeket, :/: Ki minket így szeretett, Dicsérjük, Imádjuk És áldjuk!
4. Ó, Jézus! ne vess meg bennünket, :/: Hallgasd meg buzgó kérésünket! Jászolodnál fogadjuk, :/: Hogy a vétkeket elhagyjuk, Ó, Jézus, Ne vess meg: Hallgass meg!
5. Dicsőség az örök Atyának :/: És értünk született Fiának, Mindkettő Szent Lelkének, :/: Áldások kútfejének: Dicsőség, Dicsőség Istennek!

327.

1. Ó, jöjjetek, hívek, ma lelki nagy örömmel, A jászolhoz
Betlehembe jöjjetek el! Megszületett az angyalok királya: Ó,
jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr
Krisztust!

2. Az életnek szent Ura, dicsőség Királya Itt fekszik a jászol
mélyén nagy szegényen. Nagy dicsőséges, szent és örök Isten!
Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az
Úr Krisztust.

3. Ti angyali lelkek, ma zengjete az Úrnak És vigadva
örvendjete, buzgó hívek! A magas mennyben dicsőség
Istennek! Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek,
imádjuk az Úr Krisztust.

4. Úr Jézus, ki ez napon érettünk születél, Csak tégedet illet
szívünk tisztelete! Isteni Gyerme, testet öltött Ige! Ó, jöjjetek,
imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk, Ó, jöjjetek, imádjuk az Úr
Krisztust!

328.

1. Jöjjetek Krisztust dicsérni, Bízó szívvel hozzá tér -ni,
Énekekkel zengve kérni, Krisztus népe, jöjjetek.
2. Bűn, pokol már búban éljen, Ördögöt hadd ölje szégyen,
Üdvösségünk szent ölében Már levetjük mind a bűt.
3. Küldte Őt az Úr kegyelme Öröklésre, győzelemre, Hogy
szívünket felemelje Boldogságos ég felé.
4. Irgalommal szánva minket, Nagy jósága ránk tekintett, S
ördögcsalta bús szívünket Mennymagasból látni jött.
5. Áldott óra, boldog óra, Nagy hitünknek meghozója, Ajkunk
zengő hálaszóra Nyílik, édes Jézusunk.
6. Jászol-ölben drága Gyermekek, Ég felé vigyen kegyelmed, Hol
dicsérve énekelnek Édes hangú angyalok.

329.

1. Itt állok jászolod felett, ó, Jézusom, szerelmem, Eljöttem, elhoztam neked, amit kezedből nyertem; Vedd elmém, lelkem és szívem, Hadd adjam néked mindenem, Hogy kedves légyek néked!
2. Nem éltem még e föld színén: te értem megszülettél; :/: Még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél; Még meg sem formált szent kezed, Már elválasztál engemet, Hogy társam légy e földön.
3. Halálban, éjben vártam én: fölkelt a nap rám véled. :/: Terólad ömlik rám a fény: a béke, boldog élet, A lélek ékességei; Belőlük hitnek mennyei Szép tisztasága árad.
4. Csak nézlek boldog szívvel, és nem győzlek nézni téged, :/: Szóm és erőm mind oly kevés, hogy elmondhassa néked: Bár felfoghatna tégedet Az emberszív és ismeret, Hogy megfejthesse titkod!
5. Megváltóm, egy kérésemet nem vetheted meg nékem: :/: Hogy szívem mélyén tégedet hordozhatlak, remélem, És bölcsőd, szállásod leszek; Jövel hát, tölts el engemet Magaddal: nagy örömmel!

330.

1. Örvendezzen már e világ, Légyen mindenben vigasság, Mert Krisztus mindenért váltság, Világ bűnéért orvosság.
2. Zakariás szent próféta Már ezt régen megmondotta: Örvendezz, Sion leánya, És örülj nagy vigasságba'!
3. Ne félj, mert íme örömed: A te királyod jó neked; Szamár vemhén telepedett, Mutatván nagy szelídséget.
4. Véle vagyon istensége, mondhatatlan nagy kegyelme, Jóvolta, idvezítése, Mert ő mindeneknek feje.
5. Elöl s utol nagy serege Szentlélek teljességében Hozsánnát kiált a mennybe, Dávid fiának örömben.
6. Némelyek ruházatjokkal, Krisztus útját méltósággal, Mások hintik zöld ágakkal: Királyt tisztelnek azokkal.
7. Mi is azért királyunknak, Menjünk elébe Urunknak; Vigyünk szép pálmaágakat: Hitünk győzedelmes voltát.
8. Dicsőség Atyánknak mennyben, Mi királyunknak akképpen Szentlélekkel egyetemben Mostan és minden időben.

331.

1. A nagy király jön: Hozsánna! Hozsánna! Zeng e kiáltás előtte, utána; Zöld ágakat szeldelnek útára, Békességet hoz népe javára. Áldott, aki jött az Úrnak nevébe' Általa léptünk az Isten kedvébe; Békesség ott fenn a mennyországban, Áldott az Isten a magasságban!
2. Ó, szentegyház, hívek boldog országa! Mily édes ez a Jézus királysága! Szelíd, szegény ez és alázatos, De nagy hatalmú és csodálatos. Igaz ez és a bűnből szabadító, A bűnt, halált és népeket hódító; Vasvesszővel bírja ellenségét, De szelíden őrzi örökségét.
3. Jézus király és magát annak vallja, De hogy királlyá tegyék, nem javalja; Sőt, noha Isten, Sion királya: Lett az időben szolgák szolgája. Jön számárháton alázatossággal, Aki pedig bír az egész világgal; Nem jön királyi fényes bíborban, Nem fegyverekkel zörgő táborban.
4. Ó, édes Jézus, Atyádnak szent Fia! Ó, Isten, néped kegyelmes királya! Vezérelj jóra egész éltünket, Tégy tulajdon népeddé bennünket. Légy segítségül, ki a magasságban Ülsz drága véreden szerzett országban; Tégy engedelmes, hű polgárokká S nyert kincseidben birtokosokká.
5. Hogy csak a Jézus és az ő szent Atyja Törvénye légyen és szent akaratja Cselekedetink zsinórmértéke: Áldott királyunk királyi széke Hű szíveinkben légyen felemelve, És hűségére életünk szentelve; Tégyen méltóvá a Jézus vére A boldog lelkek lakóhelyére.

332.

1. Jézusom, imádjuk szent nevedet, Áldjuk erős szerelmedet, Aki öröktől fogva szerettél, Bűnünkért emberré lettél, A büntetést kiálltad helyettünk, ~s meg is haltál érettünk.
2. A mindennel biró szegénnyé lett; Küszködik az örök élet A rettentő halál fájdalomival, Harcol kemény klnjaival: Halála nemétől iszonyodik, Vért izzad és szomorkodik.
3. fm kiadá Isten édes Fiát, Hogy fizesse a bűn dlját, & minden bünt magára vállala Az, aki bünt nem tud vala; Ki által ég és föld formáltatik, Emberek által kinzatik.
4. Aki fog ítélni mindeneket, Holtakat, eleveneket, Azt most halandó birák büntetik, A halálra ítéltetik. Felbomol a természetnek sora: Meghal az életnek Ura.
5. Bújj el és rejtse el tekintetedet, Fényes nap: aki tégedet Teremtett, szenved; testbe öltözött Isten függ az ég s föld közötti Föld, rendülj, és sirt készíts testének, ~nnek az Isten Szentjének.
6. Ó, isteni végtelen szeretet I fmé, mivel nem lehetett Más mód, hanem ártatlannak kellett Szenvedni a bűnös helyett: Hogy én lehessen újra ártatlan, Meghalt ím a Halhatatlan.
7. Ez térszi végtelen érdemüvé, Győzhetetlen erejüvé Azt az embertől ki nem telhetett, De Istentől rendeltetett Teljes elégtételt, mely bűnünket, Elveszi büntetésünket.
8. Nyerj nekünk is, Jézus, érdemeddel, Véres elégtételeddel, édes Atyádtól, a megbántatott Istentől bűnbocsánatot; Társaidnak híveidet vedd be Mennyei örökségedbe.

333.

1. Buzdítsd fel Uram, lelkemet, Hogy dicső fejedelmemet, Kit, míg a mérték bételt, Sok szenvedés felszentelt, Kísérjem a Golgotára, Hol igazságod oltára, De a körül kegyelmednek Jó illatai terjednek.
2. Te, kit a 7. égböllehallott Szó Isten fiának vallott, Melyet megerősítettél, Mikor csudákat tettél: Rád nem jöhetett a vádban, Hogy álnokság volna szádban; Nem vala több célok ennél, Hogy széjjel járván, jót tennél.
3. Mégis, mint egy nyilvánlétű Hitető, vagy gonosztévő, Halálra kerestetel, Törvénybe idéztetel. Ellened az ütött pártot, Ki veled egy tálba mártott, Árárt felvette vérednek, Már utánad leselkednek.
4. Sőt kiment a szentencia, Hogy vagy a halálnak fia; A töviskoronával S a megátkozott fával, Amelyet válladra tőnek, A feszítők elöjőnek; Vernek és csúfolnak egyre, Míg kivezetnek a hegyre.
5. Itt tested dárdával szúrva, Kezed, lábad szeggel fúrva, VéWg a magas kereszt Oldalain vért ereszt, Míglen, lenajtván fejedet, Atyádnak ajánlt lelkedet Kiadod, leírhatatlan Kínok között, ó ártatlan.
6. Már ezt a nap sem állhatja, Megsötétül ábrázatja; Hát én rád hogy nézhetek? Ó, Megváltóm. reszketek, Mert a világ bÜDe terhét, Melyet most a bíró rád vét, Sokkal neveltem éltében: Te szenvedsz a.: én képemben.
7. Uram, e szent vért tekintsd meg. Lelkem ez által tisztítsd meg; Ne legyek én átkozott, Ha kezesem áldozott Én ez oltárt megölel em, Ha szorongat a félelem, Biztatásomat halálom Óráján ebben találom.

334.

1. Ó, Isten, ki a törődött Szívet meg nem utálsz, Sőt a bánatból ejtődött Könynyeket megszámlálsz: Kedveljed érzésimet És elmélkedésimet, Melyek szívemben támadnak Halálán te szent Fiadnak.
2. Mint sír a kertben magában, Mint küszködik a harccal, :/: Mely a sötét éjszakában A földre ejti arccal, Hol kínjait lelkében Érezvén és testében Vércseppel verejtékezik, Elalél és csüggedezik.
3. De új erőt vesz magának, Lelkét megbátorítja, :/: Mint a vitéz, ha harcának Kezdeté tántorítja. Az eláruló csókra Önként megy a kínokra A fegyverekbe öltözött Vérengző kísérek között.
4. A bíró bár elismeri, Hogy ő vétkét nem látja, :/: Eleresztene nem meri, Ostor alá bocsátja. Látja a nép véresen, Nincs szíve, mely megessen, Fakad ily gyilkos lármára: Feszítsd fel a keresztfára!
5. Függsz már a fán kiterjesztett Kezekkel felszegezve, :/: A föld testéből eresztett Vérral van békébe. Elalélván végtére A kínok érzésére, Meghal, Atyjához sóhajtván, Fejét keresztfára hajtva.
6. Ó, kínok közt elenyészett Megváltóm a keresztfán! :/: Téged az egész természet Búslakodva sirat szán. Reng a föld alkotmánya, A holtakat kihányja; A fényes nap is bújába', Borul sötét éjszakába.
7. Elhal énbenem is a szív Ez iszonyú látásra, :/: Bánatba merült lelkem hív Bűneimért sírásra, Mert tudom, hogy helyettem, Ki sokképpen vétettem, Szenvedéd a vereséget, Mely így vet éltednek véget.
8. Bízom más részről, mert a hit, hogy értem onottál vért, Rettegésemben megnyehet, Tudván, hogy érdemedért Részteltetem az égben Ama nagy dicsőségben, Hol te, ki értem szenvedtél, Örök méltóságot vettél.

Nagy István, 1770-1831

335.

1. Ó, ártatlanság báránya, E világnak ki vagy ára, Megtartója, táplálója, Áldott légy, egek királya!
2. Hogy érdemlettük ezt tőled, :/: Hogy miértünk ezt felvégyed? Hogy szent tested vereséget, Szenvedjen ennyi sérelmet?
3. Bár tiszta ártatlanság vagy, :/: Káromlónak is mondanak, Ámde te mégis vesztegelsz, Ily hamis vádra nem felelsz.
4. Mivelhogy Isten fiának, :/: Mondod magad Messiásnak: Káromlónak elneveznek, Nem hisznek téged Istennek.
5. Áldott légy ezért, Jézusunk, :/: Édes megváltó Krisztusunk, Fő tanítónk és orvosunk, Megszabadító Királyunk!

336.

1. Dicsérd lelkem Istenedet, Ki úgy szeretett tégedet, Hogy szent Fia kint szenvedett, Eretted megfeszítettet.
2. Keresztfán bÜDödért hala, O szent vérével áldoza, Halál tőriből oldoza, Pokoltól megszabadita.
3. Mert az Isten őtet tevé, Ki bünt nem tud vala, bűnné, Hogy mi lennénk ő általa Az Istennek igazsága.
4. Nem vala néki formája, Sem szép ékes ábrázatja; Testét vereségnek adta, Gyalázattól el nem vonta.
5. Emberek között nem kedves, Megvettetett és beteges, Sok kinokkal rettenetes, Szörnyü fájdalomokkal teljes.
6. Oly lett, mint ki eMtt magát, Ember elrejti orcáját, Mert sefíuninek i!életetett, Csúf-beszéddel illetetett.
7. Azt alitották jóllehet, Hogy Istentől megveretett, De a mi betegséginket, O viselte sérelminket.
8. Midőn megostoroztatott, Sebeivel meggyógyított, A mi sok álnokságinkért, Megrontatott büneinkért.
9. Mi, mint juhok, elszéledtünk, A bün útján eltévedtünk: Büntetését büneinknek, Szenvedte nagy vétkeinknek.
10. Noha ő nem cselekedett Semminémü hitlenséget, Álnokság szájában nem volt, Bün benne nem találtatott:

337.

1. Paradicsomnak te szép élő fája, Ó, kegyes Jézus, Istennek Báránya, Te vagy Ielkünknek igaz Megváltója, Szabadítója.
2. Értünk egyedül szörnyű kínt szenvedtél, Megfeszítettvén töviset viseltél, Mi bűneinkért véreddel fizettél És megölettél.
3. Csudánkra vannak a te szép gyümölcsid, Nagy kínjaid közt való szent beszédid, Kiket keresztfán szóltál, szent mondásid, Hét szép szavaid.
4. Első szódban így könyörgél Istennek: ATYÁM, BOCSÁSD MEG BŰNÖKET EZEKNEK, MERT NEM TUDJÁK ŐK MOST, MIT CSELEKESZNEK, Kegyetlenkednek.
5. Lőn második szó d a szegény tolvajhoz, Bűnén kesergő s törődő latorhoz, Mondván: VELEM LÉSSZ MA PARADICSOMBAN, SZENT ORSZÁGOMBAN.
6. Keserves szívű szentséges anyádnak, Harmadik szódat nyújtád Máriának, És ugyanakkor szóltál szent Jánosnak, Mondván azoknak:
7. ÍMHOL AZ ANYÁD, kedves tanítványom, ÍMHOL A FIAD, ASSZONY, már ajánlom, Gyámolítódu ezt a Jánost hagyom, Kegyesen adom.
8. Ártatlan Bárány, keserúségedben, Negyed szó d ez lőn nagy kísértetedben: ÉN ISTENEM, ÉN ISTENEM, ÜGYEMBEN MIÉRT HAGYÁL EL?
9. Jövendölések mind beteljesedvén, És minden dolgok már elvégeztetvén, Mondád ötödször: SZOMJÚHOZOM igen, Szíved epedvén.
10. Mikoron, Uram, a mérget elvévéd, Ottan hatodszor mondál ilyen igét: Bételjesedett és ELVÉGEZTETETT Váltásnak dolga.

338.

1. Lelki próbáimban, Jézus, légy velem, El ne tántorodjék tőled életem. Fé-lelem ha bánt, vagy nyereség kísért, Tőled elszakadnom ne hagyj sem-miért.
2. Ha e világ bája engem hívogat, Nagy csalárdul kínál hitványságokat: Szemem elé állítsd szenvedésidet, Vérrel koronázott, szent keresztedet.
3. Tisztogass bár bajjal olykor engemet: Kegyelmeddel szenteld szenvedésemet; Bár e test erőtlén: te oltárodon Keserű pohárral, hittel áldozom.
4. Ha halálra válik testem egykoron: Ragyogjon fel lelked e hitvány poron; Ama végső harcon rád bízom magam: Örök hajlékodbba fogadj be, Uram!

339.

1. Jézus, Istennek Báránya, Kínjaidat ég s föld szánja. A nap, a nap sötétté változik, A föld, a föld reng és ingadozik.
2. Hegyek, halmok süllyedeznek, A kősziklák repedeznek, Holtak, holtak Sírból feltámadnak, A szent, a szent Városban jelt adnak.
3. Íme, a templom kárpitja Kettéhasad és megnyitja Helyét, helyét A szentek szentének, Jelét, jelét Jehova frigyének.
4. Mindezekből, ó, mit értsünk? És szívünkbe vajh' mit vessünk? Isten, Isten Végtelen kegyelmét, Hozzánk, hozzánk Csuda nagy szerelmét.
5. Fiát a szeretet Atyja Kereszt kínjaira adja, Értünk, értünk Hogy eleget tégyen, Urunk, urunk S üdvözítőnk legyen.
6. Köztünk van a Szentek Szentje: A híveknek ezt jelentse Az ép, az ép Kárpit hasadása, Földig, földig Kettéhasadása.
7. Jézus, ki értünk szenvedtél, Hogy éljünk, halálra mentél: Néked, néked Szívből hálát adunk, Holtig, holtig Híveid maradunk.

340.

1. Te drága Jézus, mi történt tevéled, Hogy oly keményen sújt a zord ítélet? A szörnyű vétket el mivel követted? Mi volt a tetted?
2. Megostoroznak, tövissel csúfolnak, Arcodba vágnak, gúnyolódva szólnak, Epét ecettel kínálgatni mernek, Keresztre vernek.
3. Mondd, ennyi kínnak mi az eredetje? Jaj, vétkeimmel vertelek keresztre! Amit Te szenvedsz, Jézus, én okoztam, Fejedre hoztam.
4. S mily büntetés, mit a világ Reád mért? A jó nyájőrző szenved a juháért; A bűnért, melyet szolgák elkövettek, Az Úr fizet meg.
5. Meghal a jó, ki hűség volt s alázat, Az él, ki Isten bántására lázadt; A vétkes ember sértetlen, s bilincsben Ott áll az Isten.
6. Ó, mérhetetlen szeretet, csodás hit, Amely a kínok zord útjára rávitt! Én vigadozva élek és örömben, Te kín-özönben.
7. Ó, nagy Királyom, minden kor Királya, Hűségedet hogy hirdethesse hála? Nincs emberszív, melyben tanács fakadhat: Néked mit adhat?
8. Ha trónusodnál, Jézusom, Vezérem, Fejem ragyogva fürdik majd a fényben: Énekelek, hol szentül zeng az ének, Dicsérve Téged.

341.

1. Ó, Krisztusfő, te zúzott, Te véres szenvedő, Te töviskoszorúzott Kigúnyolt drága fő, Ki szépség tükre voltál, Ékes, csodás remek, De most megcsúfolódtál: Szent fő, köszöntelek!
2. Ékességed, te drága, Melytől máskor remeg :/: Világ hatalmassága, Köpés mocskolta meg. Milyen halványra váltál! Szemed fényét, amely Szebb volt minden sugárnál, Ki rútította el?
3. Mind, ami kín, ütés ért, Magam hoztam Reád; :/: Uram, e szenvedésért Lelkemben ég a vád. Feddő szót érdemelve itt állok én, szegény, S kérlek, lelked kegyelme Sugározzék felém.
4. Itt állok - ó, ne vess meg - A gyötrelmek helyén; :/: Amíg ki nem húl tested, El nem mozdulok én. S ha életed kilobban, Alácsuklik fejed, Ölemben és karomban Lesz nyugtató helyed.
5. Ó, légy érette áldott, Jézus, Egyetlenem, :/: Hogy szörnyű kínhalálod Nagy jót akar velem. Add, hogy hódolva híven Tőled ne térjek el, S ha húlni kezd a szívem, Benned pihenjek el.
6. Mellőlem el ne távozz, Ha majd én távozom, :/: A kínban, mit halál hoz, Állj mellém, Jézusom. Ha lelkem félve reszket, S rettent a meghalás, Nagy kínod és kereszted Legyen vigasztalás.
7. Légy pajzsom és reményem, Ha kétség látogat, :/: Véssem szívembe mélyen Kereszthalálodat. Rád nézsek, Rád szünetlen, S ha majd szívem megáll, Öleljen át a lelkem - Így halni: jó halál.

342.

1. Jézus, világ megváltója, Üdvösségem megadója, Megfeszített Isten Fia, Bűnömnek fán függő díja: Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
2. Szent kereszteden kereslek, Szomorú szívvel szemléllek, Mert így gyógyulást reménylek: Moss meg szent véredben s élek. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
3. E keresztről, én Reményem, Tekints reám szerelmesen, Épen téríts hozzád engem, Mondván: "bűnöd elengedtem". Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
4. Ne gerjedez vétkem ellen, Sőt véreddel kegyelmesen, Ily mocskos beteget, híven Moss meg, s bűntől üres léssen. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
5. Engem ily nagy szerelmedből, Végy hozzád szent kegyelmedből, Vegyek erőt keresztedből, És végbúcsút bűneimtől. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
6. Ajánlom magamat néked: Sebeidben szívemet vedd; Ó, nyíljál fel, piros forrás, mert nagy bennem rád a vágyás! Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
7. Ez keserves halálodért, Melyet felvettél éltemért, Vedd szívemet mindezekért, Megérdemlett jutalmadért. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
8. Nyílj fel, édes szív rózsája, Jó illatú violája, Hogy lehessen maradása Szívemnek, s benned lakása. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.
9. Engem, bűnöst, kérlek, ne hagyj, Halál rabját kínra ne adj; Sőt, ha eljő majd halálom: Szent jobboldra engedj állnom. Jézus, engedd hozzád térnem, Veled halnom, veled élnem.

343.

1. Ó, Krisztus, láttam szenvedésed, S borzongásom véget nem ért, Jaj, hogy halálkín lett a részed Érettem, árva bűnösért.
2. A természet velünk zokogja Halálodért fájdalmait, Elbújt a nap, gyászukba rogyva Siratnak választottaid.
3. Szent áldozat, tedd, meg ne szűnjünk Kereszten látni tégedet! Szent véred mossa csak le bűnünk, Lelkünk előtt az társéget.
4. Jóságod mély és mély a hála, Amellyel hozzád fordulunk; Bűnünkért mentél kínhalálba, Egyetlen Megváltó Urunk.

344.

1. Királyi zászlók lobognak, Fénylik titka keresztfának; Az élet ottan halni tért, Holtával nyervén drága bért.
2. Átverve szeggel tagjai, És kinyújtva szent karjai;
Idvességünknek ára lett, Bűnünkért ő tett eleget.
3. Dávidnak bétölt írása, Minden népeknek mondása: Isten, kit felfeszítetek, Úr lesz e fán felettetek.
4. Légy áldott, oltár s áldozat, Mellyel Krisztusunk áldozott:
Holton az élet elesett, S holtával adott életet.
5. Élő kútfő, Szentháromság! Téged áldunk, legfőbb Jóság!
Kérünk: a keresztt győzelmét, Közöljed velünk érdemét!

345.

1. Ím, nagy Isten, most előtted szívem kitárom, Menedékem nincs sehol e földi határon; Ha te nem jössz bánatomra biztató szóval, Italom könny, a kenyerem keserű sóhaj.
2. Ha a világ nem tudná is számos bűnömet, Teelőd elrejtene semmit sem lehet; Látja Lelked minden bűnöm, melynek átka sújt: Vedd le rólam, ó, Úr Isten, vedd le ezt a súlyt!
3. Jézusomra föltekintek a keresztnél, Nincs szívemnek nyugalma vétkeim miatt; Ó, ne büntesd, Uram, azt, kit megtört a bánat: Szálljon reám irgalmadból béke, bocsánat!
4. Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott, Hallgass meg, ha bűnbánattal hozzád kiáltok! Vigaszoddal térj kegyesen beteg szívemhez, Hozzád térő gyermekeknek, Atyám, kegyelmezz!

346.

1. Győzhetetlen én kőszálom, Védelmezőm és kővárom, A keresztfán drága áron Oltalmamat tőled várom.
2. Sebeidnek nagy voltáért, Engedj kedves áldozatért, Drága szép piros véredért, Kit kiöntél ez világért.
3. Reád bízom én ügyemet, Én Jézusom, én lelkemet, Megepedett bús szívemet, Szegény árva bús fejemet.
4. Irgalmazz meg én lelkemnek, Ki vagy ura mennynek, földnek, Könyörgök csak Felségednek, Én megváltó Istenemnek.
5. Mutass, Jézus, kies földet, Lakásomul adj jó helyet, Ez életben csendességet, Jövendőben idvességet.

347.

1. Jézus, ki a sírban valál, Általad megholt a halál, Az élet pedig feltámadott, Mert szent tested meg nem rothadott. Él a Jézus, a mi fejünk, Keresztyének, énekeljük, Ülvén húsvét ünnepeket, Új győzedelmi éneket.

2. Hol van, koporsó, hatalmad? Elveszett nyert diadalmaid. Hová lett, ó, halál, a fúlánk, Melyet fensz már régóta reánk? Már nem rettegünk miatta, Mert Jézus meghódította Ama félelmek királyát, megnyitván sírjának száját.

3. Nincs már szívem félelmére Nézni sírom fenekére, Mert látom Jézus példájából, Mi lehet a holtak porából. Szűnjetek meg, kétségeim, Változzatok, félelmeim, Reménységgé, örömökké, mert nem alszom el örökké.

4. Sőt hiszem, hogy e tört cserép Edény leend még egyszer ép, És tetemim megépíttetnek, Bár veséim megemésztetnek. Gyalázat elvettetése, De pompás lesz kikelésem, Új eget látván ezekkel Az újra megnyílt szemekkel.

5. Jézus, segíts engem ebben, Hogy éltem folyjék szentebben, És hogy ne menjek ítéletre, Támassz fel engem új életre. A te lelkednek ereje Az új életnek kútfeje; Hogy hadd legyek élő személy, Lelked által énbennem élj!

348.

1. Örvendezetek, egek, Ti is, földi seregek! Mindnyájan örüljetek, Vígan énekeljetek, Mert Urunk feltámadott, Nékünk életet adott.
2. Jézus él, mi is élünk, A haláltól nem félünk, Mert legyőzte a halált, Örök váltságot talált Isteni erejével, Hathatós érdemével.
3. Nékünk megigazolást És a bűnből gyógyulást, Istennel békességet És boldog reménységet Nyert feltámadásával, örök igazságával.
4. Előtted arcra esünk, S kérünk, édes kezesünk: Részeltess halálodnak És feltámadásodnak Drága érdemeiben, Édes gyümölcseiben.
5. Cselekedd Szentlelkeddel, Végtelen érdemeddel, Hogy új életet éljünk, Végre porból felkeljünk Örök, nagy boldogságra És halhatatlanságra.

349.

1. Jézus meghalt bűneinkért, Harmadnap feltámadott; Mi megigazulásunkért Mindenről számot adott. Menynyei szent Atyjának, És ő igazsá -gának A váltságot megfizette A bűnösöknek helyette.
2. Életét maga letette Önként és jó kedvéből, :/: Azt maga ismét felvette Isteni erejéből. Ó, csudáknak csudája! Íme, az Isten fia Értem életet áldozott, Élővé holtból változott.
3. A meghalt Jézus vére szólt Nékünk oly drága dolgot, :/: Mert e vér Isten vére volt, Bűnt, halált ezzel oldott. Vér, melynek nincsen mása, Ó, Betlehem forrása! Ó, Jézus egy áldozatja, Isten gyönyörű illatja!
4. Hogy ez kedves volt Istennek, Azt azzal megmutatta, :/: Hogy szent testét ő Szentjének Sírban soká nem hagyta. És a halál kötelét, A koporsónak törét Harmadnap széjjel oldozta, Fiát fogságból kihozta.
5. Jézus, én megholt életem, Jézus, feltámadásom, :/: Benned bűntől mentté lettem, Benned igazulásom. Ó, adj hát segítséget, Lelki elevenséget Az első feltámadásra: Az új életben járásra.
6. Istenséged megmutatád Életedben, holtodban; :/: Hatalmasan bizonyítád Sírból kiszállásodban. Ez isteni erővel Jövel, ó, Jézus, jövel! Adj új életet s meghalást, S majd második feltámadást!

350.

1. Feltámadt a mi életünk, Vígan méltó énekelnünk, Úr Krisztust dicséernünk, E szent napon is áldanunk, Angyalokkal őt imádnunk, Mint Urunkat, félnünk, Mert őt magasztalják nap, hold s égi seregek, A menyeyei szentek.

2. A földben minden gyökerek, Fáknak bimbói terjednek, Mezők megzöldülnek, :/: Ég madarai zengenek, Fákon vígan énekelnek, Szárnyukon repdesnek; Minden illatozó fűvek gyönyörködtetnek, Dicséretre intnek.

3. Mert feltámadt ő igazán, Angyala jelenté nyilván Koporsónak jobbán; :/: Tanítványival vigadván megjelent Galileában, Pétert vigasztalván: Örvendj te, ki voltál gyakran bűnért sírásban, Alázatosságban.

4. Dicséret a nagy Istennek, Életet ki nyert népének, A bűnös embernek, :/: Őt részeltetvén egeknek, Gyönyörűségében minden Lakóhelyeinek; Lelki javaival népét meglátogatja, megtérését várja.

351.

1. Emlékezzünk ez napon Urunknak haláláról És feltámadásáról, Néki adván hálákat: Irgalmazz nekünk!
2. A Krisztus feltámadása Néünk idvességünkre, És feltámadásával Néünk hozza életet: Irgalmazz nekünk!
3. Ezen mi mind örülünk, Az Ur Istent dicsérjük, És adjunk nagy hálákat Édes Idvezitőnknek: Irgalmazz nekünk!
4. Krisztus nekünk adatek, Igaz húsvéti bárány, Ki elmosá vérével E világnak bűneit: Irgalmazz nekünk!
5. Krisztus nagy kint szenvede És eltörlé a halált Dicső győzedelmével Néünk idvességünkre: Irgalmazz nekünk!
6. Hála legyen tenéked, Mi édes Idvezitőnk, Hogy minket megmentettél Minden ellenséginktől: Irgalmazz nekünk!
7. Adjad te Szentlelkedet, Hogy ezeket hihessük És vallhassuk örökké Mindeneknek előtte: Irgalmazz nekünk!
8. Adjad, hogy feltámadjunk Mi is minden bűnünkből, És járhassunk előtted Új életben örökké: Irgalmazz nekünk!

352.

1. Krisztus ím feltámadta, Nékünk örömet ada, Vére reánk árada,
Haszna rajtunk marada: Nyerj irgalmat közbenjáró Jézus
Krisztus, szent Atyád előtt!
2. Krisztus meghalt bününkért, Feltámadott élWnkért, Mi
vigasztalásunkért, Megigazulásunkért; Nyerj irgalmat. . .
3. Krisztus kínja érdemünk, Szent halála váltságunk , Vére
ártatlanságunk, Felkölte vígasságunk; Nyerj irgalmat. . .
4. Ez az Isten Báránya, Váltságunknak aranya, Halálunknak
halála, A kigyónak rontója; Nyerj irgalmat.. .
5. Az ő feltámadása Lőn pokolnak romlása; Az ő örömondása
Lelkünknek vídulása; Nyerj irgalmat...
6. Ő megmente bününktől, A törvénynek átkától, Istennek
haragjától, Az ördögtől, pokoltól: Nyerj irgalmat. . .
7. Azért mi is bününkből, Feltámadjunk vétünkéből, Evilági
kínunkból & mi nagy halálunkból; Nyerj irgalmat. ..
8. Közbenjáró Krisztusunk, Egyetlenegy váltságunk, Kérünk, légy
mi oltalmunk, Hogy végre boldoguljunk; Nyerj irgalmat,
Közbenjáró Jézus Krisztus, Szent Atyád előtt!

353.

1. Krisztus feltámadta Igazságunkra, Utat szerze mennyországra, Örök boldogságra.
2. Mind e világ terhét Vállára vette, A hatalmas Atya Istent Értünk megkövette.
3. De lám, ezt nem érti A hálátlanság, Emberekre honnan szállott Ennyi nyomorúság.
4. Azért nem fogadják Isten beszédét, Jóra intő szent Igéjét: Krisztust, idvességét.
5. "Krisztus feltámadta" - sokan kiáltjuk, De a bűnnek undokságát Mi meg nem utáljuk.
6. Tudva, bűnben élünk, Semmit nem félünk, Azért a Krisztus halála Nem használ minékünk.
7. Támadjunk fel testben Azért a bűnből, Melyért mi kirekesztettünk A nagy dicsőségből.
8. Vegyük nagy jó kedvvel Krisztus jóvoltát, Atya Isten előtt való kedves áldozatját.
9. Dicsőség mennyégben Az Úr Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek, Mindörökké, Ámen.

354.

1. A Krisztust megfeszíték Kegyetlen gonosz népek. Ki miértünk születék. Mennyből nekünk adaték: Kegyelmes Krisztus, Irgalmazz nekünk!
2. Halálának utána Harmadnap feltámad, Hogy miértünk meghala, Örök halált megrontá. Kegyelmes Krisztus, Irgalmazz nekünk!
3. Vagyon nagy bizodalunk, Mert mi is feltámadunk, Krisztussal uralkodunk, Vele együtt vígadunk, Kegyelmes Krisztus, Irgalmazz nekünk!
4. Reménységünk nagy legyen, Hitünk gyümölcsös legyen, Más istenünk ne legyen, Mely a pokolra vigyen: Kegyelmes Krisztus, Irgalmazz nekünk!
5. Szálla alá poklokra, Sokaknak váltságára, Poklot hagyá bánatba', Mert nincsen bizodalma, Kegyelmes Krisztus, Irgalmazz nekünk!
6. Igazságot szeressünk, Hamisságot ne tegyünk, Szegényeket segéljünk, Csak a Krisztusban higgyünk: Kegyelmes Krisztus, Irgalmazz nekünk!

355.

1. Mély gyászba borult a természet, Nap, hold, minden csillagokkal; Dél, kelet, észak és enyészet Sírt a sok szent asszonyokkal, Mikor a Megváltó szenvedett, Feszítettvén keresztfára, Mikor meghalt seltemettetett, Hogy lenne váltságunk ára.
2. De e mély gyászos siralomnak Vége leve nemsokára, És az érzékeny közbánatnak Harmadnap lőn véghatára ; Elmúlt a gyász, megszűnt a jajszó, Az öröm visszaadatott, Hogy hallatott ez angyali szó: Nincs itt az Úr, feltámadott!
3. Ó, hát ezen mi is örüljünk Az istenfélő hívekkel ; E feltámadt Úrhoz készüljünk Buzgó és kegyes lélekkel; Keljünk fel a bün halálából, Akik még abban heverünk, Sőt gyarlóságunk mély álmából, Uram, költs fel, arra kérünk I
4. Hogy így szent példádat követvén, Éljük új és szent életet; Minden bününket hátra vetvén, Ugy nyerjük meg jó kedvedet; Végre rövid életünk után Egyességben lehessünk, Az igazság egyenes útján Szent országodba mehessünk!

356.

1. Felvirradt áldott szép napunk, Ma teljes szívvel vigadunk, Ma győz a Krisztus, és ha int, Rab lesz sok ellensé -ge mind.

Halléluja!

2. Az ősi kígyót, bűnt, halált, Kínt, poklot, szenvedés jaját Legyőzte Jézus, Mesterünk, Ki most feltámadott nekünk.

Halléluja!

3. Az élet győz, a mord halál A prédát visszaadta már, Nagy úrságának vége lett, Krisztus hozott új életet. Halléluja!

4. A nap s a föld s minden, mi él, Ma bűt örömmel felcserél, Mert a világnak zsarnoka Nem kelhet többé fel soha. Halléluja!

5. Mi is éljünk vigadva hát, Daloljunk szép halléluját, Hadd zengje Krisztust énekünk, Ki sírból feltámadt nekünk! Halléluja!

357.

1. Jézus, én bizodalمام És Megváltóm életemben, Benced van nyugodalمام. Nem kell semmitől rettegnem, Halál nagy éjszaká-ja, Bár ret-tentsen fú-lánk-ja.
2. Jézus, én Megváltóm, él, Én is látom az életet: :/: Lészek Idvezítőmnél, Immár semmi sem rettenthet: Ó a Fő, és nem hagyja, Hogy elveszék egy tagja.
3. Reménység kötelével Véle már összeköttem, :/: Erős hitem kezével Már őbelé helyezetttem; El nem szakaszt tőle már Sem élet, sem a halál.
4. Földi porból vett porom Végre ismét porba tér meg, :/: De föltámaszt egykoron Megváltóm, hogy véle éljek Végtelen dicsőségben: Nála lészek mennyégben.
5. Ami fáj itt és sóhajt, Az ott léssen dicsőséges; :/: Földből szépen ott kihajt, Mi itt ínségekkel teljes. Erőtelenségemet, Ott letészem bűnömet.
6. Bátorságban légyetek: Jézus hordoz, mint övéit, :/: Hát ne keseregjeteK: Krisztus újonnan megépít. Angyalának szavára Felkeltek nemsokára.
7. Emeld fel hát lelkedet, hagyj el minden földi vágyat; :/: Bízdrá arra szívedet, Kiből idvességed árad. Jézusnál tartsd kincsedet, Légyen Jézusé szíved!

358.

1. A Krisztus mennybe felméne, Hogy nekünk helyet szerzene, Atyjával megbékéltetne, Életre bévinne.
2. Ó, mi kegyelmes Mesterünk, Emlékezzél meg mirólunk, Ki meghaltál volt érettünk, Légy jelen mivelünk!
3. Te látod mennyből éltünket És nagy keserűséginket; Vigasztald meg mi lelkünket, Hogy higgyünk tégedet.
4. Mert megfogadtad minekünk, Hogy léssz örökké mivelünk; Adjad Szentlelked minekünk, Hogy benned hiessünk.
5. És oltalmazz meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, Ördögtől és kárhozattól, Minden dühösségtől.
6. Tekints nagy gyarlóságinkra, E világ csalárdságára; Vigy bé a nagy boldogságba, Te szent országodba.
7. Egyetemben keresztyének, Az Úr Krisztust dicsérijétek, Őnéki hálát adjatok, Felmagasztaljátok.
8. Dicséret légyen Atyának És ő Fiának, Krisztusnak, És a mi Vigasztalónknak, A Szentháromságnak.

359.

1. Úr Jézus, aki felséggel, És dicsőséggel mentél égbe És ottan vettél hatalmat, Nagy birodalmat, teljességbe: Lelkünk áldja istenséged És híven téged magasztalunk, Bárha nem látunk szemünkkel, De hitünkkel megtapasztalunk.

2. Te is e dicsőségedből, Szent székedből fordítsd le szemed, :/: Erőtlen teremtésidre, Híveidre öntsd ki érdemed. Mennyben létednek hasznában, Javaiban részesekké tégy; Szent Atyád előtt érettünk, Kik vétettünk, esedezőnk légy.

3. Mivel te utat nyitottál És tanítottál mennybe menni, :/: Adjad, hogy téged kövessünk És siessünk nyomodba' lenni. Segítsd igyekezetünket, Vond szívünket te magad után, Hogy a te akaratodnak S nyomdokodnak járassunk útján.

4. Míg bujdosunk e pusztában S mint hazánkba, az égbe érünk, :/: Légy kezesünk, védj bennünket, És hitünket neveljed, kérünk, Hogy a veszedelmek között Megütözött köztünk ne légyen, Hitünknek elevenségét, Reménységét ne érje szégyen.

5. Majd ha megfutjuk pályánkat, Várt pálmánkat a kezünkbe add, :/: Lelkünket, ó, szerelmesünk, Hű kezesünk, magadhoz fogadd! Testünket is emeld végre Dicsőségre isteni karral, Hol tégedet szemlélhessünk, Dicsérhessünk az égi karral.

360.

1. Szent egek, minden boldogok hajléki, A nagy király jön, nyíljatok meg néki! Nagy oszlopi a levegő égnek, Engedjete Útat e felségnek I Aki kezdetben titeket teremtett, Aki azt mondá: légyen ég és föld, s lett; Aki Igéje a nagy Istennek, Aki által lettenek mindenek.
2. Ő a békesség örök tanácsában, Mint aki legfőhb a váltság titkában, Emberré lett a teljes időben, A bűn terhét szenvedte testében. Meghalt, áldozván. halálos kínjával, De fel is támadt mága hatalmával; Ím, győzedelmes bajnok módjára Felmegy és ül szent Atyja jobbára.
3. Mennybe menése az ember Fiának Záloga lelkünk mennyei jussának. Melyet szerzett, mint kezes, vérével És közöl minden igaz hívével. Ő emberré, mi atyánkfiává lett, Atyjának minket örökösivé tett; Maga előttünk mennybe felmene, Nékünk is helyet hogy készítene.
4. Ó, kegyes Jézus, idvességünk ára, Vállalt kezes, ki szent Atyád jobbára Magasztaltattál, te, ki örök, nagy. Atyáddal egy és örök Isten vagy: Arra szereztél útat érdemeddel, Isten Atyánktól nyert örökségeddel, Hogy dicsőséged lakóhelyébe Mégy könyörülő főpap képébe'.
5. Áldunk s imádunk mindörökké téged és dicsőítjük örök istenséged; Jó vagy, Uram, te, igen irgalmas, Pap és király vagy, kegyes, hatalmas. A te érdemed a mi nyereséünk, mennybe menésed élő reménységünk, Hogy minket is, mint örökségedben, Részeltetsz megnyert dicsőségedben.
6. Adjad, Úr Jézus, hogy még evilágban Sátorozván is, ama mennyországban Részt vehessünk, s mint tulajdonunkkal, Szenttül éljünk mennyei jussunkkal, És hogy e földet jó cselekedettel, Hálaadással, buzgó tisztelettel, Mint lakos társai a szenteknek, Pitvarivá tégyük az egeknek.

361.

1. Vedd el jutalmadat Krisztus, ki magadat Megüresítéd valal
Harcodnak vége lett, Minden egek felett Az Úr felmagasztala. E
példán minden szent Jutalmat vár ott fent, Bár itt nem él
boldogul, Mert, hogy felemeled, Mennybe meneteled Adtad
erre zálogul.

2. Jobbján szent Atyádnak Tégedet imádnak A mennyország
polgári; Látják dicsőséged, Mely körülvesz téged, E föld minden
határi. Mi is leborulunk, Kérvén: tégy ott rólunk Szent Atyád
előtt vallást! Félelminket vedd el, Esedezéseddel Nyerj nekünk
vígasztalást!

3. Hiszünk, Uram, benned, Bár el kelle menned S nem látunk
testi szemmel. O, viselj a mennyből Gondot híveidről, Hű
pásztor, kegyelmeddel. Légy ott, hol nevedbe' Gyülekezik egybe
Két, avagy három hived; Ha hozzád óhajtunk, Essék meg
mirajtunk Te könyörülő szíved.

4. Midön végezetre Eljössz !léletre Az égnek felhőiben, ülvén
méltósággal Szemben a világgal Dicsőséged székiben: Szólj
nekünk ily módon, Kik állunk jobbon, Mint nyájadnak juhai:
Kész hajlékim rátok Várnak, ó, birjátok, Jó Atyám áldottai!

362.

1. Ébredjél fel világ bűneidből, Vedd eszedbe magad a nagy bűnből, Melyet néked utolsó időkről, Magyarázott Jézus Krisztus ő Ítéletéről.
2. Minden írások immár bétöltek, A próféták valamit hirdettek, A szent atyák amit reménylettek, Urunk Jézus Krisztus által véghez vitettek.
3. Nem késik már az ő e)jövése, Közel vagyon e világnak vége, Minden dolgoknak már eljövése; Krisztus Jézus e világra eljő ítélne.
4. E világnak istentelensége, Az uraknak nagy kegyetlensége, A községnek engedetlensége Jele bizony, hogy közel már Krisztus eljövése.
5. Minden rendek vagynak bátorságban, Gyönyörködnek csak az álnokságban ; Szeretet nincs az atyafiakban, és kevesen vannak immár, kik hisznek Krisztusban.
6. Esznek, isznak, nagy bátran lakoznak, Mennyországról de nem gondolkoznak; Elmúlándó dol~okban forgódnak; Azt sem tudják, mely órában azoktól megválnak.
7. Siketségre vesznek minden intést, Megvetnek már minden jó rendelést; A tanítók nem látnak épülést, Szentifásból mikor tesznek idvességes intést.
8. Adjunk hálát az Atya Istennek, Dícséretet mondjunk Szent Fiának, Véle egyetemben Szentléleknek: Mindörökkön és örökké a Szentháromságnak.

363.

1. Jön a harag napja lánggal, Végez majd a rossz világgal, Mondja Dávid a szent Pállal,
2. Hogy remeg majd holt, meg élő, hogyha jön a bűnitélő, Minden tettet számon kérő,
3. Rémes hangja trombitáknak, Minden hanton holtig áthat, S felriasztva trónhoz állnak
4. Természet és halál retten, hogyha kél a holt ijedten, Számot adni feleletben.
5. Írot könyvet előadnak, minden titkok benne vannak: bűn könyve a bírság napnak
6. Már ha Bíró ül a székben, Nem maradhat bűn sötétben, Nincs kivétel büntetésben

7. Mit mondok majd, árva lélek, Pártfogónak, jaj, kit kérek, hogyha ott a ók is félnek?
8. Nagy Felség, ki úgy remegtet, S jónak ingyen ad kegyelmet: Irgalomnak kútja, ments meg!
9. Drága Jézus ne feledd el, Értem jöttél kegyelmeddel; El ne ejts a rossz sereggel!
10. Értem fáradt drága tested, Értem hordtál kint s keresztet, Kárba munkád mégse veszhet!
11. Hú bírása bosszulásnak, Add, hogy bűnbocsátást lássak, Míg nem jó a számadásnap.
12. Elbukott nőt feloldottál, latornak is jó szót adtál, engem is már megbíztattál.

13. Nyögve hordom annyi bűnöm, szégyenkezni meg nem szűnöm: lelked rajtam
könyörüljön!
14. Mind méltatlan, amit kérek, Mégse hagyj, hogy rosszat érjek, Örök tűzben el ne égjek!
15. Majd ha minden bűnös ott áll, Baktól juhnak elválasszál, jobbkezedhez kérlek osszál!
16. S majd ha szód lesz veszte soknak, S ítélt rosszak égni fognak: végy rendjébe
boldogoknak.
17. Esdekellek térden állván, porrá morzsolt szívvel árván, végnapomon jól vigyázz rám!
18. Az a könnynek lesz a napja, melyen bírósó fogadja majd a sírból felkelőket, Istenem, ne
vesd el őket! Kegyes Jézus el ne hagyj, örök nyugodalmat adj! Ámen.

364.

1. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól! Midőn az ég és föld meg fognak indulni S eljössz a világot lángokban ítélni.
2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, Én, e földön küzdő szegény bűnös lélek; Ama napon engem ítéletre vonnak, Midőn az ég és föld egyben megindulnak.
3. Haragnak napja az, kínok, ínség napja, Nagy nap, mely a bűnöst gyötri, szorongatja, Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, Eljössz a világot lángokban ítélni.
4. Örök nyugodalmat adj, ó, Uram, nekünk, Örök világosság fényeskedjék nekünk, Hogy trónusod körül mi udvart állhassunk, S téged, boldogítót, örökké áldhassunk.
5. Ments meg, Uram, engem az örök haláltól, Ama rettenetes napon minden bajtól, Midőn az ég és föld meg fognak indulni S eljössz a világot lángokban ítélni.

365.

1. Jézus Krisztus, mi királyunk, Teremtőnk és igazságunk,
Meváltónk és vidámságunk, Ki testben lakozál nálunk:
2. Honnan érdemlettük tőled, Hogy bűneinket elvégyed, A
szörnyü halált is szenvedd, E világot kedvedbe vedd?
3. Pokolra értünk leszállál, Fogságból kiszabadítál, A halálból
feltámadtál, Mennyben nekünk helyt foglaltál.
4. Kérünk azért, édes Urunk, Légy szószólónk és gyámolunk, :&
mikor innen kimúlunk, Adja~ szent szinedet látnunk.
5. Dicsőség légyen tenéked I Aty~dnak együtt tevéled! Áldassék
a te Szentlelked, Kit nálunk hagyál helyetted!

366.

1. Az én időm, mint a szép nyár, Menten lejár, Nem messze tőlem a vég. Ám a lélek el nem enyész, Sőt bére lesz Jó vagy jaj: pokol vagy ég.
2. Nem szükség hát veszteg ülnöm, Kell készülnöm: Égjen jól a szövétnek, Mert majd amaz öt szüzekkel, Mint ezekkel, Vélem is számot vetnek.
3. Ó, Uram, hová kell lennem, Ha kell mennem Veled, bírámmal szemben! Már ezt is alig állhatom, Ha forgatom Ezt előre eszemben.
4. A kürtzengés máris hallik, Már hajnallik, Útban már az angyalok. Életem csak egy tenyérszi, S számon kéri Jézusom, ha meghalok.
5. Taníts meg, Uram, hogy holtom S rövid voltom Soha el ne felejtsem, És a jövőendő életet, Ítéletet Szívemből ki ne ejtsem.
6. Lelkem, mondj le hát e testről, Jóra restről; Egy úton ezzel futnál? Kérlek, vedd ezt jól szívedre: E vér vedre Majd eltörik egy kútnál.
7. Segíts ezt megfeszítenem, Ó, Istenem! Magam nem bírok véle, Mert ha ma megöklöttem, Ura lettem: Holnap felkél új mérge.
8. Uram, ha arra kell mennem, Hogy kell lennem Tanúnak a hit mellett: Láttass nyílt eget lelkemmel, Így testemmel Ám ne légyen kímélet.
9. Mindebből észbe vehetem: Harc életem, Sok ellenségim vernek, Lelkem sok ütközet vérzi, Ki nem érzi Vágtát ennyi fegyvernek?
10. Időm kevés, de sok a baj, Három a jaj, Ki ne kívánná végét? Boldog, aki pályát futott, Célra jutott S megtartotta hűségét.
11. Kezem én is feléd nyújtom, Szabadítóm, Jézusom, hozzád tartok! Bízzál, lelkem, nem süllyedsz itt, Kormány a hit, Várnak már a révpartok.

367.

1. Emeljük Jézushoz szemünk, Jön már királyi győztesünk,
Mennyből leszáll s együtt leszünk. Lelkünk vigyázni meg ne
szünjön, Felséges várástól feszüljön, Az álmodat úzd el, készen állj,
Krisztus-nép, jön, jön a Király!
2. Azt mondta Jézus: Idelenn Új próba és új küzdelem A hívők
sorsa szüntelen. Azért ne csüggedjünk, ne féljünk, :/: Az út
rövid, végére érünk. Az álmodat úzd el, készen állj, Krisztus-nép,
jön, jön a Király!
3. Éneklünk és a perc szalad, A nap, mely nesztelen halad, Az
öröklét felé mutat. De míg hangunk majd zengve szárnyal :/:
Hozsánás angyal-kar szavával, Az álmodat úzd el, készen állj,
Krisztus-nép, jön, jön a Király!
4. Ó, kérünk, Jézus, jó Urunk, Te szabd meg életünk, utunk:
Hány éjszakánk lesz s hány napunk. Bölcs szívedből töltsd meg
szívünket. :/: Te ismered jól kis hitünket: Küldj, küldj szent
sóvárgást nekünk, Hogy majd ha jössz, készen legyünk.

368.

1. Jövel, Szentlélek Isten, Tarts meg minket Igédben, Ne légyünk setétségben: Maradjunk igaz hitben.
2. Szenteld meg mi szívünket, Világosítsd elménket, Hogy érthessük Igédet, Mi édes Mesterünket.
3. Adj isteni félelmet És bizonyos értelmet; Igéddel taníts minket, Gerjeszd fel mi szívünket.
4. Vigasztald meg elménket; Mindenben segíts minket; Öregbítsed hitünket, Távoztassad bűnünket.
5. Hogy téged az Atyával És az ő szent Fiával Dicsérhessünk mindnyájan A fényes mennyországban.

369.

1. Jövel, Szentlélek Úr Isten, Lelkünknek vigassága, Szívünknek bátorsága, Adjad minden híveidnek Te szent ajándékodat; Jövel, vigasztaló Szentlélek Isten!
2. Jövel megnyomorultaknak Nemes vigasztalója, Árváknak édes Atyja! Töltsd bé siralmas szívünket Mennyei nagy örömmel. Jövel, mi lelkünknek Édes vendége!
3. Távoztasd el mi lelkünknek Hitetlen sötétségét; Világosíts meg minket, Hogy az Istennek ígését Hallhassuk és érthessük! Jövel és taníts meg Az igaz hitre.
4. Jövel, gerjeszd fel szívünkben Szent szerelmednek tüzét, Rontsd el a gyűlölséget, Hogy mi egyesek lehessünk Isteni szerelmedben: Jövel, mi lelkünknek Nagy vigassága!
5. Te vagy bizony örök Isten, Ki Atyától s Fiútól Mindörökké származol. Te vagy mi urunk Krisztusnak Áldott, szent ígérete: Te vagy mi lelkünknek Megszentelője.
6. Te vagy, ki a prófétáknak Átala régen szóltál, Krisztust nekünk ígéréd; Te a szent apostoloknak Szívüket bátorítád; Te vagy erőssége Minden szenteknek.
7. Te vagy a nagy Úr Istennek Mennyei ajándéka, Igazságnak mestere. Taníts minket a Krisztusnak Igaz ismeretire! Te vagy mi lelkünknek Bölcs tanítója.
8. Világosítsd meg elménket, Hogy hihessük a Krisztust Egy idvességnek lenni, És az áldott Atya Istent Kegyes atyánknak lenni; Téged ismerhessünk Vigasztalónknak.
9. Adjad szent ajándékodat, Bátorítsad lelkünket, Hogy vallhassuk a Krisztust! Adjad, hogy mi meggyőzhessük Az ördög csalárdságát! Te vagy mi biztatónk, Minden oltalmunk.
10. Biztasd félelmes szívünket, Hogy kétségbe ne essünk Halálunknak idején, De nagy bátorsággal, vígan E világból kimúljunk! Jövel, vigasztaló Szentlélek Isten!

370.

1. Jövel, Szentlélek Úr Isten, Töltsd bé szíveinket épen,
Menynyei szent ajándékkal, Szívbeli szent buzgósággal,
Melynek szentséges ereje Nyelveket egyező hitre Egybegyűjts
sok népeket, Kik mondván, így énekeljenek; Alleluja! Alleluja!
2. Te, szentségnek új világa, Vezérelj Igéd útjára, :/: Taníts téged
megismernünk, Istent atyánknak neveznünk. Őrizz hamis
tudománytól, :/: Hogy mi ne tanuljunk mástól, És ne legyen
több más senki, Hanem Krisztus, kiben kell bízni! Alleluja!
Alleluja!
3. Ó, mi édes Vigasztalónk, Légy kegyes megoltalmazónk, :/:
Hogy maradjunk útaidban, ne csüggedjünk háborúnkban.
Erőddel elménket készítsd, :/: Gyenge hitünket erősítsd, Hogy
halál és élet által Hozzád siessünk hamarsággal! Alleluja!
Alleluja!

371.

1. Jézus Krisztus, egy Mesterünk, Menynyei szent bölcsességünk, És nekünk bizonyos idvességünk.
2. Mostan néked mi könyörgünk, Szent nevedért esedezünk: A te Szentlelkedet adjad nekünk!
3. Mi szívünket megújítsa, És sebeinket gyógyítsa: Bűnös életünket megjobbítsa.
4. Munkáinkat megszentelje, Bennünk a hitet nevelje, Utunkat hazánkba vezérelje.
5. Bölcsességre megtanítsa, Hogy ördög meg ne csalhasson: Kísértések ellen bátorítsa.
6. Plántáljon nagy egyességet, Igaz és szent szeretetet, Szívünkbe isteni szent félelmet.
7. Hogy téged bátran vallhassunk, E földön néked élhessünk, Mennyben aztán veled lakozhassunk.

372.

1. Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének, Bocsássa ki magas mennyből fénylő világát, Végye el mi szívünknek minden homályát, Hogy érthessük Istenünknek Mindenben akaratját.
2. Ó, Szentlélek, árváknak kegyelmes Atyja, Szegény gyarló bűnösöknek bátorítója, Hitükben tántorgóknak erős gyámola, És az ő reménységüknek Csak te vagy táplálója.
3. Te vagy a mi lelkünknek édes vendége, A mi szomorú szívünknek igaz öröme, Lelki háborúinknak csendesítője: Az örök életnek bennünk Csak te vagy elkezdője.
4. Te tanítád régenten a prófétákat, Igazgatád ő nyelvüket és írásukat, Te tetted bölccsé a szent apostolokat, Hogy megtérítsék tehozzád Mind e széles világot.
5. Vedd el a mi szívünknek hitetlenségét, Világosítsd meg elménknek nagy setétségét, Rontsd el a gyűlölségnek kegyetlenségét, Engedd a te szent hitednek Mindenütt egyességét!
6. Válassz minket magadnak élő templomul, Végyed mi könyörgésünket szent áldozatul; Vedd ki már e világot a kárhozatból, Engedj igaz hitben való Kimúlást e világból.
7. Dicsértessél, felséges Atya Úr Isten, Légyen áldott a te neved, Fiú Úr Isten, Ezekkel egyetemben, Szentlélek Isten: Maradjon a te áldásod A te bűnös népeden.

373.

1. Jövel, teremő Szentlélek, És híveiddel légy vélek, Szent ajándékiddal szívek Újuljon és teljesedjék.
2. Hathatós Vigasztalónak És Isten ajándékának, Avagy hét ajándékúnak, Isten jobb keze ujjának;
3. Mondatol élő kútfőnek, Tűznek és lelki kenetnek, Atyának ígéreinek És az igaz szeretetnek.
4. Gerjessz világot elménkben, Önts szeretetet szívünkben, Erősíts minket hitünkben És nagy erőtlenségünkben.
5. Adj nekünk teljes örömet, Idvességhezó kegyelmet; Köztünk minden gyűlölséget Ronts el, és adj egyességet.
6. Távoztasd ellenséginket, És add meg békességünket; Mindenkör vezérelj minket, Utálhassuk bűneinket.
7. Adjad ismernünk az Atyát, És az ő egyszülött Fiát, És hinnünk, hogy mindkettőtől Szentül származol, vég nélkül.
8. Dicsőség az egy Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek; Kedves ajándéka ennek Lakjék szívében mindennek.

374.

1. A pünkösdek jeles napján Szentlélek Isten küldetéik,
Megerősíteni szívüket Az apostoloknak.
2. Melyet Krisztus ígért vala Akkor a tanítványoknak, Mikor
méne mennyországba Mindenek láttára.
3. Tüzes nyelveknek szólása, Úgy mint szeleknek zúgása Leszálla
az ő fejükre Nagy hirtelenséggel.
4. Bételvén ők Szentlélekkel, Kezdének szólni nyelveken, Amint
nékik a Szentlélek Ad vala szólani.
5. Örüljünk azért őneki, Mondván szép ékes éneket,
Felmagasztalván ő nevét Örökkön-örökké.
6. Dicsértessél Atya Isten, És megváltó Fiú Isten, Szentlélekkel
egyetemben, Mindörökké, Ámen.

375.

1. Jézus, az ígéretet Ím, bételjesítetted, Bátorító Lelkedet Mihozzánk elküldötted, Aki által híveid Elnyerik érdemeid.
2. Ama megfeszített Test az égbe vitetett, és helyette küldetett E reánk kitöltetett Lélek: örökkévaló Gyámol és vigasztaló.
3. Isten, aki tűzben jött Mózeset elbocsátani, S szélben ment Illés előtt Őtet bátorítani, Most kettős erőben: szent Tűzben s szélben megjelent.
4. Bátorítja szívüket a Jézus híveinek; Tudományt és nyelveket Oszk küldötteinek. Tudatlanból tanítót Tesz, s betegből gyógyítót.
5. Egy halász, ha prédikál, fog sok ezer lelkeket, S míg dühösen úzi Pál Az eloszlott híveket, Útban éri leverő Mennyei tüzes erő.
6. Terjed e tűz az egész Föld színére hirtelen, Fú e szél s hatalmat vész, Ahol akar, szüntelen, Lelkesíti sorsosít, Szentel és világosít.
7. Add nekünk is, Istenünk, A te áldott Lelkedet, Szent tűz adja érzenünk Éltető kegyelmedet; Adj hitet, szeretetet: Lelki boldog életet.

376.

1. Ó, áldott Szentlélek, kiaz ég dicsőségével, Leszállván a földre zúgó szél és tűz jelével A tanítványok gyűlésébe, Úgy munkálkodtál, hogy lelkükbe' Csuda erővel telének be.
2. Hatalmas erőddel őket egy szempillantásba' :/: Megvilágosítád s hoztad olyan változásba, Hogy aznap, melyen előálltak És a népeknek prédikáltak: Anyaszentegyházat fundáltak.
3. Jövel mihozzánk is, részeltess ajándékidban, :/: Lakozzál mibennünk, mint élő templomaidban! Adj hitet, adj jó reménységet, Adj szentid között egyességet, Békességet és idvességet.
4. Oszlasd el homályos elménknek tudatlanságát, :/: Enyhítsd meg elepedt szívünknek szomorúságát; Éreztessed még itt létünkben Az örömet a mi lelkünkben, Melyet adsz örök életünkben!

377.

1. Szentlélek, végy körül bennünket, Szenteld meg szívünket, Készíts neved imádására, Magasztalására, Hogy téged szívből imádhassunk, Hálákat adhassunk: Hiszszük, a mi szánkknak szózatja Egeid meghatja.

2. Szentlélek, mi imádunk téged, Valljuk istenséged. :/: Hisszük, hogy az új ember szíve saját kezéd míve. Te vagy a hitnek mind szerzője, Mind elvégezője, Te gyújtasz szívünkben világot, Forró buzgóságot.

3. Szakaszd el hát most is szívünket, Minden érzésünket :/: A sok hiábavalóságtól, E csalárd világtól, Hogy az Igének hallgatói, Légyünk megtartói; Mely szívünkben gyökeret verjen, Gyümölcsöt teremjen.

378.

1. Adjunk hálát mindnyájan Az Atya Úr Istennek, És mondjunk dicséretet Mi teremő Istenünknek, Ki egybegyűjtte most minket, Hogy ünnepet szenteljünk, És szent Igéjével éljünk.
2. Ó, kegyes Atya Isten, Te vagy Úr mindenekben, Ki megjelentéd magad Szent igédben itt e földön, És sok csudatételidben, A te áldott Fiadban, Mi kegyes Idvezítőnkben.
3. Légy kegyelmes minékünk A te áldott Fiadért, Az Úr Jézus Krisztusért, Mi szentséges Megváltónkért, És ne állj bosszút mirajtunk A nagy hitetlenségért, Fertelmes sok bűneinkért!
3. (De szentelj meg bennünket, Bírj és segíts meg minket, Gerjeszd fel mi lelkünket És a mi gyarló szívünket, Hogy téged megismerhessünk, Segítségül hívhassunk, Néked hálákat adhassunk.)
4. Világosíts meg minket A Szentlélek Istennel, Hogy szépen tündököljék Bennünk az evangéliom, És erősíts meg, Úr Isten, A te áldott Igéddel Minden tévelygések ellen!
5. Te igazgasd elméjét És minden tanúságát, Vezérelj útát, nyelvét A mi lelkipásztorinknak, És oktassad elméjüket A te szent beszédedet Figyelmesen hallgatóknak.
6. Tarts meg minden időben Minket az igaz hitben, És igaz értelmében A szent evangéliomnak; Légyen foganatos köztünk A te kegyes beszéded, És minden jóra intésed.
7. Hogy sok népek tehozzád Megtérjenek bűnükből És téged szolgáljanak Az ő szívükből-lelkükből; Hogy mindenek imádjanak S csak téged tiszteljenek, Hogy örökké élhessenek.

379.

1. Emlékezzél, Úr Isten, híveidről, Lelkitesti sokféle szükséginkről, Vi-selj gondot irgalmasságodból Különösen te szentegyházadról.
2. Adjad nekünk a kenyeret értünkben, Amely táplál és erősít hitünkben, Nevedést ad reménységünkben És megszentel lelkünkben-testünkben.
3. Ne hagyj minket, Úr Isten, szomjúhozunk, Az élő víz adassék most minékünk, Mely víz után soha nem szomjúzunk, Mert tebenned örökké vigadunk.
4. Akik hallják, Úr Isten, beszédedet, Ebből értik irántuk jó kedvedet, Szent Fiadért kegyelmességedet, Hogy közlöd velünk örökségedet.
5. Adjad nekünk most is te Szentlelkedet, Ne hallgassuk hiába szent Igédet, Sőt a szerint féljük szent nevedet, Magasztaljuk mindég Felségedet.
6. Dicsértessék már az Atya Úr Isten; Ő szent Igéje, a Fiú Úr Isten; Egyetemben Szentlélek Úr Isten: Szentháromság egy örök Úr Isten!

1. Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege, Mert nem árthat néked senki gyűlölsége, Noha e világnak rajtad dühössége, De nem hágy szégyenben Krisztus ő Felsége.
2. Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy, Az Atya Istennél bizony te kedves vagy; Ő szent Fia által már te is fia vagy, Minden dicsőségben, higgyed, hogy részes vagy.
3. Hogyha te igazán a Krisztusban bízol, Higgyed, hogy lélekben Istennél gyarapszol, Ha Krisztus véréből igaz hittel iszol: Higgyed, hogy örökké meg nem szomjúhozol.
4. Akármint halásszon az ördög utánad, Az ő tagjaiban dühösködjék rajtad, Mind törrel, fegyverrel siessen utánad, Ha Krisztusban bízol, higgyed, az sem árthat.
5. Rajtad semmit sem fog a pogány ellenség, Noha nehéz néked a rettenetesség; Bátor koncra hányjon a hitlen ellenség: Feltámaszt a Krisztus, néked nagy reménység.
6. Oltalmazza Krisztus az ő szent egyházát, Miként a jó pásztor saját juhocskáját; Valaki hallgatja a Krisztus mondását, Viseli mindenkor szorgalmatos gondját.
7. Siess most mihozzánk, Krisztus, segélj minket, A te szent igéddel neveljed hitünket És te Szentlelkeddel bírjad életünket, Hogy minden dolgunkban dicsérhessünk téged.
8. Igaz fogadásod és minden beszéded, Nyilván vagyon immár minden dicsőséged; Ne hagyd elpusztulni e kicsiny sereget, Melyért a keresztfán vállal nagy gyötrelmet!
9. Ne nézzed, Úr Isten, e világ vakságát, Te nagy jóvoltodról háládatlanságát, A te igéd ellen ily nagy káromlását: Nézzed a Krisztusnak ártatlan halálát.
10. Vedd el már mirőlunk a sok ellenséget, Vedd ki miközülünk a sok gyűlölséget; Essenek szégyenbe minden ellenségink, Kik dicsőségedet tagadják s nevetik.
11. Senkiben nem bízik az anyaszentegyház, Hanem csak tebenned, ki minket oltalmazsz, És igazságoddal mindenkoron táplálsz, Te szent sebeiddel minket megvigasztalsz.
12. Hálát adunk néked, mennybéli nagy Isten, Ki vagy egy szentségben és három személyben. Ne hagyj elrettennünk keserűségünkben, Halálunk óráján ne essünk kétségben!

381.

1. Jézus Krisztus, mi kegyelmes Hadnagyunk, Könyörgéssel te elődbe járulunk, Kik e siralomnak völgyén nyomorgunk: Te légy nekünk segítségünk, oltalmunk.
2. Elmerültük a sok nyomorúságban, Éjjel-nappal vagyunk szomorúságban, Számptalan sokféle sanvarúságban, Az ellenségnek vagyunk ő torkában. .
3. Reád hagyjuk anyaszentegyházunkat, Hisszük, hogy jól látod nyavalyáinkat; Elmerülni ne hagyj kicsiny hajódat, Parancsolj és csendesítsd a habokat.
4. Ébredj Uram, mert immár elmerülünk, Veszedelmes habokban elsüllyedünk; Szükségünkben tehozzád esedezünk: Jézus Krisztus, hallgass meg, téged kérünk
5. Kérünk Uram, maradj velünk szálláson, Járj mivelünk, népeiddel egy úton. Látod, immár vagyunk napenyészetkor; Térj mihozzánk, járj mivelünk' egy úton.
6. Védelmezzed a te kicsiny bárkádát! Benned bízunk a te küzdő egyházad; Te szent véred érette kiontottad: Elmerülni ne hagyj, ha megváltottad!
7. Ne hagyj kérünk, egyetlen Jézusunk, Jusson te elődbe mi imádságunk! Es hallgass meg, egyetlen Szószólónk, Tekints reánk, hatalmas Közbenjárónk!
8. Sőt légy erős kőfal a te' népednek, Szaporítsd számukat híveidnek, Vezéreljed nyelvét hirdetőidnek, Kik nevedért gyakran bosszút szenvednek.
9. Szent az Atya, mindenek megtartója, Szent a Fiú, mindenek megváltója; O Szentlélek, hívek bátorítója, Szent, szent, szent a te neved, minden vallja!

382.

1. Hogy panaszkodik az anyaszentegyház, a Jézusnak jegyése, Melyet megtisztfta az 6 bűneiből a Krisztusnak szent vére, Aki a szent Páltól az él6 Istennek mondatik szent házának, Minden igazságnak fundámentomának és er6s oszlopának:
2. Hallgass meg engemet, én Uram, Teremtőm, mindeneknek Istene, O, te igazságnak, minden jámborságnak oltalma és 6rz6jel En gyenge koromban viselsz vala engem a te áldott méhedben: Ne hagyj el immáron vénségem idején, nagy erőtlenségemben I
3. Mert ítéletedben, én édes Istenem, lám elhagytál engemet, Szegény árváimmal, kevés sereggemmel megútáltál engemet; Gyászos özvegységre és nyomorúságra juttatád én ügyemet: Martalékra vetéd a hitetlen népnek én nyomorult fejemet. .
4. Az ennen szolgálaim, kiket felneveltem, uralkodnak én rajtam, Az én koronámat és öltözetemet lefosztották én rólam; Mégis én annyira ezeket nem bánom, mint az én árváimat: Szörnyű nagy vakságra, kárhozat útjára t6lem elszakadtakat.
5. Megfelel az Isten szent ~iásnál az anyaszentegyháznak, ~ így vigasztalja szomorú szivüket nyomorult árváinak : Noha egy kevéssé, egy szempillantásban tégedet elhagytalak, Ismét hozzám veszek, irgalmasságomból téged megszabadítlak.
6. És ha képes volna, hogy az édes anya elfelejtse magzatját, Nem akarok mégsem én elfelejt!~ezni mind örökké terólad; Az én tenyeremre irtalak fel téged: megemlékezem rólad, A te oltalmadra erős gondom leszen, mely örökké megmarad.
7. Krisztus Urunk mondja evangéliomban, mely nagy gondja van reánk A nagy Úr Istennek, hogy még hajaink is tőle megszámoltatvák; Azért keresztyének, illik hálát adnunk és az Istent dicsérnünk, A mi sziveinknek nagy-szép ajándékit előtte bemutatnunk.
8. Dicsértessél azért, J;llennyei Úr Isten, ily nagy kegyes voltodért ; Vigasztalj meg minket a te szent Fiadért, az Úr Jézus Krisztusért; Bátoríts meg minket nyomorúságinkban a te áldott igéddel, Hogy' énekelhessünk a te szent nevednek örökké új énekkel.

383.

1. Könyörgünk néked, ó Isten Fia, Nyomorultak bizonyos oltalma, Ki uralkodol a meunyországba': Tekints reánk, Krisztus Jézus, megnyomorodtakra I
2. Szertelen ront minket a pogányság, Mert övé már minden hatalmasság; Vagyunk immár sokaknak csak csúfság: Ugy minéKünk, Krisztus Jézus, mindenben bátorságl
3. Istállókat sok szent templomidba Csináltak te bosszúsíjlodra, Melyben készek minden gonoszságra: Tekints reánk szent Atyaddal, megnyomorodtalira I
4. Oltalmazad keresztyén népedet, Rontsad meg már a pogány népeket, Kik. foglalnak bűnben sok időket: Tiltsd meg immár, Krisztus Jézus, szertelenségüketl
5. Légy minékünk. kegyelmes királyunk; Ne birassék pogánytói országunk, Se ne nézzed a mi bűnös voltunk: Szent Atyáddal, Jézus Krisztus, emlékezzél rólunk I
6. Te hiveid, tehozzád kiáltunk, Igaz hittel hozzád folyamodunk; Pogányságban élni nem akarunk: Mennyországban uralkodást te általad várunk I
7. Vigasságos időket adj érni Szolgáidnak, kik tudnak tisztelni, Szent Atyádnak mondásiban járni: Bátorságot adj ő nékik ellenséget győzni!
8. Scgedem te tőled adassék, Hogy dicsérjen tégedet a közséR; Hozzád illik a bizony Istenség, :& te néked esedezik egész keresztyénség.
9. Te népednek légy oltalmazója, Téged kérünk, Istennek szent Fia I ~nekeljünk néked vigasságban, Szent Atyáddal, Szentlélekkel ki vagy mennyországban I

384.

1. Sok fnségünkben hozzád kiáltunk, Felséges Úr Isten, Mert parancsoltad, hogy megkeressünk A mi szükségünkben.
2. Tudjuk, hogy méltán mi bűneinkért Te megvertél minket, Mert nem tiszteltünk, sőt ingerlettük Te szent Felségedet.
3. A mi atyáink mi velünk együtt Ellened vétkeztek, Azért, hogy téged ők nem ismertek, Téged nem tiszteltek.
4. Reád maradtunk, mert mindenektől Mi elhagyattattunk, Az ellenségtől ostromoltatunk, Naponként rontatunk.
5. Ígéretedből, te szent Ígéből Téged megismertünk; Szent Fiad által néked könyörgünk: Légy kegyelmes nekünk!
6. Ne hagyd, tekintsd meg ígéretedet, & a te népedet, Kik tiszta szivből mostan dicsérik A te szent nevedet.
7. Végy ki immáron e nagy inségből, Pokol köteléből, Hogy te szent neved magasztaltassék Mi nemzetségünktől.
8. Sok hálát adunk, mint Istenünknek & mi Teremtőnknek, Te Szent Fiadnak és vigasztaló Szentlélek Istennek.

385.

1. Keserves szívvvel Magyarországnban mondhatjuk magunkról A nagy siralmat, kit Jeremiás régen irt zsidókról:
2. Emlékezzél meg, hatalmas Isten; nyomoruságinkról ; Tekints mi reánk, állj bosszút immár mi nagy romlásinkról!
3. Mert örökségünk tőlünk fordúla pogány nemzetségre, Mi lakó helyünk szálla mi rólunk idegen népekre.
4. Édes atyánktól immár megváltunk, árvaságra juttunk, ~des anyánkkal mind egyetemben özvegyé maradtunk.
5. Megszomjúhozván, a mi vizünket drága pénzen isszuk; Nagy fáradsággal bégyüjtött fánkat immár áron vesszük.
6. Sírván mondhatjuk, felséges Isten: vétkei atyáknak, Kik mi közülünk régen kimúltak, mireánk szállának.
7. Kegyetlen szolgák nagy dühösséggel rajtunk uralkodnak; Nem találhatunk már reménységet szabadulásunknak.
8. Nagy félelemmel és rettegéssel pusztában bujdosunk: Eledelünket, mi életünket kezünkben hordozzuk.
9. Tisztas asszonyok tisztaságukban meggyaláztatának, A gyenge szűzek sok városokban szeplőket vallának.
10. A fejedelmek akasztófára felfüggesztetének, És vén népeknek ó tekintetek nem becsültetének.
11. Ifjú népekkel és gyermekekkel gonoszúl élének; Kegyetlenséget, éktelenséget köztünk mívelének.
12. A mi szívünknek minden öröme már elfogyatkozék, Gyülekezetünk nagy siralomra fordula s változék.
13. A mi fejünknek szép ékessége kiesék közülünk: Jaj mindörökké immár minékünk, mert igen vétkeztünk!
14. Nagy bánat miatt mi szívünk, lelkünk igen keseredék, Es a mi szemünk siralom miatt mind megsetétedék.
15. Keresztyéneknek lakó helyeik úgy elpusztultanak, Hogy vadak, rókák, hamis tanítók most immár ott laknak.
16. Te pedig, kegyes, irgalmas Isten, örökké megmaradsz, Te országodban, birodalmadban örökké megállasz.
17. Miért örökké elfelejtkezel mi rólunk, Úr Isten? Miért hagysz minket sok ideiglen e veszedelemben?
18. Téríts tehozzád, és mi megtérünk, kegyelmes Úr Isten! Újítsd meg immár mi napjainkat, mint régi időben.

386.

1. Emlékezzél, mi történék, Uram mirajtuk, És tekintsd meg, mely nagy szidalomban mi vagyunk, Mert bününkért, Uram, tőled ostromoztatunk, Azért szükség éjjel-nappal hozzád kiáltunk.
2. Örökségünk, édes hazánk másra fordúla, Mi házuk és jószágunk idegenre szálla; Ügyünk juta már minékünk nagy árvaságra: Mert Istennek nem akaránk térni útjára.
3. Hitetlen nép közt keressük mi kenyerünket: Mert földünkben nem segítjük a szegényeket. Nyomorultakról eUordítjuk szemeinket: Ezért Isten vete reánk haragvó szemet.
4. Atyáink is vétkeztenek, de már meghaltak, Mi is követői voltunk álnokságiknak; Im így vásott meg beléje foguk fiaknak: Mert ellene járunk Isten akarat jának.
5. Közöttünk kik szolgák voltak, most uralkodnak, Gazdák lévén, mert Istennek mi sem szolgálánk; Minden Isten-tiszteletet már megútálánk: Azért nincsen, aki által megszabadulnánk.
6. Im csak markunkban viseljük a mi lelkünket. Nagy keserűséggel esszük mi kenyerünket. Félelem és sok rettegés megemészt minket: Fegyver elöl kietlenbe mentjük fejünket.
7. Nagy haragja vagyon rajtuk az Úr Istennek: Természeti ellen élünk szent Igéjének és ellene járunk minden ő szerzésének: Ezzel adunk okot minden büntetésének.
8. Bizodalmunk vagyon benned, felséges Isten. Mert megmaradsz mind örökké fgéretedben; Ha gyötrődünk bününk szerint a mi testünliben: Azért nem hagysz elszakadnunk tőled lelkünkben.
9. Vedd el rólunk, kérünk téged, nagy haragodat :& újítsd meg már minékünk a mi napunkat; Kegyelmes Úr Isten, tartsd meg mi házainkat I Dicsérhessünk mind örökké, mint szent Atyánkat!

387

1. Úr Isten, légy most mivelünk, Mert sokan támadtanak ellenünk, Nincsen kihez a mi fejünket Szükségünkben hajtánunk.
2. Reménységünk, bizodalunk, Mindenkor te voltál mi oltalmunk: Azért most is te Felségednek Bátorsággal könyörgünk.
3. A te szent Fiadért kérünk: Légy nekünk paizsunk és oltalmunk, Félelmünkben szárnyaid alatt Megmaradni hogy tudjunk.
4. Meggyűlölt az Isten minket, Azt mondják: nem szeretsz, Uram, minket, Bfineinkért nagy haragodból Akarsz verni most minket.
5. Ezt mi mind megérdemeljük, Vétkünket ha mind előszámoljuk; A bűn ellen nagy haragodat Akarod, hogy ismerjük.
6. Könyörülj immár mirajtunk, Lelkünkben kik reád támaszkodunk, Szabadlts meg: ellenséginknek Kezébe hogy ne jussunk!
7. Nagy hatalmadat hirdetjük, Ezért jóvoltodat dicsőítjük, Szent nevedet mindenek előtt Nagy felszóval dicsérjük.
8. Kíméletlen sokszor vertél, De hamar ismétlen hozzánk tértél, Hogy lelkünkben inkább tisztuljunk: Tüzbe azért vetettél.
9. Örökké, lám, el nem hagytál, A te Szentlelkeddel vigasztaltál; Most se hagyj el, kegyelmes Atyánk, Ha fiaddá fogadtál.
10. Mikoron megmenekedünk, Melyet már bizonynyal mi reménylünk, Dicséretet és nagy hál'adást Mi tenéked éneklünk.

388.

1. Hallgasd meg, Jézus Krisztus, Te megszomorodott S igen megkeseredett Szegény juhaidat, Hallgasd meg kegyelmesen A te szent egyházadat, Mely megnyomorodott.
2. Ne hagyd, édes Jézusunk, Nyomorult népedet, :/: Szent véreddel megváltott Kicsiny seregedet; Ne hagyjad elpusztulni A te örökségedet: A keresztyénséget.
3. Kit a Sátán sokképpen Most megkörnyékezett, :/: Sok fertelmes bűnökkel, És igen kísértget; Sok sanyarúságokkal És méreggel keserget, Szidalommal illet.
4. Siess, láss azért hozzánk, Kegyelmes Istenünk, :/: El ne vess színed elől, Szerelmes jegyesünk! Ne hagyd el minket és ne Feledkezzél el rólunk: Messze ne menj tőlünk!
5. Maradj meg, Uram, vélünk, Mert beestvéledik :/: És immáron a nap is Majdan elnyugoszik; Nagy homály és setétség Ígyen majd következik: A bűn sokasodik.
6. Számptalan sok gonoszság Közöttünk megbővült, :/: A te szent szereteted Igen meghidegült, És minden rendbéli nép Tőled elidegenült: A bűnben elmerült.
7. Hallgass meg azért minket És ments meg ezektől :/: A pokolbéli ördög Nagy dühösségétől, Minden tévelygésektől, Oktalan, hamis hittől, Kétségbeeséstől.
8. El ne távozzék tőlünk A Szentlélek Isten, :/: Légyen ő gyámolítónk A mi életünkben; Tartsa meg szent Igédnek Szerelmét mi szívünkben: Hogy legyünk kedvében.
9. Úgyszintén vezéreljen Minket igazságban, :/: Tartson meg szent nevednek Erős vallásában, És vigasztaljon minket Minden háborúságban És nyomorúságban.
10. Hogy dicséretet mondjunk A te szent Atyádnak, :/: Óvéle egyetemben Néked, mi Urunknak; Mindörökkön, örökké A Szentlélek Istennek, Mi megszentelőknek.

389.

1. Jövel, légy velünk, Úr Isten, Segíts meg minket ügyünkben; Adj erőt az ellenségem, Mely reánk tör mind szüntelen, Háborgat minket hitünkben.
2. Bízok ő sokaságában, Fegyverében, jó lovában, Elhitte már ő magában, Hogy nincsen már e világban, Ki megrontsa hatalmában.
3. Bátran kergeti népedet, Ostorozza, híveidet, Pusztítja örökségedet, Ostromolja seregedet, Nem féli büntetésedet.
4. Azért tenéked könyörgünk: Támadj fel most mi mellettünk, Emeld fel zászlódat köztünk, Viadalunkban légy velünk: Biztass, hogy meg ne rettenjünk.
5. Bátorítsad mi szívünket, Igazgassad fegyverünket, Tőlünk el ne vedd eszünket, Egyengessed seregünket: Rettentsd meg ellenségünket.
6. Nékünk nincs annyi hatalmunk, Hogy ő ellene állhassunk; Te légy azért mi oltalmunk, Fegyverük ellen paizsunk, Erősségünk, diadalmunk.
7. Nem sokaság a mi erőnk: Egyedül te vagy reményünk! Noha sokan nem lehetünk, Ha te velünk vagy, nem félünk: Sokat kevesen megverünk.
8. Gyakorta kevés nép által Nagy hadakat levágatál, Erőseket letapodtál, Kevélyeknek torkán jártál, Kegyetleneket rontottál.
9. Ők vívnak uralkodásért, Prédáért, ragadományért; Mi hitünkért, szent nevedért, Özvegyekért és árvákért, Megromlott édes hazánkért.
10. Ne mondják azt mi felőlünk, Hogy nekünk nincsen Istenünk: Mutasd meg erőt bennünk, Vm&kodjM együtt velünk, Magasztald fel kezed köztünk I
11. Hogy mindenek, kik ezt hallják, Győzedelmedet csudálják, Jóvotodat magasztalják, Hatalmasságodat áldják, Erődet meg ne útálják.
12. Mi is innen visszatérvén, Jó szerencsénken örülvén Adunk hálát, felemelvén Szemeinket, és dicsérvén Téged mind örökké, Ámen.

390.

1. Az Isten a mi reménységünk, Midőn reánk tör ellenségünk, Minden háborúságinkban Megtart erős hatalmában. Azért a mi szívünk nem félne, Ha az egész föld megrendülne, És a hegyek a tengernek Közepibe bedűlnének.
2. Ha a tenger szörnyen zúgna is, Minden víz felzavarodnék is, És ha a sebes szélvésszel A hegyek hányatnak széjjel: A szép folyóvíz mindazáltal :/: Az ő szép tiszta folyásával Az Istennek szent városát, Megvigasztalná hajlékát:
3. Mert közepén lakik az Isten, Azértan romlása nem léssen; Semmi ínségbe nem ejti, Az Isten jókor megmenti. A pogány népek dúlnak-fúlnak, :/: Nagy sok országok feltámadnak, De az ő haragos szava Mind e földet elolvasztja.
4. De az Isten minden időben Mivelünk vagyon ínségünkben; Jákób Istene oltalmunk, A Zebaóth erős várunk! Jertek, lássátok e nagy Úrnak, :/: Csuda dolgait hatalmának, Ki mind e föld kerekességét, Elpusztítja ékességét!
5. E földön széjjel nagy hadakat, Ő megcsendesít háborúkat, Ívet, kopjákat megrontat, Társzekereket felgyújtat, Így szólván: mindnyájan halljátok, :/: Hogy erős Istenetek vagyok, És hogy birodalmam vagyon Minden népen e világon!

391.

1. Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat, És a te kemény, véres ostorodat; Nagy bűneinkért mireánk ne ontsad Bosszúállásodat.
2. Ha bűnünk szerint kezdünk mi fizetni, ftéletedet nem állhatja senki, Mint e világnak első veszedelmi Nékünk megjelenti.
3. Mire mireánk gerjedez haragod, Ó, mi szent Atyánk, rajtunk nagy csapásod? Kik nem különbek vagyunk, mint árnyékok, Rothadandó porok.
4. Megfertőztettünk atyáink vétkével és gyarló lelkünk-testünk sok sebével; Mi romlásunkat, nagy veszedelmünket Nézd kegyelmes szemmel.
5. Adjad minékünk a te Szentlelkedet: Ismerhessük meg mi Közbenjárónkat, Mert megismertük mi gonoszságinkat: Vedd el haragodat.
6. Ne hagyd elveszni ilyen nagy munkáját, Ne hagyd hiába az ő szent halálát, A mi Urunknak keserves nagy kínját, Az ő áldozatját.
7. Végye el rólunk a mi bűDeinket, & mosogassa vérével vétkünket Ú, ki Atyjával és a Szentlélekkel Bizony örök Isten.

392.

1. Az egyháznak a Jézus a fundámentoma, A szent Igére épült fel lelki temploma. Leszállt a mennyből hívni és eljegyezni őt, Megváltva drága vérén a váltságban hívót.
2. Kihívott minden népből egy lelki népet itt, Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít. Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt, És egy terített asztal ad néki új erőt.
3. A világ fejedelme feltámad ellene, Vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve, S míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala, Csak virrasztói kérdik: „Meddig az éjszaka?”
4. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett, De szent megújulásért És békéért eped, Míg látomása egykor dicsőn teljesül S a győzelmes egyház Urával egyesül.
5. A három-egy Istennel már itt a földön egy S az üdvözült sereggel egy nép és egy sereg. Ó, mily áldott reménység: ha itt időnk lejár, Te boldog szenteiddel fenn Nálad béke vár!

393.

1. Ne csüggedj el, kicsiny sereg, Ha rád zúdul vad ellened, Hogy végképp öszszetörjön; Bár elpusztításodra tör, Gond, kételkedés mit gyötör? Nem lesz ez így örökkön! Bízzál: ügyed az Istené, Népét ő el nem ejtené: Ő áll majd boszszút érted; Ő állít Gedeont melléd, Általa harcodban megvéd, Szent igéjét és téged.

2. Él az Úr, áll ígérete: Ördög s világ minden csele Megszégyenül mirajtunk! :/: Vélünk az Úr, mi ővele, Végtelen az ő ereje: Győzelmet kell aratnunk. Krisztusunk, segélj, el ne hagyj, :/: Pártfogónk végig te maradj: Oltalmaz neved által, Hogy mint hű nyájad, teneked Zenghessünk dicséreteket Víg, boldog hál'adással!

394.

1. Térj magadhoz, drága Sion, Van még néked Istened, Ki atyádként felkaroljon, Szívét oszsa meg veled! Azt bünteti, kit szeret, Másképp ő nem is tehet: Sion, ezt hát jól gondold meg, Szabj határt bús gyötrelmednek. 1.
2. Hullámok ha rémítenek Mérhetetlen víz felett, :/: S a habok közt szíved remeg, Hogy sírod is ott leled; Ha aludni látod őt, Ki reményed és erőd: Sion, soha ne feledd el: Ő megvívhat tengerekkel!
3. Bár hegy, halmok rengenének, Miket égi kéz emelt, :/: S indulása a nagy égnek Végromlásra adna jelt: Ezt látva is el ne hidd, Hogy ez a perc elveszít; Sion, addig meg nem dőlhetsz, Míg oltalmad Istentől lesz!
4. Bár könnyűid omlanának Gyöngyökül a tengerbe, :/: És elhalván hangja szádnak, Csak pihegnél, mint gerle, Bár vér volna bíborod S kő megszánna nyomorod: Sion, ne félj a gonosztól, Baj nem ér, míg Benne bízol!
5. Bár hordozzad zsarnok láncát, Érjen kínos rabhalál, :/: Ha hitedet el nem játszád, Utad égbe nyitva áll. Örvendj mindig és vigadj, Emlékezz, ki népe vagy! Sion, nincs több Isten egynél, Benne hát ne kételkedjél!
6. Ó, ne csüggedj, ím, az estnek Már leszállnak árnyai, :/: Kihez ajkid oly hően esdnek, Halld: Atyádnak hangja hí. Ő gyalázat, kín helyett Néked jobbján ad helyet; Sion, a menny lesz te részed, Föld gyötrelmét hát ne nézzed!
7. Végső áldást mondj hazádra, Mely távolról int feléd, :/: Égi honnak a határa Van már hozzád közelébb. Édes érzés mért fog el, Melytől olvad szív, kebel? Sion, minden másképp lesz ott, El fog tűnni nagy sírásod.
8. Angyalok, ti fényes lelkek, Zengjetek víg éneket, :/: Mert már biztos révbe tért meg, Kit bús szélvész hányt-vetett! Már meggyőzte a halált, Istenéhez égbe szállt: Sion, onnan számkivetni Nem fog téged soha senki!

395.

1. Isten szíven megpihelve Forrjon szívünk egybe hát, Hitünk karja úgy ölelje Édes Megváltónkat át! Ő fejünk, mi néki tagja, Ő a fény, mi színei; Mi cselédek, ő a gazda, Ő miénk, övéi mi.
2. Szeretben összeforrva, Egy közös test tagjai, :/: Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani. Úgy szerette földi nyáját S halt meg értünk jó Urunk; Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.
3. Nevelj minket egyességre, Mint Atyáddal egy te vagy, :/: Míg egyé lesz benned végre Minden szív az ég alatt; Míg Szentlelked tiszta fénye Lesz csak fényünk és napunk, S a világ meglátja végre, Hogy tanítványid vagyunk.

396.

1. Ébredj, bizonyágtévő Lélek! A várfalakra örök álljanak, Kik bátran szólnak harcra készek, Ha éj borul le, vagy ha kél a nap. Hívásuk zengjen messze szerteszét, Az Úrhoz gyűjtve népek seregét! s
2. Ó, bárha lángod fellobogna S ébredne föl sok nemzet fényinél :/: Ó, bár sok szolga, sarlót fogva, Aratna, mígnem leborul az éj! Urunk, e roppant, ért vetésre nézz: A munka sok, a munkás oly kevés!
3. Küldd útra hírnökid csapatját, És adj erőt onnan felül nekik, :/: Hogy veszni a pogányt se hagyják, És szerteúzzék Sátán seregit. Országod jöjjön el minél előbb, Hirdetve szent neved dicséretét!

397.

1. Ó, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed, Mondd a világnak: hajnalod közel! Mert nem hagy az, ki népeket teremtett, Senkit sem éjben, bűnben veszni el. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!
2. Lásd: millióknak lelke megkötözve, Rabláncként hordoz sötét bűnöket; Nincs kitől hallja: Megváltónk keresztje Mily gazdag élet kútja lett neked. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a szabadító elközelgetett!
3. Mondd minden népnek: elveszett juháért Mit tett a Pásztor - csuda szerelem - Földig hajolt a kárhozott világért S meghalt alatt, hogy élhess odafenn. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!
4. Küldj fiaidból, akik nemhiába Élvezik kincsed: Hirdessék szavad; Önts lelked értük győzelmes imába: Mindent, mit adtál, Krisztus visszaad. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!
5. Ő visszajön, Sion, előbb, mint véled, Felfedi titkát minden szív előtt. Egy lélekért se érjen vádja téged, Hogy temiattad nem látta meg Őt. Légy örömmondó békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!

398.

1. Úr lesz a Jézus mindenütt, Hol csak a napnak fénye süt, Úr lesz a messze tengerig, Hol a hold nem fogy s nem telik.
2. Őneki mondjunk hő imát, Díszítsük azzal homlokát, Jó illat legyen szent neve, Minden napon dicsérete.
3. Országok, népek és nyelvek, Ő dicsőségét zengjétek, Gyermek hangja hirdesse: Áldott a Jézus szent neve!
4. Ő királysága bő áldás, Ott van a felszabadulás, Fáradtak ott megnyugszanak, Ínségesek megáldatnak.
5. Minden teremtés dicsérje, A Király Krisztust tisztelje; Angyali ének zengjen fenn, S mind e föld mondja rá: Ámen.

399.

1. Imhol vagyok, édes Uram, Istenem, Kész vagyok mindenben néked engednem, Szent nevedért szörnyű halált szenvednem. Csak az igaz hitben ne hagyj tőled elesnem!
2. Oda megyek, ahova parancsolod, :/: Akár tűzre, akár vízre akarod, Vagy fegyverre, tömlőcre te kívánod: Legyen, Uram Isten, valamint te akarod I
3. A halálra imhol viszem fejemet, :/: Nem szánom én kibocsátni lelkemet, A Krisztusért kiontatni véretem: Ezzel megmutatnom az én igaz hitemet.
4. Én elhagyom már e földi házamat, :j: Nem szánom az én édes magzatimat, Se nem szánom jámbor házas társamat, f:n atyámfiat, sok jámbor barátomat.
5. Semmi nékem itt e földön lakásom; :/: Ha senkiMI nem volna is bűntásom: Mennysors6gra vagyon nagy kfváns6gom, Mert ott vagyon. nékem maradandó v6rosom.
6. Egy keveset most ha én itt tfirendek, :/: A Krisztusért ha valamit szenvedek: Nagy bőséges jutalmat tőle vészek, Örök dicsőségben véle mert együtt lések.
7. Erősb leszek mind észéles világn61, :/: Gyorsabb leszek vadakn61, madaraknál, Fényesb leszek én a fényes szép napn61, Dr6galátosb lések minden szép smranynál.
8. Halálból mert megyek örök életre, :/: Kárhozatból az örök idvességre, Gyalázatból az örök dicsőségre, & kesernségb61 angyali nagy örömré.
9. Nézz reám én Istenem, szent szemeddel, :/: Hogy türhessek mindent nagy békességgel, & lehessek azoKhoz szeretettel, Akik Mborgatnak, megölnek fegyverükkel.
10. Én elmegyek Atyámhoz, Istenemhez, /: f:n lelkemnek megváltó Mesteréhez; Mennysors6gban valóörökségemhez, & a vígasztaló Szentlélek Úr Istenhez.
11. Istennek ez oly nemes ajándéka: :/: Hogy a bnnösöket 6 nem útálja, De nagy szeretettel hozzá fogadja, Az ő szent országát Krisztusért nekik adja.
12. Fordltsd hozzám, szent Atyám~ szemeid~t, :/: Bocsássad el mennyből te Szentlelkedet, És tartsad meg mindvégig te hived et, Hogy a világ előtt vallhassalak tégedet.

400.

1. Hagyjátok el hív keresztyének. Fájdalmát a ti szíveteknek.
Senki ne sirassa halottját, Mert megnyerte ő boldogságát.
2. Anyák szünjenek meg slrástól, Elfelejtkezvén magzatukról,
Mert nem halál az ő haláluk, De életben megúju1ásuk.
3. Ekképpen az elvetett magvak Rothadásukban gyarapodnak,
& szépen fejüket vetendők, Végezetül jó gyümölcs termők.
4. Fogadd be azért a holt testet, Kebeledbe, föld, vegyed őtet,
Takargassad az ő tagjait, Mint édes anya magzatait.
5. Szentléleknek edénye volt ez, Az élő Isten képe volt ez, A
Krisztus Jézus lakott ebben, Volt Istentől nyert kegyelemben.
6. Föld, hiven tartsd e testet benned, Mert mikor Krisztus majd
eljövend, Számon kéri ezt akkor tőled, Így léssen bizonynyal, el
higyj ed I
7. Noha ez mostan rothadandó és idővel porrá válandó, De
feltámad az Úr szavára, Angyali zengő harsonára.

401.

1. Szívem szerint kívánom Utolsó órámat, :/: Mert nyomorúság, bánat Emészti napomat. Megválni kész vagyok már Várván én jussornat, Melyet Jézus megszerzett. Mint fő jutalmamat.
2. A bűntől és haláltól Megváltál engemet, :/: Ó Jézus, véred árán Megszerzed üdvömet. Nem rettent már halálom, Sem semmi félelem; Nyugalmamat tebenned, Megváltóm, meglelem.
3. A kedvére élőnek Keserü a halál, :/: De én várom nyugodtan, Ha jó, készen talál. Jól tudom, fenn a mennyben Lesz dicsőbb életem, Így hát még a halál is Csak nyereség nekem.
4. Ez a világ magához Ám vonja szívemet, :/: Bár ígérjen bőséggel Elmúló kincseket, Nem ejthet törbe engem Már semmi földi jó: Megáll az Úr igéje, Más minden elmúló.
5. Elválni kedvesinktől Fájdalmas és nehéz, :/: De szívem szent reménnyel A jövődbe néz. Jézus, én bizodalمام, Hiszem, hogy egy napon Szerettimet a mennyben Újra megláthatom.
6. El nem bocsátlak többé, Nem hagylak, Jézusom, :/: Te vagy üdvöm, reményem, :f:n csak benned bizom. Szent karod támogasson A végső harcon át, Hogy elvegyem kezedből Az égi koronát.

402.

1. Ó, örök hatalmú mennyei szent Isten, Minden dolgaimban benned van reményem, Te vagy oltalmam, vigaszom nékem.
2. Hogyha bánat árja szemeimre zúdul, Szivem fájdalmára balzsamot ád az Úr, S felszárad a könny, a seb begyógyul.
3. Kínok hogyha gyötrik lelkemet halálra, Sóhajom akkor is Istenemet áldja, Hiszen föltámaszt egy szebb világra.

403.

1. Szomorú a halál a gyarló embernek, Halál követétől mindenek rettegnek, Kiváltképpen kik e világban örülnek, Nehéz e világtól megválni ezeknek.
2. Többet higgy a jégen rajzolt írásoknak, Mint a csalárd világ sok biztatásának, Szép szín alatt közli kis részét javának, De semmit sem hihetsz állandóságának.
3. Romlandó az élet s csak veszendő hívság, Hamar elenyészik, mint a gyenge virág, Minden ékessége csak nagy sanyarúság: Helyette vár reád a fényes mennyország.
4. Azért, gyarló világ, már maradj magadnak, Ám tartsd barátidnak, kik benned vigadnak, Tovább követője nem leszek utadnak, Nem leszek bús rabja mulandó javadnak.
5. Tudom, kinek hittem és kinek szolgáltam, Kit szeretett lelkem, kihez folyamodtam, Kit hívtam Uramnak, ki mellett harcoltam, Azért hűségemnek jutalmát találtam.
6. Elértem hitemnek egyetlenegy célját, Vitézkedésemnek reménylett pálmáját, Az örök életnek drága koronáját, Hogy abban tiszteljem a mennyek királyát.
7. Ó, édes Megváltóm, ne nézd bűneimet, Sok ellened való cselekedetimet, Idvességem árát: tekintsd érdemedet, Jövel, Jézus Krisztus, vedd hozzád lelkemet!
8. Igazságod szerint ne ítéld meg engem, Mert semmi kegyelmet nem talál érdemem, Nem lehet kívüled soha idvességem: Jövel, Jézus Krisztus, édes reménységem!
9. Elvégeztem immár pályafutásomat, E világon való zarándoklásomat, Megtartottam hitem s igaz vallásomat: Jövel, Jézus Krisztus, add meg koronámat!

404.

1. Jaj, mely hamar múlik világ dicsősége, Hirtelen változik minden ékessége, Távozik szépsége!
2. Mint a füst és őrnyék, csak olyan életed, Hirtelen elmúlik, észre sem veheted, Mint lesz enyészeted.
3. Mint a szép virágok tavasszal újulnak, ékes nyílásukkal fénylenek, vidulnak, De hamar elmúlnak:
4. Ifjak rettegjete, vének megtérjete: ím rajtatok a sor, azért készüljete, Mert el kell mennete.
5. Ez úttól kincs, jószllg senkit meg nem menthet, Ellyedüli mentség csak Jézusod lehet, Ki velünk jót tenet.
6. Ő a testi halált életre fordítja, A hívő léleknek szennyét letisztítja, Végre boldogítja.
7. Mi is végóránkon hogy erre juthassunk, Tiszta kegyességet Istenhez mutassunk: így lesz boldog sorsunk.
8. Ki-ki életében azért elkészítse Testét a férgeknek, lelkét az Istennek Örök dicsőségre.

405.

1. Minden ember csak halandó, Minden test, mint fű, virág; Itt ami van, mind romlandó, És elmúlik e világ. Porrá kell e testnek lenni, Hogyha el akarja venni Az örök dicsőséget, Melyet Isten készített.
2. Azért e testi életem, Ha jön a sír éjjele, :/: Bátran s örömmel leteszem, Semmit sem vesztek velem; Mert a Krisztus drága vére Utat nyit egy dicsőbb létre; A halálban biztatóm Jézus, az én Megváltóm.
3. Ki szakaszthat el őtőle? Enyém ő, s övé vagyok. :/: Tudom, el nem vet előle, Ígéreti mert nagyok; Sőt felvisz engem az égbe, Dicsőültek seregébe, Hol az Istent meglátom És mindörökké áldom.
4. Ott van öröm s örök pálma, Hol sok ezren az égben, :/: Isten trónja előtt állva Tündöklő fényességben, A dicső szent angyalokkal, Minden megboldogultakkal A Jézust magasztalják, Megtartójuknak vallják.
5. Nagy keresztet Kik hordoznak S harcolnak a hit harcát, :/: Győzelemben vigadoznak S zengnek ott halléluját. Ott öröm s dicső korona Én fejemet körülfonja; Ott élem az életet, Melynek vége nem lehet.

406.

1. Én Istenem, benned bízom, Se-gélj, ne hagyj tántorodnom! Lelkem, testem, minden tagom Reád bízom: Vezess, mert rád támaszkodom.
2. Nem tudom: itt meddig élek, Mikor ér életem véget? Valamikor tetszik neked: hozzád megyek, Akaratodnak engedek.
3. Minden órában kész lelkem, Hogy veled legyek, Istenem. Nem választok időt, órát, Hozzád jutást, Ha akarsz, megyek mindjárt!
4. Testemnek minden tagjait És a hajamnak szálait Tudod, Uram, mert fejemről Még csak egy szál Kedved nélkül alá nem száll.
5. Itt csak bánat, keserűség, Vagyon fájdalom, betegség; Életünk többnyire ínség, Kedvetlenség: még erőnk is erőtlenség.
6. Nincs orvosság halál ellen Patikában vagy más helyen, Széles mezőn, drága kertben Oly fű nincsen, Haláltól amely megmentsen.
7. Te azért, ó, én Istenem, Add énnékem ezt értenem, Hogy nyomorult mi életünk, Meg kell halnunk, E világból ki kell múlnunk.
8. A halálban biztatásom Nékem egyedül Jézusom, Ki énérettem szenvedett, Megfizetett: Szent Atyjának eleget tett.
9. Azért mikor, én Istenem, Akarsz, vedd hozzád lelkem, Hogy veled örökké éljek, Reád nézzek, Az angyalokkal örvendjek.

407.

1. Itt nincs igazi boldogság, Ez az élet csak fényes fogság;
Nincsen valóságos nyugodalom, Mig be nem fedez a sírhalom.
2. E világnak kedvessége Tartatlan és keserii vége; A
szervedések és változások Uralkodnak, s itt van lakások.
3. Csak a sírban van csendesség, Ott van a legnab'Yobb
egyesség; Ott az úr és szolga megegyeznek, Mint csak por, föld:
nem különböznek.
4. Jézus porunkat felkölti, Mikor nyugvását itt kitölti; Lelkünkkel
is újra egyesíti és idvességben részesíti.

408.

1. Seregeknek szent Istene, Menny-nek, föld-nek te-rem-tő-je, Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
2. Végy be, kérlek, kegyelmedbe, Idvezítő szerelmedbe, Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
3. Az egekre tégy méltóvá, Szent hitemben állandóvá; Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
4. Életemben ki szerettél, Jóvoltodban részeltettél: Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
5. Áldom azért szent nevedet, Hirdetem dicsőségedet: Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!
6. Testem nyugtasd meg a földbe', Lelkem vidd a magas égbe; Jövel, jövel, én Krisztusom, Ne hagyj utolsó órám!

409.

1. Utas vagyok e világban, Menny-or-szág-ban Vár örök hazám készen; A testem csak lelkesült por És ha a sor Reá jön, porrá léssen.
2. Minden nap hoz rám fájdalmat: Nyugodalmat Szívem sehol nem talál. Majd kár ér, majd búbánat sért, Majd bűn kísért, Végre eljön a halál.
3. Uram, te látod végemet, Mert testemet S lelkemet te formáltad; Előbb, mint lettek napjaim, Hajszálaim Mind egyig megszámoltad.
4. Lelkemnek földi társától, Sátorától Bizonyos megválása; De csak annak, ki Istent fél, Kegyesen él, Lesz boldog kimúlása.
5. Atyám, hogy meg ne rettenjek, S bátran menjek A minden test útjára, Teremts tiszta szívet bennem: Néked élnem Légyen lelkem fő vágya.
6. Néked, napjaimnak Ura, Akár búra, Akár öröme juttatsz, Szent megnyugvással engedek; Bár szenvedek, Mindent jómra fordítasz.
7. Akármikor jön a halál, Készen talál, Fájdalmimnak vet véget; Bátran fogok vele kezét: Hozzád vezet S ad örök üdvösséget.

410.

1. Csak vándorút az életem, Míg majd hazámba érkezem, Szent Jeruzsálem városába, Mit fönn az Isten készített, Szövetségvérré épített, Hol ajkam majd csak őt imádja; Csak vándorút az életem, Míg majd hazám elérhetem.

2. Árván megyek az élten át, Nem ismer itt a vak világ; Ott várnak rám a hű testvérek; Ott vár az égi szent sereg; :/: Ujjongva szolgálok neked, És örökké csak érted égek; Ó, Megváltóm, jövel, siess, Szívem csak tégedet keres.

411.

1. Nem sokáig tart már földi bujdosásom, Atyám hajlékában lesz örök lakásom; A megfáradottnak jó lesz ott pihenni, Küzdelmei után nyugalomra lelni.
2. Repülj hát én lelkem, repülj bontott szárnyal: Vár az örökélet a nagy boldogsággal; Nincsen elegyítve az szomorúsággal, Zeng az örömeinek angyalok karával.
3. Szerelmes Jézusom, egeknek Királya I Majd ha fit éltemnek utolsó órája, Nyugtassad békében a sírban testemet, Irgalmadból add meg várt üdvösségemet I

412.

1. Porok vagyunk, porrá leszünk. E világtól búcsút vészünk. Mint az árnyék, elenyészünk.
2. Itt nincsen semmi állandó, Minden változó, múlandó, Rövid életü, s halandó.
3. Emberek, tapasztalj átok : Egyaránt tartozik rátok A paradicsomi átok.
4. Annyi nyugvó helyet adnak Neked is, mint portársadnak, Ha szemeid elszunnyadnak.
5. A holtak csendes kertjében Melletted alszik békében, Kit gyülöltél életében.
6. Lelkem, ne bizz emberekben, A földi fejedelmekben: Nincsen segítség ezekben.
7. El kell múlni a porresznek; Ha kimegy lelkünk, enyésznek: Szándékink mind semmik lesznek.
8. fgy hát múlandó mindenem, Amivel,birok, csak te nem, Mert örökké élsz, Istenem.
9. Te vagy lelkem bizodalma, Szivem örök nyugodalma, Hitemnek boldog jutalma.
10. Ha ostromol a test és vér, Szegény lelkem csak hozzád tér, Uram, kegyelmet tőled kér.
11. Ha reám kereszt tétetett, Ha megúnom az életet: Viaasztalsz, örök szeretet.
12. Ifa sajtolgat a szegénység: Hozzád vezet a reménység, Édes Atya, nagy Istenség.
13. Ha rettent nálálfélelem: &les Jézus, te légy velem; Megtartó kezéd ölelem.
14. Erősítsd gyenge hitemet, Halálos küzdéseimet, Segítsd, idvezítsd lelkemet.
15. Nyugodt lesz így porba szállnom, Végső szómmal ezt kiáltom: Jővel, Ur Jézus, Megváltóm!

413.

1. Menj el a te nyugalmadba, Boldog lélek, követünk; :/: Hogy a kivánt nyugalomba' Részt vehessünk, sietünk. Készíts, Uram, e jóra, hogy midőn amaz óra eljő, örömmel mehessünk Hozzád, Jobbodra ülhessünk.

414.

1. Megszabadultam már én a testi haláltól, És megmenekedtem minden nyavalyáimtól, Büntőtől, a haláltól, e csalárd világtól, Az örök kárhozattól.
2. Lelkemet ajánlom a hatalmas Istennek, És testemet hagyom ő anyjának, a földnek; Ez világot pedig az én - feleimnek, Es a benne élőknek!
3. A testi halálból megyek örök életre, És megmondhatatlan öröme, dicsőségre, Kit kezdettől fogva a Krisztus megszerzett Az ő benne bízónak.
4. Nincsen már hatalma én rajtam az ördögnek, E csalárd világnak, sem a kegyetlen bűnnek, Mert Krisztus elrontá ezeknek hatalmát Az ő szent halálával.
5. Az Atya Istennek vagyok én szerelmében, Az ő szent Fiának kedvében, kegyelmében: Részessé tett engem minden örökében, Az örök dicsőségben.
6. Dicsőség tenéked, örök Atya Úr Isten, És tisztesség néked, megváltó Fiú Isten: Teljes Szentháromság egy bizony Istenség Az örök dicsőségben!

415.

1. Jer, temessük el a testet, Melyről kétségünk nem lehet, Hogy az ítéletnek napján Fel fog támadni igazán.
2. Porból való eredete, Azért porrá kell lennie, De majd feltámad a sírból, Mihelyt az Úrnak szava szól.
3. Az ő lelke örökké él A más világon Istennél, Ki szent Fiának általa Őt a bűntől megváltotta.
4. Lelke csendességben nyugszik, Teste a földben aluszik, Honnan ítélet napjára Feltámad nagy vigasságra.
5. Itt volt ő nagy félelemben, De ott léssen csendességben, Örökkévaló örömben És hatalmas fényességben.
6. Jer, hagyjuk itt őt aludni, Krisztus Jézusban nyugodni, És mi szüntelen vigyázzunk, Mert nekünk is meg kell halnunk.
7. Erre Krisztus adjon erőt, Ki vérével minket kivett A veszedelmes pokolból És kínból, örök halálból.
8. Ő mitőlünk dicsértessék, Örökké magasztaltassék Egyetemben az Atyával És Szentlélek Úr Istennel.

416.

1. Krisztus, én életemnek Te vagy reménysége, Szegény bűnös lelkemnek Örök üdvössége. Lészek hát én csendességben, Bár a halál fúlánkjával rettentsen.
2. Bátran éltem letésem, Mert jutalmát vészem, :/: Elkészítve már nékem Királyi szent székem. Lészek hát én csendességben, Bár a halál fúlánkjával rettentsen.
3. Megyek hát én örömmel Sion királyához; :/: Ó, Jézusom, vezess el Égi szent Atyádhoz! Örvendj, szívem, repess, lelkem! Mert léssz mennyben angyali dicsőségben!

417.

1. Gyarló testünk porrá leszen, Mivel porból vétetett. ./: A halál vár kit-kit készen. Mert halálra született. A bennünk levő bilnért Ezzel fizetjük a bért: Minden nap. sőt minden óra Emlékeztet koporsóra.
2. Sírva jöttünk e világra. Sirás közt költözünk el. ./: De ha jutunk boldogságra. Semmit se veszítettünk el. Bár panasz tölti szánkat. Mig megfutjuk pályánkat. Bár e földön csak bujdosunk: Lesz mennyben örök városunk.
3. Hadd menjen hát kiköltözött Lelkünk jobb hazájába. ./: Testünk a halottak között Hadd ny~odjék sirjába': Nem alszik el örökre, Még boldogabb időkre Tartatik a sir fenekén, Biztatásl innen veszek én.
4. Eljön egykor amaz óra, Melyben a gyász sirhalmok ./: Megnyílnak trombitaszóra S elvész minden hatalmuk. Akkor majd lelkünk. testünk Elveszi. mit kerestünk; Szemünk téged is meglát ott. Kit most innen elbocsátott.

418.

1. Uram, majd egyszer feltámadnak, Kik a sírhalmokban szunnyadmik, Áldott kezed tágas tért nyitott, Hol a sírdomb húzott kárpitot, Jó majd a boldog kikelet, Elüzi a hosszú telet.
2. Boldog, aki nyugszik sirjában A Megváltó szent oltalmában ; Bár rágja testét féregsereg, A rög közt is élte szendereg; S jó majd a boldog kikelet: A Góel áll sírja felett.
3. Áldott légy hát, holtak országa, Az Istennek nagy majorsága ; Megfogjuk azt élő hitünkkel, HO!IT a halálban nem veszünk el: Jó majd a boldog kikelet, Ha kinyugosznak a telet.
4. Jézus, ki isteni erővel Megváltál a gyász temetővel, S feltámadtadnak vagy zsengeje, Kössön hozzád szád szent igéje; Téged követvén, úgy éljünk, Hogy sirunktói mi se féljünk.

419.

1. Már elmégyek az örömbé, Paradicsomnak kertébe. Lészek Istennek kedvébe:
2. Immáron bételjesedék, Mit éltemben sokszor hallék: Hogy még halálnak fizetnék.
3. Keresztyén hitnek jutalmát, Már elvészem diadalmát: Az életnek koronáját.
4. Lelkem Ábrahám keblében, Testem is nyugszik a földben, De vagyok oly reménységben:
5. Onnét hogy még feltámadok, Krisztus Jézussal vigadok; Azért lelkemnek így szólok:
6. Siess a boldog városba, Aholott bé vagyok irva: A mennyeknek országába.
7. Drága szép lakó városunk, Hol Istennel együtt lakunk; Knsztus is örökös társunk.
8. E városnak boldogságát, Tündöklését, gazdagságát, Szent Irás mondja mivoltát.
9. Abban, úgymond, nem szükséges Napfény, s hold nem kellemetes: Isten benne fényességes.
10. Keserűség, sem irigység, Nincs ott sántaság, betegség, Nincsen ott nyomorult vénség.
11. De mindnyájan feltámadván, Uszünk erős állapotban Krisztus itéleti után.
12. Ott nincs továbbá kevélység, Nem uralkodik az éhség: Szeretet lesz az elégség.
13. Uszünk hível{ egy seregben, Mind egyenlő dicsőségben, Szent Pál mondja levelében.
14. Gerjedez együtt szerelmünk, Istenünkhöz tiszteletünk; Arról el nem feledkezünk.
15. Az angyalok, pátriárák, Apostolok és próféták: Megismernek atyánk s anyánk.
16. De még nagyobbnak mondatik, Hogy Isten velünk lakozik, Kinek dicsőség adassék!

420.

1. Életemnek végső napját, Minthogy már elértem óráját. Testem leteszi bűnének zsoldját. Bátran megvívja halálbaját.
2. Lelkem érzi, hogy testemtől, Meg kell válnia ez élettől, Tudja: búcsút vészen földiektől, Mert így van rendelve Istentől.
3. Azért dolgát ő is bilza Istenre, ki magához hívja; Elhitte, ho(O' Krisztus őt nem hagyja, E harcban segedelmét nyújtja.
4. Támadjon fel bár a Sátán, De nincs hatalom botja vállán; Nem örülhet soha lelkem kárán: Megváltott vagyok Krisztus árán.
5. Isten ellen hogy bünt tettem, Ezért akkor pereljen velem. Tudom: fortélyá nem árt ellenem, Mert részes velem a kegyelem.
6. Igyekezzék érdememtől, Eltiltani Idvezítőmtől, Ki-fogni a hívek számok közül: Isten már nem ad ki kezéből.
7. Ennyi ellenségim között Krisztus, ki magának gyűrűzött Nem há~y, mert jó reménységet szer zött, Kit nálam mindeddig megőrzött.
8. Édes Jézus, segedelmem I Kérlek, már légy jelen mellettem, Pályafutásom ha elvégeztem, Letett jutalmát add meg nekem I
9. Angyali tábor ne késsék, Kik lelkem hozzád felkísérjék, Abrahámnak kebelébe vigyék, Hol Lázárral együtt nyúgodjék.
10. Feltámadás felől hitem, Vagyon állhatatos értelmem, Jó bizodalom, reménység engem Táplál, mert kész életre mentem.
11. Ha porrá változik testem, De hiszem, hogy én Idvezítőm Ezen testben szemeimmel nézem, Mikor eljő, mint én ftélőm.
12. Nem lesz nekem félelmemre, Ha mondatik. hogy ítéletre, Keljetek fel, holtak, számvetésre, Mert eljött Bíró fizetésre.

421.

1. Tudom, az én Megváltóm él, Hajléka készen vár reám, Már int felém, és gyermekének Koronát ad a harc után. Bár a világ gúnyol, nevet, Honvágy tölti el lelkeket, És nemsokára hív az Úr: Jövel haza, én gyermekem! Kitárt karjával vár az Úr: Pihenj, nyugodj a keblemen.

2. Jézus nevében bízom én, Ő törli el sok bűnömet, Jézus ajkáról hallom én: Ó, jöjj haza, vár Mestered. Bár a világ gúnyol, nevet, :/: Honvágy tölti el lelkeket, És nemsokára hív az Úr: Jövel haza, én gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Pihenj, nyugodj a keblemen.

3. Előttem, ó, az oly csodás, Hogy értem szállt a földre le, Hogy érettem is szenvedett, Én bűnömért is véreze. Bár a világ gúnyol, nevet, :/: Honvágy tölti el lelkeket, És nemsokára hív az Úr: Jövel haza, én gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Pihenj, nyugodj a keblemen.

4. Tudom, hamar jó Mesterem, Az óra fut, a nap közel, Előtte állok csakhamar, Édes Jézus, jövel, jövel! Bár a világ gúnyol, nevet, :/: Honvágy tölti el lelkeket, És nemsokára hív az Úr: Jövel haza, én gyermekem! :/: Kitárt karjával vár az Úr: Pihenj, nyugodj a keblemen.

422.

1. Hadd menjek, Istenem, Mindig feléd, Fájdalmak útjain
Mindig feléd. Ó, sok keresztje van, De ez az én utam, Mert
hozzád visz, Uram, Mindig feléd.
2. Ha este száll reám S csöndes helyen Álomra hajtánám Fáradt
fejem: Nem lesz hol nyughatom, Kő lesz a vánkosom, De
álomszárnyakon Szállok feléd.
3. Szívemtől trónodig - Mily szent csoda - Mennyei grádicsok
Fényes sora, A szent angyalsereg Mind nékem integet; Ó, Uram,
hadd megyek Én is feléd!
4. Álomlátás után Hajnal ha kél, Kínos kővankosom Megáldom
én. Templommá szentelem, Hogy fájdalmas szívem, Uram,
hozzád vigyem, Mindig feléd!
5. Csillagvilágokat Elhagyva már, Elfáradt lelkem is Hazatalál.
Hozzád ha eljutok, Lábadoz roskadok: Ottan megnyugodhatok
Örökre én!

423.

1. Akik bíznak az Úr Istenben, El nem vesznek életükben:
Megtartatnak kegyelemben.
2. Az Istennek szent beszédében, Kik maradnak szerzésében,
Hitük által idvességben:
3. Ezek lesznek nagy erősségben, Mint egy kőszál,
keménységben: Megtartatnak kegyelemben.
4. Sokszor esnek kísértésekben, De ők el nem vesznek ebben:
Megmaradnak igaz hitben.
5. Akik pedig hitetlenségben élnek és nagy kevélységben: Mind
elvesznek azok ebben,
6. De a hűvek nagy békeességben, Lesznek örök dicsőségben:
Hitük által idvességben.

424.

1. Ó, mely boldog az oly ember élteben, Akit az Isten bévett kegyelmélben, Sok vétkeiről elfeledkezett, Bűnös fejének megkegyelmezett, Boldog az s lehet teljes bizodalma, Kinek a Krisztus paizsa s oltalma, Mert nem árt annak a bűn s a halál, Ámbár a törvény ellene fennáll.
2. A törvény súlyát hogy kezdém vizsgálni, Erlím mivoltát azon megpróbálni, Azonnal lelkem, jaj, el-rémüle, Testem és vérem bennem elhüle. Mert tudom nyilván, mely nagy gyarlóságom, Ó, mely számtalan bűnöm s adósságom; Ha törvénr, szerint bán az Úr velem, Soha nem fordul napra éjjelem.
3. De hogy szívemet emelém végtére Az én Uramnak elégtételére, érdemét hittel hozzám kapcsoltam, Legottan lelkemben megújultam. Mert igazsága reám kiterjedett, Melyért a nagy Úr nékem megengedett, A törvény átkát rólam elvévé, Nagy kegyelmének tőn részesévé.
4. Hát benned vagyon minden bizodalمام, Ó, áldott Jézus, paizsom s oltalmam, Tudom, vétkeim sokak és nagyok, Magamban féreg, por, hamu vagyok. De te kedves vagy, Uram, az Istennél, ~rdemed drágább előtte mindennél, Ha igazságod pártomat fogja, Soha nem lézsek a halál foglya.
5. Azért hitemmel tehozzád elmégyek, Nem hogy érette bért kívánjak s végyek, Mert tudom: Istennek ajándéka, Hát szívemnek ez teljes szándéka, Hogy érdemedet eUogadjam ezzel, Mint drága jóra kinyújtatott kézzel, & megmutassa együgyűségem, Hogy benned légyen én reménységem.
6. De mivel gyarló szolgád e hűségben, Te, ki lakozol odafent az égben, Küldd el lelkedet, hogy vezéreljen, Tanítson: hozzád mennem mint kelljen. Ó, ne hagyj Uram, ne hagyj el engemet, Oltalmazd hiven én gyarló fejemet, Hogy holtom után hozzád mehessek, Az igazak közt bő részt vehessek.

425.

1. Ó, Ábrahám Ura, Hadd áldjuk szent neved, Mert mindenható vagy és örök szeretet. Nagy Isten a neved, Ezt vallja föld és ég, Csak téged illet tisztelet és dicsőség.
2. Ó, Ábrahám Ura, Ím, hallom szent szavad; Csak azt az üdvöt keresem, mit kezed ad. A múltó földi jót És vágyát elhagyom, S őt választom, ki őrizőm és pásztorom.
3. Ó, Ábrahám Ura, Szent kegyelmed nekem Az én örömöm, utamon ez vezessen. Te barátod lettem, Én Istenem te vagy: Tarts meg a Jézus véérért és üdvöt adj!
4. Megesküvél, Uram, És igédben bízom, Hogy égbe viszed gyermeked sasszárnyakon. Meglátom Jézusom És áldom hatalmát, Szent kegyelmének éneklek halleluját.

426.

1. Már keresztet vállra vettem S érted mindent elhagyok.
Mindenem vagy, árva lettem, Honjavesztett szív vagyok. Vágyat,
célt a múltnak adtam, Nincs már bennem vak remény, Mégis
gazdag úr maradtam: Isten és a menny enyém.
2. Ember bánthat és zavarhat: Szíved áldott menedék; :/:
Sorsom próbál és sanyargat: Édes csenddel vár az ég. Nincsen
búm, mely könnyet adjon, Míg szerelmed van velem, Nincs
öröm, mely elragadjon, Hogyha nem benned lelem.
3. Lelkem, teljes üdv a részed, Hagyd a bút s a gondot el; :/:
Légy vidám, ha meg-megérzed: Tenni kell még s túrni kell.
Gondold el: ki Lelke éltet, Milyen Atya mosolya; Megváltód
meghalt teérted: Mit bánkódnál, menny-fia?
4. Kegyelemből dicsőségbe Szállj, hited majd szárnyat ad, :/: S
az örök menny fénykörébe Bévezet majd szent Urad. Véget ér
itt küldetésed, Elszáll vándoréleted, Üdvösséggé lesz reményed,
Égi látássá hited.

427.

1. Lelkem hozzád kíván menni, Veled lenni, Ó, életem kövára, Mert nálad talál oltalmat, Nyugodalmat, Te lehetsz várt javára.
2. Nem bízhatom érdememhez, Mert fejemhez Kőttetett a gyarlóság; Ha vizsgálom testem s vérem, Megeszmérem: Nincs bennem semmi jóság.
3. Az Úrnak parancsolatját, Akaratját, Ó hányszor hágtam által! Hányszor volt munkám éretlen És rendetlen Erőtlenségem által!
4. Ha lelkem gerjed a jóra, Majd sátora, A halandó romlott test Készségét balra fordítja, Megtompítja, Hogy légyen a jóban rest.
5. Ezért gyakran azt mívelem, Ha nincs velem Az Úrnak segedelme, Miről tudom, hogy helytelen, Törvénytelen S lelkemnek veszedelme.
6. Ily bűnös gyarló voltommal, Oltalommal ügyemben nem lehetek, Tettető igazságomért Jutalmat s bért Hasztalan követelek.
7. Mert ki saját erejének, érdemének Nagyságát veti, hányja, Szükség: légyen feddhetetlen Okvetetlen, Mint a törvény kívánja.
8. Tudom, hogy a kegyességnek és hűségnek Vagyon drága jutalma; De azt adja kegyelemből, Nem érdemből Az Istennek irgalma.
9. Én azért ez oltalomhoz, Mint kőfalhoz Egyedül támaszkodom; Jézusomnak kegyelméhez, Érdeméhez Jó hittel ragaszkodom.
10. Te pedig, ki által élek, Ó Szentlélek, Úgy igazgasd dolgomat, Hogy e jót nálam tarthassam S megmutassam Hálaadó voltomat.

.

428.

1. Látod, Úr Isten, szívünket, Tudod erőtlenségünket, Nem rejtjük el bűneinket: Várjuk kegyelmességedet.
2. Mindnyájan arcra borulunk, Szent Atyánk, hozzád kiáltunk: Felejtsd el bűneinket, Tengerbe elbéveds őket.
3. Világosítsd elménket, Gerjeszd fel a mi szívünket, Hogy dicsérhessünk tégedet, És áldhassuk szent nevedet.
4. Hajlékoddá mi szívünket Szenteljed, kérünk tégedet; Sziveinkben lakodalmat Szerezz, és nagy nyugodalmat.
5. Így cselekedjél mivélünk Szent Fiadért, ki minékünk Nálad bizonyos reményünk, Hozzád egyenes vezérünk.

429.

1. Az Úr énnékem hűséges vezérem, Föpásztoromnak csak ötet ösmérem; Drága jóvoltát elrejttem szívemben, Szent nevét áldom egész életemben, Mert kegyelméből én érdemem felett Sok lelki jókkal engemet körülvett.

2. Szent beszédének gyönyörűségével, Áldott lelkének titkos erejével Sötét álomból híven felébresztett, Az én szívemben oly hitet gerjesztett, Mely bánatában lelkem vidámítja, Jó reménységgel naponként újítja.

3. Sőt, hogy még inkább érezzem kegyelmét, Várjam bizonytalán ígért segedelmét: Jósággal teljes, édes indulatja Sákramentommal vélem kóstoltatja, Így édesíti szívemet magához, Hogy erős hittel fussak oltalmához.

4. Csak az szívemnek hozzád óhajta, Ó, idvességnek fakadó forrása: Ha kegyelmedből már Atyámmá lettél, Végezd el a jót, amit elkezdettél; Reménységemnek add meg kívánt végét: Az én lelkemnek örök idvességét.

430.

1. Úr Jézus, idvesség fejedelme, Én életemnek hű segedelme,
Megtérek hozzád hálaadással, Szent neved áldom
énekmondással, Emlékezeted elrejttem szívemben, Rólad
éneklek egész életemben.

2. Mert gyarló voltom bűnben eredett, De nagy kegyelmed rám
kiterjedett, Istenem voltál kezdettől fogva, Nem hagytad a bűnt,
hogy tartson fogva, Sőt a világtól engem elszakasztál, Szent
szere1medből magadnak választál.

3. Eljegyzél kegyelmed pecsétjével, A keresztségnek drága
vizével, Zászlód alá én nevem beirtad, Néped közé szolgád
befogadtad, Erőt1enségem lelked segítette, Háza javait velem
érezte.

4. Testtől születtem s merő test voltam, Bűnöm sírjában szinte
megholtam, Ámde szent véred drága hu lása Lön én lelke nek
megtisztulása, Újjászült Lelked, hathatós volta val, Felékesített
égi koronával.

5. Hát világ, test, bűn, tőlem távozzál, Bennem nincs részed,
bármit okozzál! Uram pecsétjét én reám vettem, Már
kegyelméből tagjává lettem, Fejedelmeknek csak őtet
esmérem, Igéje s Lelke lesz holtig vezérem.

6. Téged is kérlek, ó áldott Lélek, Vezess a jóban, amiglen élek,
Hogy a bűnöknek épen meghaljak, Szent életet kövessek és
valljak, Hogy az én .Uram engem megkedveljen és végre
bennem öröme beteljen.

431.

1. Úr Isten, kérünk tégedet: Keresztelj és moss meg minket, És tisztíts meg kegyesen; A Krisztusnak ő vérével Nagy bűneinket töröld el Szent lelked erejében. Amit e szent fürdő jegyez, Mindent mi bennünk megszerez: Végy körül szerelmeddel, Hogy a te szövetségedben Megmaradjunk mindvégiglen, Minden mi gyermekinkkel.

432.

1. Mi kegyes Atyánk, bölcsességnek Ura, És mindeneknek nagy bölcs tanítója: Akinek nem vagy te igazgatója: Nincs oktatója.
2. Mi, te fiaid, tudatlanságunkban, Gyermekségünkben és ifjúságunkban, Néked könyörgünk mi tanulásunkban, Imádságunkban.
3. Világosítsd meg tudatlan elménket, Tanulásunkban vezérelj bennünket, A tudományra gerjeszd fel szívünket És mi lelkünket.
4. Adj jó tanító mestereket nekünk, Adj bölcsességet általuk minékünk, Adj jó erkölccsel, értelemmel élnünk, Mi jó Istenünk!
5. Őrizz meg minket gonosz erkölcsöktől, Minden naponként fertelmes beszédűtől, Szent színed előtt utált részegségtől, Éktelenségtől.
6. Hogy jövendőre mi felnevekedvén, Téged dicsérjünk, mindenkor tisztelvén, Felmagasztaljunk, nagy jámborul élvén, Néked engedvén.
7. Hogy szolgálhassunk te szent egyházadnak, És használhassunk felebarátinknak, De kiváltképpen atyánknak s anyánknak, Édes hazánknak.
8. Hogy holtunk után a nagy iskolában, Szentháromságnak ő tanításában, Az angyaloknak szép társaságokban Tanuljunk jobban.
9. Dicsőség néked, kegyes Atya Isten, És uralkodó áldott Fiú Isten! Te, vigasztaló Szentlélek Úr Isten! Áldj meg hitünkben!

433.

1. Áldjad, én lelkem, felséges Uradat, Dicséretére emeld fel szavadat, Jóvoltát liirdesd lelki örömmel Terólad, Uram, csak rólad éneklek, Mindenek felett Téli; ledet szeretlek, Mert voltál hozzám nagy kegyelemmel
2. Gyarló éltémnek kezdeti Un fogva Tartott kegyelmed én kezemnél fogva, Te szent szemeid én reám néztek; Erőtlen voltom még gyenge korában Talált nyugalmat szárnyad árnyékában, Midőn me1l6lem sokan elveSztek.
3. Keresztyén szülék által felneveltél, Engem, méltatlant, fri~edbe bévettél, Tettél háznak élő tagjává. Szent Irgalmadból énreám is tére Áldott Fiadnak drágalátos vére, Hogy a bUn ne tenne prédájává.
4. A keresztségnek külső fürdőjével, Mint kegyelmednek bizonyos jelével Megmosád gyenge s erőtlen testem; Így szent házadban enf!em béavattál, A pogányoktól híven elszakasztál, Midőn én azt még nem is kerestem.
5. Bízzál hát, lelkem, a te Istenedben, Ki Atyáddá lett még gyengeségedben. Mint a vízzel megmosá testedet, Ugy szent Fiának drága érdemével, Azzal érdemlett áldott Szentlelkével Büneidből megtisztít tégedet.
6. Tehozzád is, csak tehozzád emelem Szívemet, ó Dagy jószág és kegyelem; Idvességemet tetőled várom. Ne hagyj el engem, ha Istenem lettél, Végezd el a jót, amit elkezdettél, Ó én Uram, Atyám és kővárom

434.

1. Vezess, Jézusunk, S véled indulunk. Küzdelemre hív az élet,
Hadd kövessünk benne téged; Fogjad a kezünk, Míg
megérkezünk.

2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek. És ha terhet kell
viselnünk, Panaszt mégsem ejt a nyelvünk; Rögös bár utunk,
Hozzád így jutunk.

3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt, Vagy ha másért bánat
éget, Adj türelmet, békességet, Reménnyel teli Rád tekinteni.

4. Kísérd lépteink Éltünk végéig, És ha roskadozva járunk,
Benned támaszt hadd találunk, Míg elfogy az út S mennyben
nyitsz kaput.

435.

1. Lelkem siet hozzád menni, Ámbár gyenge ereje, Kíván asztalodról enni, Ó, életnek kútfeje! Hogy megelégtülhessen, Benned része lehessen.
2. Kedveld, Uram, kegyességét A te szegény szolgádnak, :/: Éreztessed édességét Elkészült vacsorádnak, Hogy véled egyesüljön S lelke benned örüljön.

436.

1. Örülj, szívem, Vigadj, lelkem, Ékességed lett a hit;
Vacsorához, Mégy Jézushoz, Hivatalos vagy te itt.
2. Ha bűnödért Halálos bért Érdemlettel lelkedre: E szent asztal
Megvigasztal S válik idvességére.
3. Ez örömben, Reménységben, Jézus, ma hozzád jövök.
Asztalodnál Lábam megáll: Testem, lelkem újítsd meg.
4. Tisztogass meg, Bűnből moss meg Kegyelmedből, Istenem, És
a Sátán lelkem kárán Nem örül, nem árt nekem.
5. E vacsora Égi módra Engem véled összead, Maradj Bennem,
benned engem Hagyj lennem, hogy áldjalak.
6. Csakhogy immár Bűntől elválj S légy hívséggel Jézushoz:
Halálával, Váltóságával Minden bűnből feloldoz.
7. Hát jöjjetek, Bűnös lelkek, Orvosságot kik vártok! Jézus lelke,
Szent kegyelme Kiárad ma reátok.

437.

1. Ó, Jézus, mi idvességünk, Fejedelmünk, dicsőségünk,
Szívünknek fő vigasztalója! Rólad, csak rólad énekel Szánk
buzgó dicséretekkel, Lelkünknek édes táplálója; Egyedül csak
hozzád térünk, Mert hű pásztornak ismerünk.
2. Ó, mily szent az az indulat, Mely veled örömet mulat, Ó,
Jézus, idvesség forrása! Boldog, akit hívsz magadhoz, :/:
Méltóztatsz szent asztalodhoz, Hogy kegyelmed jelét ott lássa.
Bizony, boldog az oly ember, Ki nálad kedvességet nyer.
3. Mert érdemedben részesül, Teveled, Uram, egyesül, Ki hív
tagja e vendégségnek. Mint a bort s kenyeret veszi, :/: Akképp
részesévé teszi A hite őt az idvességnek, Melyhez ártatlan
Jézusunk Vére által vagyon jussunk.
4. Azért, kit bűnök rongálnak, Járulj e kegyes királynak Víg
örömmel szent asztalához! Nem vet el ez irgalmas szív, :/: Mert
könyörülő, igaz, hív, Csak hogy folyamodj oltalmához: Bévesz
sebe rejtekébe, Mint ígéri szent jelébe.
5. Nincs is egyébben oltalmunk, Reménységünk, bizodalunk,
Édes Jézus, hanem csak benned. Szállj hozzánk, kedves
vendégünk, :/: Oltsd meg lelki nagy éhségünk, Mert eledelünk
csak érdemed; Szívünket, ímé, kitarjuk, Szentségedet várván
várjuk.

438.

1. Hallottuk, Jézus, miképpen hívogatsz, Sietünk hozzád, tudjuk, hogy megnyugtatsz. Vállunkat nyomja nagy terhünk súlya, Félünk, erőnket hogy felülmúlja. Fáradtak vagyunk, régóta emeljük, Mert együtt jött ez a világra velünk; Jézus, terhünktől légy szabadítónk, Fáradtságunkban légy megújítónk.

2. Törődött szívvel teszünk neked vallást: Hogy nem követtük a jó útmutatást, Melyet sugallt lelkünk ismerete, Mikor minket jóra serkentgete; Inkább követtük gyarló testünk kényét, Mint idvesség törvényid ösvényét; Ezért nagy lévén szívünk keserve, Állunk előtted, mellünket verve.

3. De mégis lelkünk e hittel élesztjük: Hogy te, Megváltónk, nem akarod vesztünk; Hanem magadat adtad érettünk, Életedet letévén helyettünk. A törvény átka tégedet üldözött, Míg felfüggeszte az ég és föld között, Tulajdon tested ott megáldozád És e világ bűnét elhordozád.

4. Ezért az Atya magával bennünket Megbékéltete s eltörlé bűnünket; Ellenségiből tett fiaivá; Szent Fia örökös társaivá; Jézus! te halállal tévén eleget, Megengesztelted a földhöz az eget; Általad, amit más nem tehetett, A teljes váltság elvégeztetett.

5. Azért már minket éleszt és vigasztal Ez az általad rendeltetett asztal; Mely annak nyilvánvaló tüköre: Véred mint omla, tested mint töre! Sőt tested jegyét itt nemcsak mutatod, De személy szerint nekünk is átadod: Zálog ez, hogy van nekünk is jogunk A tőled szerzett jókhoz, Jézusunk!

6. Szállj le most mennyből, életnek kenyere! Tápláld lelkünket az örök életre! Tudjuk: aki e kenyérből eszik, Soha örökké meg nem éhezik. Életnek vize! nyiss magadnak utat, A szomjú hívek keresik e kutat; Szolgáltasd ingyen az italokat: Oltsd el végképpen szomjúságukat.

7. Óhajtunk, Jézus, egyesülni veled: Úgy lesz szívünk szent, ha te megszenteled. Adjad hát, hogy mint tagok a főnek, Engedjünk néked, bennünk élőnek. Oltsd be magadba, mint jó szőlőtőbe, Hogy jó nedvesség folyjon a vesszőbe, És legyen szívünk szívednek mása, Éltünkben élted hogy minden lássa.

8. Adjad: egymás közt legyen egyességek, Akik e közös asztalnál vendégek; Mert bizony, aki másokat szeret, Csak az eszik itt méltán kenyeret. Fogjon hát ez az egész gyülekezet Egymással atyafiságosan kezét, Mert tudjuk: maga a hívogató Úr Jézus nem személyválogató.

439.

1. Én lelkem, ébredj fel az Úrnak dicséretére, És szent emlékezetére Víg szívvel gerjedjél. Kegyelmét keressed E te lelki orvosodnak, Hű és édes táplálódnak Jóvoltát hirdessed.
2. Mert éhező valál, A szomjúság elepezített, A bűn oly kútba rekesztett, Hol kész volt a halál. De lelke megesett Rajtad e kegyelmes Úrnak, Látván, nyavalyáid dúlnak, Téged felkeresett.
3. A kútból kihozott, Az igazságnak mezején És az életnek kútfején Vezérlett, hordozott. Végre vitt magához, Bíborban felöltöztetett, És kegyelméből ültetett Ő szent asztalához.
4. Hol megelégített Megtöretett szent testével És kifolyt drága vérével, melyet elkészített. Boldog, ki ezzel él, Mert a Sátán annak nem árt, Semmi veszély nem tehet kárt, A haláltól sem fél.
5. Azért, kik éheztek, Jertek az Úr asztalához, Siessetek jóvoltához, És megelégesztek. Mert az Úr nem hagyja A töredelmes lelkeket, Sőt táplálja mindezeket: Magát nekik adja.
6. Mint a száj részesül A látható szent jegyekben, Úgy e nagy Úr a hívekben Él, s vélek egyesül. Lesz édes dajkájuk: Megtöretett szent testének, Kiontott drága vérének Hasznát szabja rájuk.
7. Hát lelkem, tégy vallást, Hogy igaz szívvel szereted Ez Urat, s híven követed, És néki adsz szállást. Jöjj be hozzám, kérlek, Jézus, én kedves vendégem, Mert te vagy én dicsőségem, Csak téged kedvellek.

440.

1. Jer, lássuk az Úr keresztjét, Melyet felvett érettünk, Megszánván embernek vesztét, Megfizete helyettünk. Úr lévén, lett szolgává, Mindeneknek csúfjává, Istenségét elrejtette, Midőn testünket felvette.
2. A Gecsemáné kertjében Kezdette szenvedését :/: Érezvén a kint lelkében S a halál rettentését, Ivék keserű pohárt, Fizette értünk az árt; Véres cseppjei testének Nékünk gyógyulást szerzének.
3. Itt szintén lelkéig hata Sebes vizek mélysége, :/: Itt kezdődék a nagy csata S lelke keserűsége: Egyedül hagyattaték, Éjjel megfogattaték; Ki mindent kézen fogva tart, Megfogattatni így akart.
4. Feszítésre ítélteték S gyalázatos kínokra, :/: Pilátushoz vitetteték, Önként ment ez átokra. Ki ügyét hogy meghallá, Őt ártatlannak vallá, Mégis adá keresztfára, A legkínosabb halálra.
5. Mint Prófétát, csúffá tették, Mert befedvén szent fejét, :/: Verték, s ki verte? kérdezték, Kísértvén szent erejét. Mint Királyt, meggyalázzák, Tövissel koronázzák, Náddal verék a bársonyban, Csúfolák térdhajtásokban.
6. A fát adván szent vállára, Mint Pap, meggyaláztaték, :/: Az is lón gyalázatjára, hogy megostoroztaték. A vitézek kifoszták, És ruháit megoszták; A nagy bűnöst elereszték, A szentet fára függeszték.
7. Mily csuda buzgó szerelem: Meghalni barátiért, :/: De e kegyes Fejedelem Meghalt ellenségiért. Ez lelkünk drága bére, Mert Isten fia vére: Mily drága az az áldozat, Mellyel romol a kárhozat.
8. Ezért szerzé szent asztalát, Hogy e jót előadja, :/: Szenvedését és halálát Szemeink előtt hagyja. A kenyér megtörése, A bornak kitöltése Lelke, teste szenvedését, Jelenti megöletését.
9. Ez egyszerű vendégségben Jézussal egyesülünk, :/: Egy kenyérből e szentségben Hívők mind részesülünk. E rövid szent vacsora Mutat mennyei jóra; Ezt az ő kint látott teste Választottinak kereste.

441.

1. Kegyes Jézus, én imádságomra, Hajtsd füled én kiáltásomra, Jusson hozzád kérésem én jómra, Ne nézz, Uram, méltatlan voltomra!
2. Szomorkodom undok bűneimért, Fohászok sok gonoszságimért, Félek, Uram, mert sok rútságimért Megutáltál, tudom, én bűnömért.
3. Tökéletes a te ítéleted, Tiszta, szent vagy, a bűnt nem nézheted, A vakmerő bűnöst megbünteted, Országodból méltán kirekesztetted.
4. Félek, azért megvallom, Istenem, Hogy ha úgy bánysz, mint érdemlem, velem, Szent színedet elfordítod tőlem, Országodból kirekesztetted lelkem.
5. Mert ha végignézek életemen, Látom, hogy a bűnt gyermekségemen Kezdettem, és azóta szüntelen Növekedett a teher lelkemen.
6. Múló hasznát a bűnnek szerettem, Törvényedet azért félretettem; Felebarátomat sértegettem, Melyért hozzád méltatlanná lettem.
7. De ez egyben biztatásom lelem, Hogy tenálad vagyom a kegyelem; Azért hozzád szívemet emelem: Cselekedjél irgalmasan velem.
8. Mert nem azért vetted fel testünket, Hogy megítélj bűnünkért bennünket, Hanem hogy megszabadítsd lelkünket és megszerezd örök életünket.

442.

1. Idvességünk, váltságunk, Jézus! hozzád kiáltunk; Midőn a kegyelem asztalához lépünk: Jövel, maradj mivélünk!
2. Nagy volt szüleink bűne, De Atyád könyörüle; És az örök halál tüzéből megváltott Engesztelő halálod.
3. Ez a terített asztal Bűneinkben vigasztal: Hogy könyörülsz rajtunk s kegyelmed velünk lesz, Ha bízunk érdemedhez.
4. Szent testednek jegyei Annak itt a jelei: Hogy csak az igazán megtérő találhat Idvességet tenálad.
5. Vérednek kiömlése Bűneink eltörlése; Emlékeztess, midőn ajkunk a bort issza: Légyen éltünk szent s tiszta!
6. Jézus! a te véred szent! Légyen szívünk büntől ment; mert örök életet veled az remélhet, Ki megveti a vétket.
7. Szent törvényed fáklyája Világoljon pályánkra! Mert e földi úton, tudjuk, el nem téved, Ki híven követ téged.
8. Fogjad azért kezünket, S magad vezérelj minket; Mert a te utadon Istenünkhöz vezet A hit, remény, szeretet.
9. Ha szemeink meglátnak Jobbján te szent Atyádnak: Ott a Szentlélekkel örök egyességben Üdvözíts majd az égben!

443.

1. Lelkem, adj dolgot magadnak, Hirdessed édes Uradnak Jóvoltát és felségét. :/:
Hirdessed ajándékinak, Melyeket ad barátillak, Nagyságát és szépségét. Uram, te reád
gerjedez :/: Szivem, és rólad zengedez Nyelvem kész indulattal, Mert voltál s vagy té
népedhez, Áron vett örökségedhez Drága jó akarattal.
2. Kijelentéd irgalmadban, Szentséges végvacsorádban, Hogy áldozattá lettél; :/: A
benned bízó hívekért, Halált nemző vétkeikért Egyszer eleget tettél. Kikkel is végig
lakozol :/: És karjaldon hordozol, Sőt azokkal egyesülsz; Szentlelked által bennük vagy,
Noha felséged dicső nagy, S az Atyának jobbján ülsz.
3. Azért, akik tusakodnak, Bűneiken szomorkodnak És hittel reád néznek; :/:
Idvezítésedet várják, Bűn előtt szívük bezárják, Megtérni igyekeznek; Kívánnak néked
engedni. :/: Szent életben nevelkedni És futnak jóvoltodhoz : Azok, mint édes fiaid,
Kebeleden nőtt juhaid, Méltók szent asztalodhoz.
4. De a színes képmutatók, Bünt vetők, gonoszt aratók Innen távol menjenek; :/:
Megtérni nem tudó szívek, Álnokságra felvont ívek E jóval ne éljenek. Ti, álnokságnak
fiai, :/: Fussatok el, mert javai Az Úrnak nem tiétek; Ha éltek itt méltatlanul, A harag
csalhatatlanul Reátok száll, higyjétek.
5. Hát lelkem, hallgasd Uradat, Próbáld meg tennenmagadat, Úgy járulj ez asztalhoz. :/:
Higyj, térj meg. a bűnt utáljad, Az Istent féljed, szolgáljad, Fuss hozzá, mint köfalhoz.
Uram, ezekre kész vagyok, :/: De hibáim sokak, nagyok, Rajtam nagy terhek vannak: O
Jézus, engem ne hagyj el, Segélj, tőlem ne maradj el, Sőt válassz el magadnak.

444.

1. Ó, Istennek választott kedves népe, Kit ékesít szentséges lelki képe: Vigyázz te belső ékességedre, Szépségedre.
2. A te szemeid az Úrra nézzenek, Szent rendelési előtted légyenek, Az Úrnak kertje hogy virágozzék, Illatozzék.
3. Szent Igéjét híven s tisztán hirdessed, Háza tisztaságát híven szeressed, A jókat vedd és tartsd kebeledben, Szerelmedben.
4. Akik hitüknek szép jelét mutatják, Magukat szent áldozatul állatják, Azokat, mint illik, csókolgassad és biztassad.
5. Az igaz útról kik eltévelyedtek, Feslett és rossz életre vetemedtek, Térítsd meg őket hasznos intéssel és feddéssel.
6. Hogyha szeretetből lett intésednek, Megvetvén a bűnt, kész szívvel engednek, Jó szemmel tovább is nézz azokra, Járj javokra.
7. Így az Úr háza nem romlik, sőt épül, Ékes voltában napról-napra szépül, Plántái nőnek az Úr kedvére, Örömére.
8. Te pedig, hívek hűségese pásztora, Segéld gyenge népedet minden jóra, Hogy a szent igazságot szeresse, Azt kövesse.

445.

1. Szólsz hozzám, Istenem, s én választ adni készen Mármár megindulok, hogy rád bízam magam, De látod, köt s lehúz még régi csüggedésem, Áldd meg ma lelkemet több hittel, ó, Uram.
2. Sok szép ígéretem, ó, hányszor megtagadtam, A nagy fogadkozást, hogy csak tiéd szívem. A bűnös gyengeség bús rabjának maradtam, És törvényed szerint nem éltem semmiben.
3. Ha jót tettél velem, ha áldva látogattál: Én nem dicsértelek s nem hirdetem neved; Nem értettem, mikor szenvedni, sírni hagytál, Hogy ha szeretsz, miért sújt vessződ engemet?
4. Köt még a földi jó, a bűn, a földi örvény, S tehozzád bűnömért, lásd, el nem juthatok. A béklyó súlya nyom, levetném, összetörném, De lelkem gyenge még s jaj, összeroskadok.
5. Más nem tanít meg rá, csak égi bölcsességed, Hogy bölcsen bízzak és szolgáljak úgy neked. Mit érek nélküled? Add, hogy imádva téged, Bús, gyarló bűnös én, hadd légyek gyermeked.
6. Nagy lelked élt, Uram, a prófétás időkben, Az fénylett át a szent s apostol életén; Áldj meg s kegyelmedet reám is töltsd ki bőven, Hogy Jézust nézzem és ővéle győzzek én.

446.

1. Uram, bocsásd el népedet békével, Idvezítésed kívánt örömevel, Mert megtaláltuk, amit lelkünk kedvel, Megragadjuk hittel, nem bocsátjuk el; Már ő miénk, mi vagyunk az övéi, Véle egy testek, java részesei.

2. E gyarló testben Jézus él már, nem mi, Hű szerelmétől nem szakaszt el semmi. Ó, Jézus, gyenge hitünket neveljed, Te magad lelkünk az égre emeljed, Hogy így lelkünket az ég dicső vára Fogja be, annak örökös javára.

447.

1. Uram, bocsássad el Szolgádat békével, Szent ígéreted szerint,
Mert te idvezítőd Én szemeim előtt Nékem nyilván megjelent.
2. Kit világos fényül Pogányoknak küldél, Kinek fényességével
Nyilván kijelenék A szent Izráelnek Nagy dicsősége széjjel.
3. Őt, ki kegyelmedből Leszállt a mennyekből Minden népek
üdvére, Én immár megláttam És szívembe zártam Lelkemnek
örömére.

448.

1. Hirdetvén az Úr halálát, Uram, néked adunk hálát, Hogy nemcsak tartod testünket, Hanem táplálsz lelkünket.
2. Ma is ételt készítettél Ennek, s asztalt terítettél, Melyről Fiad szent testével, Elégítél szent vérével.
3. Ezzel világos jelt adtál S minket arról megbiztattál, Hogy ha igaz hitünk léssen, Fiad miénk lesz egészen.
4. Kérünk, Uram, adj kegyelmet, És nyújts nekünk segedelmet, Hogy Jézusunkat szeressük És őtet végig kövessük.
5. Az ő megtöretett teste, Mellyel váltságunk kereste, Lelkünk máskor is táplálja, A bűnért meg ne utálja.
6. Segítsd gyarló tehetségünk, Véle kötött szövetségünk Hogy szent és állandó legyen, Mígnem lelkünk hozzá mégyen.
7. Amely fogadást ma tettünk, Midőn asztalodról ettünk, Uram, segélj, hogy megálljuk, A bűnöket megutáljuk.

449.

1. Uram, téged tisztellek Méltó hálaadással. Áldom neved, míg élek, Szép dicséret-mondással, És hirdetem mindennek Nagy voltát kegyelmednek.
2. Mert te voltál Istenem Anyám méhétől fogva. Felkölt a bűn ellenem, Hogy törbe ejtsen fogva, De lelked engem megszánt, Rólam minden tört elhányt.
3. Igazságod palástját Reám kiterjesztetted, Szentlelkednek áldását Bennem felgerjesztetted, Hogy megújulást végyek: Hozzád hasonló légyek.
4. Hát vajjon hogy lehetne, O Jézus, egy drága kincs, Hogy lelkem ne szeretne, Holott nálad föbb jó nincs. Csak te vagy a valóság, Út, élet és igazság.
5. Szeretlek is bizonytal, Lelkem hozzád kiterjed. Bár halnék meg azonnal, Ha szívem rád nem gerjed: Mert halál és ítélet Nálad nélkül az élet.
6. Szívem vallástételét Jó lelkiismerettel Megtartom, s adom jelét Kegyes és szent étellel, Hogy életem folyása Ugyen másnak lámpása.
7. Szent lábaidnál ülök, Hallgatok törvényedre, BÚnt utálok, kerülök, Hogy lehessek kedvedre, S megmutassam valóban: Örül szívem a jóban.
8. Mert tudom: akik járnak A romlott testnek útján, Töled hiába várnak Áldást haláluk után. Jaj lesz vége dolguknak, El kell veszni azoknak.
9. De nékem reménységem ValP.'On az én Uramban, Hiszem: lesz ídvességem, Csak Járjak jó útamban: Ha követem világát, Meglátom szent országát.
10. De mivel, Uram, e test, Melyben lelkem sátoroz, Gyakran csügged s igen rest, A Sátán is jár soroz: Kérlek, oktass Lelkiddel, Végy körül kegyelmeddel.

450.

1. Drága dolog az Úr Istent dicsérni, Színe előtt kegyesen énekelni, Ékes dolog szent nevét magasztalni, A híveknek őelőtte szolgálni.
2. Ő gyógyít meg szomorodott szíveket, Vigasztalja az elalélt lelkeket, Ő enyhít meg sok keserűséget, Mind testi, mind lelki betegségeket.
3. Az őnéki csodálatos tanácsa, Hogy a szelídeket felmagasztalja, De a kevély gonoszokat utálja, És azokat a földig megalázza.
4. Énekeljünk néki hálaadással, Vigasságos hangicsáló szerszámmal: Beszélgessünk e mi kegyes Urunkkal, Magasztalván őtet imádságunkkal.
5. Dicsérd azért, Jeruzsálem, Uradat! Keresztyénség, magasztald Megváltódat! Áldjad, Sion, mennyei királyodat! Híveknek serege, te szent Atyádat!

451.

1. Száma nincsen, Uram, jótéteményidnek, Vége, hossza nincsen kegyelmességednek; Azért magasztallak felette mindennek, Mert hiszen én lelkem te ígéretednek.
2. Kiáltásom, Uram, tőled el nem vetéd, Az én nyavalyámat csak te magad nézed; Atyai voltodat rajtam éreztetéd, Irgalmasságodat mikor megjelentéd.
3. A pokol torkából te kiszabadítál, És az én lelkemben engem megnyugtattál, Te ígéreteddel mikoron biztattál, Fiad által ismét fiaddá fogadtál.
4. Kész mindenha lelkem néked énekelni, Mind e világ előtt rólad vallást tenni, Sok jótételeidért néked hálát adni, Örökkön örökké tégedet dicsérni.

452.

1. Jézus, édes emlékezet, Te adsz szívünknek örömet: Már hozzád vontad szívemet; Vezéreljed lépésimet.
2. Jézus, megtérők reménye, Hozzád kiáltóknak szíve, Téged keresőknek kincse, Megtalálóknek mindene!
3. Jézus, szívnek édessége, Élő kútja, fényessége, Minden kincsének szekrénye, Kívánságának jó vége:
4. Sem nyelv azt meg nem mondhatja, Sem betű fel nem írhatja, Csak ki próbálta, tudhatja, Hogy milyen a Jézus lángja.
5. Te vagy kegyelem kútfeje, Igaz hazánk fényessége, Búbánatnak enyhítője, Boldogságnak megszerzője.
6. Tégedet áldnak mennyégben, Magasztalnak dicsőségben; Jézus, vigasztalj éltünkben, Juttass Atyádnak kedvében.
7. Téged kövessünk egy szívvel, Énekléssel, könyörgéssel, Hogy mi is a Szentlélekkel Lehessünk egyek Istennel.
8. Jézus, mennyben légy örömünk, Ki voltál földön érdemünk; Benned minden dicsőségünk, Ó, mi Urunk és Istenünk!

453.

1. Hozzád kiáltok, én Istenem, Mert érzem, mily gyarló vagyok, Ellenségim sokak s nagyok, Az ó-ember harcol elJenem.
2. Szerez lelkemnek sokféle bajt, Mivel erősebb nálamnál, Lakozik szintén házamnál; Ha meg nem szánsz, laj, tőribe hajt.
3. Öldököld meg, Uram, én bennem Ez ó-embert, hogy meghaljon, Maga pártjára ne vonjon: Ne kelljen igáját felvennem.
4. Küldd el hozzám áldott lelkedet, Ki által bánja, gyűlölje Szivem a bűnt, sőt megölje, Mely megbántotta Felségedet.
5. Támaszd fel, Uram, valójában Az új embert én szívemben; Hadd nyugodjék kebelemben, S örüljek az Úr jóvoltában.
6. Az igazságnak tudománya Járásomban vezéreljen, Hogy lelkem-testem úgy éljen, Mint szent akaratod kívánja.
7. Taníts meg te sunt törvényedből, Felségedet mint tiszteljem, Máshoz magam mint viseljem, Hogy ki ne essem szerelmedből.
8. Kész lések, Uram, im fogadom: Szent törvényed szerint élek, Járok, kelek, fekszem vélek: Zálogul szívem néked adom.

454.

1. Ez a világ csak baj halma, Nincs itt senkinek nyugalma,
Minden naphoz új küzdelmet, Vállainkra rak sok terhet.
2. Mint őz, szarvas a vizekre, Vágyom azért oly helyekre, Ahol
lelkem nyugtot talál, Jézusommal egy úton jár.
3. Legyen bár tövissel rakva, Nyugodt szívvel járok rajta, Jézus
terhe könnyű s édes, Igája gyönyörűség.

455.

1. Testvérek, menjünk bátran, hamar leszáll az éj, E földi pusztaságban Megállni nagy veszély. Hát merítsünk erőt A menny felé sietni, Nem állva megpihenni A boldog cél előtt.
2. A keskeny útra térünk, Ne rettentsen meg az; Ki elhívott, vezérünk, Tudjuk, hogy hű s igaz. Mint egykor Ő tevé, Most véle s benne bízva, Arcát ki-ki fordítsa A szent város felé.
3. Óemberünk ha szenved, Az jó nekünk, tudom; Ki vérnek, testnek enged, Az nem jár jó úton. A láthatót ne bánd, Csak rázd le, mi kötözne: Hadd törjön éned össze, Menvén halálon át.
4. Zarándok módra járva, Legyen kezünk üres; Csak terhet vesz magára, Ki pénzt, vagyont keres. Hadd gyűjtsön a világ, Mi tőle el se kérjük, Kevéssel is beérjük, Bennünket gond se bánt.
5. Az út el van hagyatva, Borítja sok tövis; nehéz emelni rajta Még a keresztet is. De egy út van csupán, Így hát előre bátran, Keresztül minden gáton, Hű Mesterünk után.
6. Úgy járunk itt, lenézve, Mint ismeretlenek; Sokan nem vesznek észre, Hangunk se hallva meg. De aki ránk figyel, Víg énekünket hallja. Szent reménység sugallja, Mit ajkunk énekel.
7. Ha botlanak a gyöngék, Segítsen az erős; Hordjuk, emeljük önként, Kin gyöngesége győz. Tartsunk jól össze hát, Tudjunk utolsók lenni, A bajt vállunkra venni E földi éltén át.
8. Menjünk vígan sietve, Hisz utunk egyre fogy; Nap megy napot követve, S a test majd sírba rogy. Csak még egy kis túrás! Ha Őt híven követjük: A láncot mind levetjük S vár ránk az égi rész.
9. Elmúlik nemsokára a földi vándorút, És az örök hazába, ki hű volt, mind bejut. Ott vár angyalsereg, Ott várnak mind a szentek, S az Atyánál pihentek, Megfáradt gyermekek.

456.

1. Hatalmas Isten, könyörgünk Szent Felségedhez kiáltunk. Mert igen megnyomorodtunk, Fejünket nincsen már kihez hajtanunk.
2. Irgalmas Isten. hallgass meg, Bűnünket nékünk bocsásd meg, A te hitedet építsd meg :& Szentlelkeddel, kérünk, vigasztalj meg!
3. Jertek énhozzám, bűnösök, Fiaim nékem legyetek, Mert én is Atyátok leszek, Ha bűnötökből énhozzám megtértek!
4. Értsük meg hát ő mondását, Ismerjük meg bíineinket, Kövessük meg Istenünket, Így megmenthetjük ördögtől lelkünket.
5. Hagyjuk el a nagy vakságot, És kérjünk világosságot, Mert ő gyíilöl hamisságot :& csak szereti az egy igazságot.
6. Nincs igaz más, mint a Krisztus, Mert igazsáQ ő beszéde; Maradjunk azért ezekben, Ne kételkedjüni Isten beszédében.
7. Dicsérjük az Atya Istent, Magasztaljuk Fiú Istent; Vélek a Szentlélek Istent, Három személyben csak egy bizony Istent!

457.

1. Ó, Jézus, árva csendben az ajtón kívül állsz, Bejönnél már, de némán kulcsfordulásra vársz. Mi mondjuk, hogy miénk vagy, te vagy a név, a jel: Ó, szégyen, hogy te légy az, akinek várni kell.
2. Ó, Jézus, most kopogatsz, sebhelyes még a kéz; Könnymarta kedves arcod oly búsan intve néz. Ó, áldott, drága jóság, mely ennyit tűrve vár! Ó, bűnök szörnyű bűne, mely téged így kizár!
3. Ó, Jézus, szólsz, s a szívhez a szó szelíden ér: „Így bánasz velem? - teérted hullt testemből a vér!” Bús szégyennel behívunk, az ajtónk nyitva már. Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyj el, a szívünk várva vár.

458.

1. Aki értem megnyíltál, Rejts el, ó, örök kőszál! Az a víz s a drága vér, Melyet ontál a bűnér', Gyógyír légyen lelkemnek, Bűntől s vádtól mentsen meg! 2. Törvényednek eleget Bűnös ember nem tehet; Buzgóságom égne bár, S folya könnyem, mint az ár: Elégtételt az nem ad, Csak te válthatsz meg magad. 3. Jövök, semmit nem hozva, Keresztedbe fogózva, Meztelen, hogy felruházz, Árván, bízva, hogy megszánsz; Nem hagy a bűn pihenést: Mosd le, ó, mert megemészt! 4. Ha bevégzem életem, és lezárul már szemem, Ismeretlen bár az út, Hozzád lelkem mennybe jut: Aki értem megnyíltál, Rejts el, ó, örök kőszál!

459.

1. Az Isten Bárányára Letésem bűnöm én, És lelkem béke várja
Ott a kereszttövén. A szívem mindenestül Az Úr elé viszem,
Megtisztul minden szennytől A Jézus vériben, A Jézus vériben.
2. Megtörve és üresen Adom magam neki, :/: Hogy újjá ő
teremtsen, Az úrt ő töltsse ki. Minden gondom, keservem Az
Úrnak átadom, Ő hordja minden terhem, Eltörli bánatom,
Eltörli bánatom.
3. Örök kőszálra állva A lelkem megpihen; :/: Nyugszom Atyám
házába' Jézus kegyelmiben. Az ő nevét imádom Most mindenek
felett; Jézus az én királyom, Imámra felelet, Imámra felelet.
4. Szeretnék lenni, mint ő, Alázatos, szelíd, :/: Követni híven,
mint ő, Atyám parancsait. Szeretnék lakni nála, Hol mennyei
sereg Dicső harmóniába' Örök imát rebeg, Örök imát rebeg.

460.

1. Amint vagyok, sok bűn alatt, De hallva hí -vó hangodat, Ki értem áldozád magad: Fogadj el, Jézusom!
2. Amint vagyok - nem várva, hogy Lelkemnek terhe, szennye fogy, Te, aki megtisztíthatod: - Fogadj el, Jézusom!
3. Amint vagyok - bár gyöttelelem, S kétség rágódik lelkemen, Kívül harc, bennem félelem: - Fogadj el, Jézusom!
4. Amint vagyok - vak és szegény, Hogy kincset leljek benned én, S derüljön éjszakámra fény: - Fogadj el, Jézusom!
5. Amint vagyok - nincs semmi gát, Kegyelmed mit ne törne át; Hadd bízsa lelkem rád magát: - Fogadj el, Jézusom!
6. Amint vagyok - hogy a te szent Szerelmed tudjam, mit jelent Már itt s majd egykor odafent: - Fogadj el, Jézusom!

461.

1. Bár bűn és kín gyötör, És nehéz bár szívem, A Sátán életemre tör: Kétségbe nem esem.
2. Bár vétkem súlya nagy, Mégis hozzád jövök. A bűnnek gyűlölője vagy, De kegyelmed örök.
3. Az én erőm kicsiny, S a bűn erős nagyon: Te tudsz s akarsz segíteni, Hát segíts bajomon!
4. Az ég oly messze van, Még messzebb tőled én, De szent igédben írva van, Hogy irgalmad enyém.
5. Nem félek senkitől, Hisz te vigyázz reám, Már bánat és gond sem gyötör: Meghallgatod imám.
6. Jézusban bízva én szívemet átadom, Mert így, tudom: akármi ér, Atyám szeret nagyon.

462.

1. Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem, Míg boldogan a célhoz elérkezem, Mert nélküled az én erőm oly kevés, De hol te jársz előttem, nincs rettegés.
2. Szent irgalmaddal szívemet fődjed bé, :/: Tedd örömben és bánatban csöndessé, Hogy hadd pihenjen lábadnál gyermeked, Ki szemlehunyvva téged híven követ.
3. Ha gyarlóságom meg nem is érzene: :/: A vak homályból te mutatsz ég felé; Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem, Míg boldogan a célhoz elérkezem.

463.

1. Isten élő Lelke, jöjj, Áldva szállj le rám, Égi lángod járja át szívem és a szám! Oldj fel, küldj el, Tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!
2. Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt, Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!
3. Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent, S Jézusommal légyek egy már e földön lent! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent!
4. Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj, S majd a végső harcon át mennybe fölragadj! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!

464.

1. Jöjj, királyom, Jézusom! Szívem, íme, megnyitom. A gonosztól óvj te meg, Meg ne rontson engemet.
  2. Véreddel, mely el-kifolyt, Mosd le rólam, ami folt; Élet útját megmutasd, Én meg nem találom azt.
  3. Gyógyítsd meg sok nyavalyám, Enyhíts szívem bánatán; Kétség, gond ha gyötrenék, Biztasd nádszál hitemet.
  4. Van hatalmad rá, tudom, Míveld, édes Jézusom: Hit, remény és szeretet Töltse be a szívemet.
  5. A keresztet te adod, Adj hozzá alázatot: Hordjam olyan csendesen, Mint egykor te, Mesterem.
  6. Majd ha véget ér a harc S megpihentetni akarsz: megragadom jobbodat, S mennyországod befogad.
- Finn népi ének

465.

1. Szelíd szemed, Úr Jézus, Jól látja minden vétkeket,
Személyemet ne vesse meg Szelíd szemed, Úr Jézus.
2. Szelíd szemed, Úr Jézus, Tekintsen rám, ha roskadok, Adjon
békét, bocsánatot Szelíd szemed, Úr Jézus.
3. Szelíd szemed, Úr Jézus, Tudom, hogy vádat is emel;
Vétkeztem én, ítéljen el Szelíd szemed, Úr Jézus.
4. Szelíd szemed, Úr Jézus, Elítél bár, lásd, én megint Csak
várom, hogy majd rám tekint Szelíd szemed, Úr Jézus.

466.

1. Rád tekint már hitem, Megváltóm, Istenem, A Golgotán:
Halld könyörgésemet, És vedd el vétkeket; Mostantól hadd
legyek Tied csupán.
2. Szívemet töltse be Kegyelmed ereje Buzgósággal! Meghaltál
érettem; Add: szívem s életem Teérted éghessen Forró lánggal!
3. Ha elfog utamon Félelem s fájdalom: Fogd kezemet! Derítsd
fel éjemet, Szárítsd fel könnyemet: Tévelygésben ne hagyd Én
lelkemet!
4. Éltem ha fogyva fogy, És a halál ahogy Jön már felém:
Meváltóm, ments te meg Kétségtől engemet, Nálad hogy
üdvömet Meglássam én.

467.

1. Mily jó, ha bűntől már szabad, Az Úr szolgája vagy; A bűn szolgája gyáva rab, A Krisztusé szabad.
2. A bűn sötétben tévelyeg És bajba dönt vakon; De Krisztus kézen fog s vezet Világos utakon.
3. A bűnben kín van s gyűlölet, Mi mást, más minket öl; Öröm köt egybe s szeretet Az Úr szívében belől.
4. Már szolgád lettem, Jézusom, Ki értem áldozál; Más uram nincsen, jól tudom, Mert bűnből kihozál.
5. Légy áldott, Krisztusom, te nagy! Hadd adjam át szívem: Vedd szívesen, hogy hol te vagy, E szív is ott legyen.

468.

1. Zengd Jézus nevét, zengd, világ, őt, angyalok, áldjátok!
Felékesítve homlokát, Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
2. Ti vértanúi Istennek, Kik mennyben szolgáljátok A Bárányt, ki megöletett: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
3. Ti választottak, szent hívek, Mind akit ő megváltott, Szent irgalmát dicsérjétek: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
4. Ti bűnösök, mert ő hordott Tiértetek kínt s átkot, És szent vérével áldozott: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
5. Ti népek, törzsek, kik bárhol Az ő szavát halljátok: Nagy jóvöltáért hálából Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!
6. Mily boldogság lesz majd, ha fenn A Jézus előtt állok És mindörökké zenghetem: Királylyá Jézust, Jézust koronázzátok!

469.

1. Jézus, nyájas és szelíd, Láss meg engemet, Hallgassad meg, hű Megváltóm, gyermekedet!
2. Bűnöm láncát oldja fel Kegyelmed s a hit; Törjed össze balga szívem bálványait!
3. Szabadságot adj nekem És tiszta szívet, Vonj magadhoz, Jézusom, hogy járjak veled!
4. Vezess engem utadon: Magad légy az út, Melyen lelkem a halálból életre jut.
5. Jézus, nyájas és szelíd, Láss meg engemet: El ne engedd, hű Megváltóm, már kezemet!

470.

1. Úr Jézus, nézz le rám, Jöjj, mosd le bűnömet, Sok földi szenvedély kötöz: jöjj, oldj fel engemet.
2. Úr Jézus, nézz le rám, Gond és bú látogat; Hű szolgád: ízleljem ígért, szent nyugodalmadat.
3. Úr Jézus, nézz le rám, Ne tévedhessek el; A menny felé sötéten át te légy az úti jel.
4. Úr Jézus, nézz le rám, Ha nő a félelem, Ár zúg és ellenség szorít, légy, Megváltóm, velem!
5. Úr Jézus, nézz le rám, Mert harcom terhe nagy, Ily tenger kín és baj között Az életem Te vagy.
6. Úr Jézus, nézz le rám, Ha elvonult az ár, Te szent derűd derítsen és az örök napsugár.

471.

1. Fel, barátim, drága Jézus zászlaja alatt, Rajta, bátran!
megsegít és győzedelmet ad. Bízatok, mert Jézus eljön, ő a
fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
2. Lám, a Sátán serge talpon, szembetörni kész, A legbátrabb
harcosoknak bátorsága vész. Bízatok, mert Jézus eljön, ő a
fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
3. Szóljon a kürt, fenn lobogjon győzedelmi jel, Így előre
Jézusunkkal: néki győzni kell! Bízatok, mert Jézus eljön, ő a
fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!
4. Harci zajban, küzdelemben oldalunkon áll, Benne higgyünk, ő
segít meg szívünk harcinál. Bízatok, mert Jézus eljön, ő a
fővezér, Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemér'!

472.

1. Mennyit zengi a lelki békét, A szivek csendjét énekünk, Bár künn kín és ínség üzenet Sok hangos jajszóval nekünk. Az óra, testvér, gyorsan elfut S az ember útja, sorsa zord, Nincs rá időd, hogy álmodozva A lelked meddően tékozold.
2. Ebből az éhség csal ki könnyet, Az ott a fagy miatt remeg, Házad táján sorvadva élnek éhes, lerongyolt gyermekek. Az apjuk gyötrött mély szemében A meghasonlás láza él, Ertük megmentő harcra kelni: Elhivatás, testvéri cél.
3. Lelkek éjét oszlatni fénnel: Reád az Úr ezt bizta, lásd, S azt, hogy hozz Krisztus szent nevével A bűnösnek szabadulást. Az Isten vérét adta értünk; Láttasd, hogy szent példája hat, S hogy áldott útját járva hittel Te is adod egész magad.
4. Adj éjt, napot, add át erődet, Add kincsedet, add szivedet, Rontó lelkek gánca nem árthat, Győztes csak egy: a szeretet. A Mester lelke járt előtted S kitüzi most eléd a célt, Munkára hát, ne késs, serénykedj Megváltódért, Királyodért.
5. Áldott Jézus, a földre jöttél S vállaltál értünk szörnyü kint; Bárcsak tudnánk, Igéd követve, Mi is szenvedni, türni mind. Sok szolgád, férfi, nő, ma bizva Átadjuk szivünket neked; Hogy munkánk éljen és teremjen: Gyűjtsd fel bennünk szerelmedet!

473.

1. Emeld fel szived, füled nyisd meg Te kemény nyakú Izraeli Isten parancsolatát értsd meg, Törvényire figyelmezzél.
2. ÉN VAGYOK ISTENED EGYEDŰL, Ki a szolgálatból téged Kihoztalak nagy inségedből: Ne légyenek más istenid.
3. NE CSINÁLJ SEMMI BÁLVÁNYKÉPET Akárminémű dologból; Ne imádjad, ne tiszteld őket, Mert nagy haragom megin dúl.
4. URADNAK ISTENEDNEK NEWT SOHA NE VEGYED HIÁBA, Mert aki nem becsüli nevét, Megbünteti azt valóba'.
5. HAT NAP MINDEN DOLGODAT TEGYED, NYUGODJÁL A HETEDIKEN, Mert hogy teremte mindeneket, E nap megnyugovék Isten.
6. A TE ATYÁDAT ÉS ANYÁDAT TISZTELJED szeressed hiven, Hogy hosszú életet, sok jókat Adjon tenéked az Isten.
7. Embert NE ÖLJ, ne tégy vérontást, PARÁZNASÁGBA NE TÉVEDJ, NE OROZZ, gyűlöljed a lopást, HAMIS BIZONYSÁGOT NE TÉGY.
8. FELEBARÁTODNAK Ő HÁZÁT NE KÍVÁND, se házastársát, Szolgáját, szolgálóleányát, Se barmát, semmi marháját.
9. Uram, hatalmas a te Igéd, Még zengését is rettegjük, Irgalmadból velünk azt tégyed, Hogy akaratodat tégyük.

474.

1. Istennel járni, lakozni, Szent élettel illatozni, Igaz hitben nem habozni: Jézus Krisztus, taníts, Taníts imádkozni!

475.

1. "Imádkozzatok és buzgón kérjete!" Bűnös voltunkért, Uram, ó, ne vess meg! Tiszta szívet és Szentlelket adj nekünk, Hallgass meg Fiad nevébe', ha kérünk.
2. „Keressetek buzgón és megtaláltok!” - Téged keresünk, Uram: hogy bűn s átok Erőt ne vegyen mirajtunk, légy nekünk Égi utunk, igazságunk, életünk!
3. „Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!” - Elfáradtunk, Uram, e világ zaján; Ó, nyisd meg az égi béke szép honát, Add, hogy zenghessünk örök halleluját!

476.

1. Siess nagy Úr Isten én segítségemre. És légy figyelmes az én beszédemre. Emlékezzél reá szent Ígéretedre. Hajtsd füleidet én könyörgésemre.
2. Hitből, tiszta szívből azért arra kérlek: Engedd, szent igédből hogy ismerhesselek, Teljes életemben hogy dicsérhesselek; Minden dolgaiban téged nézhesselek.
3. Az én életemet tartsd meg szent nevedért, A te szent Fiadnak kedves szerelméért; Nagy hálákat adok tenéked ezekért, Ha meghallgatsz. Uram, engem jóvoltodért.
4. Nem kérem a végre hosszú életemet, Hogy itt e világon hizlaljam testemet, Sem hogy öregbítsem híremet-nevemem, De hogy dicsérhessem te Istenségedet.
5. Világi életem csak árnyék énnékem, Mint a szép folyóvíz, elmúlik éntőlem, De a te országod örök lakóhelyem, Melybe Jézus Krisztus által helyheztetem.
6. Szent Fiad vállára rakád bűneimet, Ördög rabságából megváltál engemet, Érette fiaddá fogadál engemet, Örökössé tevél, mint édes gyermeket.
7. Bízvást merek azért néked könyörögni, Az én ajakimmal áldozatot tenni; Mint kegyes Atyámmal, te veled szólni, Minden szükségemet szépen megbeszélni.
8. A te népeidet, Uram, immár szánd meg, Súlyos ostorodat tőlünk immár vond meg, Te nagy haragodat, szent Atyánk, enyhítsd meg: Gyülekezetedet immáron építsd meg!
9. Rútságát btinünknek Úr Isten, ne nézzed, Hanem szent Fiadnak halálát tekintsed, És áldozatjának szent érdemét nézzed: Szegény fiaidat immár megsegéljed.
10. A te jóvoltodért mindörökké áldunk, Irgalmasságodért is felmagasztalunk. Háládatlanságot távoztass el tőlünk, Új és tiszta szívet teremts már mi bennünk!
11. Tied legyen, Isten, mindenben dicsőség A te szent Fiaddal, és minden tisztesség, Szentlélek Istennel egyenlő felségben, A Szentháromságban mind örökké, Amen.

477.

1. Halld meg, Uram, esedezésünket, Irgalmadból szánd meg mi ügyünket, Mert érezzük számtalan bününket, Melyekkel bémocskoltuk lelkünket.

2. Törvényedet minden nap' hallottuk, Szántszándékkal mégis megrontottuk, Jó Atyánkat így haragítottuk, ő szent lelkét megszomorítottuk.

3. Tisztünkben is hányszor restelkedtünk, Gyarlóságból mennyi hibát tettünk, Szeretettel akikhez kött.ettünk, Azok ellen mely sokat vétettünk.

4. Méltók vagyunk, hogy kárhozatban hagyj, De te, Uram, jó és Irgalmas vagy, Minden megtérökhöz kegyelmed nagy; Kérünk, abba minket is befogadj.

5. Szent Fiadnak kiontatott vére Lett lelkünknek váltsága és bére, Tekints, kérünk, az ő érdemére. Bűneinkért ne vonj ítéletre.

6. Megígérted, kegyelmes Istenünk, Hogy e felöl jó hitben kell lennünk, Ha azoknak mi is megengedünk. Kik valaha vétettek ellenünk.

7. Segíts, Uram, hogy ezt mivelhessük, Feleinket híven szerethessük, Naponként a bűnt levetkezhessük. Az örök életet elvehessük.

478.

1. Ó, irgalmas Isten, Én könyörgésemben Füledet hozzám hajtsad; Ó, igen jó Isten, Minden szükségemben Áldásod szaporítsad.
2. Ó, hatalmas Isten, Keserűségemben Szívemet vidámítsad; Ó, nagy és szent Isten, Minden félelmemben Elmémet bátorítsad.
3. Ó, örök Úr Isten, A veszedelmekben Segedelmedet nyújtsad; Ó, igaz Úr Isten, Kétkedésemben Hitemet gyámolítsad.
4. Ó, áldott Úr Isten: Rossz testiségemben Lelkem hozzád hódítsad; Ó, erős Úr Isten, A világ fényében Szemem világosítsad.
5. Ó, teremtő Isten, A kísértetekben A Sátánt elfordítsad; Ó, megváltó Isten, sok vétkezésimben Irgalmad bizonyítsad.
6. Ó, szentelő Isten, Erőtlenségimben Kegyelmedet újítsad; Ó, kegyelmes Isten, Éltetemnek végében Lelkemet boldogítsad.

479.

1. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyermeki, nagy hitet kérni taníts! Indítsd fel szívemet, Buzduljon fel, neked Gyűjteni lelkeket! Kérni taníts!
2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Lélekből, lelkesen kérni taníts! Üdvözítőm te vagy, Észet, erőt, szívet adj. Lelkeddel el ne hagyj! Kérni taníts!
3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts! Lásd gyengeségemet, Erősíts engemet, Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!
4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts! Jézus, te visszajössz: várni taníts! Majd ha kegyelmesen Nézed az életem: Állhassak csendesen. Hinni taníts!

480.

1. Ó, könnyörgést meghallgató Édes Atya, mindenható, Ha lelkem hozzád emelkedik, És a buzgóság szárnyain, Ajakim óhajtásain Elődbe érven, reménykedik: Érzem, hogy az örök élet Már e földön az enyém lett.
2. Ha örömmel gerjedezem És rebegni igyekezem, Tetőled mennyi áldást vészek! Feltekintvén rád, Atyámra, :/: Könny csordul már az orcámra; Azáltal olyan újjá leszek, Mint a plánta, mikor arra Harmatcseppet szülsz hajnalra.
3. Ha szívemet bánat járja, Szemem keserűség árja: Előtted való zokogásom; Titkon ajtómat behajtva :/: És magánosan sóhajtva Akkor is édes újulásom, Mert minden könnyűvel, jajjal Könnyebbül sorsom egy bajjal.
4. Ha templomban megjelenek, Ahol összesereglenek, Felséges neved imádói: Velük együtt fohászkodva :/: Úgy tetszik, mintha vigadva Ott volnék, hol a menny lakói A te királyi székednek Előtte letelepednek.
5. Te, ki a szív mozdulásit, Mint a vizeknek folyásit, Szabadon hajtod ide s tova, Neveld ezt az érzést bennem, :/: És taníts jól könnyörgenem; Majd egyszer pedig, Mennyek ura, Vigy be az egek egébe, Imádásod szent helyébe.

481.

1. Ó, felséges Úr, egek királya! Nagyságod a menny és föld csudálja; Nevedre minden térdek meghajolnak, Széked előtt angyalok udvarolnak. Mégis hozzánk úgy leereszkedtél, Hogy Fiad által Atyánkká lettél, ~s mikor szükségünkben esedezünk, Gyönyörködöl, ha Atyánknak nevezünk.
2. Nagyobb kegyelem ennél mi lehet, Hogy a bűnös tehozzád úgy mehet, Mint Atyjához, aki könnyen könnyörül & szerelmes fia kárán nem örül. A terhes kereszt alatt levőknek, Inség, betegség alatt nyögőknek Az az egy gondolat ad könnyebbséget, Hogy Atyjuk vagy s látsz bajukban jó véget.
3. Ó, édes Atyánk, nyújtsd kegyelmedet, Hogy mi is úgy szeressünk tégedet, Mint a fiak, kik érzik, hogy illetlen, Ha szívük az atyjukhoz tiszteletlen. Emeld fel lelkünk gyakran mennyekbe, Hogy ne merüljünk a földiekbe, Hanem addig is, mig majd haza mégyünk, Hozzád vágyódásunkkal otthon légyünk.

482.

1. Mi kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben: Úgy segítségül így nagy szükségünkben, Építs meg minket mi természetünkben, Ki vagy mennyekben.
2. A te szent neved szenteltessék köztünk, Ne uralkodjék hamisság mibennünk; A te szent Igéd hirdettessék köztünk, Hogy el ne vesszünk.
3. Jöjjön miközénk a te szent országod, Csak te bírj minket, bűnös fiaidat; Ismerhessük meg a te szent Fiadat, Krisztus Urunkat.
4. Ne légyen bennünk ördögnek országa, Ne bírjon minket a bűnnek soksága; Szálljon mi közénk hitnek igaz ága, Megtisztulása.
5. Természetünket ne hagyjad követnünk; Akaratodat építsd mi bennünk, Hogy mindenekben tenéked engedjünk: Ne hagyj elesnünk!
6. Mi kenyérünket mindennap megadjad, Dolgunkban áldást, csendes nyugodalmat; Es mindenekben testünket tápláld & oltalmazd.
7. Megbocsásd nekünk gonosz bűneinket, Álnokságinkat, hitetlenséginket: Végy ki közülünk minden irigységet, & gyűlölséget.
8. & ne vígy minket gonosz kísértetbe', Ne hagyj elvesznünk a ml bűneinkbe'; Oltalmaz minket, ne essünk kétségbe, Ördög kezébe.
9. Szabadítsál meg minket a gonosztól, Büntől, ördögtől, minden álnokságtól, Ellenséginktől, hirtelen haláltól, és kárhozattól.
10. Dicsőség néked mennyben, örök Isten I Ki mihozzánk vagy engedelmességben: Hallgass meg minket e könyörgésünkben, Áldj meg hitünkben I

483.

1. Mennybéli felséges Isten, Kinek dicsőséged ott fenn Boldog lelkek seregitül Láttatik véghetetlenül: E teljes világ általad Teremtetett, áll és marad.
2. Te noha ily felséges vagy, Erőd, méltóságod ily nagy, Mégis minket, kik föld pora S hitvány férgek vagyunk, arra Méltóztatsz, hogy fiaidnak Hívassunk, s te MI ATYÁNKnak.
3. SZENTELTESSÉK MEG TE NEVED, Azaz: mivelünk azt tegyed, Hogy igazán megismerjük Téged, féljük és tiszteljük, Szemlélvén nagy bölcs munkáid S minden tökéletességid.
4. JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD, Töltse bé uralkodásod, Ó, mi királyunk, e földet; Szaporítsad seregedet, Drága Igédnek kész szállást, Adj mindenütt szabad folyást.
5. Ha egyházad ellenségi Igyekeznek azt rontani: Te velünk egy táborba szállj, És előnkbe vezérül állj; Szégyenítsd ellenséginket, Tartsd meg, bírj, vezérelj minket.
6. LEGYEN A TE AKARATOD; Ami jó s rendes, te tudod; Azért mi akaratunkat Tetszésed szerint hordozzad, Hogy amit szeretsz: szeressük, Amit te gyűlölsz: gyűlöljük.
7. Engedjünk néked mindenben, E FÖLDÖN, MIKÉNT MENNYEKBEN: Ha velünk keményen bánasz is, Szenvedjük békével azt is; Tiéd mind testünk, mind lelkünk, Teremtőnk, szabad vagy velünk.
8. ADD MEG NEKÜNK KENYERÜNKET NAPONKÉNT, eledelünket: Viselj gondot életünkről, E mi halandó testünkről; Szolgáltass jó egészséget, Termő időt, békességet.
9. Szállíts áldást munkáinkra, Minden marháink s jószágunkra; Javaiddal pedig nekünk Adj mértékletesen élnünk, Rád nézve háládatosan, Mások iránt irgalmasan.

484.

1. Mi Atyánk, ó, kegyes Isten, Ki vagy a magas menynyekben:
Szenteltessék neved szívvel; A te országod jöjjön el; Te akaratod
megegyen Ez földön, miképpen mennyben.
2. Mindennapi kenyerünket Add meg, bocsásd meg vétünkét,
Amint mi is megbocsátunk Azoknak, kiktől bántattunk; És ne
vigy a kísértetbe, De szabadíts gonosz ellen.
3. Mert tied, Uram, az ország, Tied minden hatalmasság,
Megadatsz azért minékünk Mindent, amit tőled kérünk; Tied a
dicsőség, Ámen. Most és örökké úgy légyen.

485.

1. Jézus Krisztus, szép fényes hajnal, Ki feltámadsz új világgal, És megáldasz minden jókkal:
2. Te vagy nekünk egy reménységünk, Isten előtt közbenjárónk, Szép koronánk, ékességünk.
3. Világosítsd a mi szívünket: Ismerhessünk meg tégedet; Tanulhassuk szent Igédet.
4. Az ördögnek csalárdságától, Lelki-testi nyavalyától, Őrizz hamis tudománytól.
5. Az Atyával és Szentlélekkel, Hogy tégedet tiszta szívvel Mindörökké áldjunk! Ámen.

486.

1. Szívem megalázzván, tehozzád megyek, Elődbe, Istenem, hál'adást viszek És szent Fiad által néked könyörgök.
2. Áldott légy, én Uram, hogy megtartottál, Bút és kárt ez éjjel rám nem bocsátál, Angyali sereggel oltalmam voltál.
3. E reggeli időt megadtad érnem, Melyben egészséges elmém és testem; Kérlek, minden jóra vezérelj engem.
4. Mai nap ezt velem cselekedd, Uram: Mindenféle büntől magam óvhassam, Hitem jó gyümölcsét hogy el ne rontsam.
5. Ételem, italom mérsékelt legyen, Tobzódás, részegség ne nehezítsen, Rossz gondolat bennem erőt ne vegyen.
6. Lágýítsd meg énbennem az indulatot, Meg ne háborítsak soha másokat, És haragtartásra ne adjak okot.
7. Jól tudod, Istenem, mily gyarló vagyok, Különb-különb bűnre mily könnyen hajlok! Adjad: megtérhessek, mikor bűnt vallok!
8. Igaz ítéleted ne ostorozzon, Bűnből a Krisztusért ingyen oldozzon, Érdemem szerint rám átkot ne hozzon.
9. Magamat egészen neked szentelem: Kegyelmes oltalmad legyen mellettem, Szentlelked és Igéd legyen vezérem.
10. Külső károktól is ments meg engemet, Ne eméssze bánat és bú szívemet; Tartsd jó egészségben gyarló testemet!
11. Istenem, tenéked legyen dicsőség, A Szentháromságban ki vagy egy Felség: Csak tégedet illet minden tisztesség!

487.

1. Magasztallak én téged, Isten, egeknek királyát, Hogy tőlem messze űzted A sötét éjnek homályát. Nem küldél rám betegséget, Sem egyéb ínséget, Épségben megtartottál, E napra engem juttattál.
2. Szívből könyörgök néked, Kegyes teremő Istenem: :/: E napot is engedd meg Békességgel véghezvinnem, Akaratodat tanulnom, Útaidban járnok; Oltalmad békédezen, Kedvem kedved szerint légyen.
3. Igaz utadra taníts, Hogy veled együtt járassak, :/: És tőled el ne taszíts, Hogy kísértetbe ne jussak. Jóvöltodból tarts meg engem, Én édes Istenem, Hogy a bűn csalárdságát, Észre vegyem undokságát.
4. Az igaz hitnek tüzeit Bennem Krisztusért élesszed, :/: Gyarlóságomnak vétkét Soha szememre ne vessed; Fogadásodat tekintsd meg, Szent Fiadért tarts meg, Ki értem eleget tett, Törvény átkától megmentett.
5. Reménységgel ruházz fel, Ördög törébe ne essem, :/: Szívem hozzád gerjeszd fel, Ne csak hasznomat keressen. Atyafi szent szeretetet, Adj jámbor életet; Szeress, mint sajátodat, Kövessem akaratodat.
6. Szent Igédet vallanom Adjad tisztán, homály nélkül :/: És szolgálóknak mondatnom Minden képmutatás nélkül; Kinccsel semmit sem gondolok, Más jutalmat várok: A szentek seregében, Tarts meg gyülekezetében.
7. E napot is engedd meg, Uram, békével megfutnom, :/: Hivatalom hasznával Magam s cselédim táplálnom, Hogy szent nevedet dicsérjem, Oltalmadat nyerjem: Testemnek megmaradást, Lelkemnek adj boldog szállást.
8. Uram, egyedül vagy jó. Te vagy út, élet, igazság, :/: De én életem gyarló. Gondolatom csak hamisság. Táplálj Krisztus szent testével, Itass szent vérével, Hogy örökké nevednek, Énekeljek Felségednek.
9. Hála légyen Atyának, Fiúnak és Szentléleknek, :/: Kitől minden jók vagynak: Ne engedj azért ördögnek Engem, igaz megváltottad, Gyenge juhocskádat: Lelkem a boldogságba, Vigyed a paradicsomba.

488.

1. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Mindenható Isten,
Énekünk jó reggel száll hozzád szívesen. Szent vagy, szent vagy,
szent vagy, Végtelen kegyelem, Három személyben áldott egy
Isten!
2. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Kit a szentek áldnak,
Koronájukat letészik teelőtted; Angyali seregek térdelve
imádnak, Ki voltál, vagy s nem érsz soha véget.
3. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Földi köd bár elfed, És
bűnös szem nem látja dicsőségedet, Csak te vagy szent, Isten,
és senki kívüled: Teljes hatalmú szentség, szeretet!
4. Szent vagy, szent vagy, szent vagy, Nagy és erős Isten; Minden
műved dicsér az ég-, föld- s tengeren! Szent vagy, szent vagy,
szent vagy, áldott, véghetetlen: Három személyben egy áldott
Isten!

489.

1. Örök élet reggele, Fény a véghetetlen fényből, Egy sugárt küldj ránk te le, Kik új napra ébredénk föl; Fényed lelkünk éjjelét Űzze szét.
2. Jóságodnak harmata Gyarló életünkre hulljon, :/: Szívünk, mely kiszárad, Vigaszodtól felviduljon, S híveid közt légy jelen Szüntelen.
3. Bűn ruháját vessük el A szövetség vére által, :/: Vétkeink fedezzük el Tőled nyert fehér ruhánkkal, Hogy hitünk legyőzze majd Mind a bajt.
4. S majd vezess az égbe föl, Irgalomnak napvilága, :/: Könnyek gyászos völgyiből Üdvösségnek szép honába, Hol az üdv és béke majd Egyre tart.

490.

- . Igaz Biró, nagy Úr Isten, Ki állatsz mindent jó rendben, Reggelt, délt, estvét rendelted S hiveidnek megszentelted:
2. Krisztus, hivek meatartója, Egeknek igazgatója, Mindeneknek alkotója, Te vagy bölcsen formálója:
3. Szentlélek, egy igaz Isten, Ki lakol minden hívekben, Tartasz mindent igaz rendben: Tőled függ minden keresztyén.
4. Szentháromság. egy Istenség, Ki vagy mindenre elégség: Csak tiéd minden tisztesség, Néked adassék dicsőség!
5. Te teremtettél bennünket: Bird hát jóra életünket; Ne nézd gyarló esetünket: Segéld erőtlenségünket.
6. Hogy mi csak tiéd légyünk, Téged szüntelen dicsérjünk: Légyen szeretet mi bennünk, Egymás közt egyesek légyünk.
7. Oltsd meg patvarinknak tüzét, Vedd el bűneinknek terhét: Adj minékünk csendességet, Lelki-testi békességet.
8. E világon úgy élhessünk, Hogy bűnünkben el ne vesszünk, Hanem mennyekbe mehessünk, S véled örökké élhessünk.
9. Dicsőség légyen tenéked, Menny, föld magasztaljon téged, Mert mindenekre kegyelmed, Mint a bőárvíz, kiterjed.

491.

1. A nap immár felvirradván, Kérjük az Istent mindnyájan: Hogy ezen az egész napon Bűntől minket oltalmazzon.
2. Nyelvünket megtartóztassa És a bűnre ne bocsássa, Szemeinket bétakarja, Gonoszra nézni ne hagyja.
3. Sziveink tiszták legyenek, Gonosz bűnt be ne vegyenek; Kevélységet gyűlöljenek, Dobzódást ne szeressenek.
4. Hold', mikor a nap elnyugszik És az éj béalkonyodik, MI egészen tiszták légyünk És őtet vigan dicsérjük.
5. Dicséret legyen Atyánknak, Es egyetlen-egy Fiának, I?s a mi Vígasztalónknak, Kitől minden jók származnak.

492.

1. Felséges Atya Úr Isten, Ez napnak ő kezdetiben Könyörgünk: tarts meg hitünkben És az igaz szeretetben.
2. Bűneinket megbocsássad, És szívünket vigasztaljad, Vallásunkat bátorítsad, És Szentlelked nekünk, adjad:
3. Hogy ne ártson az ellenség, Távol légyen minden kétség, Testi-lelki fertelmesség, És a gonosz eretnokség.
4. Adjad meg nekünk éltünkben Egymást szeretnénk szívünkben; Élhessünk nagy békeességben, És hitnek jó gyümölcsében.
5. Lelkünket és jószágunkat, Néked ajánljuk magunkat: Vezérelj a mi útunkat, És viseld jóra gondunkat.
6. Engedd ezt nekünk Krisztusért, Te egyetlenegy Fiadért, És érettünk Szószólónkért, Egy elég áldozatunkért.
7. Hálákat adunk, Úr Isten, Te szent Fiadnak akképen, Szentlélekkel egyetemben, Mostan és minden időben.

493.

1. Dícsérlek, Uram, téged, Hogy ez elmúlt éjjel, Életem megőrizted Hatalmas kezeddél; Setétségnek tőriből, Mely környülvett vala, íme, engemet kivől, Ó mindennek Ura!
2. Néked adok hálákat, Én kegyes Istenem, I?s kérlek, mint Atyámat: Ma is tarts meg engem, Hogy szolgállassak néked Akaratod szerint: Éltetemet vezéreljed, Légy velem óránkint!
3. Hogy el ne tévelyedjem A te ösvényidtől, Ne ártson ellenségem, Őrizkedjem bűntől: Űrizz meg jóvoltodból, Uram, téged kérlek, Ördög álnokságától Hogy semmit ne féljek.
4. Adjad, hogy erős hittel Bízam szent Fiadban; Bűneimet töröld el. Tarts meg irgalmadban. Hiszem, hogy ezt megadod, Amint megígérted; Bününket megbocsátod, Ha könyörgünk néked.
5. Szeress jó reménységgel, Mely nem ejt szégyenben; Atyafi szeretettel Epítsél éltemben, Hogy szívből szerethessem Felebarátomat, És ebben ne keressem Csak az én hasznomat.
6. Engedd, hogy szent Igédet Bátran megvallhassam, Tisztemben hűségemet Néked megtarthassam; Senki engem e földön Tőled el ne vonjon, Híveid seregében Felséged megtartson.
7. Hogy szent dícséretedre Végezzem e napot, Tőled ne térjek félre, Vezérljed útamot; Áldd meg termő földünket, Űrizz meg éltünkben, Mert minden szerencsénket Ajánljuk kezeddélben.

494.

1. Tenéked, Uram, hálát adok Hozzám való jóvoltod ért, :/: És teljes szívemből vígadok Rám árasztott jó kedvedért, Mert ím meghall~attál, :/: Engem kiragadtál Nyavalyáimból, Szívbeh vídulást, Adtál szabadulást Sok bánatimból.
2. Ím, feltámasztád napom fényét Mely homályba béborult volt, :/: Elmosád rólam lelke szennyt, Melyben hevertem, mint egy holt. Nyomorúság között, :/: Mint egy lekötözött, Mikor hányattam: Voltál segítséggel, Hogy én több inséggel Ne bántattassam.
3. Atyai gondviselésedet Sok ezerszer megpróbáltam, :/: Reám kinyújtott kezeidet, Jó Istenem, által láttam; Tégedet dicsérlek :/: Azért, míg itt élek E gyarló testben; Szájamnak szózatja Eged általhatja: Hiszek Igédben.
4. Ma kezeidbe ajánlottam, Amit csak adtál énnékem; :/: Felköltömkor is azt mondtam: Magad birj engem. Istenem I Hogy a bűnnek rabja, :/: Ne legyek szolgálja; Adj estét érnem I Ki uralkodol s élsz és senkitől nem félsz: Ne hagyj elvesznem!

495.

1. Hálát adok néked, mennybéli Isten, Szent Fi-ad-nak, a Krisztusnak nevében, Hogy engemet ez éjjel megőriztél, Minden veszedelemtől megmentettél; Tartsd meg, kérlek, e napon is éltetem, Bűn-től, minden kár-tól ments meg engemet.

2. Magam, Uram, ajánlom szent kezedbe, Mind testem, lelkem vedd őrizetedbe, Szent angyalidat ne vedd el mellőlem, Szent Lelked se távozzék el éntőlem, Hogy vakmerő bűnöktől ma is menten Megőriztessék épen testem, lelkem.

3. Könyörgök, Uram, minden emberekért, De főképpen a hív keresztyénekért, Minden rokonimért, kik téged félnek, Akik vagy itt, vagy messze földön élnek; Minden gonosztól őket is őrizd meg, És minden javaiddal látogasd meg.

4. A szegény rabokat és betegeket, Kik ínségükben óhajtnak tégedet, Uram, vigasztald meg bágyadt szívükben, Szenvedésükből mentsd ki kegyelmesen; És térítsd meg a szegény bűnösöket, Add, hogy jó véghez vigyük életüket.

496.

1. Hálát adunk néked, mennyei Atyánk, Ki mindenkor kegyesen vigyázz reánk.
2. Ím az elmúlt éjjel is megnyugtattál, E napra jó kedvedből virrasztottál.
3. Áldj meg, kérünk, e napon is bennünket, Védeld kártól lelkünket, testünket.
4. Segélj meg hivatalos munkáinkban, Résztess lelki, testi áldásidban.
5. Oltalmaz meg minden bünbe eséstől, Téged félhessünk, tisztelhessünk szentül.
6. Erősíts, nevelj naponként a hitben, Tarts meg végig atyai szerelmedben.
7. Hogy Fiaddal s Lelkeddel egyetemben Néked vig szívvel szolgálhassunk! Ámen.

497.

1. Mi szent Atyánk, ki lakozol mennyégben, És uralkodol az egy Istenségben, Szent Fiaddal, Lelkeddel dicsőségben Tiszteltetel földön és a mennyégben:
2. Szenteltessék, Uram, a te szent neved, Dicsértessék mitőlünk, mert érdemled, Hogy ez éjjel minket te szent Felséged, Kegyelmesen őrizett Istenséged.
3. A gonosznak tőribe nem eresztél, Sőt a te szent angyaliddal őrzettél, És álmunkból életben felköltöttoll, Lelki, testi veszélytől megmentettél.
4. Szent kezedbe ajánljuk mi lelkünket, Mai nap is tápláljad mi testünket, Védelmezzed, Uram, a mi éltünket, Lelki-testi veszélytől ments meg minket.
5. Te vagy Uram, egyedül, mi Istenünk, Mennyen, földön nincs nekünk több reményünk; Légy te azért, Uram Isten, pásztorunk, Szükségünkben táplálónk és oltalmunk.
6. Kegyelmeddel tartóztasd meg lelkünket, Hogy bÜDnel ne - fertőztessük testünket; Világosítsd inkáfib sötét elménket, Hogy megtartsuk, Uram, te Szent törvényed.
7. A te Szentleked minket ösvényidben, Vezéreljen, Uram, szent törvényidben, Ma és életünknek minden rendiben, Hogy így hozzád juthassunk az egekben.

498.

1. Ki hívta az éjszakát elő, Hogy megnyugodjatok, :/: Ti, a napnak terhét viselő Testek és állatok? Ki fordította fényességre Az éjnek homályát? Ki hozta fel napját az égre, Hogy fusson új pályát?
2. Te vagy az, ő mindenek Atyja, Mert a te kezdednek, :/: Mely az ég seregit forgatja, Nap és hold engednek. Téged hát imádni nem késünk és mihelyt hajnallik, Dfcséret-mondó éneklésünk Buzgó szava hallik.
3. Bézártuk volt, mikor aludtunk, érzékenységinket :/: Mi magunkról semmit se tudtunk, De te tudtál minket. Ha felénk kár,- vagy veszedelem Közelíteni akart, A tenálad lakó kegyelem Oltalma betakart.
4. A te erőd, ó Mindenható; Légyen nekünk ma is :/: Minden életünk háborgató Gonosz ellen paizs I Légy segítők, ha munkálkodunk S igazán keresünk; Vigasztalónk, ha szomorkodunk, Atyánk, ha elesünk.
5. Adjad, hogy tartsuk fődolgunknak Szent nevedet félni, :/: Hasznáért felebarátunknak Semmink sem kimélni. És szívünk szerint elfelejtsük, Ha megbánt valaki; A másoktól vett jót ne ejtsük Elménkből soha ki!

499.

1. Megújult testtel és erővel Fölbredvén az álomból, Nyugodt szívvel, felemelt fővel Felkelvén csendes ágyamból, Életnek Ura, hozzád térek, Magasztalom jóvoltodat, Minden jót ismét tőled kérek: Kérem újra áldásodat.
2. Mint a feljövő nap világa Elúzi az éj homályát: Kegyelmednek világossága Az igazságnak fáklyáját Sötét elmémben jobban gyújtsa, Hogy a jónak ismerete Határit benne messzebb nyújtsa, S az igazság szeretete.
3. Engedd, hogy mint a nap futása Soha meg nem állapotodik, S bár felhő jó néha útjába, De meg nem homályosodik: Én is az igazság ösvényén Tántorodás nélkül menjek, És a rút testiségnek kényén Soha csak meg se pihenjek.
4. Minthogy míg e világon élek, E mulandóságnak helyén, Test is vagyok, és nemcsak lélek: Viselj gondot jó idején Mértékletes eledelemről, Hogy életem fenntarthassam, S tisztességes öltözetemről, Hogy testemet ruházhassam.
5. Ha pedig még többet vehetek Ingyen való jóvoltodból És másokkal is jót tehetek Velem közlött áldásodból: Engedd, hogy legyek hű sáfára Nálam letett javaidnak, Lehessek vigasztalására Velem testvér fiaidnak.
6. Dolgaimnak követésére Adj testemnek egészséget, A bajoknak meggyőzésére Lelkemnek elevenséget! Indíts szívemben akaratot És készséget minden jóra, Hogy bennem vidám indulatot Leljen az estvéli óra.

500.

1. Krisztus, ki vagy nap és világ, Minket sötétségben ne hagyj!
Igaz világosság te vagy, Kárhozatra mennünk ne hagyj!
2. Téged kérünk, szent Úr Isten: Oltalmazz minket ez éjen;
Nyugodalmunk benned légyen, A mi lelkünk el ne vesszen!
3. Nehéz álm el ne nyomjon, Az ellenség meg ne csaljon;
Testünk hozzá ne hajoljon És haragodba ne hozzon!
4. Mi szemeink ha alusznak, Szíveink rád vigyázzanak; Te
hatalmadnak ereje Légyen híveid őrzője!
5. Úr Isten, hozzád kiáltunk: Gondviselőnk, légy oltalmunk!
Őrizz meg ellenségektől, Lelki, testi ínségektől!
6. Parancsoljad angyalidnak, Hogy mireánk vigyázzanak; A mi
gonosz ellenségünk Messze távol járjon tőlünk!
7. Emlékezzél meg mirólunk: Jól tudod, mily gyarlók vagyunk;
Kiket megváltál véreddel: Úr Jézus, kérünk, ne hagyj el!
8. Dicsőség légyen Atyának, Ő szent Fiának, Krisztusnak,
Szentlélekkel egyetemben, Örökkön-örökké! Ámen.

501.

1. Adjunk hálát az Úrnak, mert érdemli, Mert minden gazdagságát velünk közli.
2. Ő, mint bő irgalmú kegyelmes Atya, Fiait testben, lélekben megáldja.
3. Énekeljünk néki egy akarattal: Dicsőség, Atya Isten, szent Fiaddal!
4. Ki ételt adtál alkalmas időben, S felruháztál mezítelenségünkben.
5. Adjad, hogy tégedet megismerhessünk És szent Fiad által üdvöt nyerhessünk!
6. Szent Igédet hirdettessed közöttünk, Hogy éhen meg ne haljon a mi lelkünk!
7. Hálát adunk ezekért mi Atyánknak, Jézus Krisztusnak, mi Közbenjárónknak.
8. Szentlélek Istennel egyenlőképpen, Ki minket vigasztaljon, mondjuk: Ámen.

502.

1. Fölkelt immár a szép hold, A csillagezres égbolt Oly tisztán
tündököl; Az erdő áll sötéten, S fehér köd künn a réten
Csodásan száll a légből föl.(10)
2. Mély csend borult a földre, S mit alkony leple főd be,
Meghitten integet, Mint nyájas, tiszta hajlák, Hol nappalodnak
terhét Kialhatod, feledheted.
3. Nem látod-é a holdat? Fél arca int, mosolyg csak, Pedig
kerek, egész. Van sok, mit itt az ember nem lát jól földi
szemmel, És oktalan nevetni kész.
4. Mint gyenge, földi férgek, Kik bűn útjára tértek, Mi nem
sokat tudunk, Sok csalfa képet űzünk, Sok furfangot kifőzünk, S
a céltől csak messzebb jutunk.
5. Ó, add, üdvöd keressük, Ne a mulandót lessük, Ne kössön
fénye meg; Hagyj egyszerűvé válni S előtted élni, járni, Mint
vidám, boldog gyermekek.
6. Ha jó a végső óra, Fordítsd a kint is jóra. És adj szelíd halált;
Ha innen elvezetsz te, Ó, hadd jutunk egedbe, Úr Istenünk és jó
Atyánk!

503.

1. Már nyugosznak a völgyek, Az erdők s minden földek, Már alszik a világ, De míg eljő az álom, A szívemet kitárom, S az Úr-hoz küldök hő imát.(10)
2. Ó, nap, hová tűnél el, Hová űzött az éjjel, Mely harcban áll veled? Te nem ragyogsz az égen, De más napom van nékem: Betölti Jézus szívemet.
3. Már rám borul az éjjel, De biztatnak reménnyel Ott fenn a csillagok, Hogy engem is a mennybe Felvisz az Úr kegyelme, Ha a földtől megválhatok.
4. A test nyugalmat áhít, És leveti ruháit, Halandóság jelit, De Jézusom az égbe' Öltöztet dicsőségbe, Ha végórám elközelít.
5. Ti, fáradt tagok, mostan Tegyétek le nyugodtan A napnak terheit. Vigadj, szívem, te is majd Levetheted a bút, bajt S a bűn terhét, mely keserít.
6. Már álom jó szememre; Ki vigyáz életemre, Ha most elszunnyadok? Izráel őrizője Lesz házamnak védője: Nem érhetnek károk, bajok.
7. Te légy, Jézus, oltalmam, Nálad lesz jó jutalmam, Hű szárnyaid alatt. Te vigyázz csak, Uram, rám, Nem árt akkor a Sátán: Testem-lelkem békén marad.
8. Ti is távol s közelben, Akik szerettek engem: Békén pihenjete; A sötét éjszakába' Az Úr világossága Őrködjék hűn fölöttetek.

504.

1. A nap immár elenyészett, Az ég besötétedik, Nyugvóra vált a természet, És minden csendesedik; Engemet is az álom Megújít, feltalálom Fáradt testemnek nyugvását, Elmémnek megvidulását.

2. Míg hát fejem lehajtanám A szükséges álomra, :/: Gondjaim elbocsátanám, Menvén nyugodalomra: Gondviselőm, táplálóm! Jóságodat hálálom; Aki ma is úgy szerettél, Hogy sok jóban részeltettél.

3. Adtál erőt, tehetséget, Adtál ösztönt a jóra, :/: De vajon bennem készséget Talált-e minden óra? Magam is jól érzem, Hogy sokra nem érkezem, A lélek kész, ámde a test Sokszor tehetetlen és rest.

4. Kegyelmednek köszönhetem E nagy ajándékot is, :/: Hogy a jóra érezhetem Már csak a szándékot is. Amit azért kezdettél, Bennem felélesztettél, Kérlek, hogy félbe ne hagyjad, Sőt gyarapodását adjad.

5. Bocsássad meg hibáimat, Melyeket ma ejtettem, :/: Szaporítsad javaimat, Melyeket tőled vettem. Engedjed, hogy halálom, melynek a csendes álom Kiábrázoló példája: Légyen idvesség órája.

505.

1. Adjunk hálát megtartó Istenünknek! Ismét egy napját eltölténk éltünknek, Melyen ő nekünk békességet adott, Gondviselő oltalmába fogadott; Megadá mindennapi kenyerünket, Megtartá erőnket, egészségünket.
2. Ajánljuk magunk ismét oltalmába A már bekövetkező éjszakába', Mert nem lehet annak semmi félelme, Akinek a Mindenható védelme; Az övéinek ő ad nyugodalmat, Akik csak benne keresnek oltalmat.
3. Köszönjük, Uram, hogy mirajtunk ma is Gondviselésed volt hűséges paizs, Hogy megmentetted veszélytől éltünket, Szánkat panasztól, sírástól szemünket; Munkánkra áldást s elég erőt adtál, És az estére békében juttattál.
4. Hányan, kik hosszú életet reméltek Reggel tetőled: még estét sem értek; És egészségért sokan esedeztek, Kiket fájdalmak ágyukba szegeztek; Árvákká lettek sokan s özvegyekké, Vagy gazdagokból váltak szegényekké.
5. Mennyivel voltunk mi ezeknél jobbak, Hű védelmedre mennyivel méltóbbak? Mégis te minket ím külön választál, Ránk semmi romlást, kárt, veszélyt nem hoztál; Hordozott ingyen nagy kegyelmességed: Áldunk örökké ezért, Uram, téged!
6. Kérünk, ez éjjel is tartsd meg éltünket, Csendes álommal újíts meg bennünket, Több örvendetes reggelre virrassz fel, Új életre új napoddal támassz fel, Hogy új erővel tégedet szolgáljunk: Az Úrnak éljünk és az Úrnak haljunk.

506.

1. Jézus Krisztus, szentek reménye, Hived gondviselője, Benned bizók szent Istene!
2. Áldattassék, Uram, szent neved, Mindenektől istenséged, Mitőlünk is azt érdemled.
3. Kárhozattól ma is lelkünket, :& veszélytől mi testünket, Megtartottad életünket.
4. Étélünket és italunkat Megadtad, és munkáinkat, Megáldottad dolgainkat.
5. Ez éjjel is mi életünket, Istenünk, a mi lelkünket, Ajánljuk néked testünket.
6. Parancsoljad szent angyalidnak, Hogy azok tábort járjanak, Mi mellettünk vigyázzanak.
7. A setéségnek fejedelme, Lelkünk-testünk ellensége: Ne ártson ördög serege.
8. Jézus Krisztus, igazság napja: Ez éjszakában csillaga, Légy lelkünk fényes hajnala!
9. Uram, virrassz fel egészségben, Lelki-testi békeességben, Hogy reggel téged örömben
10. Dicsérhessünk te szent Atyáddal, és a Szentlélek Istennel Tisztelhessünk teljes szíveddel.

507.

1. Néked, mennyei Atyánk, hálát adunk, Szent Fiaddal s Szent Lelkeddel imádunk,
2. Hogy minket e napon is megtartottál, Lelki, testi eledellel tápláltál.
3. Bocsásd meg, kérünk, minden bűneinket, Mikkor ma is megbántottunk tégedet.
4. Ez éjszakának is sötétségében Védelmezz minket minden gonosz ellen!
5. Őrizd a Sátán nagy csalárdságától, És minden lelki-testi nyavalyától!
6. Áldd meg csendességgel nyugodalmunkat: Örömmel érzük felvirradásunkat!
7. Tarts meg bennünket mindvégig a hitbe', Holtunk után vigy az örök életbe I

508.

1. Nagy hálát adunk, kegyes Atyánk, néked, Hogy te ez napon nekünk megengeded Nagy-szép békével élnünk te előtted: Dicsőség Néked!
2. Immár e napnak kimenetelében Néked könyörgünk, Atyánk, igaz hitben: Segíts meg minket minden szükséginkben, Áldj meg lelkünkben!
3. Hogy megnyugodjunk a mi munkáinktól, Törődésinktől és fáradságinktól, Néha pedig mi nagy siralminktól És bánatinktól.
4. Hogy tiszta szivből áldhassunk tégedet, Szép énekszóval dicsérjük nevedet, Józan elmével imádjunk tégedet, Mint Istenünket.
5. A sötét éjnek reánk jövésében Adjad, hogy lelkünk ne legyen sötétben, Sem pedig hitünk tökéletlenségben, És tévelygésben.
6. Ha a mi testi szemeink alusznak, Lelki szemeink reád vigyázzanak, A mi bűneink mind elaludjanak, És meghaljanak.
7. Tartsd, Atyánk, tisztán testünket, lelkünket, őrizz meg büntől álmunkban is minket, Az álnok ördög ne birjon el minket, Erőtleneket.
8. Adj békés nyugodalmat nekünk, & tennenmagad vigyázz, Urunk, értünk, Nagy-szép békével legyen felkelésünk, Teljes életünk.
9. Tégedet kérünk, Istennek szent Fia! Néked könyörgünk, mi Urunknak Atyja! Hogy amit kérünk, Szentlelked megadja: Megkoronázza!

509.

1. Ne jöjjön addig szememre álom, Míg Teremtőmnek és Gondviselőmnek, Kitől minden jó adományok jönnek, Jótéteményit meg nem hálálom.
2. Ha elgondolom, mennyi jót vettem Tetőled, Atyám, méltatlan létemre: Csudálom, mint vigyázol életemre, Ki csak eltűrést sem érdemlettem!
3. Áldalak, hogy e megrepedezett Nádszalat ma eltörni nem engedted; Gyarló életem híven vezérelted, Melyet sok veszély megkörnyékezett.
4. Számnak mind étele, mind itala, Az ép elme az egészséges testben, Az öröm és a békesség szívemben: Ingyen való adományod vala.
5. Kihez menjek több kegyelmet kérni? Szemem és szívem tehozzád emelem, Mert a tenálad lakozó kegyelem Mélységeit nem lehet megmérni.
6. Bizton hajtom le fejem ez éjjel, Ha te, hű pásztor, tartasz engem szemmel, Így szemem nem lát s nem hallok fülemmel: Nem bánthat senki semmi veszéllyel.
7. Légy hát őrállóm ez éjszakában! Hogyha tőreid útaimba hányja, Aki vagy veszttem, vagy károm kívánja: Ne menjen elő rossz szándékában.
8. Adjad, hogy véghezvivén munkáim, Lelkem és testem újra erőt végyen, És nyugodalmam mértékletes légyen, Hogy munkára szánhassam óráim.
9. Nem bocsátlak el, Atyám, tégedet, Míg meg nem áldasz engemet, fiadat: Dicsőítsd meg hát bennem irgalmadat, És én magasztalom Felségedet.

510.

1. Ó, lelkem szent napsugara! Ahol te vagy, nincs éjszaka. Bár földi köd szakadna fel, S látás elől ne fedne el.
2. Ha csendes est szememre száll S szelíd álmoharmat szitál, Gondoljam azt, Egyetlenem: Nyugodni jó a szíveden.
3. Reggeltől estig légy velem, Nincs nálad nélkül életem; Légy velem, ha az éj leszáll, Nélküled rémít a halál.
4. Ha egy bolygó, bús gyermeked Gúnyolta szód, mert tévedett, Ne hagyj bűnben, Kegyelmes, őt, Emeld fel azt a vétkezőt.
5. Virraszd, akit kór súlya nyom, Ki koldus, áldd meg gazdagon; Kit kín szorít, gyász keserít, Légy álma, könnyű és szelíd.
6. Jöjj és áldj meg, ha ébredünk S világ útján járunk-kelünk, Míg jószágod szent tengerén Majd elmerít az égi fény.

511.

1. Maradj velem, mert mindjárt este van, Nő a sötét, ó, el ne hagyj, Uram; Nincs senkim és a vigaszt nem lelem, Gyámoltalannal, ó, maradj velem.
2. Kis életem fut s hervadásba hull, Bú lesz a vígság, fényesség fakul, Csak változást és romlást lát a szem; Változhatatlan, ó, maradj velem.
3. Minden múltó perc Hozzád visz közel, Kegyelmed űzi kísértőmet el, Nincs más vezérem, Nincs más Mesterem, Fényben, borúban, ó, maradj velem.
4. Ellenség ellen áldásod fedez, A könny nem sós, a kór is könnyű lesz, Sír, halál-fúlánk, hol a győzelem? Győztes leszek, csak légy, Uram, velem.
5. Hunyó szemembe védj keresztedet, Ködöt foszlatva láttasd szent eged. Föld árnya fut, menny fénye megjelen: Halálban is Te légy, Uram, velem.

512.

1. "Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgád hallja szódat!" Így mondom, mert magam rég annak érzem. Hadd járjak utadon, hadd várjam égi jódat Hű szívvel szüntelen, hű szívvel szüntelen.
2. Adj lelkedből erőt, hogy értsem és szeressem Elrendelt utamat s minden parancsodat. Egy vágyat hagyj nekem: hogy halljam és kövessem Szent igazságodat, szent igazságodat.
3. Nincs oly tudós sehol, ki megtanít utadra, A bölcs nem fejt meg törvényedet sosem; Te fejtet meg nekünk, te, hű szíveknek Atyja, Kinek szavát lesem, kinek szavát lesem.
4. Te nagy csodáidról bár fennszóval beszélnek És fennen hirdetik felséges rendedet, Ha nem te szólsz, Uram, a szó fülig ha érhet, De szívig nem mehet, de szívig nem mehet.
5. Szólj, szólj, én Istenem! - szól hangodból a jóság, A lelkem megfeszül s a hallásban segít, És szódban meglelem az örökkévalóság Jó édességeit, jó édességeit.
6. Szólj és csitítsd a bűt, mert bű és kín gyötörnek, Szólj, hogy legyen szavad ír s gyógyító erő; Szólj, dicsőséged úgy még szebben tündökölhessen, És mindörökre nő, és mindörökre nő.

Protestáns templomok

Evangélikus templomok Nyíregyházán

■ Nyíregyháza

Nyíregyháza

■ Nyíregyháza – Borbánya

Nyíregyháza

Evangélikus templomok Magyarországon

■ Ambrózfalva

Budapest

■ Balassagyarmat

Miskolc

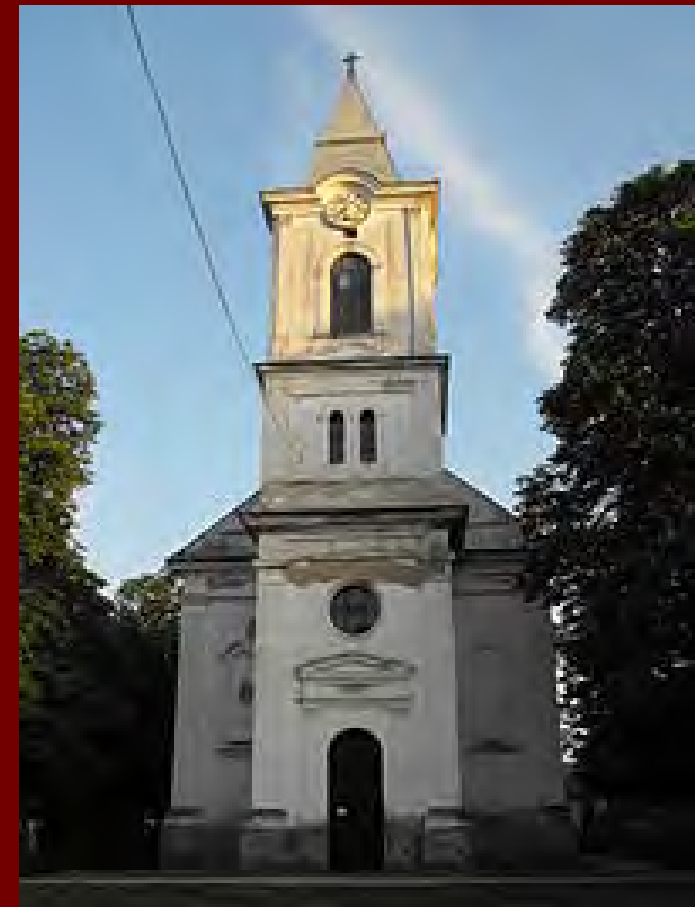

■ Budapest

Csanádalberti

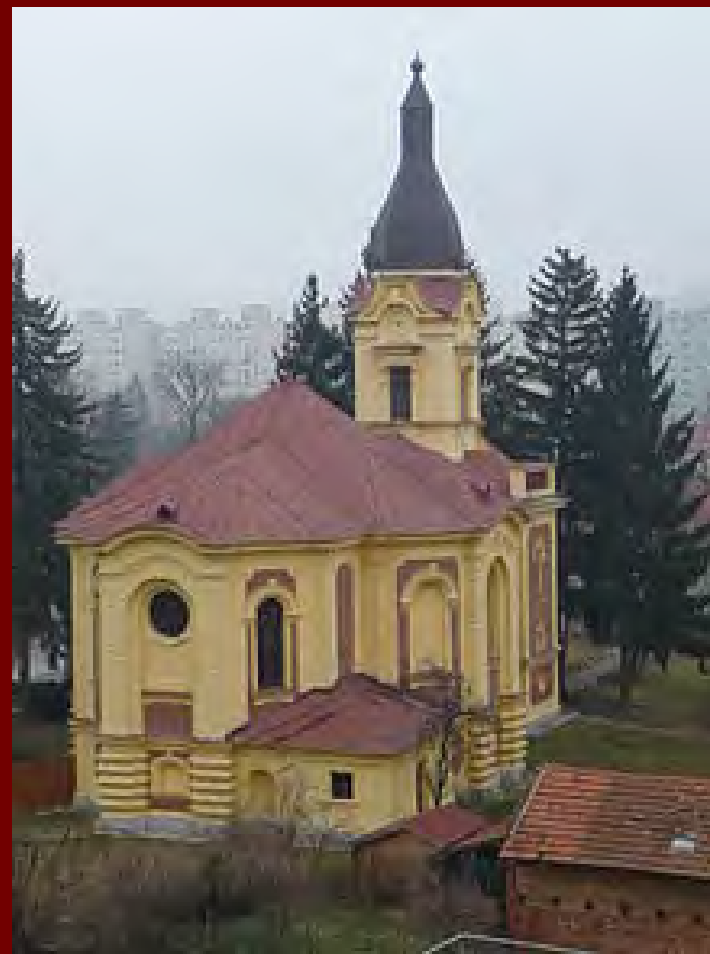

■ Budapest

Diósgyőr

■ Diósgyőr

Domony

■ Békéscsaba

Mórichida

■ Sárbogárd

■ Székesfehérvár

■ Budapest

■ Kaposvár

■ Kecskemét

■ Kőbánya

■ Makó

Győr

■ Győr

■

Pápa

■ Budapest

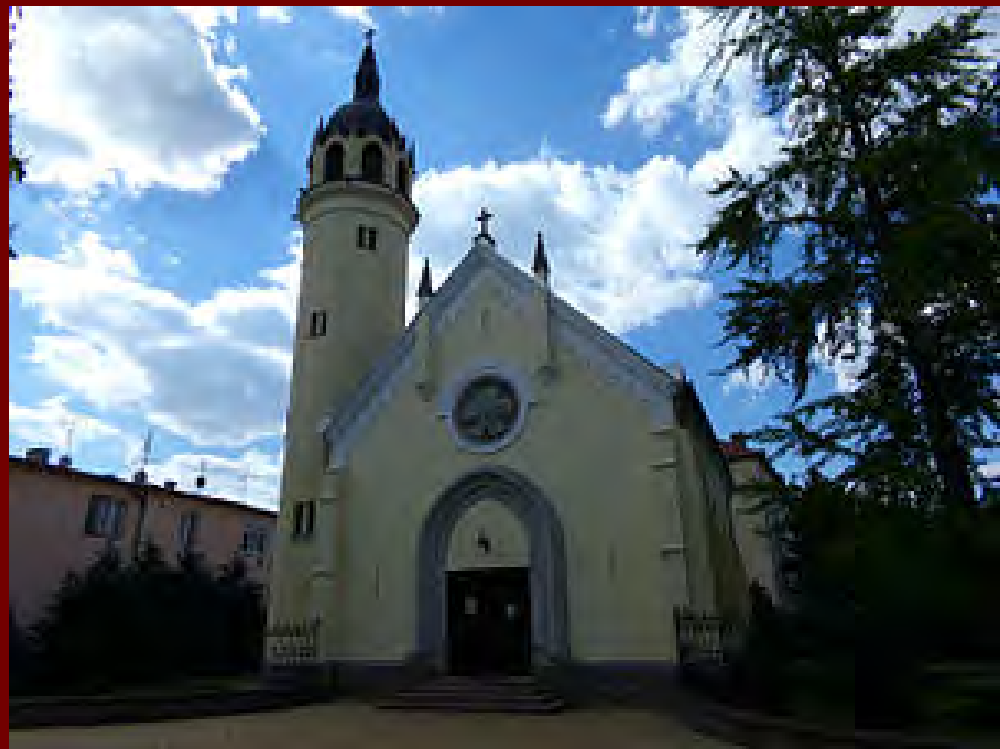
Sopron

■ Szekszárd

■ Szolnok

■ Nagyszénás

■ Mezőberény

■ Dunaszerdahely

Református templomok Nyíregyházán

- Nyíregyháza
- Nyíregyháza-Örökösöld

■ Nyíregyháza-
Sóstóhegy

■ Rozsrétszőlő

Baptista egyház Nyíregyházán

- Nyíregyháza

Metodista egyház Nyíregyházán

- Nyíregyháza

Református templomok Magyarországon

■ Miskolc

■ Miskolc

■ **Abaújvár**

■ **Debrecen**

■ Boldva

Csaroda

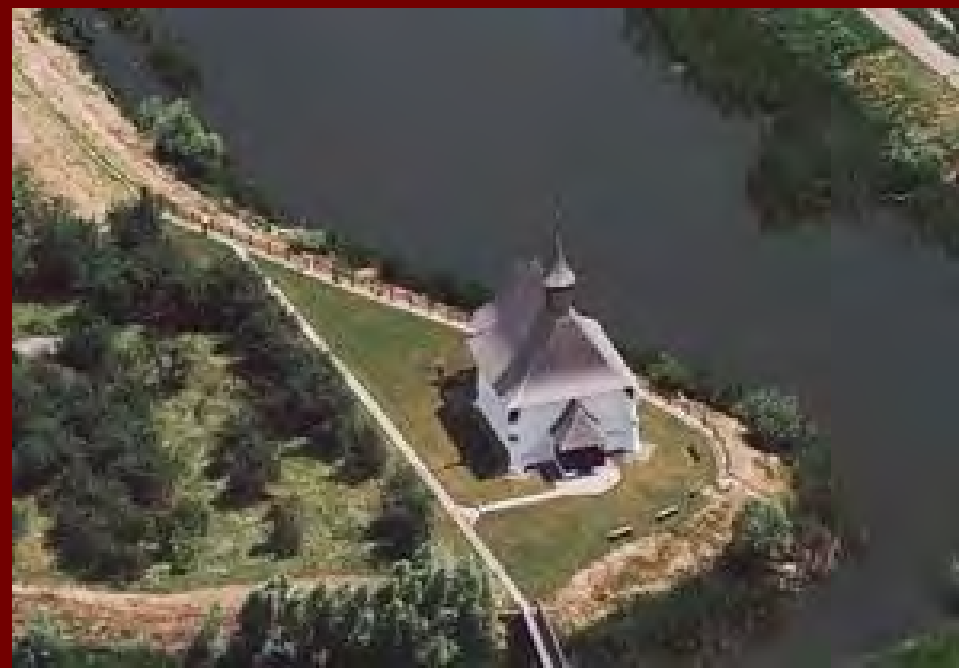

■ Cigánd

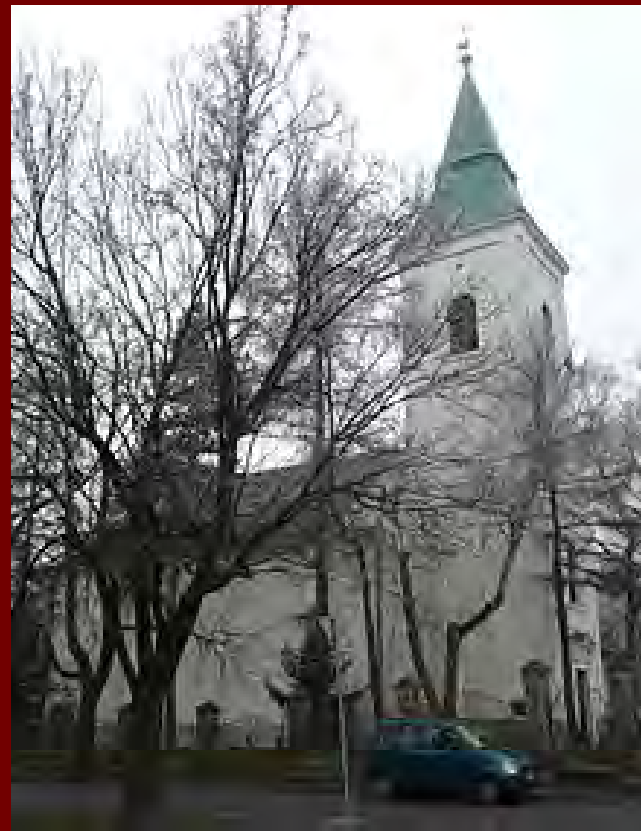
Csengersima

■ Miskolc

■ Diósgyőr

■ Furta

■ Szeged

■ Budapest

■ Miskolc

■ Budapest

Karcsa

■ Lónya

■ Miskolc

■ Mezőhegyes

■ Nagykőrös

■ Budapest

Nyírbátor

■ Budapest

■ Pápa

■ Pápa

■ Budapest

■ Ócsa

■

Makó

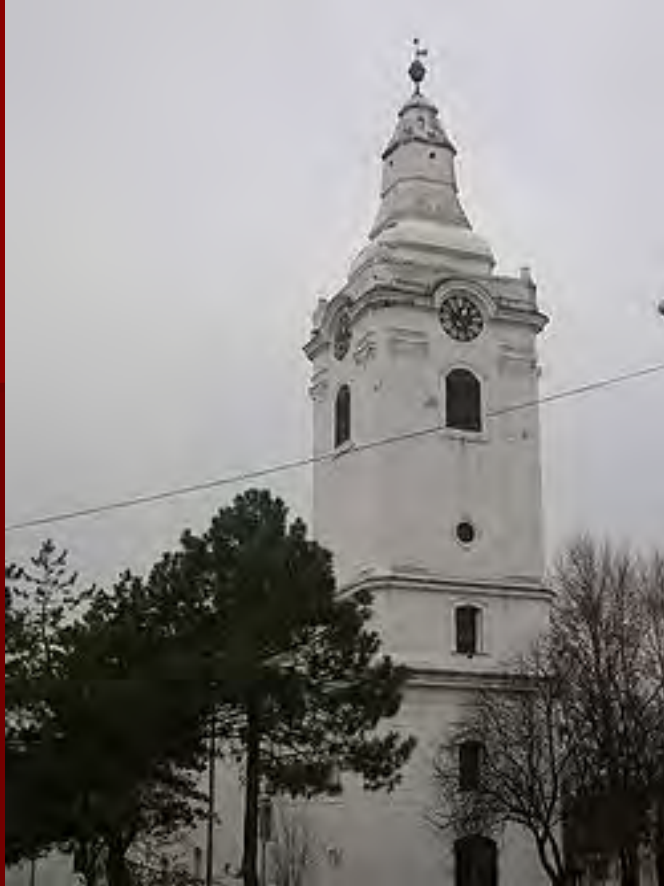
■ Debrecen

Debrecen

■ Makó

Aggtelek

■ Dunavecse

■ Gomba

■ Jósvafő

■ Kánó

■ Kaposvár

Kecskemét

■ Mezőkovácsháza

■ Óriszentpéter

■ Rudabánya

■ Szentgyörgyvölgy

■ Szin

Szinpetri

■ Szolnok

■ Szögligeti

■ Bajánsenye

Rakacaszend

■ Sajószentpéter

Sárbogárd

■ Szabolcs

Szalonna

■ Budapest

■ Tákos

■ Makó (Újváros)

■ Vizsoly

Zubogy

Alsózsolca

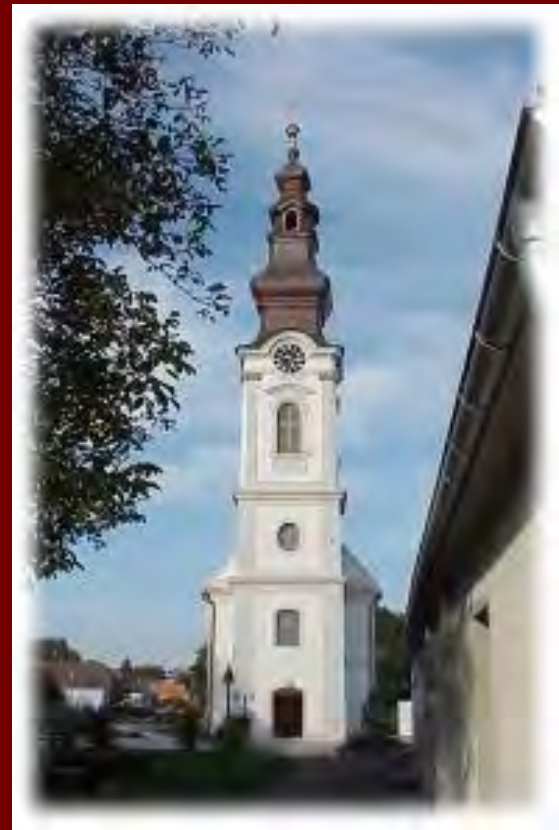

■ Nyírpazony

Őrség

■ Őrség

■ Tuzsér

Anglikán egyház Magyarországon

- Budapest

Baptista egyház Magyarországon

■ Debrecen

■ Budapest

■ Kiskunfélegyháza

Methodista egyház Magyarországon

■ Budapest

Alsózsolca

■ Budakeszi

■ Szekszárd

Evangélikus templomok Romániában

■ Erdély

■ Arad

■ Kolozsvár

■ Kézdivásárhely

■ Kerlés

Sepsiszentgyörgy

■ Medgyes

Apáca

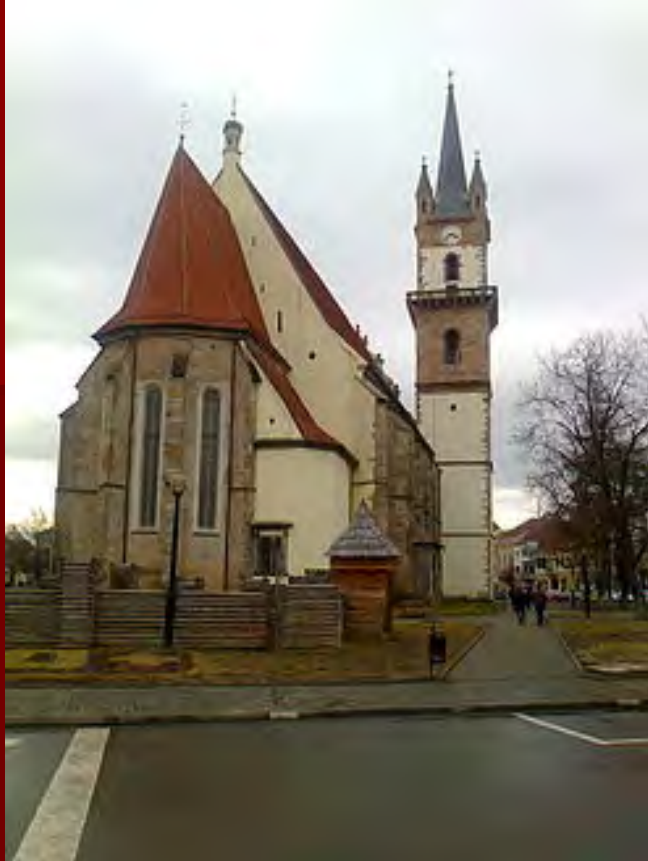

■ Marosvásárhely

■ Nagyvárad

■ Beszterce

Sajómagyarós

■ Vingárd

■ Buzd

■ Pókafalva

■ Szerdahely

■ Nagyapold

■ Doborka

■ Kelnek

■ Péterfalva

■ Hőtvény

■ Barcaújfalu

■ Botfalu

■ Csicsóholdvilág

■ Sellenberk

■ Szászhermány

■ Szászsáros

■ Válhíd

■ Rudály

■ Nagydisznód

■ Jakabfalva

Netus

■ Kisdisznód

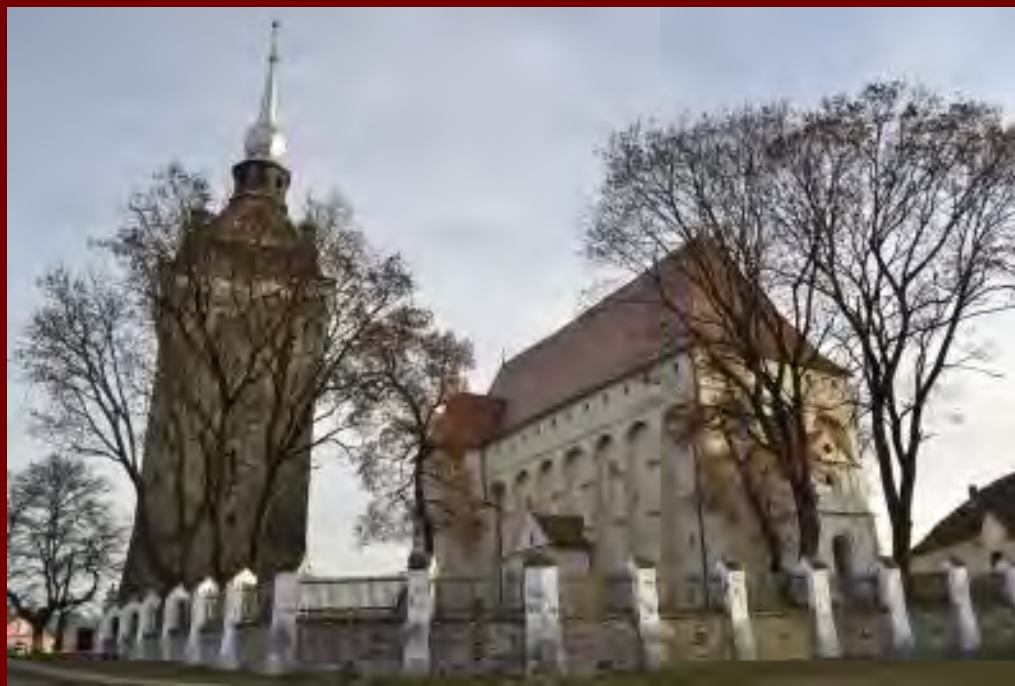
■ Nagyszeben

■ Miklóstelke

■ Szászkézd

■ Szászdálya

Mese

■ Nagycsűr

■ Kakasfalva

■ Kissink

Reten

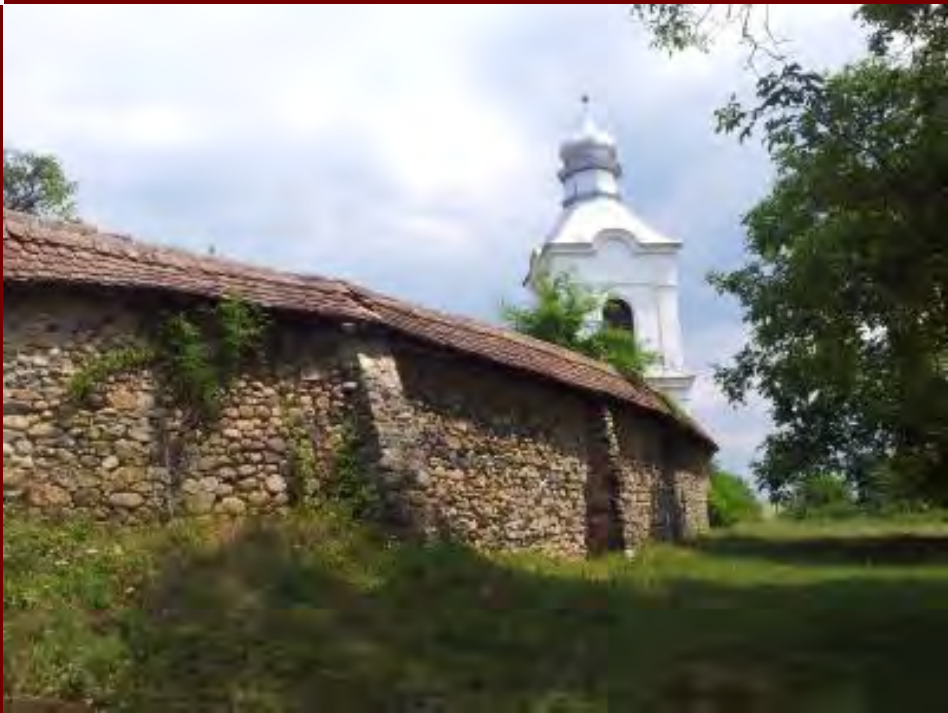

■ Harina

■ Sövényység

■ Martonfalva

■ Nemes

■ Szászalmád

■ Százmuzsna

■ Szászbuzd

Ecel

■ Berethalom

■ Táblás

■ Baráthely

■ Rozsonda

■ Prépostfalva

■ Lesses

■ Oroszcsűr

Küküllőkőrös

■ Darlac

■ Somogyom

■ Oltszakadát

■ Holcmány

■ Vurpód

■ Márpod

■ Újegyház

■ Rázod

■ Segesvár

■ Homoróddaróc

■ Kisselyk

■ Asszonyfalva

Református templomok Romániában

■ Köpec

Középajta

■ Bölön

Méra

■ Szucság

Magyarlóna

■ Magyarvista

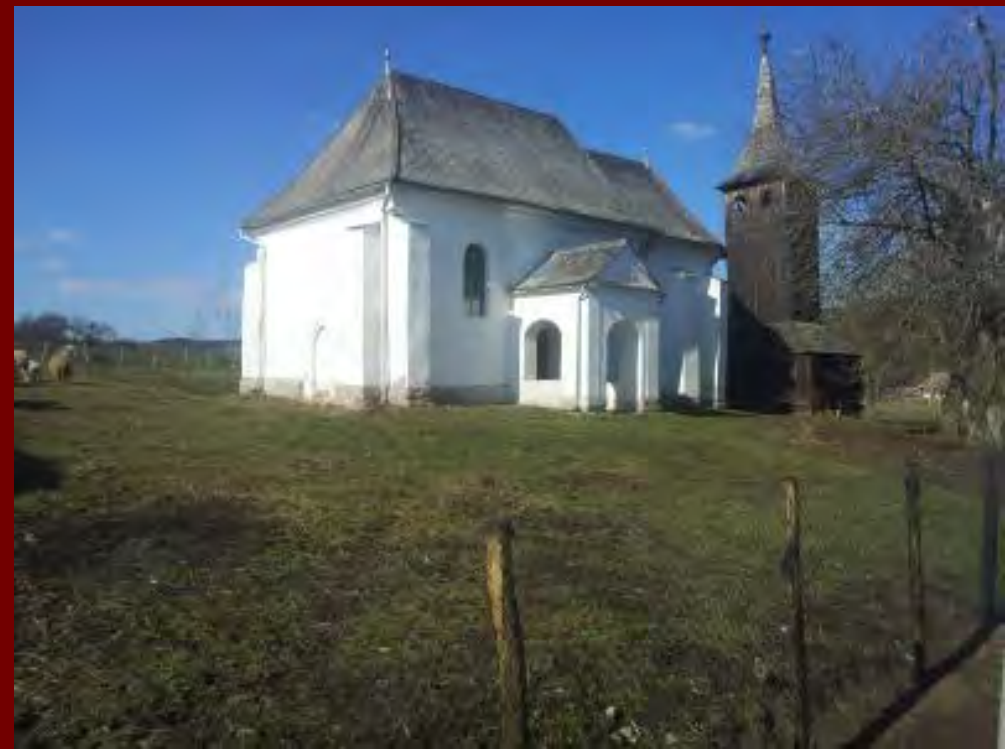
■ Székelykövesd

■ Uzon

■ Nagyercese

■ Tancs

■ Magyarfülpös

■ Vajdaszentivány

■ Körtvélyfája

■ Hadadnásd

■ Székelykeresztúr

■ Pókakeresztúr

■ Gernyeszeg

■ Magyarlapád

■ Tompaháza

■ Margitta

Bályok

■ Nagybacon

■ Bibarcfalva

■ Sepsibesenyő

■ Réty

■ Szilágyújlak

Szilágycseh

■ Sófalva

■ Sajósárvár

■ Cegőtelke

■ Szászlekenye

■ Kézdiabísis

■ Farcád

■ Etéd

■ Küsmöd

■ Makfalva

■ Berekeresztúr

■ Nyárádszentimre

■ Magyarkiskapus

■ Magyarderzse

■ Páncélcseh

■ Esztény

■ Légen

■ Vajdakamarás

■ Szilágysomlyó

■ Egeres

Bogártelke

■ Nádasdaróc

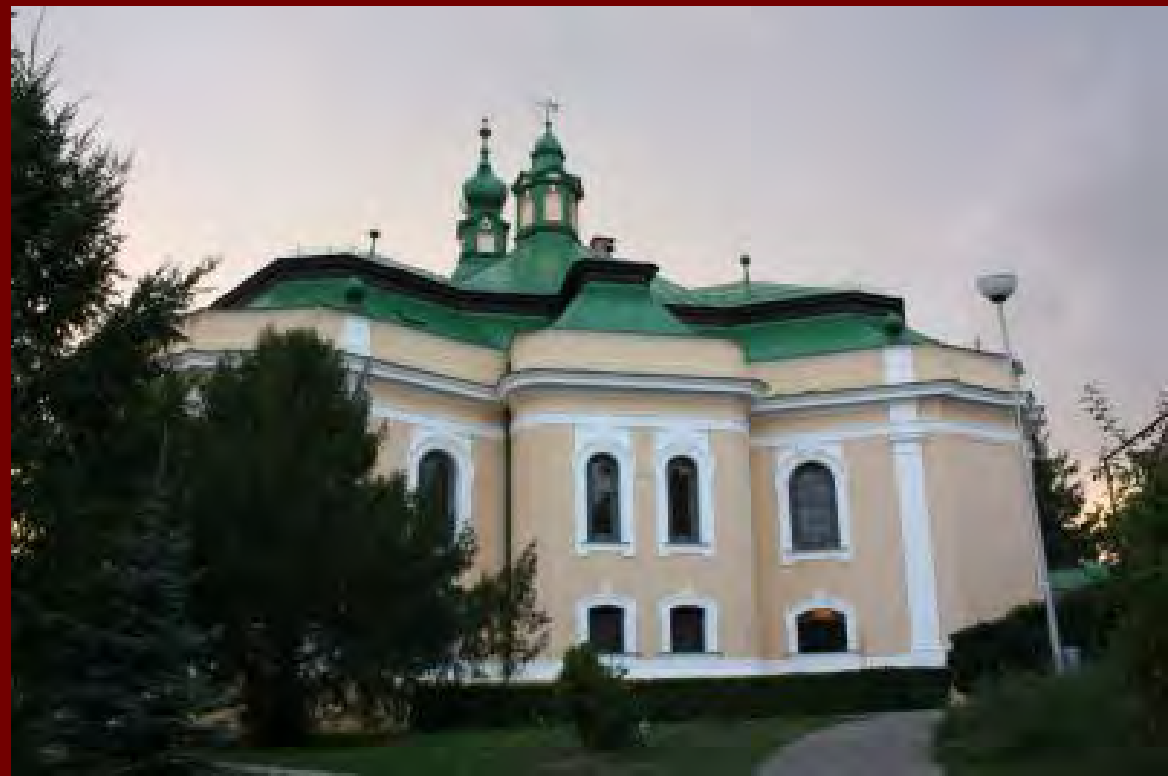
■ Máramarossziget

■ Vízakna

■ Zilah

■ Búzásbocárd

■ Ége

■ Csombord

■ Szilágyfőkeresztúr

■ Botháza

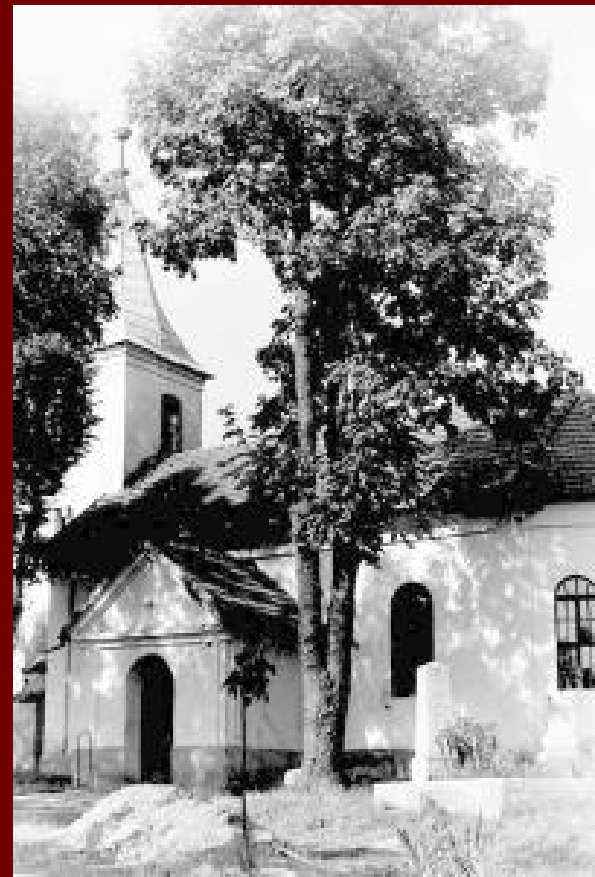
■ Pusztakamarás

■ Mezőkeszű

■ Marosszentkirály

■ Kutya falva

Radnót

■ Maroscsapó

■ Hídvég

■ Komlód

Dálnok

■ Bálványosváralja

■ Kercsed

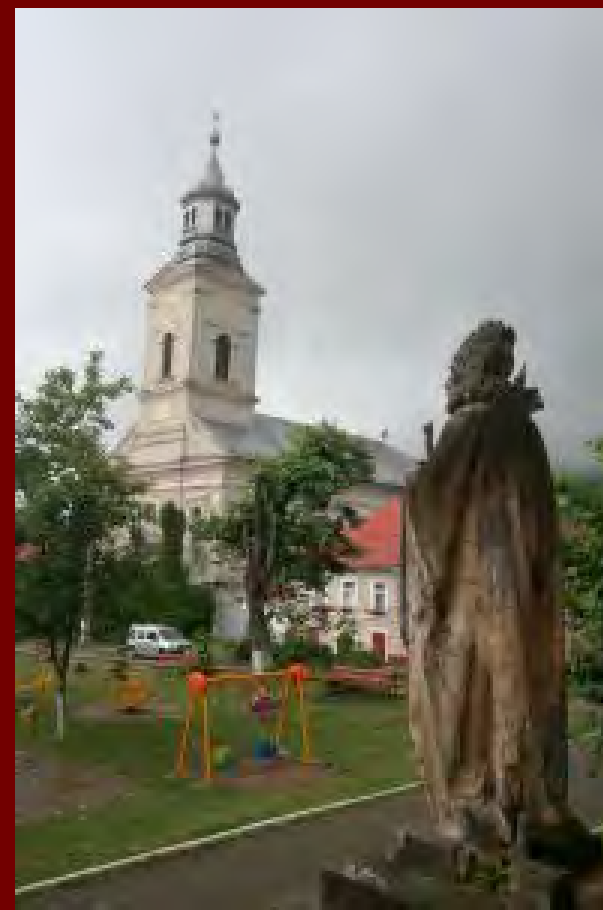

■ Piskolt

■ Felsőbánya

■ Szászváros

■ Disznajó

Evangélikus templomok Szerbiában

■ Bácsújfalu

Verbász

■ Törökbecse

Református templomok Szerbiában

■ Verbász

Újvidék

■ Ószivác

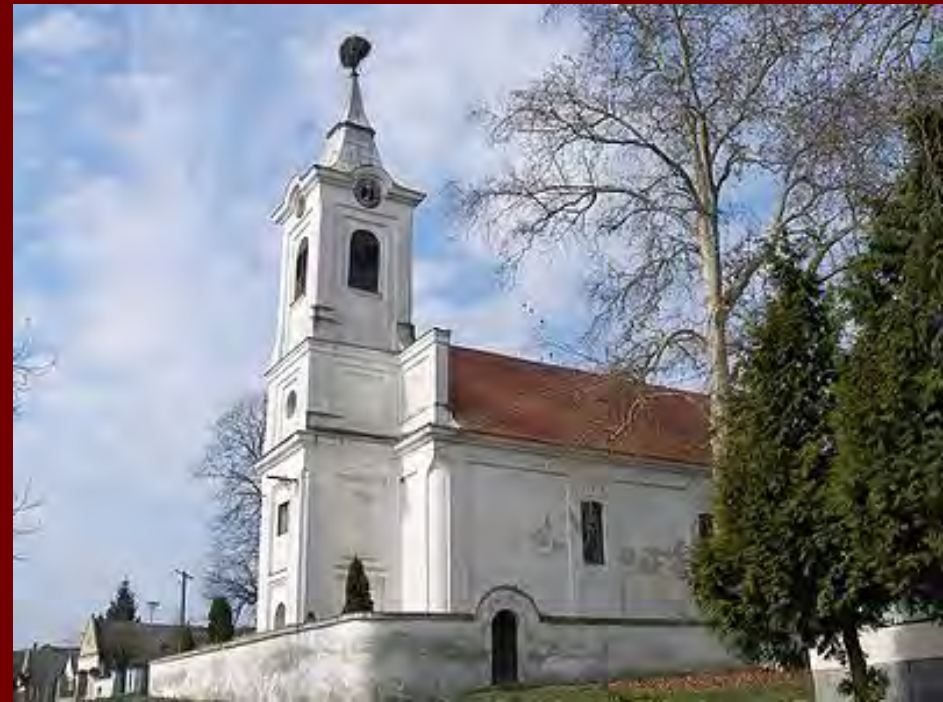
Református templomok Horvátországban

■ Kőrógy

Várdaróc

■ Krasznahorvát

Evangélikus templomok Horvátországba

■ Harka

Légrad

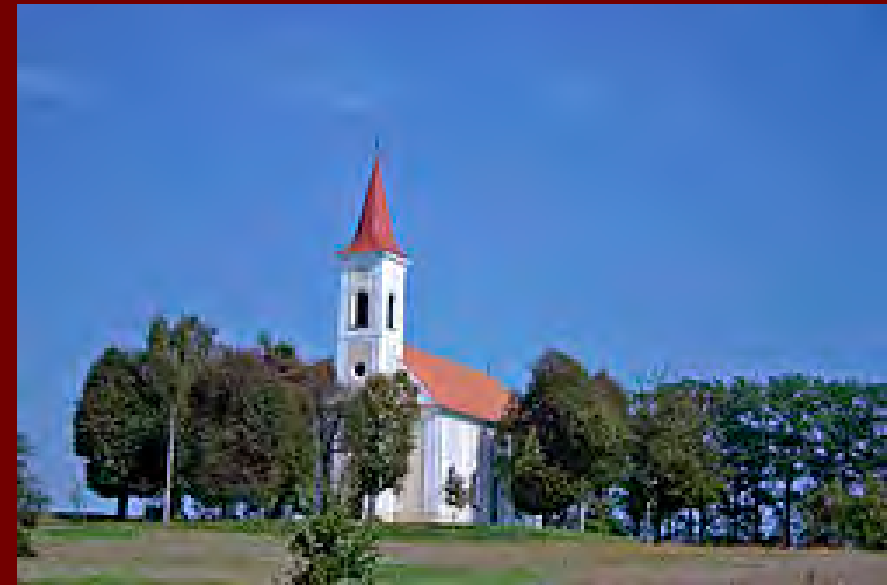

Evangélikus templomok Szlovéniában

■ Domonkosfa

■ Őrihodos

■ Kőrös

Lendva

Református templomok Szlovéniában

■ Kercaszomor

■ Cservenka

Evangélikus templomok Ausztriában

■ Őrisziget

Határfő

Református templomok Ausztriában

■ Felsőőr

Evangélikus templomok Szlovákiába

■ Csetnek

Késmárk

■ Garamszeg

Késmárk

■ Zsigárd

■ Nagylám

Református templomok Szlovákiába

■ Losonc

Deáki

■ Komárom

Zsigárd

■ Hetény

Őrös

■ Bodrogszentés

Evangélikus templomok Ukrajnában

- Gammalsvenskby (régi evangélikus templom)

Herszon

Református templomok Ukrajnában

■ Csap

Beregszász

■ Tiszapéterfalva

Verbóc

■ Tiszakeresztúr

■ Ungvár

■ Eszeny

Feketepatak

■ Szőlősgyula

■ Tiszaújlak

■ Csetfalva

Reformátorok

Luther Márton

VIII. Henrik

Kálvin János

II. Miksa császár

Dévai Bíró Mátyás

Melius Juhász Péter

Heltai Gáspár

Johannes Honterus

Károli Gáspár

II. Ferenc

Navarrai Henrik

XIII. Lajos

Richelieu bíboros

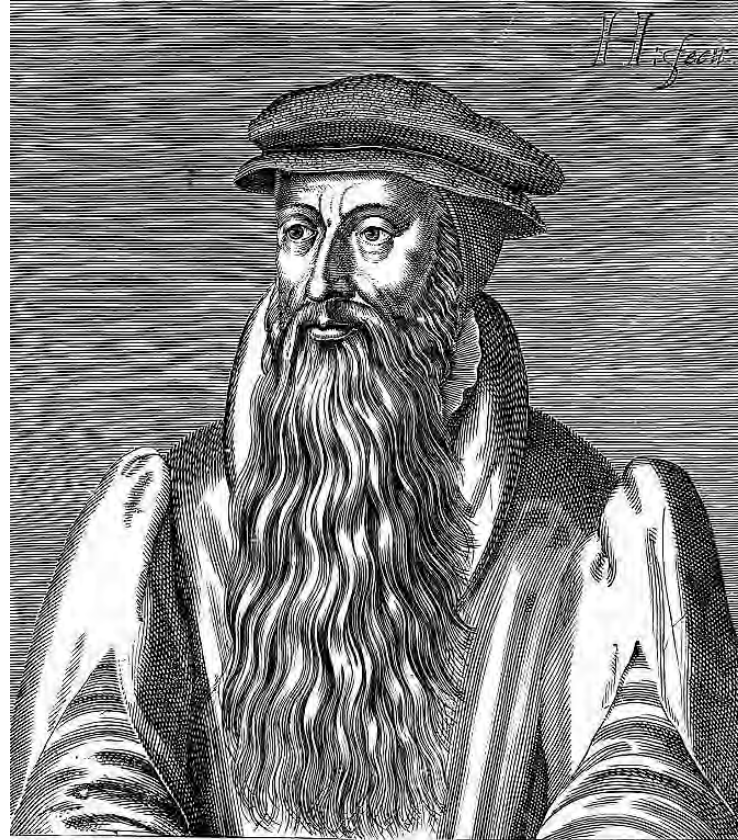
XIV. Lajos

Orániai Vilmos

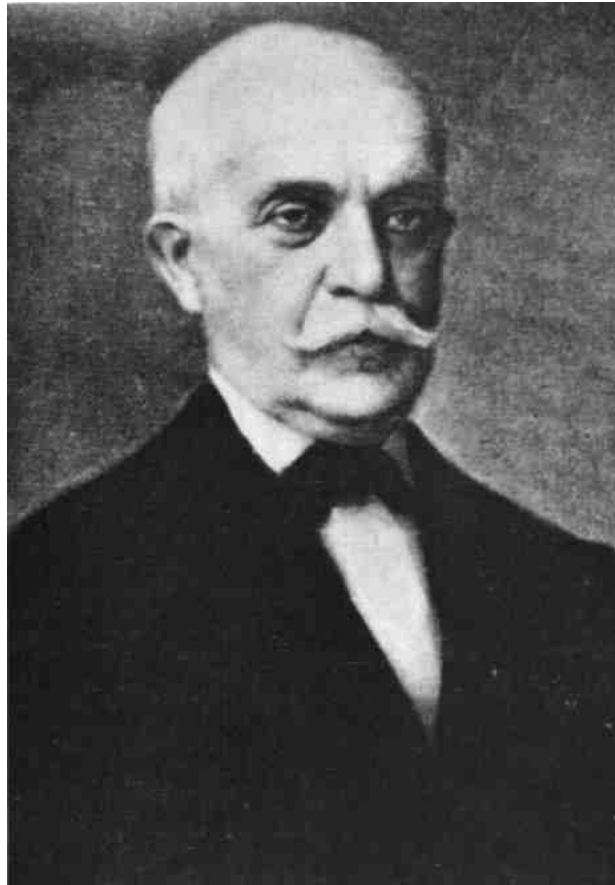

Knox János

IOANNES CNOXVS, SCOTVS.
Scottorum primum te Ecclesia, CNOXE. docentem
Audiit, auspicijs es tunc reducta tuis,
Nam te caelestis pietas super omnia traxit.
Atque reformata Religionis amara. Cum priuill.

Balásfalvi Kiss Milós

Bartók György

Benkő István

Beregszászi Pál

Beucer Boldizsár

Budai Karácsony János

Cseh Ervin

Cseresnyés Sámuel

Debreczeni Fóris István

Debreczeni Joó János

Debreczeni S. János

Debreczeni Simonides Gáspár

Debreczeni Szűr Gáspár

Décsi István

Dézsi József

Dézsi Márton

Ecsedi György

Egri Lukács

Eperjesi Mihály (lelkész)

Eszéki István

Füsi Pius

Hegedűs László (református lelkész)

Keresztúri Bíró Pál

Kis József (esperes)

Kovács Pál (orvos)

Krizbai Dezső Mihály

László József (esperes)

Magyary-Kossa Péter

Méhes Sámuel

Molnár János (teológus)

Musnai Mihály

Nagy Mihály (református püspök)

Perjéssy László (lelkész)

Pósházi János

Ragályi-Balassa Ferenc

Sebestyén Jenő (tanár, 1884–1950)

Szabó Géza (lelkész)

Szabó Jenő (költő)

Szathmárnémeti Mihály (esperes)

Szekeres István (református lelkész)

Szél Kálmán

Szénássy Zoltán

Szigeti György (esperes)

Szócs Endre

Tarnóczy Lajos

Tóthfalusi József

Tőkés Ernő

Tőkés József

Vetési László (szociográfus)

Béza Tódor

Conrad Cordatus

Crusius Tamás Tódor

Csíky László Antal

Duytsch Christian Salamon

Eperjesi Zsigmond

Miskolczi Csulyak István

Oswald Myconius

Anton Praetorius

Baja Mihály (1)
református lelkész, író, költő

Baldwin, Monica
brit apáca, író

Barth, Karl

svájci református teológus

Beer Miklós

magyar püspök

Berger, Peter Ludwig

osztrák származású amerikai szociológus és teológus

Biberach, Martinus von
középkori német teológus

Biegelbauer Pál
magyar teológus és író

Bod Péter

református lelkész, irodalomtörténész,
egyháztörténész és író

Bódás János

magyar református lelkész és költő

Bodelschwingh, Friedrich von
német lelkész és teológus

Bossuet, Jacques-Bénigne
francia teológus, püspök

Bosworth, Fred Francis
amerikai evangélista lelkész

Boulad, Henri
jezsuita atya

Böhme, Jakob
német teológus

Bölcskei Gusztáv

egyetemi tanár, református teológus és püspök

Bray, Thomas
angol lelkész

Buechner, Frederick
amerikai író és teológus

K. Tompa Artúr

John Knox

Márk Mihály

Medgyes Lajos

Buehner, Carl William

német születésű amerikai püspök és politikus

Burton, Robert

Cadman, Samuel Parkes

brit származású amerikai lelkes és újságíró

Capellanus, Andreas

középkori lelkész és író

Chambers, Oswald J.

skót származású protestáns lelkész és tanár

Chardin, Pierre Teilhard de
francia filozófus és jezsuita pap

Chödrön, Pema

amerikai származású buddhista apáca

Claret Szent Antal Mária spanyol püspök

Clarke, James Freeman
amerikai teológus és író

Colton, Charles Caleb
angol lelkész, író

Compton, Arthur

Nobel-díjas amerikai fizikus, segédlelkész

Crane, Frank
amerikai református lelkész

Cseri Kálmán
magyar református lelkész

Davies, Arthur Powell
amerikai unitárius lelkész és aktivista

Deems, Gerrit

holland teológus, aki arról vált híressé, hogy 89 éves korában kapta meg a doktori címet

Delp, Alfred
német jezsuita pap

Dickerman, Don
amerikai lelkész

Edwards, Jonathan

amerikai lelkész, teológus és misszionárius

Edwards, Tryon
amerikai teológus

Enenche, Paul

nigériai származású orvos, lelkesz

Erasmus, Rotterdam

eredeti nevén Desiderius Erasmus Roterodamus,
holland szerzetes és teológus

Erdő Péter

magyar bíboros, érsek, teológus és egyházbíró

Este

Fabiny Tamás
teológus, püspök

Falco, Jean-Michel di
francia püspök

Fénelon, Francois
francia teológus és költő

Foster, John

angol baptista lelkész és esszéista író

Fries, Heinrich
német teológus

Fuller, Thomas
angol lelkész és történész

Gnanabaranam, Johnson
indiai teológus

Goes, Albrecht
német író és teológus

Gordon, William
skót nemes püspök

Gotthelf, Jeremias

eredeti nevén Albert Bitzius, svájci lelkész és író

Gyökössy Endre
lelkész és pszichológus

Hagee, John
amerikai lelkész

Hamm, etc.

német protestáns teológus, televíziós műsorvezető
és író

Halládzs

eredeti nevén Huszajn ibn Manszúr al-Halládzs,
középkori arab szúfi teológus és író

Hallesby, Ole

teljes nevén Ole Kristian Hallesby, norvég teológus,
tanár és író

Harris, Barbara C.

az első amerikai nő, akit az anglikán egyház
püspökké szentelt

Heber, Reginald
angol püspök

Herder, Johann Gottfried von
német költő, műfordító, teológus és filozófus

HEŠCHEL, ABRAHAM JOSEF

lengyel származású amerikai rabbi, zsidó teológus és
filozófus

Hochheim, Eckhart von német teológus és filozófus

Horváth Mihály

történész és katolikus címzetes püspök

Hughes, Trystan Owain

brit származású történész és teológus

Hut

Ittzés János
evangélikus lelkész

Iványi Gábor
methodista lelkész

Jakes, Thomas Dexter
amerikai lelkész, prédikátor és vállalkozó

Jánosfalvi Sándor István
unitárius lelkész és író

Jelenits István
magyar teológus, író, tanár

Jünger, Eberhard
német teológus

Kentenich, Joseph
német filozófus, teológus és pedagógus

Keresztés Szilárd

magyar nyugalmazott megyés püspök és apostoli
kormányzó

Keresztes Szent János

spanyol teológus, kármelita szerzetes és költő

Kierkegaard, Sören
dán filozófus és teológus

King, Martin Luther

amerikai baptista lelkész és afroamerikai polgárjogi
harcos

Kis János
magyar lelkész, költő

Kiss Attila

magyar teológus, tanár és író

Korzenszky Richárd

magyar bencés szerzetes és teológus

Kowalska, Maria Faustyna
lengyel apáca

Köhle

Lawrence, Frederic C.
amerikai püspök

Leighton, Robert
skót lelkész

Liguori Szent Alfonz

olasz katolikus teológus, egyháztanító és püspök

Lille, Alain de
francia teológus és költő

Lippert, Peter
német pap és teológus

Lloyd-Jones, Martyn
walesi protestáns lelkész és orvos

Luther, Martin
német lelkész

MacArthur, John
amerikai lelkész és író

MacLaren, Ian

születési nevén John Watson, skót származású író és
teológus

Majer István

magyar teológus, katolikus pap és író

Makkai Sándor
erdélyi magyar író és református püspök

Márton Áron

erdélyi magyar katolikus püspök és író

Maxwell, John C.

amerikai lelkesz, író és médiaszemélyiség

McGrath, Alister

teljes nevén Alister Edgar McGrath, ír származású
teológus és pap

Mello, Anthony de
indiai származású jezsuita pap

Mörrike, Eduard Friedrich
német író, költő, fordító és evangélikus lelkész

Newton, Joseph Fort
amerikai baptista lelkész

Niebuhr, Reinhold

amerikai teológus, filozófus, politológus

Nisszai Szent

Nyíri Tamás

Széchenyi-díjas magyar pap, teológus és filozófus

Packer, James I.

brit származású kanadai teológus és író

Pálhegyi Ferenc

gyógypedagógus, pszichológus, teológus és író

Pálóczy Czinke István

magyar református püspök

Pannenberg, Wolfhart
német teológus

Perlaky József
magyar lelkész

Pethe Márton

magyar püspök

Pinnock, Clark H.
kanadai teológus és író

Polkinghorne, John

angol elméleti fizikus, teológus, író

Powell, John

teljes nevén John Joseph Powell, jezsuita pap és író

Priestley, Joseph

angol lelkész, filozófus, fizikus és kémikus

Prohászka Ottokár
magyar író, püspök

Kaas, Kaana

eredeti nevén Görgey Etelka, magyar író, műfordító
és teológus

Rahner, Hugo
német teológus

Rahner, Karl
német szerzetes, teológus

Ramm, Bernard
amerikai baptista teológus

Ravasz László

Sánta János

magyar teológus és író

Schnitzer, Francis

amerikai keresztény teológus, filozófus és
presbiteriánus lelkész

Schuller, Robert Harold

amerikai lelkész, író és televíziós személyiség

Schütz Antal

magyar piarista szerzetes és teológus

Schweitzer, Albert

német lelkész, filozófus, tanár, orvos

Sellener, Edward C.
amerikai teológus

Siklós József
református lelkész, költő

Silesius, Angelus

lengyel származású német költő és teológus

Smedes, Lewis Benedictus
amerikai teológus és etikus

Spurgeon, Charles Haddon
angol lelkész, baptista prédikátor

Stein, Edith

német apáca, az árvák és a mártírok védőszentje

Sumrall, Lester
amerikai lelkész

Swindoll, Charles Rozell

amerikai lelkész, író és médiaszemélyiség

Szalézi Szent Ferenc
savoyai pap, teológus és püspök

Székely János (teológus)
teológus és segédpüspök

Szent Ágoston
püspök, egyházatya, filozófus

Szent Jeromos

dalmát származású egyházatya és író

SZENT ANITAI, FÁDÁSI

portugál származású ferences rendi teológus és
prédikátor

SZENT JÁNOS, DAMASZKUSZI

középkori szír keresztény teológus és szerzetes, a
katolikus egyház utolsó egyházatyája

SZENT JÁNOS, KAPISZTRÁN

olasz teológus, hitszónok, inkvizítor, a
nándorfehérvári diadal hőse

Szent Miklós, Mürai római püspök

Szolovjov, Vladimir

Temesvári Pelbárt

magyar teológus, skolasztikus író, prédikátor

ICICZ anyja

Nobel-békedíjas, albán származású római katolikus
apáca

Tertullianus

keresztény teológus

Tessedik Sámuel

evangélikus lelkész, pedagógus és szakíró

Tillich, Paul Johannes
német-amerikai filozófus és teológus

Tozer, Aiden Wilson
amerikai lelkész, író és szerkesztő

Trobisch, Walter
német lelkész, misszionárius

Tutu, Desmond
dél-afrikai származású lelkes

Várszegi Imre Asztrik

bencés szerzetes és püspök

Volf, Miroslav

horvát származású teológus

Ward, Keith

brit filozófus, teológus és pap

Wesley, John
angol lelkész

Whately, Richard
angol teológus és író

Zink, Jörg

német protestáns teológus, pap és újságíró

Zundel, Maurice

Sámuel Aladár

Sárközi Lajos (egyházi író)

Saszet Győző

Sinka József (egyházi író)

Sipos Géza

Sógor Csaba

Streleczyky Sándor

Szabolcska László

Szász Béla (tanár)

Szász Ferenc (költő)

Vasváry Ödön

Visky S. Béla

Abbott, Edwin A.

Alcoforado, Mariana
portugál apáca

Alexandriai Szent Atanáz

Alexandria püspöke

Antiochiai Szent Ignác

ókori olasz keresztény író és Antiochia püspöke

Aquinói Szent Tamás

olasz teológus, filozófus, szerzetes

Armstrong, Ja

Evangélikus énekek

A Bárány hordja csendesen

A fényes nap

A hatalom Istenének

A hold felkelt az égre

A keresztfához megyek

A kis Jézus megszületett

A másik ember más, mint én

A mélyből hozzád száll

A menny Urának tisztelet

A mennyei Atya

A mennyekben, a mennyekben

A mi szívünk téged óhajt

A nap immár elenyészett

A nap lemegy, az éj

A nap lement, ó, Jézus

A nap világa

A próféták megmondották

A próféták megmondották

A reggel csendje hozzád hív

A Sion hegyén, Uram Isten

A szép, boldogító

Adj békét a mi időnkben

Adjon Isten jó éjszakát

Adjunk hálát az Úrnak

Adjunk hálát az Úrnak

Aki bízik, Ragaszkodik

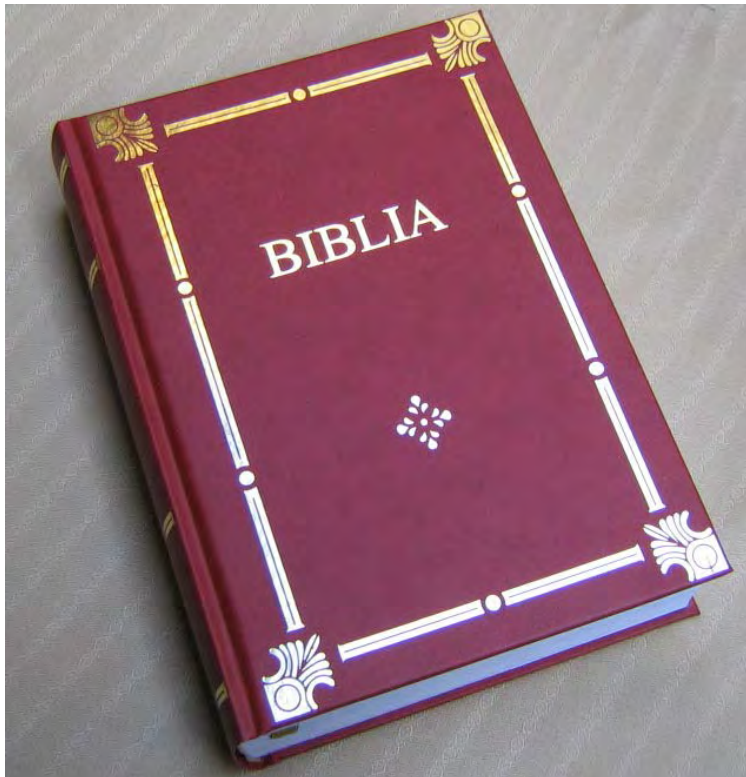

Áldás és békesség

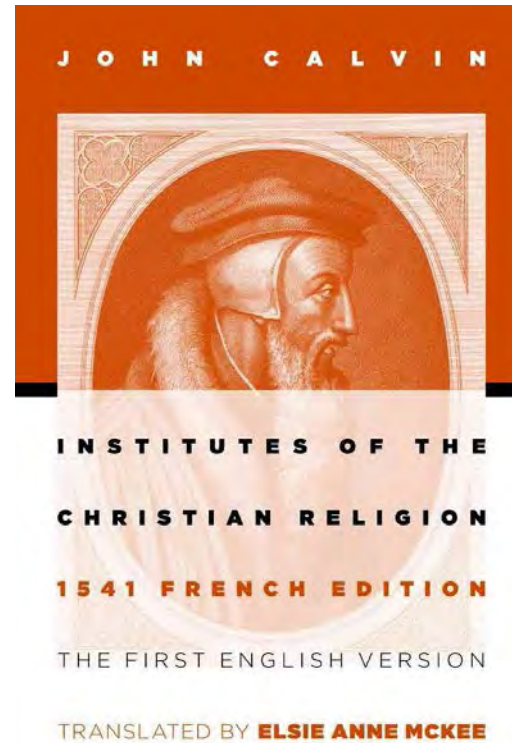
Áldásoddal megyünk

könyvek

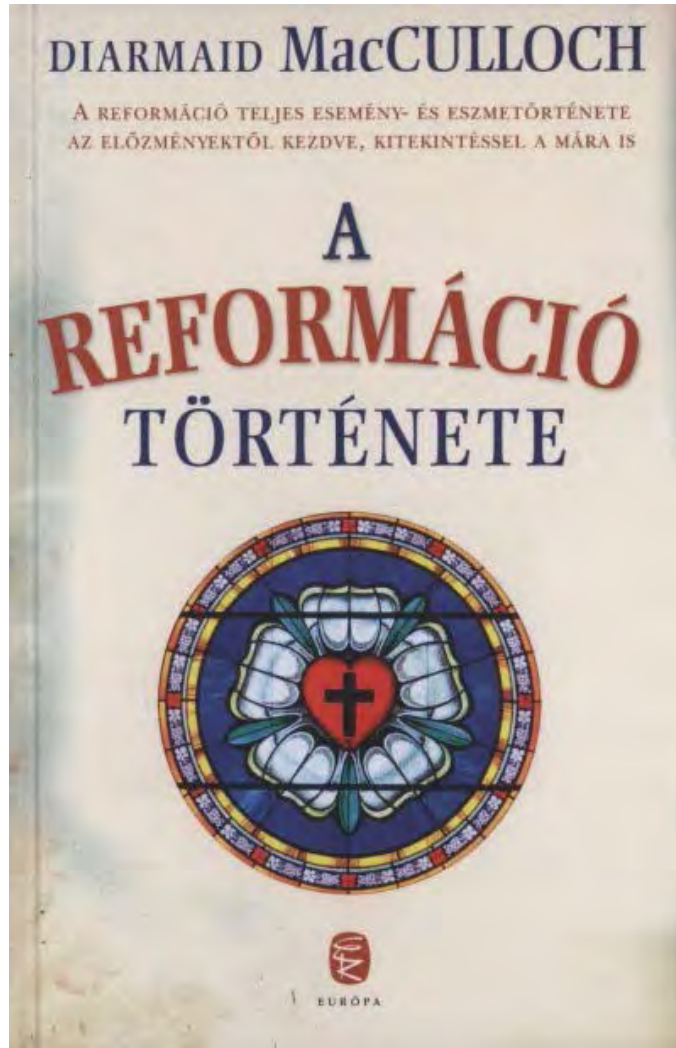

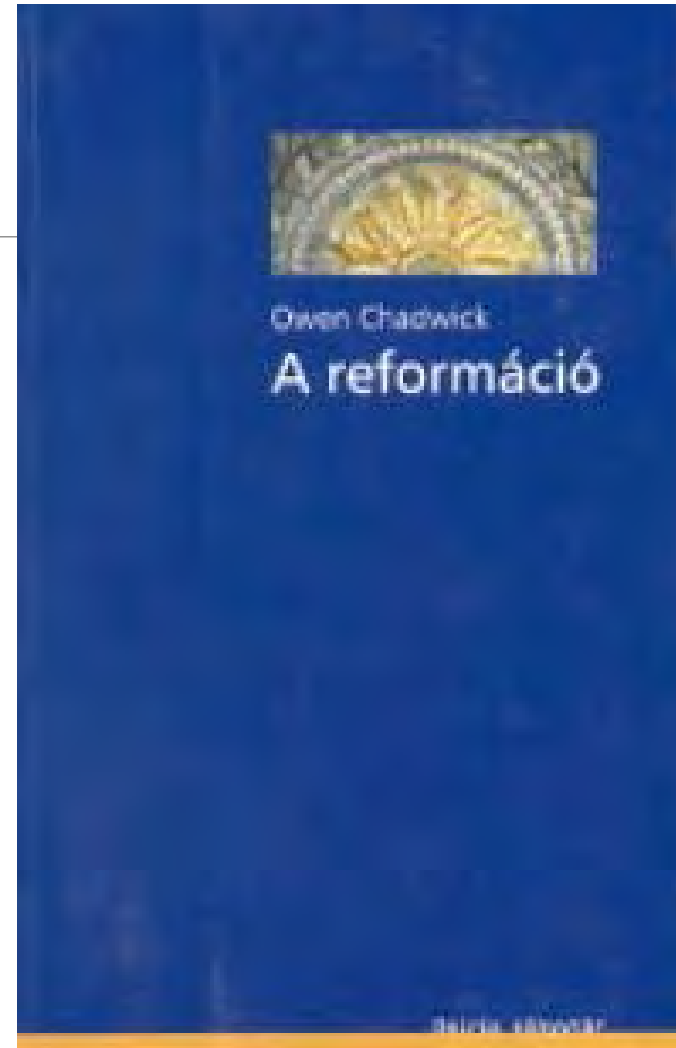
Biblia

Kálvin János: Institutio Christianae religionis (A keresztény vallás rendszere)

Diarmaid MacCulloch:A reformáció története

Owen Chadwick:A reformáció

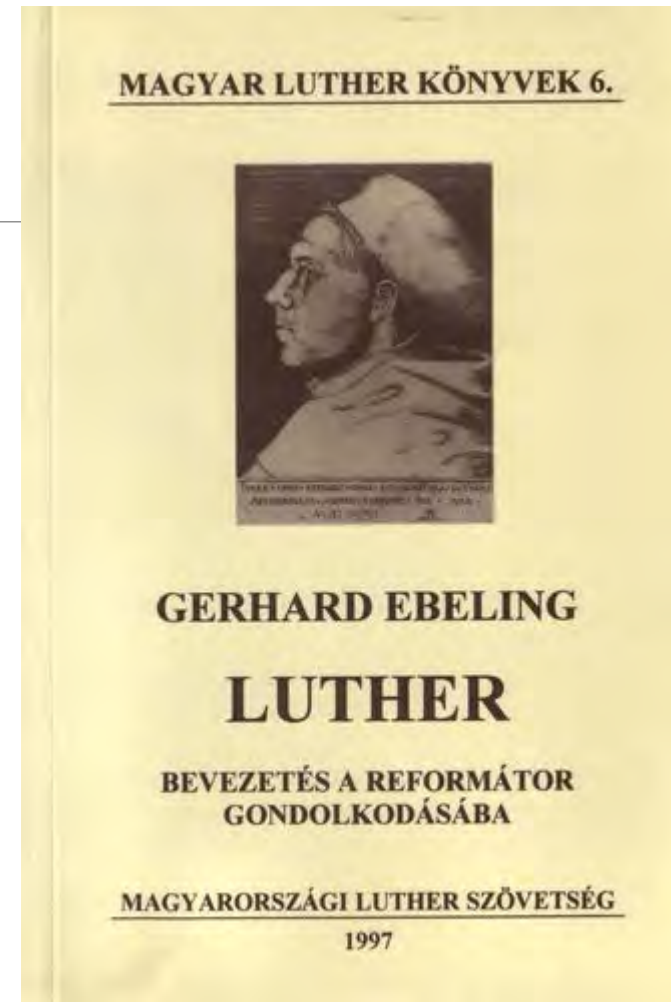
Péter Katalin: A reformáció:
kényszer vagy választás?

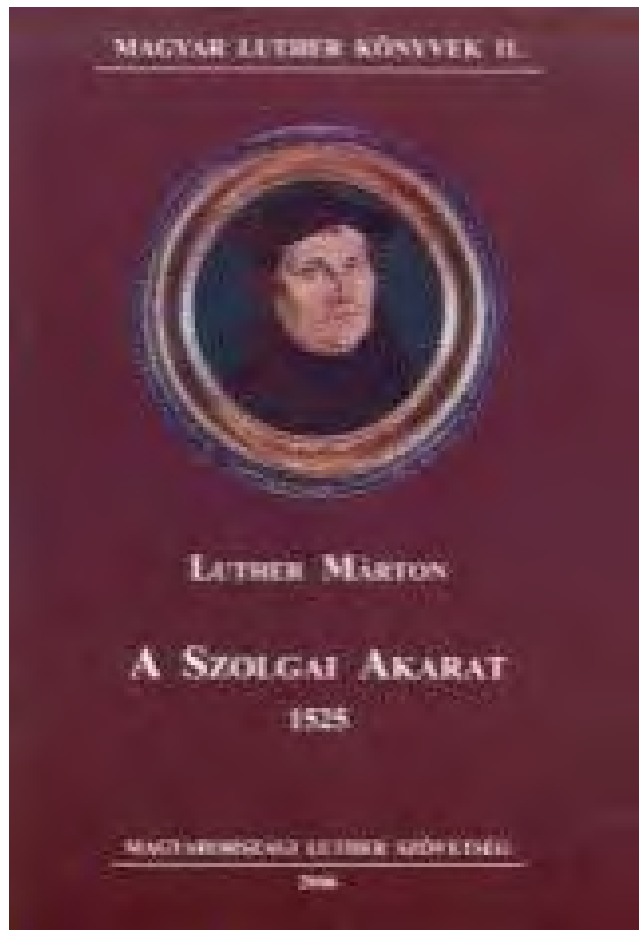
Súlyom Jenő: Luther és Magyarország

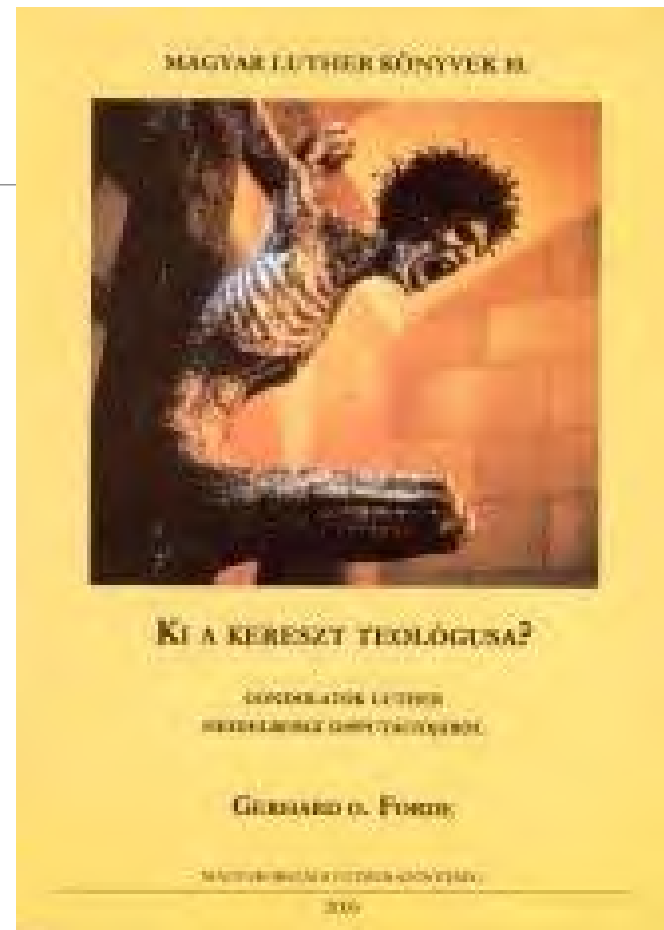
Luther Márton: Négy vigasztaló zsoltár Mária magyar királynéhez 1526

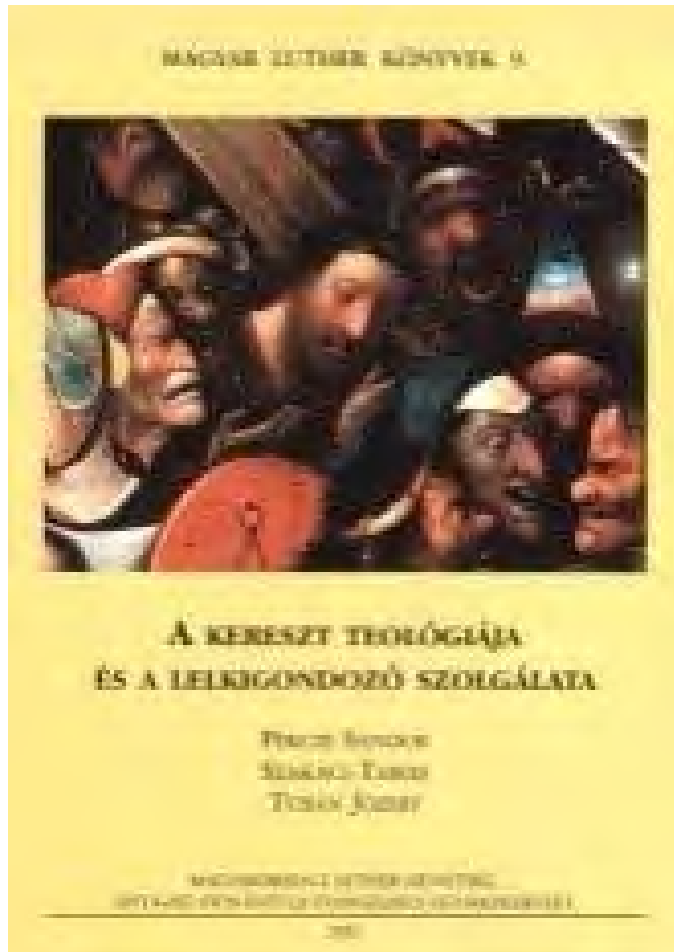
Gerhard Ebeling: Luther. Bevezetés a reformátor gondolkodásába

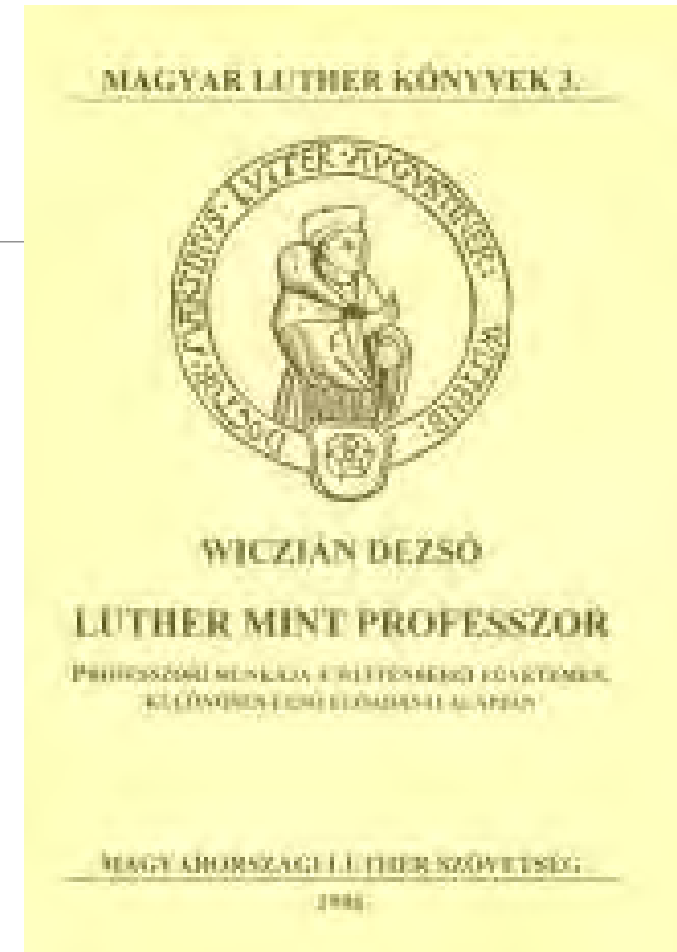
Luther Márton: A szolgai akarat 1525

Gerhard O. Forde: Ki a kereszt teológusa?

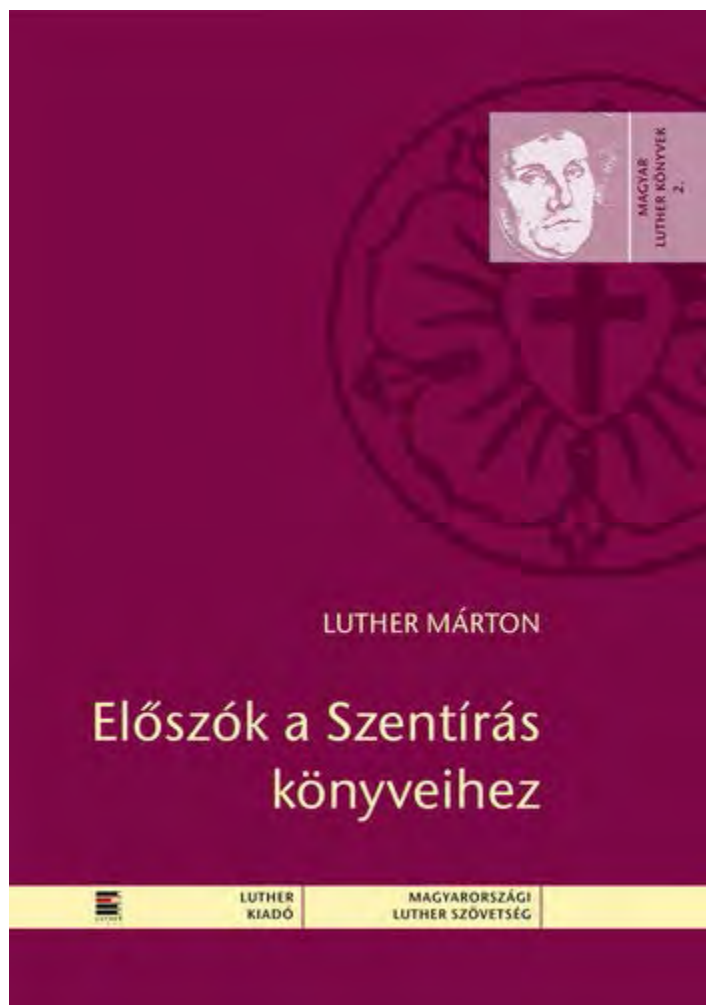

Percze Sándor – Szakács Tamás –
Tubán József: A kereszt
teológiája és a lelkigondozó
szolgálata

Wiczián Dezső: Luther mint
professor

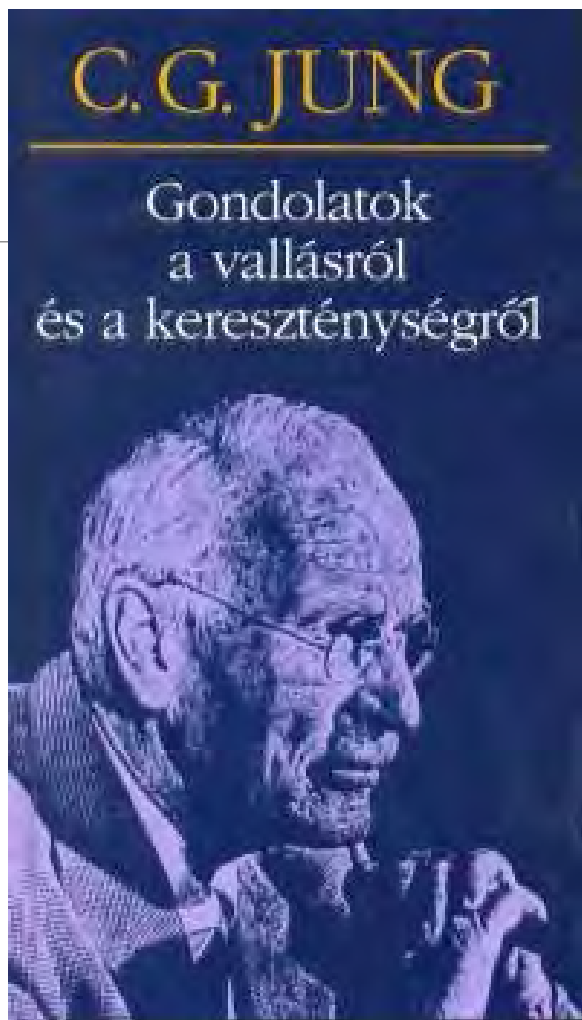

Luther Márton: Előszók a Szentírás könyveihez

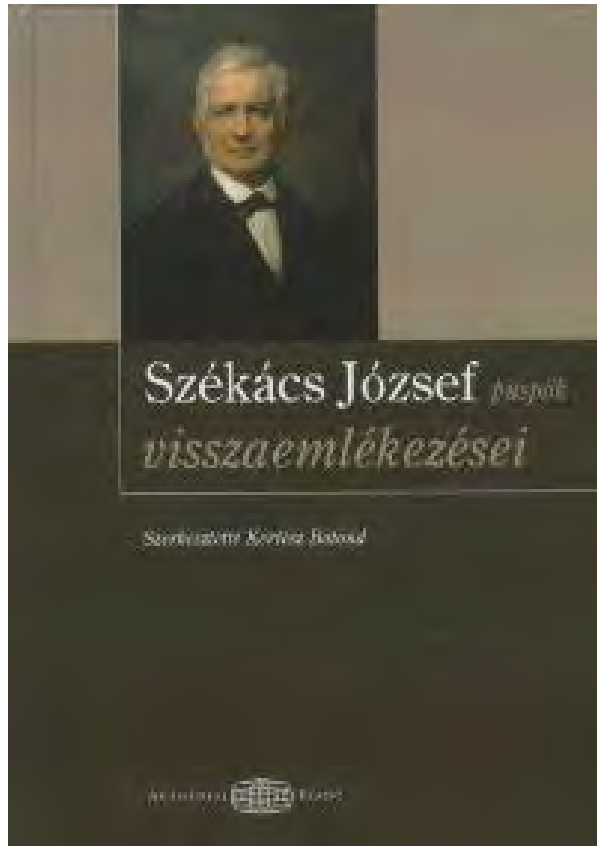
Max Weber: A protestáns etika és a kapitalizmus szelleme

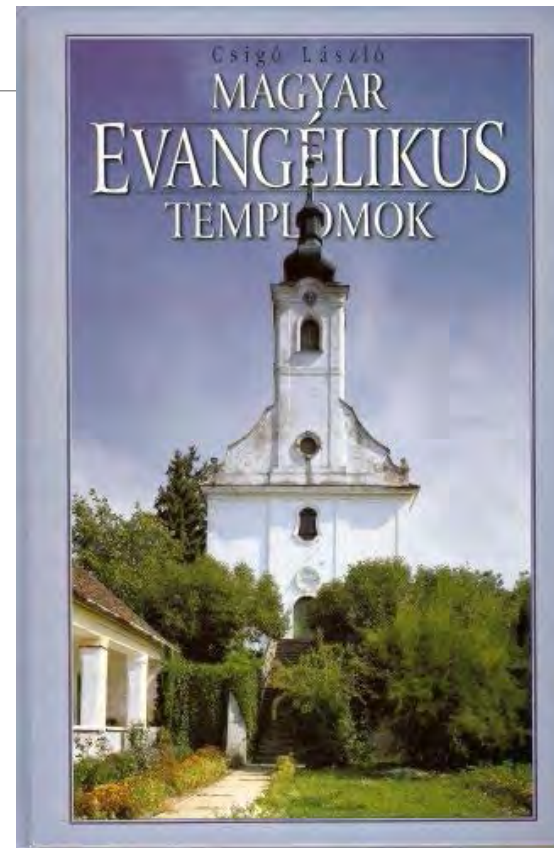
Carl Gustav Jung: Gondolatok a vallásról és a kereszténységről

Frithjof Schuon: A kereszténységről az örökérvényű bölcsesség fényében

Kertész Botond (szerk.) Székács József püspök visszaemlékezései

Csige László: Magyar evangélikus templomok

MAGYAR REFORMÁTUS
ÉNEKSKÖNYV

Evangelikus
énekcsknyv

iskolák

Baár–Madas Református Gimnázium

**Berzsenyi Dániel Evangélikus (Líceum) Gimnázium,
Kollégium és Szakképző Iskola**

Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium

Deák Téri Evangélikus Gimnázium

Debreceni Református Kollégium
Dóczy Gimnáziuma

Debreceni Református Kollégium
Gimnáziuma és Diákotthona

Gödöllői Református Líceum

Lévay József Református Gimnázium

Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium

Pápai Református Kollégium Gimnáziuma

Református Újkollégium

Szilády Áron Református Gimnázium

Tatai Református Gimnázium

Balmazújvárosi Református Általános Iskola és Óvoda

Benkő István Református Általános
Iskola és Gimnázium

Magvető Református Általános Iskola és
Óvoda

Miskolc-Diósgyőri Református Általános Iskola és Óvoda

Karcagi Nagykun Református Általános Iskola

Sárospataki Református Kollégium

Tinódi Lantos Sebestyén Református Általános Iskola

Diószegi Kis István Református Általános Iskola

Berzsenyi Dániel Evangélikus Gimnázium és Kollégium

Eötvös József Evangélikus Gimnázium és
Egészségügyi Szakközépiskola

Evangélikus Gimnázium (Békéscsaba)

Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium

Evangélikus Mezőgazdasági, Kereskedelmi,
Informatikai Szakképző Iskola és Kollégium, Kőszeg

Huszár Gál Gimnázium Általános Iskola és AMI

Debreceni Református Hittudományi
Egyetem Kölcsey Ferenc Gyakorló Általános
Iskolája

Lónyay Utcai Református Gimnázium és
Kollégium

Károli Gáspár Református Egyetem

Jókai Mór Református Általános és Alapfokú
Művészeti Iskola

Szenczi Molnár Albert Református Általános
Iskola

Baptista Teológiai Akadémia

Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola

Kolozsvári Református Kollégium

Nagygyeddi Bethlen Gábor Kollégium

Máramarosszigeti Református Líceum

Zilahi Református Wesselényi Kollégium

Székelyudvarhelyi Református Kollégium

Székely Mikó Kollégium

Partiumi Keresztény Egyetem

Babes-Bolyai Tudományegyetem

Szatmárnémeti Református Gimnázium

A Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola és Gimnázium

Marosvásárhelyi Református Kollégium

Szentendrei Református Gimnázium

Pécsi Református Kollégium

Mezőtúri Református Kollégium

Csongrádi Vitéz Mihály Református Gimnázium,
Általános Iskola és Kollégium

Bethlen Gábor Református Gimnázium és
Szathmáry Kollégium

Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola

Arany János Gimnázium (Nagykőrös)

Baczkamadarasi Kis Gergely Református
Kollégium

Bolyai Farkas Elméleti Líceum

Tompa Mihály Református Gimnázium (Rimaszombat)

Czeglédi Péter Református Gimnázium

A Nagyberegi Református Líceum

Julianna Református Általános Iskola

Karácsony Sándor Rózsatéri Református
Általános Iskola és Óvoda

Rózsakerti Demjén István Református
Általános Iskola

Bán Zsigmond Református Általános Iskola

Baltazár Dezső Református Általános Iskola

Kiss Bálint Református Általános Iskola

Rozsnyói Református Egyházközség
Alapiskolája

Budapesti Montessori Általános Iskola és Gimnázium

idézetek

Az értelmet át kell verni, meg kell vakítani, és el kell pusztítani. A hitnek lábbal kell taposnia minden értelmet, érzéket és megértést, és bármit is lát, figyelmen kívül kell hagyni és... semmit sem ismerni, csak az Úr szavát. (Martin Luther)

Egy földi királyság sem létezhet az emberek egyenlőtlensége nélkül. Vannak szabadok, vannak jobbágyok, uralkodók és alattvalók. (Martin Luther)

Ott rossz kedély nem férhet el,
hol néhány jó társ énekel,
nincs ott irigység, gyűlölet,
viszály, harag nem sért szívet,
gőg, gond s minden, mi húsba mar,
bú, bánat elmúlik hamar,
ki dalban örömét leli,
bűn ebben őt nem terheli,
Istennél több tetszést arat,
mint más öröm az ég alatt.
A sátán művét rontja meg,
visszatart sok gyilkos kezét. (Martin Luther)

Soha semmi jó nem születik az erőszakból. (Martin Luther)

Erős várunk nekünk az Isten. (Martin Luther)

A béke fontosabb minden igazságnál; és a béke nem az igazságért van, hanem az igazság van a békéért. (Martin Luther)

Az igazság egy átmeneti dolog, amely végül véget ér; de a lelkiismeret örökkévaló, és soha nem szűnik. (Martin Luther)

Még az ördög is - Isten ördöge. (Martin Luther)

A lelkiismeret-furdalás az élő lélek pokla. (Kálvin János)

Nincs oly barbár nemzet, nincs oly elvadult nép, melyben ne lakoznék az a meggyőződés, hogy van Isten. (Kálvin János)

Végtelen nagy számmal vannak úgy a földön, mint az égen azok a bizonyítékok, melyek Isten csodálatos bölcsességéről szólanak; és pedig nemcsak azok a burkoltabb bizonyítékok, amelyeknek alaposabb megfigyelésére vannak rendelve a csillagászatban, orvostan és az egész fizika, hanem amelyek bármely műveletlen ember előtt akaratlanul is feltűnnek, úgy hogy szemeiket sem nyithatják fel a nélkül, hogy ne kényszerüljenek azok tanúi lenni. (Kálvin János)

Nincs szabály kivétel nélkül. (Károli Gáspár)

Néha Isten azért állít próbák elé, hogy felkészítsen valamire. (Martyn Lloyd-Jones)

Sohase aggódjunk olyan dolgok miatt, amiket nem tudunk megváltoztatni, mert az egyszerűen energiapazarlás. (Martyn Lloyd-Jones)

Mindenféle lelki levertség végső oka a hitetlenség. (Martyn Lloyd-Jones)

A bennünket érő próbák felfedik igazi mivoltunkat, megmutatják, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk-e. (Martyn Lloyd-Jones)

Ne tartsuk számon, mit tettünk. Ne legyünk lelki könyvelők. Egyetlen vágyunk az legyen, hogy Istennek tetszően cselekedjünk. (Martyn Lloyd-Jones)

A gyenge hittel az a baj, hogy újra és újra megkérdőjelezi azt, amit már korábban megválaszolt. (Martyn Lloyd-Jones)

A keresztyén életben elejétől a végéig minden a kegyelmen múlik. (Martyn Lloyd-Jones)

A megkeseredett keresztyén valódi problémája az, hogy sosem tört még igazán össze bűnei alatt. (Martyn Lloyd-Jones)

Keresztyénségünk próbája tehát nem az, hogy megtettük-e ezt vagy azt, hanem hogy ismerjük-e az Urat. Valóság-e nekünk Jézus Krisztus? Isten-e életünk középpontja, akire egész valónk összpontosul? Valóban Ő legnagyobb örömünk forrása? (Martyn Lloyd-Jones)

Ha csak egyetlenegy ember van is, aki iránt barátságtalan érzülettel vagy, semmit sem érsz, még ha csodákat tennél is! (Luther 1518-1519)

Nem mi vagyunk azok, akik fenn tudnánk tartani az egyházat. A mi őseink sem voltak azok. De az utódaink sem lesznek azok. Hanem az volt, marad és lesz is az, aki ezt mondja: „Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig!” (Luther az antinomisták ellen, 1539)

Nem vagyok olyan elvakult, hogy gondolataimat mindenki fölé helyezzem. De nem is vagyok olyan elnéző, hogy Isten igéjét emberi kitalálások mögé tegyem. Jézus Krisztus él és uralkodik, tegnap, ma és mindörökké! Ámen. (Luther fellebbezése támadói ellen, Wittenberg, 1518)

Az evangélium annyi, mint „örvendetes tanítás”, „vigasztaló jó hír”. Mintha egy gazdag ember egy szegény koldusnak ezer aranyat ígérne. Ez „evangélium”, azaz jó hír lenne néki, amit szívesen hallana, és szívből örülne annak. De micsoda a pénz és vagyon ahhoz a vigasztaló, kegyelemmel teljes prédikációhoz képest, hogy Krisztus könyörül a nyomorultakon, és olyan királyunk akar lenni, aki a halottakat, a bűnösöket és mindazokat, akik a törvény alatt, fogságban vannak, örök életre és megigazulásra segíti! (Luther egyik igehirdetéséből,1544)

Az egyház valóságos és igazi kincse Isten dicsőségének és kegyelmének legszentebb evangéliuma. (A 95 tétel 62. tétele, Wittenberg, 1517)

A tévtanítás ellen sohasem lehet erőszakkal védekezni. Másfajta fogás kell hozzá; másfajta harc és ügy ez, mint a kard ügye. Itt Isten igéjének kell küzdenie! Ha ez nem viszi véghez, akkor a világ hatalma sem viheti véghez, még ha vérrel árasztaná is el a földet. A tévtanítás lelki dolog, nem lehet semmiféle fegyverrel elpusztítani, semmilyen tűzzel elégetni, sem vízbe fojtani. Egyedül Isten igéje az, amely legyőzi. (A világi felsőbbbségről,1523)

Keresztyén mivoltunk ebből a két dologból áll: hitből és szeretetből. (Luther egyik igehirdetéséből,1527)

A hit soha nem tudja, merre vezetik,
De ismeri és szereti azt, Aki vezeti. (Oswald J. Chambers)

Fontos engednünk, hogy a Biblia olvasókönyvből az élet könyvévé váljon számunkra. Nekem minden napon egy új kiadvány, hiszen a mai napra szóló tudósítások holnap már tegnapiak lesznek. A Biblia égetően időszerű. (Peter Hahne)

A Biblia használati utasítás az élethez. Aki a Bibliát olvassa, jó alapzaton áll. A valóság talaján és egy olyan alapon, amely válságos helyzetben is elbír. A Biblia olyan, mint a Teremtőnek egy vaskos levele a teremtményeihez, Isten emberekhez szóló szerelmeslevele. Ebben mondja el nekünk, hogy mit tett értünk és még mit akar tenni. (Peter Hahne)

Bibliai idézetek

"Nem szabadul meg a király nagy sereggel; a hős sem menekül meg nagy erejével." (Zsoltárok könyve 33,16)

"A maga útját minden ember jónak látja, de az Úr a szívek vizsgálója." (Példabeszédek könyve 21,2)

"Bölcsességből építsünk házat, megértéssel rendezzük be, és tudás töltse be termeit!"
(Példabeszédek könyve 24,3-4)

„A szeretet képmutatás nélkül való legyen. Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok ajóhoz.”
(Róma levél 12,9)

"Jó és igaz az Úr, azért útba igazítja a vétkezőket. Igazságban járhatja az alázatosokat, és az ő útjára tanítja meg az alázatosokat." (Zsoltárok könyve 25,8-9)

"Add meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.,, (Márk Evangéliuma 12,17)

Ne győztesse meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg. (Róma Levél 12,21)

Alig mentem vala el azoktól, mikor megtaláltam azt, a kit az én lelkem szeret. (Énekek könyve 3,4)

Mily számtalanok a te műveid, Uram! Mindazokat bölcsen alkottad meg, és betelt a föld a te gazdagságoddal. (Zsoltárok könyve 104,24)

Egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. (Máté Evangéliuma 23,8)

A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt. (János Evangéliuma 1,5)

Sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak.(Máté Evangéliuma 20,16)

Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támasszak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő napa közt; És hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe. (Máté Evangéliuma 10,34-36)

Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezeríziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a bűnöst büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedíziglen. (Mózes II. könyve 34,6-7)

És béviszlek titeket a földre, amely felől esküre emeltem fel kezemet, hogy Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adom azt, és néktek adom azt örökségül, én az Úr. (Mózes II. könyve 6,8)

Békességet szerzek és gonoszt teremtek; én vagyok az Úr, a ki mindezt cselekszem! (Ézsaiás könyve 45,7)

Sokkal jobban van dolga a kettőnek, hogynem az egynek; mert azoknak jó jutalmok vala az ő munkájokból. Mert ha elesnek is, az egyik felemeli a társát. Jaj pedig az egyedülvalónak, ha elesik, és nincsen, a ki őt felemelje. (Prédikátor könyve 4,9-10)

Bizonynyal látom, hogy nem személyválogató az Isten, hanem minden nemzetben kedves ő előtte, a ki őt féli és igazságot cselekszik. (Apostolok cselekedetei 10,34-35)

Senki se csalja meg magát. Ha valaki azt hiszi, hogy bölcs ti köztetek e világon, bolond legyen, hogy bölcscsé lehessen. (I.Korintus levél 3,18)

Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek; mert aki szereti a felebarátját, a törvényt betöltötte. (Róma levél 13,8)

Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet. (Róma levél 13,7)

Mert a törvény haragot nemz: a hol pedig nincsen törvény, ott törvény ellen való cselekedet sincsen. (Róma levél 4,15)

Igaznak ítéltessél a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged. (Róma levél 3,4)

Ha dicsekednem kell, az én gyengeségemmel dicsekszem. (II. Korintus levél 11,30)

A ki szűken vet, szűken is arat; és a ki bőven vet, bőven is arat. (II. Korintus levél 9,6)

Menthetetlen vagy óh ember, bárki légy, a ki ítélsz: mert a miben mást megítélsz, önmagadat kárhoztatod; mivel ugyanazokat míveled te, a ki ítélsz. (Róma levél 2,1)

Az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él. (Róma levél 1,17)

Te adsz-é erőt a lónak, avagy a nyakát sörénnyel te ruházod-é fel? Felugraszthatod-é, mint a sáskát? Tüszögése dicső, félelmetes! Lábai vermet ásnak, örvend erejének, a fegyver elé rohan. Neveti a félelmet; nem remeg, nem fordul meg a fegyver előtt; Csörög rajta a tegez, ragyog a kopja és a dárda: Tombolva, nyihogva kapálja a földet, és nem áll veszteg, ha trombita zeng. A trombitaszóra nyerítéssel felel; messziről megneszeli az ütközetet, a vezérek lármáját és a csatazajt. (Jób könyve 39,19-25)

Fenyítsd meg a te fiadat, és nyugodalmat hoz néked, és szerezz gyönyörűséget a te lelkednek.
(Példabeszédek könyve 29,17)

A vessző és dorgálás bölcseséget ad; de a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az ő anyját.
(Példabeszédek könyve 29,15)

A kiknek ékessége ne legyen külső, hajuknak fonogatásából és aranynak felrakásából vagy öltözékek felvevéséből való; Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, a mi igen becses az Isten előtt. (I. Péter levél 3,3-4)

Mi szeressük őt; mert ő előbb szeretett minket! (I. János levél 4,19)

Mindnyájunknak van ismeretünk. Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít. (I. Korintus levél 8,1)

Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik. (Máté Evangéliuma 23,12)

Jobb a nyomorúság a nevetésnél; mert az orczának szomorúsága által jobb lesz a szív. (Prédikátor könyve 7,3)

Ímé, az Úrnak öröksége, a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom. (Zsoltárok könyve 127,3)

De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtván, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára. (Filippi levél 3,14)

Minden bűn és minden káromló szó, amit csak kiejtenek az emberek fiai a szájukon, bocsánatot nyer. (Márk Evangéliuma 3,28)

Tudjátok hát meg, hogy az Emberfiának van hatalma a földön a bűnök megbocsátására! (Márk Evangéliuma 2,10)

Ha megbocsátjátok az embereknek, amit vétettek ellenetek, mennyei Atyátok is megbocsát nektek. (Máté Evangéliuma 6,14)

A mi életünk napjai olyanok e földön, mint az árnyék, melyben állandóság nincsen. (Krónikák I. könyve 29,15)

Mert nincs oly titok, mely nyilvánvalóvá ne lenne; és nincs oly elrejtett dolog, mely ki ne tudódnék, és világosságra ne jőne. (Lukács Evangéliuma 8,17)

Ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt,
Legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak,
Ha szeretet nincs bennem,
Mit sem érek. (Szent Pál Korintusiaknak írt I. levele 1-13.)

Az Istent szeretőknek minden javukra válik. (Róma levél 8,28)

Semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle. (I. Timóteus levél 6,7)

Aki hisz énbenem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha. (János Evangéliuma 11,25-26)

"Mester, melyik a legfőbb parancsolat a törvényben?"

Jézus így válaszolt: "Szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és legnagyobb parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták., (Márk Evangéliuma 12,28-34; Lukács Evangéliuma 10,25-28)

Az ember azt nézi, a mi szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.(Sámuel I. könyve 16,7)

Jaj a világnak a kísértések miatt, hiszen szükségesek a kísértők, de jaj annak az embernek, aki által a kísértés megtörténik! (Máté Evangéliuma 18,6-7)

A lovak szájába zablát teszünk, hogy engedelmeskedjenek nekünk, így irányítjuk egész testüket. A hajók, bármily nagyok és bármekkora viharban sodródnak, kis kormánylapáttal irányíthatók a kormányos akarata szerint. Ugyanígy a nyelv sem nagy, mégis sokat tesz. Nézd az apró tüzet, milyen sok anyagot felgyújt; és a nyelv tűz: kiszínezi a valótlan-ságot. (Jakab levele 3,2-6)

Akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget! (Zsoltárok könyve 127,2)

Nem mindenki, aki ezt mondja nekem: Uramisten! Uramisten! - megy be a mennyek országába; hanem aki megcselekszi az én mennyei Atyám szándékát. (Máté Evangéliuma 7,21)

Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut. (Pédabeszédek könyve 11,24)

Mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot: a mi hitünk. (János I. levél 5,4)

A bűn nem fog uralkodni rajtatok, mert nem a törvény, hanem a kegyelem uralma alatt éltek. (Róma levél 6,14)

Mert amikor erőtlenségben vagyok, akkor vagyok erős. (II. Korintus levél 12,10)

Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a gyerek, úgy gondolkoztam, mint a gyerek, úgy ítéltam, mint a gyerek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyerek szokásait. Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet. (I. Korintus levél 13,11-13)

Böjtöltünk és könyörögtünk azért Istenhez annak okáért és meghallgatott minket. (Ézsdrás könyve 8,23)

Hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilván. (Márk Evangéliuma 6,18)

A pletykálkodó kiadja más titkait, de a megbízható szellem nem él vissza a bizalommal. (Példabeszédek könyve 10,11)

A vendégszeretetről el ne felejtkezzetek, mert ez által némelyek, tudtokon kívül, angyalokat vendégeltek meg. (Zsidó levél 13,2)

Mert amit cselekeszem, nem ismerem: mert nem azt művelem, amit akarok, hanem amit gyűlölök, azt cselekeszem. (Róma levél 7,15)

Értékesebb a bölcsesség az igazgyöngyöknél, és nem fogható hozzá semmilyen drágaság. (Példabeszédek könyve 8,11)

Mint a vízben egyik orca a másikat megmutatja, úgy egyik embernek szíve a másikat. (Példabeszédek könyve 27,19)

A vidám elme jó orvosságul szolgál; a szomorú lélek pedig megszáraztja a csontokat. (Példabeszédek könyve 17,22)

A vidám elme megvidámítja az orcát, de a szívnek bánatja miatt a lélek megszomorodik. (Példabeszédek könyve 15,13)

Az embernek kevélysége megalázza őt; az alázatos pedig tisztességet nyer. (Példabeszédek könyve 29,23)

Ami volt, ugyanaz, ami ezután is lesz, és ami történt, ugyanaz, ami ezután is történik; és semmi nincs új dolog a nap alatt. (Prédikátor könyve 1,9)

A jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert a mely napon ejéndel arról, bizony meghalsz. (Mózes I. könyve 2,17)

Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek. (Máté Evangéliuma 17,20)

A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót. (Lukács evangéliuma 6,45)

Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak. (Máté Evangéliuma 5,9)

Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Úrtól van, a ki teremtette az eget és a földet. (Zsoltárok könyve 121,1-2)

Uram, hányszor lehet az én atyámfiának ellenem vétkezni, és néki megbocsátanom? még hétszer is? Monda néki Jézus: Nem mondom néked, hogy még hétszer is, hanem még hetvenhétszer is. (Máté Evangéliuma 18,21-22)

Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjete romlott gyümölcsöt; mert gyümölcséről ismerik meg a fát. (Máté Evangéliuma 12,33)

Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért. (János Evangéliuma 15,13)

Fel ne költsétek és fel ne serkentsétek a szerelmet addig, a míg nem akarja. (Énekek éneke 2,7)

Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged mindenútadban. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe. (Zsoltárok könyve 91,11-12)

A szeretetben nincsen félelem; sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet, mert a félelem gyötrellemmel jár: a ki pedig fél, nem lett teljessé a szeretetben. (I. János levél 4,18)

A kik könnyhullatással vetnek, vígadozással aratnak majd. (Zsoltárok könyve 126,5)

A szegénynek tanácsát kicsúfoljátok, mert az Úr az ő birodalma. (Zsoltárok könyve 14,6)

Hamisságot szól egyik a másiknak; hizelkedő ajakkal kettős szívből szólnak. (Zsoltárok könyve 12,3)

Jobb az Úrban bízni, mint emberekben reménykedni. (Zsoltárok könyve 118,8)

Mit keresitek a holtak között az élő? Nincs itt, hanem feltámadott. (Lukács Evangéliuma 24,56)

A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által. (Róma levél 5,5)

Ne ítéljetek, hogy ne ítéltessetek. Mert a milyen ítélettel ítélték, olyannal ítéltettek, és a milyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek. (Máté Evangéliuma 7,1-2)

Ne unszold, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert a hova te mégy, oda megyek, és a hol te megszállsz, ott szállok meg; néped az én népem, és Istened az én Istenem. A hol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az Úr akármit, hogy csak a halál választ el engem tőled. (Ruth könyve 1,16-17)

A hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában. (Jakab levél 2,17)

Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre,
mintegy pecsétet a te karodra;
mert erős a szeretet, mint a halál,
kemény, mint a sír, a buzgó szerelem;
lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. (Énekek éneke 8,6)

Mikor nincsenek ökrök: tiszta a jászol, a gabonának pedig bőssége az ökröknek erejétől vagyon. (Példabeszédek könyve 14,4)

Még az ő felebarátjánál is útalatos a szegény, a gazdagnak pedig sok a barátja. (Példabeszédek könyve 14,20)

És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és a ki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is ő benne. (I. János levél 4,16)

Nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét. (II. Timóteus levél 1,7)

A ki jár a bölcsekkel, bölcs lesz; a ki pedig magát társul adja a bolondokhoz, megromol. (Példabeszédek könyve 13,20)

Az ember, a kinek sok barátja van, széttöretik; de van barát, a ki ragaszkodóbb a testvérnél. (Példabeszédek könyve 18,24)

Minden időben szeret, a ki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére. (Példabeszédek könyve 17,7)

Messze van az Úr az istentelenektől; az igazaknak pedig könyörgését meghallgatja. (Példabeszédek könyve 15,29)

Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy egyikőtök se keményíttessék meg a bűnök csalárdsága által. (Zsidó levél 3,13)

Mindenki kísértetik, a mikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága. Azután a kívánság megfogánván, bűnt szül; a bűn pedig teljességre jutván halált nemz. (Jakab levél 1,14-15)

A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések. (Galátzia levél 5,19-20)

Az én igám gyönyörűséges, és az én terhem könnyű. (Máté Evangéliuma 11,30)

A Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. (Galátzia levél 5,22)

Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtelenségünknek. Mert azt, a mit kérnünk kell, a mint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászokkal. (Róma levél 8,26)

Ne találtassék te közötted, a ki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövendőmondó, se ígésző, se jegymagyarázó, se varázsló;

Se bűbájos, se ördöngösöktől tudakozó, se titok-fejtő, se halottidéző. (Mózes V. könyve 18,10,11)

Ne menjetek ígészőkhöz, és a jövendőmondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek. (Mózes III. könyve 19,31)

A hiábavalóságot és a hazugságot messze távoztasd tőlem; szegénységet vagy gazdagságot ne adj nékem; táplálj engem hozzám illendő eledellel. Hogy megelégedvén, meg ne tagadjalak, és azt ne mondjam: kicsoda az Úr? Se pedig megszegényedvén, ne lopjak, és gonoszul ne éljek az én Istenem nevével! (Példabeszédek könyve 30,8-9)

Igaza van annak, a ki első a perben; mígnemeljő az ő peresfele, és megvizsgálja őt. (Példabeszédek könyve 18,17)

Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és a miképen kiki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét. (Példabeszédek könyve 18,21)

Mert a mitől remegve remegtem, az jöve reám, és a mitől rettegettem, az esék rajtam. (Jób könyve 3,25)

Kivánatosb a jó hírnév nagy gazdagságnál; ezüstnél és aranynál a kedvesség jobb. (Példabeszédek könyve 22,1)

A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. (Zsidó levél 11,1)

Menjetek be a szoros kapun. Mert tágas az a kapu és széles az az út, a mely a veszedelemre visz, és sokan vannak, a kik azon járnak. Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, a mely az életre visz, és kevesen vannak, a kik megtalálják azt. (Máté Evangéliuma 7,13-14)

Nem az fertőzteti meg az embert, a mi a szájon bemegy, hanem a mi kijön a szájból, az fertőzteti meg az embert. (...) Mégsem értitek-é, hogy minden, a mi a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe vettetik? A mik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert. (Máté Evangéliuma 15,11-18)

Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert Te velem vagy. (Zsoltárok könyve 23,4)

Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon. (Éfézusi levél 4,26)

Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot. (Példabeszédek könyve 15,1)

Ember haragja Isten igazságát nem munkálja. (Jakab levél 1,20)

És látám, és ímé egy sárgaszínű ló; és a ki rajta üle, annak a neve halál, és a pokol követi vala azt; és adaték azoknak hatalom a földnek negyed részén, hogy öljenek fegyverrel és éhséggel és halállal és a földnek fenevadai által. (János Evangéliuma 6,8)

Örüljete az örülőkkel, és sírjatek a sírókkal. Egymás iránt ugyanazon indulattal legyetek; ne kevélykedjete, hanem az alázatosakhoz szabjatek magatokat. Ne legyetek bölcsek timagatokban. Senkinek gonoszért gonoszsza ne fizessete. A tisztességre gondotok legyen minden ember előtt. Ha lehetséges, a mennyire rajtatek áll, minden emberrel békességesen éljete. (Róma levél 12,15-18)

Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János Evangéliuma 3,16)

Azonképen ti is, ha érthető nyelven nem beszéltek, mimódon értik meg, a mit szóltok? Csak a levegőbe fogtok beszélni. (I. Korintus levél 14,9)

Ne tévelyegjete. Jó erkölcsöt megromtanak gonosz társaságok. (I.Korintus levél 15,33)

Van olyan, aki beszél hasonlókat a törszűrásokhoz; de a bölcseknek nyelve orvosság. (Példabeszédek könyve 12,17)

Szünjél meg szerelmes fiam, hallgatni az olyan tanítást, mely téged arra viszen, hogy a bölcsességnek igéjétől elszakadj. (Példabeszédek könyve 19,27)

Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal naprólnapra újul. (II. Korintus levél 4,16)

Nevetés közben is fáj a szív; és végre az öröm fordul szomorúságra. (Példabeszédek könyve 14,13)

Mert az Isten bolondsága bölcsebb az embereknél, és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél. (I. Korintus levél 1,25)

Ha lágyan viselted magadat a nyomorúságnak idején: szűk a te erőd. (Példabeszédek könyve 24,10)

A bölcs elméjű beveszi a parancsolatokat; a bolond ajkú pedig elveszti magát. (Példabeszédek könyve 10,8)

Mély víz a férfiúnak elméjében a tanács; mindazáltal a bölcs ember kimeríti azt. (Példabeszédek könyve 20,5)

A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az ő parancsolatit megtartsad; mert ez az embernek fődolga! (Prédikátor könyve 12,15)

A ki bedugja fülét a szegény kiáltására; ő is kiált, de meg nem hallgattatik. (Példabeszédek könyve 21,13)

Ne fedd meg a csúfolót, hogy ne gyűlöljön téged; fedd meg a bölcset, és szeret téged. (Példabeszédek könyve 9,8)

Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt. (Mózes I. könyve 2,18)

Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekeszik, bűne az annak. (Jakab levél 4,17)

Csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt? (Jeremiás könyve 17,9)

Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.
Minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat. (Példabeszédek könyve 3,5-6)

Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. (János Evangéliuma 10,17-18)

Üldöztetünk, de el nem hagytunk; tiportatunk, de el nem veszünk (II. Korintus levél 4,9)

Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk? (Róma levél 8,31)

Tudjuk, hogy Istentől vagyunk, és az egész világ a gonoszságban vesztegel. (I. János levél 5,19)

Vígy el engem innen a sziklára, a hova én nem jutok. Mert te vagy az én menedékem, s erős tornyom az ellenség ellen. Hadd lakozzam a te sátorodban mindörökké; hadd meneküljek a te szárnyaid árnyéka alá! (Zsoltárok könyve 61,3-5)

Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem. (János Evangéliuma 12,24)

Ne szeresd az álmod, hogy ne légy szegény; nyisd fel a te szemeidet, és megelégszel kenyérrel. (Példabeszédek könyve 20,13)

A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó, és valaki abba beletéved, nem bölcs! (Példabeszédek könyve 20,1)

Gyönyörűséges az embernek az álnokságnak kenyere; de annakutána betelik az ő szája kavicsokkal. (Példabeszédek könyve 20,17)

A szél fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jó és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született. (János Evangéliuma 3,8)

Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, a mi ültettetett. Ideje van a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek. Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek. Ideje van a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávozásnak. Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. Ideje van a szakgatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak. Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek. (Prédikátor könyve 3,1)

Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízál benne, majd ő teljesíti. (Zsoltárok könyve 37,5)

Az igazmondó ajak megáll mind örökké; a hazugságnak pedig nyelve egy szempillantásig. (Példabeszédek könyve 12,18)

Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet. (Példabeszédek könyve 4,23)

Jobb a paréjnak étele, a hol szeretet van, mint a hízlalt ökör, a hol van gyűlölség. (Példabeszédek könyve 15,17)

Aki nagy akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok; És aki közületek első akar lenni, mindenkinek szolgája legyen: Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. (Márk Evangéliuma 10,43)

Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlén erejét megsokasítja. (Ézsaiás könyve 40,29)

Ne aggodalmaskodjatok tehát a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja. (Máté Evangéliuma 6,34)

Amit akartok azért, hogy az emberek ti veletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek azokkal. (Máté Evangéliuma 7,12)

Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki sűrű fellegre néz, nem arat. (Prédikátor könyve 11,4)

Megbocsássatok, néktek is megbocsáttatik. (Lukács Evangéliuma 6,37)

Adjak nékik ékességet a hamu helyett, örömnök kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett. (Ézsaiás könyve 61,3)

Útjaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem. (Zsoltárok könyve 25,4)

~~KérjeteK és adatik néktek; keresseteK és találtok; zörgesseteK és megnyittatik néktek. Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik.~~ (Máté Evangéliuma 7,7-8)

Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy! (Ézsaiás könyve 43,1)

Meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig. (Filippi levél 1,6)

Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem hatalmasságok, sem jelenvalók, sem következendők,
Sem magasság, sem mélység, sem semmi más teremtmény nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyon a mi Urunk Jézus Krisztusban. (Róma levél 8,38-39)

Mert a hol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. (Máté Evangéliuma 6,21)

Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy a mit mond, megtörténik, meg lesz néki, a mit mondott. (Márk Evangéliuma 11,23)

Utolsó ellenségként a halál semmisül meg, hiszen "mindent lába alá vetett. (I. Korintus levél 15,26)

És ha jövődőt tudok is mondani és minden titkot és minden bölcsességet ismerek is, és olyan teljes hitem van, hogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincsen énbennem: semmi vagyok. (I. Korintus levél 13,2)

Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat. (Példabeszédek könyve 27,17)

A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rójja fel a gonoszt, Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.(I. Korintus levél:13:4,5,6)

Minden rossznak gyökere a pénz szerelme: mely után sóvárogván némelyek eltévelyedtek a hittől, és magokat általszegezték sok fájdalommal.(I. Timóteus levél:6:10)

Hallottátok, hogy megmondattok: "Szemet szemért, fogat fogért."

Én viszont azt mondom nektek: ne szálljatok szembe a gonosszal, hanem aki megüti az arcodat jobb felől, fordítsd felé a másik arcodat is.(Máté Evangéliuma 5:38,5:39)

Ne felelj meg a bolondnak az ő bolondsága szerint, hogy ne légy te is ő hozzá hasonlatos.(Példabeszédek könyve:26:4)

Azért, ha éheznek a te ellenséged, adj ennie; haszomjuhozik, adj innia; mert ha ezt műveled, eleven szemet gyűjtesz az ő fejére.(Róma levél:12:20)

Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.(Róma levél:8:14)

Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik te rajtad.(Mózes I. könyve 3:16)

És monda Isten: Legyen világosság: és lőn világosság.(Mózes I. könyve 1:3)

A test lámpása a szem. Ha azért a te szemed tiszta, a te egész tested világos lesz.(Máté Evangéliuma 6:22)

Aki tőled kér, adj néki; és a ki tőled kölcsön akar kérni, el ne fordulj attól.(Máté Evangéliuma 5:42)

Boldogok, akik sírnak: mert ők megvígasztaltatnak.(Máté Evangéliuma 5:4)

Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa.(Máté Evangéliuma 5:3)

Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által. (Róma levél 10,17)

Őrizkedjete pedig a hamis prófétáktól, a kik juhoknak ruhájábanjőnek hozzátok, de belől ragadozó farkasok.
(Máté Evangéliuma 7,15)

De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóiu. (János Evangéliuma 4,23)